

Úřední věstník

Evropské unie

L 32

České vydání

Právní předpisy

Svazek 50
6. února 2007

Obsah	II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné	
	ROZHODNUTÍ	
	Komise	
	2007/51/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 18. února 2004 o státní podpoře C 27/2001 (ex NN 2/2001) o provádění programu omezení znečištění zemědělského původu (PMPOA) za období 1994-2000 ve Francii (oznámeno pod číslem K(2004) 415)	1
	2007/52/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 19. května 2004 o režimu podpory, kterou Itálie zamýšlí poskytnout drůbežářským podnikům – Program A.I.M.A. drůbežářské odvětví – C 59/2001 (ex N 97/1999) (oznámeno pod číslem K(2004) 1802)	14
	2007/53/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 24. května 2004 o řízení podle článku 82 Smlouvy o ES a článku 54 Dohody o EHP proti společnosti Microsoft Corporation – Věc č. COMP/C-3/37.792 – Microsoft (oznámeno pod číslem K(2004) 900) ⁽¹⁾	23
	2007/54/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 2. června 2004 o státních podporách prováděných Itálií ve prospěch propagace a reklamy sicilských zemědělských výrobků (oznámeno pod číslem K(2004) 1923) ⁽¹⁾	29
	2007/55/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 9. listopadu 2005 o režimu podpory, kterou Francie zamýšlí poskytnout výrobcům a obchodníkům s likérovými víny: Pineau des Charentes, Floc de Gascogne, Pommeau de Normandie a Macvin du Jura (oznámeno pod číslem K(2005) 4189)	37
	2007/56/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 16. května 2006 o státní podpoře C 26/2004 (ex NN 38/2004), kterou Spolková republika Německo poskytla společnosti Technologies AG (oznámeno pod číslem K(2006) 1857) ⁽¹⁾	49
	⁽¹⁾ Text s významem pro EHP	(Pokračování na následující straně)

Cena: 38 EUR

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 7. června 2006 o státní podpoře, kterou Německo poskytlo na nákup podílů vinařských družstev** (oznámeno pod číslem K(2006) 2070) 56

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 28. srpna 2006 o uzavření Dohody mezi vládou Japonska a Evropským společenstvím pro atomovou energii o spolupráci při mírovém využívání jaderné energie** 64

Dohoda mezi vládou Japonska a Evropským společenstvím pro atomovou energii o spolupráci při mírovém využívání jaderné energie 65

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 26. září 2006 o státní podpoře, kterou Nizozemsko poskytlo společnosti Holland Malt BV** (oznámeno pod číslem K(2006) 4196) 76

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 26. října 2006 o zřízení Výkonné agentury pro transevropskou dopravní síť podle nařízení Rady (ES) č. 58/2003** 88

- ★ **Rozhodnutí Smíšeného veterinárního výboru zřízeného dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty č. 1/2006 ze dne 1. prosince 2006 o změně dodatků 1, 2, 3, 4, 5, 6 a 10 přílohy 11 dohody** 91

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 8. prosince 2006 o vnitrostátních předpisech, které Dánsko oznámilo v souvislosti s některými průmyslovými skleníkovými plyny** (oznámeno pod číslem K(2006) 5934) 130

- ★ **Produkty č. 2/2006 13. prosince 2006 Rozhodnutí výboru zřízeného Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody č. 2/2006 ze dne 15. prosince 2006, které se týká zařazení subjektu posuzování shody do seznamu v odvětvové kapitole o osobních ochranných prostředcích** 135

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví revidovaná ekologická kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování pro udělení ekoznačky Společenství pěstebními substráty** (oznámeno pod číslem K(2006) 6962) ⁽¹⁾ 137

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 15. prosince 2006, kterým Komise zavádí standardní bezpečnostní opatření a stupně pohotovosti a pozměňuje svůj jednací řád, pokud jde o operační postupy pro zvládání krizových situací** 144

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2006 o časově omezeném testu týkajícím se zvýšení maximální hmotnosti partie některých osiv píce podle směrnice Rady 66/401/EHS** (oznámeno pod číslem K(2006) 6572) ⁽¹⁾ 161

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2006, které umožňuje členským státům prodloužit dočasná povolení udělená pro novou účinnou látku tritosulfuron** (oznámeno pod číslem K(2006) 6573) ⁽¹⁾ 164

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2006 o žádosti Lotyšské republiky uplatňovat sníženou sazbu DPH na dodávky dálkového tepla pro vytápění a dodávky zemního plynu a elektřiny domácnostem** (oznámeno pod číslem K(2006) 6592) 165

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

2007/69/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2006, kterým se Rumunsku povoluje odklad uplatňování některých ustanovení směrnice Rady 2002/53/ES, pokud jde o uvádění na trh osiva některých odrůd druhů zemědělských rostlin (oznámeno pod číslem K(2006) 6568) ⁽¹⁾	167
2007/70/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2006 o prodloužení lhůty pro uvádění na trh biocidních přípravků obsahujících některé účinné látky nepřezkoumané během desetiletého pracovního programu, na který odkazuje čl. 16 odst. 2 směrnice 98/8/ES (oznámeno pod číslem K(2006) 6707)	174
2007/71/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2006, kterým se zřizuje vědecká skupina odborníků pro označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality	177
2007/72/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2006 o prodloužení některých rozhodnutí o státní podpoře (oznámeno pod číslem K(2006) 6927) ⁽¹⁾	180
2007/73/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. ledna 2006 o jmenování členů prověřovací skupiny pro poradenství v oblasti standardů zřízené rozhodnutím Komise 2006/505/ES ze dne 14. července 2006, kterým se zřizuje prověřovací skupina pro poradenství v oblasti standardů, jejímž úkolem je poskytovat Komisi poradenství v otázce objektivní a neutrality stanovisek Evropské poradní skupiny pro účetní výkaznictví (EFRAG)	181
2007/74/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2006, kterým se stanoví harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny a tepla za použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES (oznámeno pod číslem K(2006) 6817) ⁽¹⁾	183
2007/75/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2006 o zřízení skupiny odborníků pro vnitropodnikové oceňování	189
2007/76/ES:	
★ Rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2006, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, pokud jde o vzájemnou pomoc (oznámeno pod číslem K(2006) 6903) ⁽¹⁾	192
2007/77/ES:	
★ Rozhodnutí smíšeného výboru zřízeného Dohodou o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými č. 35/2006 dne 22. prosince 2006 o zařazení subjektu posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze o telekomunikačních zařízeních	198
DOPORUČENÍ	
Komise	
2007/78/ES:	
★ Doporučení Komise ze dne 22. prosince 2006 o bezpečných a účinných informačních a komunikačních systémech ve vozidlech: Aktualizace Evropského prohlášení o zásadách rozhraní člověk/stroj	200

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 18. února 2004

o státní podpoře C 27/2001 (ex NN 2/2001) o provádění programu omezení znečištění zemědělského původu (PMPOA) za období 1994-2000 ve Francii

(oznámeno pod číslem K(2004) 415)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(2007/51/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

poté co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek podle uvedeného článku ⁽¹⁾, a vzhledem k těmto připomínkám,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

(1) Na základě informací o existenci programu omezení znečištění zemědělského původu (dále jen „PMPOA“ nebo „Program“), které se dostaly k útvarům Komise, adresovala Komise dne 24. února 2000 dopis francouzským orgánům, aby požádala o upřesňující informace o uplatňování tohoto programu od roku 1994. Dopisem ze dne 31. května 2000 poslala Francie některé informace, z nichž některé potvrzují existenci PMPOA od roku 1994. Komisi byly vyžádány doplňující informace dopisem ze dne 11. července 2000. Francouzské orgány odpověděly dopisem ze dne 26. prosince 2000.

(2) Francouzské orgány ohlásily dne 13. února 1991 státní podporu ve prospěch životního prostředí v chovu prasat, zaměřený na podporu jednotlivých investic. Komise povolila podporu dopisem ze dne 11. prosince 1991 ⁽²⁾. Francouzské orgány navíc zveřejnily dne 20. dubna 1993 v rámci spolufinancovaného strukturálního programu a podle ustanovení čl. 29 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2328/91 ze dne 15. července 1991 o zlepšení efektivit zemědělských struktur ⁽³⁾, oběžníky DEPSE/SDEE č. 93-7005 ze dne 2. března 1993 a DEPSE/SDEE č. 7027 ze dne 5. listopadu 1992 o podpoře investic v odvětví hovězího masa. Komise přijala dne 29. července 1993 rozhodnutí podle nařízení (EHS) č. 2328/91, které povolilo finanční účast Společenství na této společné akci ⁽⁴⁾. Národní podpora však nebyla Komisi oznámena podle článku 88 odst. 3 Smlouvy ⁽⁵⁾. Podle francouzských orgánů do ní byly tyto instrukce, předcházející vstupu PMPOA v platnost, zahrnuty oběžníkem DEPSE č. 7016 ze dne 22. dubna 1994. Představují tedy část PMPOA týkající se hovězího a vepřového masa. Tento oběžník také nebyl Komisi

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179 ze dne 23.06.2001, s. 18.

⁽²⁾ Státní podpora č. N 136/91.

⁽³⁾ Úř. věst L 218 ze dne 6.8.1991, s. 1

⁽⁴⁾ C(93) 1888.

⁽⁵⁾ Viz rozhodnutí tribunálu první instance Evropských společenství ze dne 15. září 1998, spojené věci T-126/96 a C-127/96, Breda Fucine Meridionali SpA a další/Komise, Sb. s. II-3437. Tribunál zachoval argument Komise, podle kterého nemůže být sdělení členského státu přijato jako platné oznámení, když neobsahuje výslovný odkaz na čl. 88 odst. Smlouvy a když nebylo předloženo generálnímu sekretariátu. Z tohoto důvodu musí být podpora považována za neoznámenou.

oznámen podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

- (3) Francouzské orgány oznámily dopisem ze dne 13. června 1994 státní podporu na ochranu životního prostředí v chovu drůbeže. Tento program, který byl následně integrován do PMPOA a tvoří jeho část o chovu drůbeže, byl schválen Komisí dopisem ze dne 26. dubna 1995 ⁽⁶⁾.
- (4) Francouzské orgány podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy neohlásily dohodu ze dne 8. října 1993, která program vytvořila, ani žádný jiný dokument, který by uváděl charakteristiky PMPOA, zejména takové, které by se týkaly financování programu ⁽⁷⁾. Komise zejména nebyla informována o účasti vodohospodářských agentur na financování tohoto programu.
- (5) Kromě toho, pokud se týká odvětví hovězího dobytka, neohlásily francouzské orgány Komisi podporu předpokládaných investic.
- (6) Komisi nebylo předloženo žádné oznámení o mladých zemědělci.
- (7) Dopisem ze dne 11. dubna 2001 informovala Komise Francii o svém rozhodnutí zahájit proti PMPOA řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy. Toto rozhodnutí se týká pouze uplatňování PMPOA za období 1994-2000.
- (8) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských Společenství* ⁽⁸⁾. Komise vyzvala jiné členské státy a třetí zúčastněné strany, aby předložily své připomínky k dotčeným podporám. Komise neobdržela žádné připomínky od třetích stran. Francouzské orgány odeslaly své připomínky dopisem ze dne 21. července 2001.
- (9) Znovuzavedení PMPOA od roku 2001 bylo Komisí schváleno dopisem ze dne 30. října 2001 ⁽⁹⁾.

II. POPIS

1. Systém podpory

- (10) PMPOA je výsledek dohody uzavřené mezi francouzským státem a profesionálními zemědělskými organizacemi dne

8. října 1993. Vstoupila v platnost dne 1. ledna 1994. Program má za cíl umožnit zemědělcům, aby přizpůsobili svá zařízení a praxi s cílem lepší ochrany životního prostředí a zejména ochrany vody. Z identifikovaných znečištění jsou předmětem programu znečištění vody rostlinolékařskými produkty a minerálními nebo organickými hnojivy.

- (11) PMPOA je zejména zaměřen na dodržování směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů ⁽¹⁰⁾ (dále jen „směrnice o dusičnanech“), stejně jako národního nařízení pro zavedení osvědčených postupů v zemědělství. Týká se všech způsobů produkce: chovů a pěstování.
- (12) Pro dosažení souladu a zabránění znečištění vodních zdrojů výměšky zvířat byla považována za nutnou realizace prací na vylepšení chovatelských budov a hospodářství odpadních vod. Náklady na práce, které měly být realizovány jen na budovách, byly tehdy informativně odhadovány na přibližně 1 miliardu EUR pro časové rozmezí plánované až do roku 2002. Byl zahájen program investic, v němž byl celkový finanční plán následující: chovatelé, 1/3; stát (ministerstvo zemědělství a rybolovu) a orgány územní samosprávy rovnocenně, 1/3; vodohospodářské agentury ⁽¹¹⁾, 1/3. Naproti tomu chovatelé, kteří mohou obdržet podporu, jsou nuceni platit poplatky za znečištění, zjištěné vodohospodářskými agenturami.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst L 375 ze dne 31.12.1991, s. 1

⁽¹¹⁾ Podle informací, kterými Komise disponuje – částečně získaných z [www stránek vodohospodářských agentur \(http://www.eaufrance.tm\)](http://www.eaufrance.tm) – vodohospodářské agentury jsou veřejné státní instituce, vytvořené v roce 1964, mající právní subjektivitu a finanční nezávislost. Jsou podřízeny Ministerstvu životního prostředí a Ministerstvu hospodářství a financí a jsou řízeny správní radou, jejíž složení reprezentuje různé uživatele vody. Agentury jsou rozděleny v šesti velkých povodích, které pokrývají celé státní kontinentální území: Adour-Garonne, Artois-Picardie, Loire-Bretagne, Rhin-Meuse, Rhône-Méditerranée-Corse a Seine-Normandie. Jejich organizace je shodná, složená z výboru povodí, vodohospodářské agentury a jejich správní rady. Jejich politika je definována výběrem povodí a člení se podle čtyř velkých os: správa a zdroje vody; boj proti znečištění; zachování vodních prostředí a sledováním kvality kontinentální a pobřežní vody. Mezi lety 1997 a 2001 plánovaly vodohospodářské agentury pomoci s financováním objemu prací přibližně 16 miliard eur na zachování zdrojů vody a boj proti znečištění. Poskytují rady voleným orgánům, průmyslníkům a zemědělcům a poskytují jim finanční pomoc na provádění prací nutných k boji proti znečištění vody a ochraně vodních zdrojů. Financování agentur pochází z úměrných poplatků vybraných od znečišťovatelů, odběratelů a spotřebitelů vody. Tyto poplatky jsou pak přerozděleny ve formě podpor (subvence a půjčky) místním orgánům, průmyslu a zemědělství (a obecněji hlavním dodavatelům), aby realizovali práce jako jsou čisticí stanice, asanační sítě, díla na produkci pitné vody, regulace řek, studie, měřicí sítě.

⁽⁶⁾ Státní podpora č. N 342/94.

⁽⁷⁾ Viz poznámku pod čarou č. 5.

⁽⁸⁾ Viz poznámku pod čarou č. 1.

⁽⁹⁾ Státní podpora č. N 355/2000.

(13) Oznámením ze dne 24. února 1994 dotčeným správním orgánům, upřesnilo francouzské ministerstvo životního prostředí a zemědělství prvky postupu uvolněného státním monitorovacím výborem, pověřeným realizací programu: kalendář, klíče financování, uplatnění u chovatelů.

(14) Pokud se týká vazby programu na klasifikovaná zařízení, naznačily v tomto oznámení francouzské orgány, že je v zájmu chovatele, aby byl po realizaci prací plánovaných smlouvou nebo smlouvami o omezení znečištění ve shodě s ministerskými nařízeními ze dne 29. února 1992 o chovech v těch ustanoveních, která se týkají ochrany vody.

(15) Provádění PMPOA se dělo po odvětvích a bylo realizováno prostřednictvím oběžníků ministerstva zemědělství a rybolovu pro prefekty regionů a departementů, obsahujících postupy pro podpory. Francouzské orgány poslaly Komisi, na její žádost, kopie následujících oběžníků:

— Oběžník DEPSE/SDEEA č. 7016 ze dne 22. dubna 1994 „Podpory na uvádění chovů vepřového a hovězího dobytka do souladu“;

— Oběžník DEPSE/SDEEA č. 7021 ze dne 18. dubna 1995 „Podpory na uvádění chovů drůbeže do souladu“;

— Oběžník DEPSE/SDEEA č. 7028 ze dne 19. června 1995 „Podpory na uvádění chovů do souladu“;

— Oběžník DEPSE/SDEEA č. 7028 ze dne 15. ledna 1996 „Podpora na uvádění chovů do souladu; případ mladých zemědělců, kteří zahajují činnost po 1. lednu 1996“.

(16) Příjemci podpory byli provozovatelé nebo majitelé pozemkového majetku pro zemědělské využití, zejména v odvětví chovu hovězího nebo vepřového dobytka, nebo drůbeže. Investice jako takové byly zaměřeny na úpravu existujících budov, aby se zvýšily skladovací kapacity výměšků zvířat a zlepšení zařízení na skladování tak, aby dosáhla úrovně vyžadované normami směrnice o dusičnanech ⁽¹²⁾.

(17) Financování spočívalo ve státní intervenci ve výši 35 % nákladů ve formě kapitálové subvence, ke které lze přičíst zisk z dotovaného úvěru, jehož ekvivalent subvence by odpovídal 5 % nákladů. Účast vodohospodářských agentur ve výši 1/3 nákladů nebyla v oběžnících uvedených v bodě 15 odůvodnění naznačena.

(18) Pokud se týká odvětví chovu vepřového a hovězího dobytka, byly také uvažovány podpory pro provozovatele,

kteří realizují své projekty v rámci plánu materiálního vylepšení (PMV) ve znevýhodněných oblastech ve formě kapitálové pomoci 30 % půjčky, rovnající se ekvivalentní subvenci 15 %. Výše je zvyšována, když se navíc jedná o mladé zemědělce (43,75 % v rovinaté oblasti a 56,25 % ve znevýhodněné oblasti). V odvětví chovu drůbeže se pro mladé zemědělce předpokládá zvýšení průměrně o 5 % prostřednictvím dotovaného úvěru.

(19) Oběžník DEPSE/SDEEA č. 7001 ze dne 15. ledna 1996 změnil výši podpory ve prospěch mladých zemědělců, kteří zahajují činnost po 1. lednu 1996. Výše kapitálové subvence je zvýšena z 30 % na 35 % ve znevýhodněných oblastech a venkovských územích s prioritním rozvojem. Nepředpokládá se žádná dotovaná půjčka. V jiných oblastech je zvýšena výše kapitálové podpory z 30 % na 32,5 %. Je povolena dodatečná půjčka rovnající se ekvivalentní subvenci 2,5 %.

(20) Aby získali přístup k podporám, měli producenti předložit předběžnou studii, realizovanou na jejich účet certifikovaným technikem, v jejímž průběhu byl vypracován investiční projekt producenta. Diagnostika sloužila jako základ pro smlouvu o omezení znečištění (viz bod 21 odůvodnění) a tedy pro definici určení způsobilosti každé zúčastněné strany na veřejném financování prací. Tyto studie představovaly 2 % nákladů na investice a byly podporovány státem do výše 50 % a vodohospodářskými agenturami do výše 50 % s mezí 6 000 francouzských franků (FRF) bez daně (neboli 914 EUR).

(21) Smlouva o omezení znečištění byla pro chovatele zaručujícím prvkem systému podpory, stanoveném v PMPOA, a kompenzace případných poplatků vodohospodářské agentuře. Jedná se o důvěrnou smlouvu, která uvádí problémy životního prostředí v chovu, ale jejímž cílem je pomoc při jejich řešení. Je podepsána všemi finančními partnery, z nichž jeden je chovatel.

2. Argumenty, uvedené Komisí v rámci zahájení vyšetřovacího řízení

(22) Komise nejdříve předpokládala, že účast vodohospodářských agentur v PMPOA byla státní podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Skutečně, vodohospodářské agentury se podílely na financování investičních nákladů PMPOA ve výši 1/3 těchto nákladů. O jejich účasti věděly útvary Komise až po vydání hodnotící zprávy o správě a bilanci PMPOA, vypracované Všeobecnou finanční inspekci, stálým výborem pro koordinaci inspekci Ministerstva zemědělství a rybolovu a Radou vodního a lesního hospodářství ⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ Podrobnosti týkající se subvencovaných investic mohou být konzultovány v rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽¹³⁾ Zpráva, vyhotovená 26. července 1999 a vydaná v roce 2000 na www stránkách francouzského Ministerstva zemědělství: <http://www.agriculture.gouv.fr>.

- (23) Komise brala v úvahu fakt, že článek 2 francouzské vyhlášky č. 66-700 ze dne 14. září 1966 o finančních agenturách povodí stanoví, že jsou to veřejné státní instituce, mající právní subjektivitu a finanční autonomii, a francouzská legislativa tedy nenechává žádné pochyby o jejich veřejném charakteru.
- (24) Komise učinila při zahájení řízení závěr, že ve světle ustanovení právních předpisů, přijatých ve Francii o vodohospodářských agenturách a metodách jejich fungování a judikatury Soudního dvora Evropských společenství a tribunálu první instance⁽¹⁴⁾, je nutné považovat vodohospodářské agentury jako prodloužení státu, a že financování investic těmito agenturami v zemědělských podnicích tedy představuje státní podporu⁽¹⁵⁾.
- (25) Komise se domnívala, že částky poskytnuté chovatelům vepřového, hovězího a drůbeže, včetně částek pocházející z vodohospodářských agentur, poskytovaly těmto producentům výhodu, kterou jiné produkce neměly. Pokud by se tedy jednalo o podporu, poskytnutou Francií, která by narušovala nebo mohla narušovat hospodářskou soutěž zvýhodňováním určitých podniků a určitých produkcí, mohla by ovlivnit obchod mezi členskými státy. V důsledku toho podléhá opatření čl. 87 odst. 1 Smlouvy.
- (26) Komise také učinila závěr, že státní podpory, realizované Francií, představují nové podpory, neohlášené Komisi, které by tím pádem mohly podle Smlouvy představovat nezákonné podpory. Komise vycházela zejména z čl. 1 písm. f) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999 o postupech uplatňování článku 93 Smlouvy ES⁽¹⁶⁾, který definuje nezákonnou podporu jako novou pomoc, realizovanou v rozporu s bývalým čl. 93 (nově článek 88) odst. 3 Smlouvy. Pojem nové podpory, jako takový pokrývá jakoukoliv podporu, tj. každý program podpory, nebo jakoukoliv jednotlivou podporu, která není existující podporou, včetně jakékoliv změny existující podpory.
- (27) Komise připomněla, že jakýkoliv program podpory schválený Komisí, ve kterém jsou následně zavedeny významné změny – týkající se v tomto případě účasti veřejné organizace na financování podpory oznámené Komisí, který mění významným způsobem klíč financování a tím pádem intenzitu podpory, představuje novou podporu, která musí být oznámena Komisi podle článku 88 Smlouvy a musí jí být schválena. Tato oznamovací povinnost byla posvěcena čl. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 659/1999. Podle Komise změna intenzity v sobě zřejmě představovala prvek změny podstaty podpory, ze kterého vyplývá oznamovací povinnost podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy.
- (28) Komise poté přikročila k hodnocení dotčených podpor s ohledem na čl. 23 odst. 3 pokynů Společenství o státní podpoře v odvětví zemědělství⁽¹⁷⁾ (dále jen „pokyny pro zemědělství“), podle kterých musí být jakákoliv nezákonná podpora podle čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 hodnocena podle pravidel a pokynů platných v okamžiku, kdy je podpora udělena.
- (29) Pokud se týká subvencovaných investic a formy podpor, Komise měla za to, že pokud se týká odvětví vepřového, byl charakter investic opravdu převzat PMPOA, a že investice v zásadě odpovídaly těm, které byly oznámeny Komisi a které schválila. Pokud se týká odvětví vepřového, mohla Komise při zahájení řízení konstatovat její slučitelnost s těmito pravidly, i když tehdy podporu nezkovala pod úhlem pravidel Společenství o hospodářské soutěži. Pokud se týká odvětví drůbeže, konstatovala Komise, že PMPOA převzal systém přesně tak, jak byl dříve povolen. Konečně, pokud se týká programu ve prospěch mladých zemědělců, kteří zahajují činnost po 1. lednu 1996, konstatovala Komise, že program nevykázal žádné změny v části týkající se způsobilých investic, ale omezil se na změnu formy podpory v části financované státem.
- (30) Tak mohla Komise dojít k závěru, že pokud se týká charakteru investic a forem podpory, stanovených francouzskými orgány, i když jsou v zásadě nezákonné, byly realizovány v souladu s pravidly Společenství o hospodářské soutěži, platnými v té době. Komise tedy tuto část provádění podpory nezpochybnila.
- (31) Pokud se týká klíče financování podpor, připomněla Komise, že podle normativního rámce, platného v okamžiku vstoupení programu v platnost, byla horní mez pro podpory investic ve prospěch ochrany životního prostředí 35 % uhrazených nákladů (45 % ve znevýhodněných oblastech). Skutečně, čl. 12 odst. 5 odrážka 5 nařízení (EHS) č. 2328/91, který stanoví přezkoumání národních podpor s ohledem na bývalé články 92 a 93 (ze kterých se staly články 87 a 88) Smlouvy a čl. 6 téhož nařízení, schvaloval podpory investic zaměřených na ochranu
- ⁽¹⁴⁾ Viz zejména: rozhodnutí Tribunálu ze dne 12. prosince 1996, Státní společnost Air France/Komise, věc T-358/94, Sb. s. II-2109; rozhodnutí Dvora ze dne 22. března 1977, věc 78/76, Steinike & Weinlig/RFA, Sb., s. 595; rozhodnutí Dvora ze dne 31. ledna 2001, spojené věci T-197/97 a T-198/97, Weyl Beef Products BV a další/Komise, Sb. s. II-303; rozhodnutí Dvora ze dne 30. ledna 1985, věc 290/83, Komise/Francie, Sb., s. 439; sdělení Komise ze dne 26. března 1997 o daních, dávkách a poplatcích na životní prostředí na jednotném trhu (KOM (97) 9 v konečném znění).
- ⁽¹⁵⁾ Viz vyčerpávající argumentaci Komise o veřejném charakteru vodohospodářských agentur v rozhodnutí o zahájení řízení.
- ⁽¹⁶⁾ Úř. věst L 83 ze dne 27.03.1999, s. 1.
- ⁽¹⁷⁾ Úř. věst. C 28 ze dne 1.2.2000, s. 2 a tisková oprava Úř. věst. C 232 ze dne 12.8.2000, s. 17.

životního prostředí potud, pokud nevedly ke zvýšení produkce. Ve svém rozhodnutí o státní podpoře č. N 136/91 vzala Komise v úvahu fakt, že obvykle považovala pro tento typ podpor za slučitelnou se společným trhem výši 35 % způsobilých nákladů (45 % ve znevýhodněných oblastech ve smyslu směrnice Rady 75/268/EHS ze dne 28. dubna 1975 o zemědělství v horských a znevýhodněných oblastech⁽¹⁸⁾). Tyto výše podpory byly potvrzeny v bodě 3.2.3 pokynů Společenství pro ochranu životního prostředí⁽¹⁹⁾ krátce po vstoupení programu v platnost.

(32) O existenci a charakteru těchto mezí bylo mimoto jasné hovořeno francouzskými orgány v oběžnících PMPOA uvedených v bodě 15 odůvodnění. Skutečně tam píší, že „Evropská unie dovolila, aby veřejné podpory těchto typů investic, vázané na zlepšení životního prostředí, dosahovaly zmíněné výše 35 %“.

(33) Vzhledem k faktu, že klíč financování programu uvažuje účast na investičních nákladech z 1/3 pro stát a územní orgány (paritně, tj. 1/6 pro každou stranu), 1/3 pro vodohospodářské agentury a 1/3 pro provozovatele a zejména vzhledem k faktu, že příspěvek vodohospodářských agentur představuje státní podporu, došla Komise v nařízení zahájení řízení k závěru, že meze podpory povolené pro tento typ podpory zřejmě nebyly dodrženy. Příspěvek vodohospodářských agentur na financování PMPOA by skutečně měl za důsledek zvýšení výše veřejného financování na 2/3 investičních nákladů, tj. zhruba 66,6 % uhrazených nákladů. To by podle Komise představovalo překročení povolené výše o přibližně 31,6 % (21,6 % ve znevýhodněných oblastech) uhrazených nákladů. Ke stejnému překročení by došlo pokud se týká programu ve prospěch mladých zemědělců, kteří zahajují činnost po 1. lednu 1996, neboť se změny vnesené do programu týkají pouze formy podpory v části financované státem a nevedou tedy k celkovému zvýšení výše intervence v jejich prospěch.

(34) Komise též předpokládala, že od 1. ledna 2000, data platnosti zemědělských směrnic, však Komise na základě bodu 4.1.1.2 této směrnice povoluje výši podpory 40 % uhrazených nákladů (50 % pro znevýhodněné oblasti). Pro mladé zemědělce je přijatá výše 45 % (55 % v znevýhodněné oblasti). To znamená, že při uplatňování těchto příznivějších podmínek pro podpory přidělené v roce 2000, by bylo překročení pouze 26,6 % (16,6 % v znevýhodněných oblastech) a pro mladé zemědělce 21,6 % (11,6 % v znevýhodněných oblastech) u investice realizované po 1. lednu 2000 a odpovídající všem podmínkám podle zemědělských pokynů.

(35) Poněvadž podpory, schválené Komisí ve prospěch investic, vycházely z povolené výše veřejného financování ve výši maximálně 35 % nákladů na tyto investice (45 % ve znevýhodněných oblastech), nebo dokonce 40 % a 55 % podle případů od 1. ledna 2000, byla Komise nucená ve svém rozhodnutí o zahájení vyšetřovacího řízení konstatovat, že úroveň podpor poskytnutých při uplatňování PMPOA pravděpodobně neodpovídala výši podpory schválené Komisí, a že z tohoto důvodu by veškeré poskytnuté veřejné financování nad schválenou mezí představovalo státní podporu neslučitelnou se Smlouvou.

(36) Komise měla po přezkoumání informací dodaných francouzskými orgány pochyby ohledně slučitelnosti podpor investic financovaných v rámci PMPOA za období 1994-2000, zejména co do částek podpory, které byly poskytnuty nad schválenou intenzitou podpory 35 % nebo i 45 %, se společným trhem. Z tohoto důvodu Komise zahájila řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy.

(37) Komise také došla k závěru, že výše podpory, použité francouzskými orgány pro realizaci diagnostiky hospodářství, byla v souladu s platnými pravidly hospodářské soutěže.

III. PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ FRANCIÍ

(38) Dopisem ze dne 21. června 2001 předložily francouzské orgány své připomínky k rozhodnutí Komise o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy proti uvedené podpoře.

(39) Francouzské orgány vzaly na vědomí právní formulaci Komise o veřejném charakteru podpor vodohospodářských agentur. Podle těchto orgánů počítá francouzská vláda s revizí zákona č. 64/1245 ze dne 16. prosince 1964 o programu a rozdělení vod a boji proti jejich znečištění, který definuje zejména principy, které podnítily fungování vodohospodářských agentur, zejména to, že postup výpočtu poplatků a základní zásady programů finančních intervencí budou v budoucnu podléhat schválení parlamentem.

(40) Francouzské orgány se nicméně domnívají, že pro překročení výše 35 % a 45 % mohla být použita ustanovení čl. 12 odst. 5 nařízení (EHS) č. 2328/91, pak čl. 12 odst. 3 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 950/97 ze dne 20. května 1997 o zlepšení účinnosti zemědělských struktur⁽²⁰⁾. Tato ustanovení umožňují podle francouzských orgánů neuplatnění zákazu podpor a omezení překročení těchto sazeb pro určité investice, a z nich těch, které jsou zaměřené na ochranu životního prostředí.

⁽¹⁸⁾ Úř. věst L 128 ze dne 19.05.75, s. 1

⁽¹⁹⁾ Úř. věst. C 72 ze dne 10.3.94, s. 3.

⁽²⁰⁾ Úř. věst JO L 142 ze dne 2.6.1997, s. 1.

- (41) Pokud se týká vlivu účasti vodohospodářských agentur na PMPOA na hospodářskou soutěž, mají francouzské orgány zato, že tyto agentury neupřednostňují neodůvodnitelným způsobem konkrétní národní odvětví z následujících důvodů. Ve skutečnosti se jedná o neproduktivní investice, které, i s vysokými výšemi podpory, zatěžují hospodářství zemědělských podniků a posouvají chovatele do nepříznivé situace oproti těm, kteří takové investice nerealizují. Těch je mimochodem ve Francii zdaleka nejvíce. Podle názoru francouzských orgánů by se tedy narušení hospodářské soutěže projevilo obecně v neprospěch dotyčných chovatelů a ne v jejich prospěch.
- (42) Podle francouzských orgánů, pokud by došlo k narušení hospodářské soutěže s ohledem na článek 87 Smlouvy, bylo by to pouze vůči chovatelům v jiných členských státech, kteří by provedli podobné práce, ale s finančními podporami omezenými shora výší 35 %, nebo 45 % ve znevýhodněných oblastech. Podle francouzských orgánů by realita takových narušení mohla být posuzována pouze případ od případu.
- (43) Francouzské orgány pokračují ve svých úvahách s tím, že potvrzují, že se reálné výše podpory mění citelně chovatel od chovatele s ohledem na přesné postupy uplatňování programu. Tyto orgány vysvětlují, že výše je obecně mnohem nižší než 60 %, pokud se bere hodnota podpory v procentech výše investice podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2328/91 a čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 950/97.
- (44) Podle francouzských orgánů definují obecný rámec uplatňování programu postupy uplatňování státních podpor, sdělené Komisí. Vodohospodářské agentury přijaly ze své strany stejný seznam způsobilých prací, ale meze podpory nejsou vždy stejné. Mimoto byly místně přidány technické meze (např. v m² plochy pokryté prostorem k výkonu), jak pro podpory agentur, tak pro podpory od státu nebo místních orgánů; meze, které často omezují část, ze které se financují způsobilé práce. Konečně, pro některé vodohospodářské agentury mohlo dojít také k celkovému omezení určení podpory na „hrubou jednotku dusíku na zvíře“ (UGBN).
- (45) Tak z důvodu těchto jednotlivých omezení je podle francouzských orgánů reálná výše schválené podpory, vztažená na výdaje vynaložené chovatelem na způsobilé práce, prakticky vždy nižší, než maximální výše dovolená programem.
- (46) Francouzské orgány vysvětlily, že u příležitosti prací nutných ke zlepšení účinnosti ochrany životního prostředí, realizují někteří chovatelé modernizační práce. Tyto práce nejsou způsobilé a nedostávají tedy podporu v rámci PMPOA.
- (47) V chovech hovězího dobytka, které představují 80 % počtu chovatelů, kteří mohou mít prospěch z PMPOA, by byla reálná výše spíše nižší, nejčastěji v rozsahu mezi 35 a 50 %, a mimoto velmi proměnná podle systémů produkce. To se vysvětluje velkou rozmanitostí typů výkalů, kapalných, pevných a nejčastěji smíšených a tedy i rozmanitost skladů jak co do charakteru (hnojiště, jámy na močůvku), tak co do kapacity, a faktem, že tyto investice do skladování, stejně jako povrchy vybetonovaných prostranství a pokrytí prostorů k výkonu, podléhají obzvláště nízkým finančním a technickým mezím.
- (48) Ve velkochovech prasat a drůbeže jsou skladovací kapacity existujících výkalů většinou dostatečné s ohledem na období zákazu rozmetávání. Práce tedy spočívají v obnovení těsnosti existujících skládek nebo vybetonovaných povrchů nebo v instalaci systémů dvoufázového podávání krmiv, což redukuje znečištění na zdroj v chovech prasat, nebo ve zlepšení trusového hospodářství v chovech drůbeže. Reálná výše podpory tak může dosahovat až 60 % částky za způsobilé práce, jak to ukazuje tabulka 1. Nicméně nejčastěji je částka za práce mnohem nižší, než pro hovězí dobytek.
- (49) Podle francouzských orgánů ukazuje studie zahrnující 20 000 spisů vodohospodářské agentury Loire-Bretagne, že je průměrná výše 40 %.
- (50) Ve skutečnosti odpovídá část těchto svazků novým stavbám, realizovaným v rámci programu, když bylo z různých důvodů považováno za nevhodné, aby se uvažované práce prováděly v existujících budovách. Podle francouzských orgánů musí být tyto případy řešeny zvlášť, neboť podpora již nespadá pod podporu na ochranu životního prostředí, ale pod podporu na modernizaci podle čl. 7 odst. 2 písm. b) nařízení (EHS) č. 2328/91 a čl. 12 odst. 4 písm. c) nařízení (ES) č. 950/97. Částka podpory pak nemůže přesahovat 35 % nebo 26,25 % (respektive 45 % nebo 38,75 % ve znevýhodněných oblastech) nákladů na práce podle toho, zda je pro chovatele možné získat plán materiálního zlepšení. V těchto případech je reálná výše podpory v příkladech podle Tabulky 2 stále ještě mnohem menší, než tyto výše – sloupec (a) udávající, jaké by byly náklady na realizaci prací na ochranu životního prostředí, pokud by byly budovy zachovány.
- (51) Práce v existujících budovách a nové stavby mohou být mimochodem realizovány ve stejném zemědělském podniku.

- (52) Konečně, pokud by mělo být srovnání uděláno případ od případu, museli by se podle francouzských orgánů, přesně vzato, vyloučit ze srovnání podle článku 87 chovatelé platící roční poplatek vodohospodářské agentuře.

Tabulka 1

Příklady reálných sazeb podpory na uvedení do stavu odpovídajícího normám v rámci PMPOA

(částky ve FRF) ⁽¹⁾

Typ chovu	Potřebná vylepšení	Celková částka na práce a)	Částka na způsobilé práce (b)	Sražená částka: stát (c)	Sražená částka: vodohospodářská agentura (d)	Podpora celkem (e)	Reálná výše (e/b)
Smišený chov: 52 dojníc, 20 krav bez tržní produkce mléka a obnovení, neboli 120 UGBN	Nepropustná úprava a pokrytí prostoru výkonu. Zvýšení kapacity hnojiště. Stavba jámy na močůvku.	334 154	257 372	236 550	236 550	141 930	55,1 %
60 dojníc a obnovení, neboli 80 UGBN	Těsnost existující jámy. Stavba odkryté jámy. Nepropustná úprava prostoru výkonu.	328 178	328 178	272 038	272 038	163 222	49,7 %
90 dojníc a obnovení, neboli 120 UGBN	Vytvoření hnojiště. Zvýšení kapacity jámy. Odlučovač dešťové vody. Plán rozmetávání.	1 220 700	671 020	495 800	495 800	252 780	36,7 %
Smišený chov: 450 jatečních prasat, 84 ks hovězího dobytka na maso a mléko, neboli 115 UGBN	Přechod na 9 měsíců skladování výměšků. Pokrytí prostoru výkonu. Napajedlo vody pro prasata.	196 380	188 330	177 225	177 225	115 195	57,5 %
147 prasnic, 27 kanců, 1 840 prasat na žír neboli 223 UGBN	Odlučovací síť na vodu. Pokrytí dvorku.	93 180	305 510	16 163	16 163	10 505	34,4 %
210 prasnic, 1 318 prasat na žír neboli 167 UGBN	Nepropustná úprava hnojiště. Sít pro vypouštění. Vícefázové podávání krmiv.	100 293	55 375	55 375	55 375	33 225	60 %
242 000 ks reprodukční družice, neboli 1 128 UGBN	Instalace vyklízení a sušení trusu.	1 575 200	547 700	310 930	310 930	186 558	34,6 %

⁽¹⁾ 1 FRF = 0,15 eura

Tabulka 2

Příklady reálné výše podpory v případě stavby nových budov

(částky ve FRF)

Typ chovu	Potřebná vylepšení	Odhadované náklady na staré budovy (a)	Celková částka na práce (b)	Sražená částka: stát (c)	Sražená částka: vodohospodářská agentura (d)	Podpora celkem (e)	Reálná výše (e/b)
80 dojnic a obnovení, neboli 123 UGBN	Stavba ustájení na slámě pro všechna zvířata. Položení žlabů.	380 120	468 502	328 640	90 880	118 592	25,3 %
75 krav bez tržní produkce mléka a doprovod, neboli 116 UGBN	Stavba volného ustájení. Zvýšení kapacity skladování močůvky a hnoje.	280 634	741 807	212 436	111 211	97 094	13,1 %
82 krav bez tržní produkce mléka a doprovod, neboli 134 UGBN	Stavba volného ustájení. Těsnost vybetonovaných prostor. Zvýšení kapacity skladování močůvky a hnoje.	605 565	1 197 152	437 153	196 951	190 231	15,9 %
70 krav bez tržní produkce mléka a doprovod, neboli 110 UGBN	Stavba volného ustájení. Těsnost vybetonovaných prostor. Stavba jámy na močůvku.	160 940	565 612	88 550	6 000	26 565	4,7 %
34 650 ks nosné drůbeže, neboli 214 UGBN	Stavba drůbežárny. Prostor pro skladování trusu. Instalace sušení trusu.	368 454	2 309 993	368 454	176 454	163 472	7,1 %

IV. HODNOCENÍ

článkem 19 nařízení Rady (EHS) č. 2777/75 ze dne 29. října 1975, kterým se stanoví společná organizace trhů v odvětví drůbežního masa ⁽²⁴⁾.

1. Úvod: čl. 87 odst. 1 smlouvy

1.1. Existence selektivní výhody, financované ze státních zdrojů

(53) Podle čl. 87 odst. 1 smlouvy „Podpory poskytované v jakékoli formě státy nebo ze státních prostředků, které narušují nebo hrozí narušit soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak“.

(55) Pokud se týká charakteru podpory, ten musí být stanoven na úrovni zemědělských provozovatelů, kteří realizovali investice v rámci PMPOA. Komise se domnívá, že financování PMPOA poskytlo francouzským zemědělcům selektivní výhodu.

(54) Články 87 a 89 Smlouvy byly použity v odvětví vepřového masa článkem 21 nařízení Rady (EHS) č. 2759/75 ze dne 29. října 1975, kterým se stanoví společná organizace trhů v odvětví vepřového masa ⁽²¹⁾. Byly použity v odvětví hovězího masa článkem 40 nařízení Rady (EHS) č. 1254/99 ze dne 17. května 1999, kterým se stanoví společná organizace trhů v odvětví hovězího masa ⁽²²⁾. Před jeho přijetím platily ve stejném odvětví na základě článku 24 nařízení Rady (EHS) č. 805/68 ze dne 27. června 1968, kterým se stanoví společná organizace trhů v odvětví hovězího masa ⁽²³⁾. Byly použity v odvětví drůbežního masa

(56) Komise má za to, že na rozdíl od toho, co tvrdí francouzské orgány ve svých připomínkách, nesnímá neproduktivní charakter investic účinek podpory na zvýhodnění z čistě ekonomického hlediska, neboť na sebe přebírá náklady, které by normálně hradil příjemce, a uvádí ho tak do stavu výhody vůči konkurentům, kteří takovou podporu nedostávají.

(57) Kromě toho, i za předpokladu, že by mohly tyto neproduktivní investice zatěžovat ekonomiku zemědělských podniků tím, že uvedou dotyčné chovatele do nevýhodné situace vůči těm, kteří takové investice nerealizují, je však také pravda, že tyto investice plní přesné zákonné

⁽²¹⁾ Úř. věst L 282 ze dne 1.11.1975, s. 1

⁽²²⁾ Úř. věst L 160 ze dne 26.6.1999, s. 21

⁽²³⁾ Úř. věst L 148 ze dne 28.6.1968, s. 24

⁽²⁴⁾ Úř. věst L 282 ze dne 1.11.1975, s. 77

povinnosti a že časem budou muset tento typ investic provést všichni dotčení provozovatelé aby zabránili tomu, že se ocitnou v situaci, porušující zákon.

1.2. Ovlivnění obchodu

- (58) Aby bylo možno vyhodnotit, zda podpora, která je předmětem tohoto rozhodnutí, spadá do pole působnosti čl. 87 odst. 1 Smlouvy, je nutné nakonec určit, zda může ovlivnit obchod mezi členskými státy.
- (59) Dvůr konstatoval, že když posiluje výhoda poskytnutá členským státem pozici jedné kategorie podniků vůči jiným konkurenčním podnikům v obchodě uvnitř Společenství, musí být tyto podniky považovány za ovlivněné touto výhodou ⁽²⁵⁾.
- (60) Ukazuje se, že podpory, které jsou předmětem tohoto rozhodnutí, mohou ovlivnit obchod mezi členskými státy, pokud zvýhodňují národní produkci na úkor produkce jiných členských států. Skutečně, tato odvětví jsou obzvláště otevřená hospodářské soutěži na úrovni Společenství a tím pádem velmi citlivá na jakékoliv opatření ve prospěch produkce v některém členském státě.
- (61) Tabulka 3 ukazuje úroveň obchodních výměn mezi Francií a jinými členskými státy pro dotčené produkce za první rok po vstoupení PMPOA v platnost.

Tabulka 3

Francie/EU 11	Hovězí maso	Vepřové maso	Drůbež
Dovozy 1994			
Tun	525 000	463 000	85 000
Milionů ECU	1 664	860	170
Exporty 1994			
Tun	796 000	361 000	389 000
Milionů ECU	2 368	669	863

1.3. Závěry o charakteru podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

- (62) Opatření zkoumaná v tomto rozhodnutí představují státní podporu ve smyslu smlouvy, neboť opatřují příjemcům ekonomickou výhodu, kterou jiná odvětví nemohou obdržet. V důsledku toho učinila Komise závěr, že tato opatření podléhají čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

2. Nezákonnost dotčených podpor

- (63) Čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 definuje nezákonnou podporu jako novou podporu, realizovanou v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Pojem nové podpory znamená podle čl. 1 písm. c) uvedeného nařízení jakoukoliv podporu, tj. každý program podpory, nebo jakoukoliv jednotlivou podporu, která není existující podpora, včetně jakékoliv změny existující podpory.
- (64) Jakýkoliv program podpory schválený Komisí, ve kterém jsou následně zavedeny významné změny, týkající se v tomto případě účasti veřejné organizace na financování podpory oznámené Komisi, které mění významným způsobem klíč financování a tím pádem intenzitu podpory, představuje novou podporu, která musí být oznámena Komisi podle článku 88 Smlouvy a musí jí být schválena.
- (65) Podle Soudního dvora, neplatí povinnost informovat Komisi o projektech vedoucích ke změně podpor, nebo tyto změny zavádějících, uvedená v první větě čl. 88, odst. 3 Smlouvy, pouze pro původní projekt, ale rozšiřuje se také na změny provedené v tomto projektu později s tím, že takové informace mohou být Komisi předány v rámci konzultací, ke kterým dá podnět původní oznámení ⁽²⁶⁾.
- (66) Tato oznamovací povinnost byla posvěcena čl. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 659/1999.

- (67) Na druhé straně je nutné uvést, že zahrnutí informačního formuláře do inventáře podpor vypracovaného francouzským Ministerstvem zemědělství má čistě informativní charakter a nemůže být kvalifikováno jako oznámení podle smlouvy. Informace, které tam figurují, se mimochodem také neodkazují na účast vodohospodářských agentur na programu s tím, že potvrzují, že účast státu činí 35 % investičních nákladů.

- (68) Komise nebyla ve stavu, aby mohla vyhodnotit účast vodohospodářských agentur na programu a vliv, který by mohla jejich účast mít na veřejnou intervenci na úrovni dotčených investic. Konkrétněji, nemohla přezkoumat možné odezvy, které by mohla účast veřejné instituce na financování podpory mít co do intenzity podpory. Vyplývá z toho, že podpory skutečně poskytnuté francouzskými orgány neodpovídaly nutně systémům, povoleným Komisí v rámci státních podpor č. N 136/91 a N 342/94.

⁽²⁵⁾ Rozhodnutí Dvora ze dne 17. září 1980, věc 730/79, Philip Morris Holland BV/Komise, Sb. s. 2671, bod 11.

⁽²⁶⁾ Rozhodnutí dvora ze dne 9. října 1984, spojené věci 91 a 127/83, Heineken Brouwerijen BV/Inspecteur der Vennootschapsbelasting v Amsterdamu a Utrechtu, Sb. s. 3435.

- (69) Změna intenzity podpory v sobě představuje prvek změny podstaty podpory, ze kterého vyplývá oznamovací povinnost podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy.
- (70) Zejména pokud se jedná o odvětví hovězího dobytka, neohlásily francouzské orgány Komisi podporu předpokládaných investic. Francouzské orgány přesto tvrdily, že vzhledem k tomu, že Komise považovala systém za způsobilý k finanční účasti Společenství, měly důvod z toho odvodit jeho slučitelnost s pravidly Společenství. Přitom nařízení (EHS) č. 2328/91, platné v té době, předpokládalo v čl. 12 odst. 5, že podpory investic týkající se ochrany a zlepšení životního prostředí jsou povoleny za předpokladu, že nevedou ke zvýšení produkce a že jsou v souladu s články 92 až 94 Smlouvy (nyní 87 až 89). To zahrnuje povinnost hlásit jakýkoliv program státních podpor ve smyslu bývalého čl. 93 odst. 3 Smlouvy tím spíše, že podmínky uplatněné na podpory v roce 1994 neodpovídaly podmínkám sděleným Komisi v roce 1991.
- (71) Z výše uvedeného vyplývá, že státní podpory realizované Francií představovaly nové podpory, neoznamované Komisi a z tohoto důvodu nezákonné ve smyslu Smlouvy.
- (75) Čl. 87 odst. 3 písm. c) stanoví, že mohou být za slučitelné se společným trhem považovány podpory určené na usnadnění rozvoje určitých ekonomických aktivit nebo oblastí, když nenaruší podmínky obchodu v míře odporující společnému zájmu. Aby bylo možné tuto výjimku využít, musí podpory přispět k rozvoji dotyčného odvětví.
- (76) Pokud se týká subvencovaných investic a formy podpory, učinila Komise při zahájení řízení závěr, že i když jsou v zásadě nezákonné, byly podpory realizovány ve shodě s tehdy platnými pravidly Společenství o hospodářské soutěži. Komise tedy nemá důvod ke zpochybnění této části provádění podpory.
- (77) Zkoumání slučitelnosti podpor, které následuje, bude tedy mít za předmět výhradně výši podpor uplatněných francouzskými orgány.
- (78) Komise při zahájení vyšetřovacího řízení připomněla, že podle normativního rámce, platného v okamžiku vstoupení programu v platnost, byla mez pro podpory investic ve prospěch ochrany životního prostředí 35 % uhrazených nákladů (45 % ve znevýhodněných oblastech).

3. Přezkoumání slučitelnosti podpory

- (72) Článek 87 Smlouvy nicméně uznává výjimky, i když některé z nich nejsou zjevně uplatnitelné, zejména výjimky podle odstavce 2. Těch se francouzské orgány nedovolávaly.
- (73) Pokud se týká výjimek podle čl. 87 odst. 3 Smlouvy, musí být při zkoumání jakéhokoliv programu státní regionální nebo odvětvové podpory, nebo v jakémkoliv jednotlivém případě uplatnění obecných programů podpory, vykládány striktně. Mohou být totiž přiznány pouze v případech, kdy by mohla Komise prokázat, že je podpora nutná pro realizaci jednoho z dotyčných cílů. Přiznání výhod těchto výjimek podporám, nezahrnujícím takovou protihodnotu, by znamenalo povolení zásahu do obchodu mezi členskými státy a souvztažné neoprávněných výhod pro subjekty z určitých členských států.
- (74) Komise má za to, že dotyčné podpory nejsou určeny na podporu ekonomického rozvoje oblasti ve které je životní úroveň abnormálně nízká nebo ve které je vysoká nezaměstnanost podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy. Také nejsou určeny na propagaci realizace důležitého projektu společného evropského zájmu, nebo na zabránění vážného narušení ekonomiky členského státu podle čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy. Podpory také nejsou určeny na propagaci kultury nebo zachování kulturního dědictví podle čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy.
- (79) Francouzské orgány se nicméně domnívají, že pro překročení výše 35 % a 45 % mohla být použita ustanovení čl. 12 odst. 5 nařízení (EHS) č. 2328/91, pak čl. 12 odst. 3 písm. d) nařízení (ES) č. 950/97. Tato ustanovení umožňují podle francouzských orgánů neuplatnění zákazu podpor a omezení překročení těchto sazeb pro určité investice, a z nich těch, které jsou zaměřené na ochranu životního prostředí.
- (80) Komise předběžně poznamenává, že čl. 12 odst. 5 odrážka 5 nařízení (EHS) č. 2328/91, který předpokládá přezkoumání národních podpor s ohledem na bývalé články 92 a 93 (ze kterých se staly články 87 a 88) Smlouvy a článek 6 téhož nařízení, schvaloval podpory investic zaměřených na ochranu životního prostředí potud, pokud nevedly ke zvýšení produkce. Komise považuje za prokázané, že investice, na které je v tomto případě podpora zaměřená, skutečně nezpůsobí žádné zvýšení produkce, neboť byly určeny výhradně na ochranu životního prostředí ve venkovském prostředí (zejména skladování a zpracování vyláů).
- (81) Pokud se konkrétně týká schválených výší podpor, připomněla Komise ve svém rozhodnutí o státní podpoře č. N 136/91, adresovaném Francii, že obvykle považovala pro

tento typ podpor za slučitelnou se společným trhem výši 35 % způsobilých nákladů (45 % ve znevýhodněných oblastech).

- (82) Tyto výše podpory byly potvrzeny pokyny Společenství pro státní podporu na ochranu životního prostředí krátce po realizaci PMPOA. Tak bod 3.2.3 uvedených pokynů předpokládal, že obecně lze povolit podpory na investice cílené na životní prostředí, pokud nepřesahují určité úrovně. Poznámka pod čarou č. 14 uváděla ve svém druhém pododstavci, že „pro investice podléhající čl. 12 odst. 1 a 5 nařízení Rady (EHS) č. 2328/91 (...)“ je maximální výše podpory 35 % nebo 45 % ve znevýhodněných oblastech (...). Tyto maximální výše podpory lze uplatnit bez ohledu na velikost podniku. V důsledku toho nemohou být zvýšeny pro malé a střední podniky, jak se předpokládá dále v tomto oddílu. Pro investice provedené v oblastech cílů č. 1 a č. 5 b) si Komise vyhrazuje právo přijmout po přezkoumání případu úrovně podpory vyšší, než jak je uvedeno výše, pokud je členský stát schopen je zdůvodnit.
- (83) Nařízení (ES) č. 2328/91 bylo zrušeno nařízením (ES) č. 950/97. Čl. 12 odst. 2 písm. e) nařízení (ES) č. 950/97 uváděl, že členské státy mohou poskytnout podpory investicím, které jsou zaměřeny na „ochranu a zlepšení životního prostředí“ potud, pokud nevedly ke zvýšení produkce“. Čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení stanoví, že „v jednotlivých nebo spojených zemědělských podnicích, které splňují podmínky způsobilosti podle článků 5 a 9, jsou podpory investic přesahující hodnoty a částky uvedené v čl. 7 odst. 2 a 3 a článku 11 zakázány“. Nicméně podle čl. 12 odst. 3 pododst. 2 písm. d) uvedeného nařízení neplatil tento zákaz pro podpory určené „na investice na ochranu a zlepšení životního prostředí“.
- (84) Přitom čl. 12 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 950/97 stanovil, že články 92 až 94 smlouvy (ze kterých se staly 87 až 89) pro tyto podpory platí. To se rovnalo odkazu na pravidla hospodářské soutěže platná v té době, tj. na již citovanou praxi Společenství v rozhodnutí o státní podpoře č. N 136/91 a na podmínky převzaté pokyny Společenství pro ochranu životního prostředí.
- (85) Komise, vycházející z ustanovení platných v období 1994-1999, jak jsou popsána v tomto rozhodnutí, může dojít pouze k závěru, že maximální výše podpory platná pro podpory byla v tomto případě 35 % uhrazených nákladů (45 % ve znevýhodněných oblastech) a že poskytnuté podpory přesahující tuto výši neodpovídaly těmto ustanovením.
- (86) Pokud se, nicméně, týká roku 2000 a podpor na investice v zemědělských podnicích, bod 4.1.1.2 zemědělských pokynů, platných od 1. ledna 2000 stanoví, že maximální výše veřejné podpory na způsobilou investici je omezena na 40 %, nebo 50 % ve znevýhodněných oblastech. Když se, nicméně, jedná o investice, provedené mladými zemědělci do pěti let od data zahájení jejich činnosti, mění se maximální výše podpory na 45 %, nebo 55 % ve znevýhodněných oblastech.
- (87) Bod 4.1.2.4 zemědělských pokynů stanoví, jako výjimku, že když vedou investice k dodatečným nákladům, spojeným zejména s ochranou a zlepšováním životního prostředí, mohou být maximální výše podpor 40 % a 50 % podle bodu 4.1.1.2 uvedených pokynů zvýšeny o 20 respektive 25 procentních bodů. Toto zvýšení tak může být přiznáno pro investice, které mají za cíl zajištění minimálních norem, které jsou nově zavedeny s výhradou podmínek definovaných v článku 2 nařízení Komise (ES) č. 1750/1999 ze dne 23. července 1999, kterým se stanoví postupy uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 o podpoře rozvoje venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOF) ⁽²⁷⁾. Musí být přísně v mezích způsobilých dodatečných výdajů vyžadovaných pro realizaci uvažovaného cíle a nemělo by se týkat investic majících vliv na zvýšení kapacity produkce.
- (88) Poté, co dne 23. ledna 2004 vstoupilo v platnost nařízení Komise (ES) č. 1/2004 ze dne 23. prosince 2003 o uplatňování článků 87 a 88 Smlouvy na státní podpory poskytnuté malým a středním podnikům, aktivním v produkci, zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh ⁽²⁸⁾, změnila se vůči tomuto případu právní situace. Toto nařízení za určitých podmínek povoluje podpory malým a středním zemědělským podnikům s tím, že je osvobozuje od oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.
- (89) Francouzské orgány uvedly, že příjemci podpor na investice financované v rámci PMPOA v období 1994-2000 byly malé a střední podniky podle čl. 2 písm. 4) nařízení (ES) č. 1/2004.
- (90) Nařízení (ES) č. 1/2004 stanoví v čl. 20 odst. 2, že jednotlivé podpory a programy podpory realizované před datem vstoupení v platnost uvedeného nařízení a podpory poskytnuté na základě těchto programů bez povolení od Komise a v rozporu s povinnostmi podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy jsou slučitelné se společným trhem ve smyslu čl.

⁽²⁷⁾ Úř. věst. L 214 ze dne 13.8.1999, s. 31. Druhý pododstavec uvedeného článku stanoví, že „když jsou investice realizovány s cílem dosáhnout souladu s nově požadovanými minimálními normami v oblasti životního prostředí [...], může být schválena podpora s cílem splnit tyto nové normy. V tomto případě lze stanovit lhůtu pro dodržení těchto minimálních norem, pokud se taková lhůta ukáže jako nutná pro řešení zvláštních problémů, které nastávají při plnění dotyčných norem a pokud odpovídá příslušné konkrétní legislativě.“

⁽²⁸⁾ Úř. věst. L 1 ze dne 03.01.2004, s. 1

87 odst. 3 písm. c) Smlouvy a na základě tohoto nařízení jsou osvobozeny, pokud splňují podmínky definované v článku 3 s výjimkou podmínek uvedených v odst. 1 a v odst. 2 písm. b) a c) uvedeného článku.

(91) Čl. 3 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2004 stanoví, že podpory, schválené na základě programu uvedeného v odstavci 2 uvedeného článku jsou slučitelné se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy a jsou osvobozeny od povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy, pokud splňují podmínky uvedeného nařízení.

(92) Článek 4 nařízení (ES) č. 1/2004 obsahuje podmínky, které musí být dodrženy v tomto případě, tj. v případě programu podpor na neoznamované investice ve prospěch malých a středních podniků.

(93) Tak, podle čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2004, je podpora na investice v zemědělských podnicích ve prospěch produkce zemědělských výrobků slučitelná se společným trhem a osvobozená od oznamovací povinnosti, zejména pokud hrubá intenzita podpory nepřesahuje 50 % způsobilých investic ve znevýhodněných oblastech a 40 % v ostatních oblastech.

(94) Když však investice způsobí dodatečné náklady ve spojení s ochranou a zlepšením životního prostředí, může být maximální výše podpory 50 % a 40 % zvýšena o 25 resp. 20 bodů. Tato navýšení mohou být schválena pouze pro investice jdoucí nad minimální podmínky předepsané v současné době Společenstvím nebo na investice realizované na uvedení do souladu s nově zavedenými minimálními normami. Tato navýšení jsou přísně omezena na nutné způsobilé náklady a neuplatní se v případě investic, majících za výsledek zvýšení kapacity produkce.

(95) V tomto případě je zjevné, že se jedná o investice zaměřené na ochranu a zlepšení životního prostředí, vůči kterým byla platnou normou pro životní prostředí zejména směrnice o dusičnanech. Tato norma byla přijata v roce 1991 a z tohoto důvodu nemohla být v roce 2000 kvalifikována jako nová norma.

(96) Přitom se Komise již vyjádřila k této problematice v rámci státní podpory č. N 355/2000 tím, že schválila pokračování PMPOA od roku 2001 až do roku 2006. Při stejném uvažování jako v té době trvá Komise dnes na faktu, že nemůže ignorovat, že první francouzský akční program realizace směrnice o dusičnanech byl přijat až v roce 1997,

a že první skutečné povinnosti dosáhnout výsledky, uložené chovatelům v terénu, převádějící uvedený program, jsou pozdější, než toto datum. I když se zdá jasné, že Francie neprokázala rychlost v převádění směrnice a že měla přijmout potřebná ustanovení v dávno uplynulých lhůtách⁽²⁹⁾, zůstává nesporné, že první povinnosti známé chovatelům jsou mnohem pozdější.

(97) Navíc, v rozporu s některými dalšími normami Společenství, neobsahuje směrnice o dusičnanech přesné povinnosti, kterým by se měli zemědělské subjekty přizpůsobit bez předchozí intervence členského státu. Tato směrnice také neobsahuje žádné konečné datum pro úpravu instalací.

(98) Z tohoto důvodu je Komise stále toho názoru, že ve světle zvláštních okolností, obklopujících směrnici o dusičnanech, mohly být povinnosti, které spočívaly na chovatelích, považovány za nové normy ve smyslu nařízení (ES) č. 1/2004. Jakákoliv jiná interpretace by ve skutečnosti byla takového charakteru, že by penalizovala chovatele z důvodu nečinnosti Francie v zákonné rovině.

(99) Komise je toho názoru, že investice realizované v oblastech, které nejsou zranitelné ve smyslu směrnice o dusičnanech, nebo se podmínky v ní obsažené neuplatní, mohly využít v každém případě zvýšené výše z důvodů, že platily méně náročné normy, než normy, uvažované v uvedené směrnici, a že plánované práce šly nad minimální požadavky existující v těchto oblastech.

(100) Pokud se týká investic, které mají být realizovány ve zranitelných oblastech, je Komise nucena, plně v souladu se svými již přednesenými úvahami o novosti norem tlačících na chovatele, učinit závěr, že nárůst výše podpory mohl být v tomto případě uplatněn. Tyto výše tak mohly být stanoveny na 60 % nákladů na investice a až na 75 % ve znevýhodněných oblastech.

(101) Z důvodu, že čísla, dodaná francouzskými orgány ukazují, že úroveň podpory v praxi nikdy nepřesáhla 60 % způsobených výdajů, má Komise za to, že podpory poskytnuté v období 1994-1999 v rámci PMPOA mohou být schváleny.

(102) Komise se ve světle uvedených úvah domnívá, že je oznámené opatření slučitelné s pravidly Společenství o hospodářské soutěži a zejména s čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

⁽²⁹⁾ V tomto směru je nutné poznamenat, že Komise po řízení o porušení pravidel zahájeného proti Francii použila Soudní dvůr za špatné uplatňování směrnice o dusičnanech v tomto státě. Dvůr pak odsoudil Francii za to, že nepřistoupila přiměřeným způsobem ke zjištění znečištěných vod a v důsledku toho určení příslušných zranitelných oblastí (Rozhodnutí Dvora ze dne 27. června 2002, věc C-258/00, Komise/Francie, Sb. s. I-05959).

I. **ZÁVĚR**

(103) Opatření, které spočívá v udělení podpory na investice ve prospěch zemědělských podniků v rámci programu omezení znečištění zemědělského původu (PMPOA) v období 1994-2000 může získat výjimku podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy,

PŘIJALA NÁSLEDUJÍCÍ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Program státní podpory, který Francie realizovala pro financování investic provedených zemědělskými podniky v rámci Programu omezení znečištění zemědělského původu (PMPOA)

v letech 1994 až 2000 je slučitelný se společným trhem na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

Článek 2

Adresátem tohoto rozhodnutí je Francouzská republika.

V Bruselu dne 18. února 2004.

Za Komisi

Franz FISCHLER

člen Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 19. května 2004****o režimu podpory, kterou Itálie zamýšlí poskytnout drůbežářským podnikům – Program A.I.M.A. drůbežářské odvětví – C 59/2001 (ex N 97/1999)**

(oznámeno pod číslem K(2004) 1802)

(Pouze italské znění je závazné)

(2007/52/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

II. POPIS

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 88, odst. 2, první pododstavec této smlouvy,

Právní základ

poté, co zainteresované strany zaslaly k předložení připomínky podle uvedeného článku

- (6) Program státních zásahů A.I.M.A. na rok 1999. Právní základ navrhovaného opatření tvoří čl. 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 610/82, který opravňuje AIMA „k využití prostředků vyplývajících z vlastní finanční správy ve vztahu k vývoji na vnitřním trhu a k dispozicím (...), dodávat potraviny pocházející ze zemědělské produkce do rozvojových zemí stanovených po dohodě s Ministerstvem zahraničních věcí po vyslechnutí názoru Státního potravinového institutu“.

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 17. prosince 1999 (zaprotokolovaným dne 22. prosince 1999) Stálé zastoupení Itálie u Evropské unie Komisi oznámilo Komisi předmětné opatření podle čl. 88 odst. 3 smlouvy týkající se zásahů ze strany A.I.M.A. (Italské asociace zemědělských trhů) ve prospěch italského trhu s drůbeží, který tvrdě pocítil drastické snížení konzumace a prodeje drůbeže následkem výskytu dioxinu v roce 1999.
- (2) Dopisem ze dne 8. srpna 2000 (zaprotokolovaným 9. srpna 2000), ze dne 15. listopadu 2000 (zaprotokolovaným 21. listopadu 2000), ze dne 27. února 2001 (zaprotokolovaným 1. března 2001) a ze dne 23. května 2001 (zaprotokolovaným 28. května 2001) Stálé zastoupení Itálie u Evropské unie Komisi oznámilo doplňující informace požadované po italské straně v dopisech ze dne 18. února 2000 (ref. č. AGR 5073), ze dne 2. října 2000 (ref. č. AGR 25123), ze dne 10. ledna 2001 (ref. č. AGR 000449) a ze dne 24. dubna 2001 (ref. č. AGR 009825).
- (3) Dopisem ze dne 30. července 2001 Komise informovala Itálii o svém rozhodnutí zahájit postup podle čl. 88 odst. 2 smlouvy v záležitosti uvedené podpory.
- (4) Rozhodnutí Komise zahájit postup bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽¹⁾. Komise vyzvala zainteresované strany, aby předložily své připomínky v záležitosti příslušného opatření.
- (5) Italská strana předložila své připomínky v dopise ze dne 24. října 2001 (zaprotokolovaném 26. října 2001). Komise neobdržela připomínky od dalších zainteresovaných stran.

Souvislosti

- (7) Italský národní drůbežářský svaz (U.N.A.) požádal A.I.M.A. o zásah na tržní úrovni, aby bylo možno čelit vážným následkům dioxinové krize v odvětví drůbežářského masa.
- (8) Zpočátku (viz dopis ze dne 17. prosince 1999) následkem odmítnutí AIMA zakoupit 17 000 t neprodaného masa v hodnotě 40 miliard ITL (přibližně 20 milionů EUR) –, UNA navrhla umístit část masa (11 450 t) na trzích rozvojových zemí za příznivé ceny: rozdíl mezi skutečnou obchodní hodnotou zboží a prodejní cenou (přibližně 20 miliard ITL, neboli 50 % běžné obchodní hodnoty) by tak šel na náklady AIMA.
- (9) V důsledku připomínek útvarů Komise (viz dopis z 18. února 2000), podle kterých se podpora utvářela spíše jako náhrada při vývozu k pokrytí rozdílu mezi cenou drůbeže v rozvojových zemích a cenou na italském trhu (podpora by tedy pro svoji povahu byla neslučitelná se společným trhem, povinnostmi ES v rámci organizace světového obchodu a společné organizace trhů), se italská strana již ve svém dopise ze dne 10. srpna 2000 neodvolávala na počáteční cíle podpory, ale domnívala se, že ztráty, které utrpěly italscí producenti drůbeže, mohly být považovány za způsobené výjimečnými událostmi (a ne normálními tržními riziky), a že proto mohla být žádána výjimka stanovená v čl. 87 odst. 2, písm. b) Smlouvy o ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 254, 13.9.2001, s. 2.

Opatření

- (10) Příslušný program stanovuje kompenzace pro producenty drůbeže v důsledku snížení cen a prodeje způsobeného dioxinovou krizí a společenskou panikou, která se rozšířila mezi spotřebiteli. Podpora odpovídá rozdílu mezi průměrnými cenami v zemích postižených výskytem dioxinu a italskými cenami za období červen-červenec 1999 (období, na něž se má náhrada vztahovat). Průměrné ceny v zemích, které nebyly zasaženy touto krizí (s výjimkou Itálie), dosahovaly podle italské strany částky 137,89 EUR/100 kg v měsíci červnu a 132,35 EUR/100 kg v měsíci červenci. Rozdíl mezi cenami je proto roven 53,966 EUR/100 kg v měsíci červnu a 46,218 EUR/100 kg v měsíci červenci⁽²⁾. Podpora se rovná maximálně částce 21 150 ITL (10,92 EUR)/100 kg a 15 400 ITL (7,95 EUR)/100 kg. Podpora je poskytnuta na maso vyprodukované a uvedené na trh v červnu a červenci 2001 za úhrnný příspěvek maximálně 10 329 138 EUR.

- (11) Na podporu tohoto argumentu italská strana upřesňuje, že výskyt dioxinu způsobil nejen značný pokles produkce a obchodu (způsobený poruchami trhu v důsledku události), ale i silný pokles spotřeby drůbežích produktů. Na základě údajů poskytnutých italskou stranou se prodej za sníženou cenu týkal 34 700 000 kg masa v měsíci červnu 1999 (oproti 52 000 000 kg v červnu 1998) a 30 200 000 kg v měsíci červenci (oproti 51 000 000 kg v červenci 1998⁽³⁾). Přestože UNA přijala preventivní opatření, která měla vyloučit krizi z nadprodukce drůbežního masa (spočívající v porážce -uskutečněné v březnu – kuřat, která by dorostla v příštích měsících), výskyt dioxinu zabránil tomu, aby se v tomto odvětví dospělo k uspokojujícím výsledkům.

- (12) Ve svých dopisech ze dne 21. listopadu 2000 a z 28. května 2001 italská strana považovala za svou povinnost upřesnit základní roli sdělovacích prostředků v měsících krizových situací: panika vyvolaná těmito médii měla zhoršit silný pokles spotřeby drůbežního masa (nižší vzhledem k předchozímu roku o 29,1 % za měsíc červen, o 10,1 % za měsíc červenec, o 16,2 % za měsíc srpen a o 5,9 % za celý rok). Pokles poptávky způsobil silný pokles cen, obzvláště prudký v červnu a červenci (–30 % a –30,1 % ve srovnání se stejnými měsíci předchozího roku). Navíc, aby italští producenti mohli čelit této situaci, museli uskladnit 4 150 tun kuřecího masa v červnu, 9 271 tun v červenci

a 2 595 tun v srpnu, vzhledem k nemožnosti uplatnit je na trhu.

- (13) Podpora nepředpokládá žádné odškodnění za odstranění zvířat nebo produktů živočišného původu nevhodných ke spotřebě a k uvedení na trh.

Výše podpory

- (14) Celková maximální částka příspěvku je stanovena na 20 miliard ITL (10 329 138 EUR).

Důvody k zahájení řízení

- (15) Komise zahájila řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES, protože měla pochybnosti o slučitelnosti režimu se společným trhem. Tyto pochybnosti se týkaly možnosti považovat předmětnou podporu za podporu určenou na kompenzaci ztrát způsobených mimořádnou událostí. Italská strana se totiž odvolávala na čl. 87 odst. 2, písm. b) smlouvy o ES, který požaduje, aby podpora určená k náhradě škod způsobených mimořádnými událostmi byla slučitelná se společným trhem. Oznámení se odvolává na výskyt dioxinu jako na mimořádnou situaci.

- (16) Pojem mimořádné události není ve smlouvě definován a Komise uplatňuje toto ustanovení případ od případu poté, co pečlivě zhodnotí specifická fakta dané otázky. V případě výskytu dioxinu týkajícího se potravinářských produktů a výživy zvířat vyrobených v Belgii dospěla Komise k závěru, že se jednalo o mimořádnou událost ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) smlouvy, při zvažování povahy a rozsahu omezení, která bylo třeba nařídít na ochranu veřejného zdraví v této zemi⁽⁴⁾.

- (17) Existují další precedenty týkající se definice mimořádné události v rámci různých podpor poskytnutých Spojeným královstvím⁽⁵⁾ ve vztahu s krizí BSE: Komise dospěla k závěru, že se jedná o mimořádnou událost obzvláště s přihlédnutím k zákazu vývozu hovězího masa a k prudkému poklesu jeho spotřeby v důsledku nejistoty a neklidu vyvolaného informacemi o BSE. Přesto je potřeba zdůraznit, že výše uvedené příklady se vztahují na země přímo postižené tímto fenoménem (respektive na Spojené království kvůli BSE a na Belgii kvůli dioxinu) a ne tak, jako je tomu ve zkoumaném případě, na zemi, ve které je trh narušen v důsledku nedůvěry spotřebitele vyvolané dioxinem.

⁽²⁾ Snížené ceny v Itálii činily 83,924 EUR/100 kg, respektive 86,132 EUR/100 kg.

⁽³⁾ Tyto údaje zahrnují množství výrobků nakoupených rodinami a kolektiv.

⁽⁴⁾ Srovnej zvláště její rozhodnutí přijatá v oblasti státní podpory NN 87/99, NN 88/99, NN 89/99, N 380/99, N 386/99 a NN 95/99, N 384/99.

⁽⁵⁾ Srovnej se státní podporou N 299/96, N 290/96, N 278/96 a N 289/96.

- (18) V uvedených případech Komise přiznala odškodnění producentů za ztrátu zisku pod podmínkou, že ztráta tržních kvót a pokles spotřeby byly vyvolány nejenom společenskou panikou, ale i mimořádnými okolnostmi, které zabránily normálnímu obchodování s těmito produkty (soubor veřejných opatření ve spojení s neobvyklým chováním spotřebitelů a sdělovacích prostředků). V uvedených rozhodnutích bylo možno vždy rozeznat přímý a nepřímý vztah mezi souborem událostí považovaných za příčiny mimořádné události a ztrát, které podniky utrpěly.
- (19) Až dosud se italské straně, která byla vyzvána, aby prokázala existenci vztahu mezi ztrátami na zisku, které utrpěly zemědělské producenti, a existencí mimořádné události k tomu, aby Komise mohla schválit odškodnění těchto ztrát podle čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES, nepodařilo poskytnout přesvědčivé vysvětlení. Rychlé rozšíření společenské paniky, které se promítlo do silného narušení trhu, na kterém operovali italské chovatelé, do tržních kvót a v důsledku toho i do snížení obrátu ve srovnání s normální situací, se nezdá být tvůrcem – na základě aktuálně dostupných informací – mimořádné události ve smyslu smlouvy o ES. Kromě toho nic nenaznačuje, že by byla přijata opatření k zablokování prodeje ze strany vnitrostátních orgánů nebo orgánů Společenství.
- (20) I za předpokladu, že by „mediální“ dopad v Itálii byl mnohem intenzivnější než dopad v ostatních evropských zemích vzhledem k citlivosti populace v otázce bezpečnosti potravin a k existenci velmi kritického názorového hnutí na systémy produkce v odvětví živočišné výroby, nezdají se být tyto úvahy v tomto okamžiku dostatečné k prokázání výjimečné povahy této události.
- (21) Komise se spíše dotazovala na důvod, který italským producentům zabránil z takové situace těžit ke zvýšení prodeje zemědělských produktů v zahraničí (případně na vnitrostátním území) vzhledem tomu, že na rozdíl od Belgie, Itálie nefigurovala mezi zeměmi přímo postiženými výskytem dioxinu.
- (22) Dále bylo třeba objasnit tvrzení italské strany, podle kterého chovatelé museli zmrazit neprodané maso (4 150,8 tun v červnu, 9 271,3 tun v červenci a 2 595,9 tun v srpnu). Na základě tohoto tvrzení nebylo možno vyloučit, že by tato operace nemohla umožnit pozdější prodej zemědělských produktů, které zůstaly neprodané v období krizové situace. V takovém případě by ztráty byly omezenější než ztráty nahlášené v rámci prověrky případu. Komise navíc nebyla schopna určit ani množství zbylého neprodaného masa v důsledku rapidního poklesu poptávky způsobeného obavami z přítomnosti dioxinu ani rozsah nadprodukce zapříčiněné nesprávným odhadem poptávky v letním období.
- (23) Na základě těchto úvah Komise nemohla vyloučit, že se jedná o podporu určenou pouze jako podporu ke zlepšení finanční situace producentů, aniž by nějakým způsobem přispěla k rozvoji odvětví, která se navíc poskytuje pouze na bázi ceny, množství nebo výrobní jednotky, jinými slovy, že je ji možno považovat za podporu na činnost neslučitelnou se společným trhem ve smyslu bodu 3.5 Pokynů ES pro státní podpory v zemědělském sektoru ⁽⁶⁾ (dále jen „Pokyny“).
- (24) Komise proto vyjádřila pochybnosti o existenci vztahu mezi ztrátami na zisku, které utrpěli producenti v italském drůbežářském odvětví a existencí mimořádné události, stejně jako o skutečnosti, že by zkoumaná podpora mohla splňovat podmínky ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) nebo ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES (v této záležitosti se nejevila ani jako možnost usnadnění vývoje mnohých hospodářských činností) ani pro to, aby mohla být prohlášena za shodnou s jedním z bodů Pokynů.

III. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE

- (25) Ve svém dopise ze dne 24. října 2001 (zaprotookolovaném dne 26. října 2001) italská strana především zdůraznila, že prudký pokles spotřeby drůbežích produktů během měsíců června, července, srpna a ve skromnější míře až do prosince 1999 nebyl zařazen do diskuse o rozhodnutí o zahájení řízení.
- (26) Vzhledem k tomu, že Komise nezpochybnila ztráty způsobené v prodeji a snížením cen, bylo podle italských úřadů tedy pouze nutné prokázat spojení mezi těmito ztrátami a „dioxinovou krizí“. Toto spojení mohla prokázat skutečnost, že první zprávy o „kuřeti na dioxinu“ byly rozšířeny 28. května 1999 v 19.00 hodin a že náhlý prudký pokles prodeje nastal od měsíce června 1999 (pokles prodeje o 29 % ve srovnání s červnem 1998). Tendence spotřeby v Itálii se paralelně vyvíjela se stupněm společenské paniky vyvolané sdělovacími prostředky a zaznamenala prudký pokles prodeje v období prvního rozšíření informace o dioxinu, oživení v měsíci červenci, když zájem médií pohl, a nepřetržitý pokles prodeje v srpnu v důsledku rozšíření rozhodnutí Evropské unie zdvojnásobit maximálně přípustné množství dioxinu v některých produktech. Od měsíce září věnovala masmédiu méně pozornosti této události a spotřeba drůbežích produktů se postupně normalizovala.

⁽⁶⁾ Úř. věst., C 232, 12.8.2000.

- (27) V důsledku toho je pro italskou stranu nepopíratelné, že existuje spojení mezi společenskou panikou rozšířenou následkem informací o dioxinu v Belgii a poklesem spotřeby a ceny.
- (28) Zbývá jen dokázat, že výskyt dioxinu, který byl potvrzen v Itálii, může být pokládán za mimořádnou událost ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES. Komise již připustila, že „dioxinová krize“ je mimořádnou událostí v případě krize vypuklé v Belgii, vzhledem k povaze a rozměrům omezujících opatření nařízených na ochranu veřejného zdraví. Je pravda, že Itálie nebyla přímo postižena dioxinovou krizí; přesto italská strana zastává názor, že není možné popřít, že účinky krize překročily státní hranice a postihly i blízké země, jako je Itálie.
- (29) Italská strana je toho názoru, že mimořádná událost ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES je jakákoli nepředvídatelná nebo jen obtížně předvídatelná událost, jako jsou přírodní kalamity. Je tedy nutné brát v úvahu případ samotný a ne opatření přijatá k tomu, aby mohlo být čeleno krizové situaci, která je ostatně pouhým důsledkem události samotné. Ostatně v případě BSE ve Spojeném království Komise uznala výjimečný charakter události vzhledem k zákazu vývozu masa, ale především z důvodu poklesu spotřeby hovězího masa způsobeného nejistotou a obavami vytvořenými z informací o BSE. Stejná situace vznikla v Itálii v roce 1999 v důsledku dioxinové paniky. Zákaz vývozu ve Spojeném království neměl velký dopad na pokles spotřeby, jelikož i bez tohoto zákazu by zahraniční spotřebitelé (tak jako samotní angličtí spotřebitelé) stejně snížili spotřebu hovězího masa, čímž byž zabránili jakémukoli dalšímu odbytišti těchto produktů v zahraničí. V případě dioxinu v roce 1999, by se mělo dodat, že všechny třetí země zakázaly ve stejném období dovoz drůbežího masa pocházejícího z Evropské unie.
- (30) Důvod, pro který se italscí producenti neobrátili na jiné zahraniční trhy, nebo nepoužili italský trh, spočívá tedy v nadnárodní události, která plně překonala hranice Belgie.
- (31) Tržby některých italských drůbežářských podniků za období červen – srpen 1999 by podle italských orgánů jasně ukázaly tento pokles cen a prodeje.
- prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak.
- (33) Nařízení Rady (ES) č. 2777/75 ze dne 29. října 1975 o společné organizaci trhu s drůbežím masem ⁽⁷⁾ v článku 19 stanoví, že pokud toto nařízení nestanoví jinak, použijí se na produkci produktů uvedených v čl. 1 odst. 1 a obchod s nim články 92 až 94 Smlouvy.
- (34) Navrhované opatření stanoví platbu veřejných příspěvků některým podnikům a příslušná podpora (ve výši 20 miliard ITL) by byla poskytnuta selektivním způsobem chovatelům, u nichž se předpokládá, že utrpěli ztráty plynoucí z výskytu dioxinu. Kromě toho navrhované opatření zvýhodňuje některé produkce (v odvětví chovu drůbeže) a je takové, že může ovlivnit obchod, vzhledem k objemu italské produkce v celkové produkci drůbeže Unie (13,2 %). V roce 2001 se hrubá italská produkce drůbeže rovnala 1 134 000 tun z 9 088 000 tun v EU 15 ⁽⁸⁾.
- (35) Dotčené opatření spadá proto pod definici státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

Slučitelnost podpory

- (36) Ze zákazu poskytování státní podpory existují určité výjimky. Ve skutečnosti se italská strana dovolávala výjimek obsažených v čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES. Smlouva stanoví, že jako opatření slučitelná se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) mohou být vzata v úvahu opatření určená k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi.
- (37) Smlouva nedefinuje „mimořádnou událost“ a je proto nutné ověřit, zda „výskyt dioxinu“ v Itálii může být brán jako mimořádná událost ve smyslu čl. 87 odst. 2, písm. b) Smlouvy o ES.

IV. PRÁVNÍ HODNOCENÍ

Existence podpory

- (32) Ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních

⁽⁷⁾ Úř. věst., L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁸⁾ Zdroj: Eurostat a Evropská komise.

(38) Podle Obecných pokynů Společenství pro státní podpory v zemědělském odvětví⁽⁹⁾ se při hodnocení podpory určené ke kompenzaci ztrát způsobených přírodními kalami nebo mimořádnými událostmi Komise logicky domnívala, že by se měla pojmům „přírodní pohroma“ a „mimořádná událost“ obsaženým v čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES dát omezující interpretace, neboť tvoří výjimky z všeobecné zásady o neslučitelnosti státních podpor se společným trhem schváleným v čl. 87 odst. 1. Až doposud Komise považovala za přírodní pohromy zemětřesení, laviny, sesuvy půdy a povodně. Mezi mimořádné události byly zahrnuty válka, vnitřní nepokoje a stávky a s některými výhradami a podle rozsahu jejich šíření závažné jaderné či průmyslové havárie, které způsobují rozsáhlé ztráty. Naproti tomu Komise neuznala za mimořádnou událost požár, který vypukl v jednom jediném transformačním závodě pokrytém normálním obchodním pojištěním. Obecně Komise nepovažuje za přírodní pohromy nebo mimořádné události vznik dobytčích morů nebo chorob rostlin, i když v jednom případě Komise skutečně uznala za mimořádnou událost rozšíření jedné zvířecí choroby do té doby neznámé. Kvůli tomu, že je obtížné tyto události předvídat, Komise bude pokračovat ve vyhodnocování návrhů na poskytování podpory případ od případu podle ustanovení čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES, přičemž bude mít na zřeteli zavedenou praxi v odvětví. Tato analýza případ od případu je zvláště potřebná v rámci podpory poskytované v citlivém odvětví, jako je odvětví drůbeže, ve kterém by se jakýkoli zásah na trzích mohl střetnout s opatřeními stanovenými společnou organizací trhů.

(39) Komise nemůže obecně akceptovat, aby chemická kontaminace potravinových produktů určených k lidské spotřebě mohla tvořit mimořádnou událost ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES. Naopak riziko kontaminace je následkem skutečnosti, že nejvyšší úroveň jakosti nejsou zaručeny podél celého potravinového řetězce.

(40) V případě „dioxinové krize“ v Belgii byly zvažovány četné prvky, než se dospělo k závěru, že tato krize tvořila mimořádnou událost. Komise nejprve zvážila rozsah opatření přijatých k zabránění krize a k ochraně lidského zdraví, jako zákaz uvádění na trh a maloobchodní distribuce drůbežního masa, zákaz obchodu a vývozu některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě do třetích zemí, stanovení povinností jako dohled,

vysledovatelnost a kontrolu těchto produktů⁽¹⁰⁾. Vyhlášení mimořádné události se proto zakládalo na dvou prvcích, na oznámení belgických úřadů s následným přijetím krizových opatření a na nemožnosti uvést na trh zboží, která přivedla belgické producenty do krizové situace. Tato krize se díky svým vlastnostem a dopadu na zainteresované hospodářské subjekty zřetelně odlišovala od obvyklých podmínek a nacházela se mimo normální podmínky fungování trhu. Rychlé šíření společenské paniky mezi spotřebiteli a embargo na belgická zvířata a produkty živočišného původu uvalené různými třetími zeměmi silně přispělo k udržování krize a promítlo se do výrazného narušení trhu, na kterém operovali belgičtí producenti, do ztrát tržních kvót a následně do snížení obrátu, který byl předpokládán za normální tržní situace.

(41) Ani chemická kontaminace produktů ani prudký pokles prodeje samotného nejsou dostatečné k tomu, aby událost byla charakterizována za mimořádnou, mimořádnost situace je výsledkem kombinace významných omezujících opatření na obchodování a vývoz těchto produktů a prudkého poklesu prodeje a cen. Společenská panika a vztah spotřebitelů vůči kontaminaci drůbežního masa dioxinem pouze přispěly k mimořádnosti situace.

(42) V případě italských producentů je stanoveno, že nebylo uloženo žádné omezující opatření na prodej a vývoz ani žádné omezující opatření na ochranu zdraví spotřebitelů, jelikož země nebyla krizí postižena přímo. Jediným nepředvídatelným faktorem a naruшитelem trhu bylo rozšíření společenské paniky a vztah spotřebitelů vůči kontaminaci, která se objevila jinde.

(43) Situace Itálie nemůže být stavěna na roveň situaci v zemích přímo postižených krizí. Výskyt dioxinu byl skutečně prohlášen za mimořádnou situaci v Belgii, ale nikoli za mimořádnou situaci *tout court*. Jak je již zdůrazněno v

⁽¹⁰⁾ Tato opatření se promítla do tří rozhodnutí Komise: Rozhodnutí 1999/363/ES Komise, ze dne 3. června 1999 přinášející ochranná opatření vůči dioxinové kontaminaci některých výrobků živočišného původu určených k lidské nebo živočišné spotřebě (Úř. věst. L 141, 4.6.1999, s. 24). Tato opatření se obzvláště týkala drůbežního masa a všech výrobků pocházejících z drůbeže jako jsou vejce a vaječné výrobky, tuky, živočišné proteiny, suroviny určené k výživě, atd.; Rozhodnutí 1999/368/ES Komise ze dne 4. června 1999 a rozhodnutí 1999/389/ES Komise ze dne 11. června 1999 přinášející ochranná opatření vůči dioxinové kontaminaci výrobků určených k lidské a živočišné spotřebě získaných z živočišných druhů hovězího a vepřového masa (Úř. věst. L 142, 5.6.1999, s. 46 a Úř. věst. L 147, 12.6.1999, s. 26). Tato opatření se týkala obzvláště hovězího a vepřového masa, tak jako i mléka a všech výrobků z něho pocházejících.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 28, 1.2.2000, s. 2.

bodech odůvodnění 35-38, čistá chemická kontaminace potravinářských produktů určených k lidské spotřebě nebo rozšíření společenské paniky samy o sobě nezakládají mimořádnou situaci ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES.

Itálii, který zaznamenal přemíru produkce a lehký pokles cen.

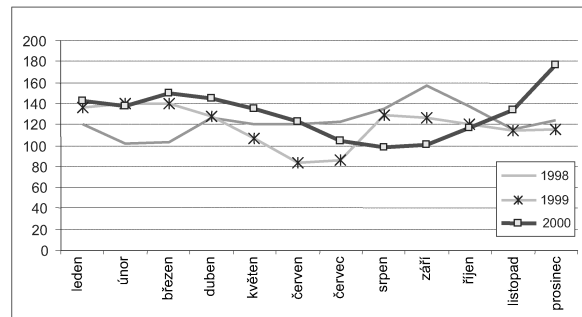
- (44) Italská strana poukázala také na první krizi BSE ve Spojeném království. V tomto případě byla mimořádná situace v odvětví hovězího masa způsobena naprostým zákazem vývozu živých zvířat a hovězího masa ze Spojeného království do evropských zemí a třetích zemí. Dopad tržních opatření přijatých v rámci BSE dosáhl proto ve Spojeném království rozměrů, kterých předtím nikdy nebylo dosaženo. Mezi přijatými opatřeními v odpovědi na tuto krizi Komise připomněla existenci naprostého embarga na britská masa, jakož i na všechny produkty z něho pocházející, které mohou vstoupit do lidského a živočišného potravinového řetězce a prudký bezprecedentní pokles vnitřní spotřeby masa. Prudký pokles spotřeby byl spojen s výraznými restrikcemi trhu, což vyvolalo situaci, která mohla být definována jako mimořádná.
- (45) Dále v případech BSE v Evropě ⁽¹¹⁾, které se vyskytly v poměrně nedávné době, Komise zdůraznila, že pokles prodeje nebo příjmů není považován za mimořádný. Pokles prodeje je považován za důsledek mimořádné situace, která se objevila díky vzácné kombinaci různých faktorů. Jako ve výše uvedených případech byly podpory určené k zamezení mimořádné situace ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES schváleny v různých zainteresovaných zemích, v nichž rozličné faktory přispěly k mimořádnosti krize: extrémně negativní zpětné dopady na evropské zemědělské producenty, rozšíření společenské paniky mezi spotřebiteli a embargo uvalené mnohými třetími zeměmi na zvířata a masné výrobky pocházející z EU, jakož i řada nehod, která ušla kontrole chovatelů a která přispěla k zostření krizové situace a rozšíření obav mezi spotřebiteli. To mělo za následek silné narušení trhu, na němž operují evropští producenti, následnou ztrátu tržních kvót a tudíž snížení obrátu předpokládaného za normální situace na trhu.
- (46) Důležitým prvkem, který Komise vzala v úvahu za účelem uznání zmíněné krize jako mimořádné události, byla stabilita a rovnováha trhu s hovězím masem před vypuknutím krize. Přesto, jak je dále ukázáno, (viz body odůvodnění 52 až 55) a jak bylo prohlášeno samotnou italskou stranou (viz dopisy z 28. srpna 2000 a z 15. listopadu 2000) k této situaci nedošlo na trhu s kuřaty v
- (47) Ve všech výše uvedených případech, a zvláště v těch citovaných italskou stranou, mimořádná událost vznikla v zainteresovaných zemích a vedla k přijetí série omezujících opatření, kontroly trhu a zdravotních kontrol, ke kterým se přidružil prudký pokles prodeje a cen příslušných produktů.
- (48) Dále musí mimořádná událost nést alespoň hlavní znaky události, která se svou povahou a dopadem na zainteresované hospodářské subjekty zřetelně liší od obvyklých podmínek a nachází se mimo normální podmínky fungování trhu. Nepředvídatelnost události nebo obtížnost předvídat ji mohou být prvkem mimořádnosti události, ale nemohou být samy o sobě dostatečné, aby byla prohlášena za „výjimečnou“ ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES.
- (49) Ve skutečnosti se údajný pokles prodeje neliší od jiných událostí, které se odrážejí v poptávce, jako například uzavření vývozního trhu. I takovýto případ je nepředvídatelný, ale je součástí normálního obchodního rizika podniku a neměl by proto povahu mimořádnosti ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES.
- (50) Podle italských orgánů neměli italští producenti jiná odbytiště, protože se krize rozšířila daleko za belgické hranice a pokles spotřeby drůbežího masa byl zaznamenán kdekoli v Evropě.
- (51) Nyní podle údajů, které má Komise k dispozici, zůstal vývoz drůbeže v rámci Společenství během měsíců června a srpna 1999 na stálé úrovni ve srovnání s roční tendencí a dokonce se zvýšil ve srovnání s předchozím rokem. Vývoz mezi zeměmi v rámci Společenství během měsíce července je vyšší než tendence zaznamenaná v roce 1999 a v odpovídajícím měsíci předchozího roku. Ačkoliv zvýšení nepostačovalo k prodeji všech přebytečných zásob oznámených italskými orgány, snížilo dopad krize na producenty tím, že jim umožnilo prodat část jejich produkce na trhu Společenství. Italská strana neposkytla žádný údaj, který by potvrdil neexistenci dalších odbytišť na trhu Společenství a omezily se pouze na tvrzení, že díky krizi se snížila spotřeba kuřecího masa i v dalších evropských zemích. Přesto by podle těchto orgánů některé země (jako Dánsko, Řecko, Španělsko, Irsko, Rakousko, Portugalsko,

⁽¹¹⁾ Srovnání mezi podporami N 113/A/2001 (rozhodnutí SG 01.290550 ze dne 27.7.2001), N 437/2001 (rozhodnutí ze dne 27.7.2001 SG 01290526D), N 657/2001 (rozhodnutí ze dne 9.11.2001 SG 01292096) a NN 46/2001 (rozhodnutí SG 01.290558 ze dne 27.7.2001).

Finsko, Švédsko a Spojené království) mohly být vzaty jako příklad pro stanovení srovnávacích cen (viz bod 7 odůvodnění výše) z důvodu skutečnosti, že nebyly postiženy krizí. Proto by tyto země mohly být příjemci alespoň jedné části této nadbytečné produkce.

Měsíční tržní cena, celá kuřata,

EUR/100 kg

(52) Pokud jde o politiku Komise v oblasti uplatňování čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES v odvětví zemědělství, musí být vyloučena jakákoli přílišná náhrada ztrát.

(53) Mechanismus náhrady stanovený italskými orgány se zakládá na podpoře pro maso vyrobené a uvedené na trh v rozmezí měsíců června a července 1999, vypočtené podle rozdílu mezi průměrnými cenami zemí nepostížených krizí a průměrnými italskými cenami. Tento rozdíl představuje podle italských orgánů 53,966 EUR/100 kg za měsíc červen a 46,218 EUR/100 kg za měsíc červenec. Podpora se rovná 21 150 ITL (10,92 EUR)/100 kg a 15 400 ITL (7,95 EUR)/100 kg.

(54) Tato metoda výpočtu klade dva problémy. První se týká tvrzení italských orgánů, podle kterého chovatelé museli zmrazit neprodané maso⁽¹²⁾. To by umožnilo prodat drůbeží produkty, které zůstaly neprodány v období krize, v sekundárním čase a ztráty by byly omezenější než ty, které byly deklarovány v souvislosti se zkoumaným případem. Italské orgány se k tomuto bodu nevyjádřily. V důsledku toho není vyloučeno riziko nadměrné kompenzace ztrát prostřednictvím pozdějšího prodeje části produkce za pravděpodobně již normalizované ceny. Dále italské orgány prohlásily, že v měsíci červnu 1999 bylo poraženo 43 170,1 tun kuřat a v červenci 47 485,9 tun, neboli celkem 90 656 tun (viz dopis ze dne 15. listopadu 2000), zatímco prodané množství představovalo 34 700 000 kg masa v měsíci červnu 1999 a 30 200 000 kg v měsíci červenci, což je dohromady 64 900 tun. Bylo zmrazeno 4 150,8 tun masa v měsíci červnu a 9 271,3 tun v červenci, což je dohromady 13 422,1 tun. Nebyl poskytnut žádný údaj ohledně určení části vyprodukovaného masa, které nebylo prodáno a nebylo zmrazeno, a u kterého nemůžeme vyloučit jiné obchodní určení.

(55) Itálie se dále odkázala na průměrné ceny v jiných evropských zemích, které nebyly zasaženy krizí, přičemž nepřihlédla ke skutečnosti, že ceny v Itálii klesaly již před červnem 1999, a k proměnlivosti cenové tendence drůbežího masa. Tato tendence je pro Itálii za léta 1998, 1999 a 2000⁽¹³⁾ ilustrována v následující tabulce:

(56) Jak vyplývá z prohlášení italských orgánů, odvětví drůbežího masa již trpělo nadprodukcí a v březnu se proto producenti rozhodli porazit část kuřat určených na jatka v měsících dubnu a květnu, aby byla v červnu snížena nabídka masa o 4,8 %. Z důvodu dioxinové krize nebylo podle italských úřadů 10 % červnové produkce poraženo a uvedeno na trh, nýbrž odloženo na měsíce červenec a srpen, čímž se zvýšila nabídka v těchto měsících. Na základě údajů, které měla Komise k dispozici vzrostl skutečně počet chovných kuřat v měsících únoru, březnu a dubnu, čímž se dalo předpokládat zvýšení produkce o 5,6 % v měsíci červnu.

(57) Údaje o porážce kuřat v období květen – srpen 1999 ve srovnání se stejnými měsíci předchozího roku ukazují, že v květnu 1999 bylo zaregistrováno zvýšení porážek, a tedy i nabídky kuřat téměř o +9 %, v červnu 1999 nabídka poklesla oproti červnu 1998 o -10 % a v červenci bylo poražených kuřat téměř o 10 % více oproti roku 1998. Tato tendence zvyšování nabídky pokračuje v měsíci srpnu 1999 (+6,5 %). Vzhledem k tomu, že ceny obecně sledují vývoj nabídky, je možno odvodit snížení cen oproti cenám v dubnu, které již byly z důvodu nadprodukce nižší než průměrná evropská cena. V důsledku toho by porovnání cen kuřat v Itálii v měsíci červnu a červenci s průměrem cen v zemích, které nebyly zasaženy výskytem dioxinu, vedlo k příliš vysokému odhadu pravděpodobné ceny kuřat v Itálii.

(58) Vzhledem k proměnlivosti cen kuřat v Itálii a tendenci k poklesu cen již před vypuknutím dioxinové krize by porovnání prodejních cen v červnu 1999 a v červnu 1998 nebylo správné a neodráželo by nadprodukcí, která již ovlivňovala trh s kuřaty v Itálii, a následující snížení cen, které již bylo zaznamenáno. Prohlášení italských orgánů, podle kterého již producenti přijali předem opravná opatření trhu a porazili v měsíci březnu kuřata, která měla být poražena v měsících dubnu a květnu, aby se snížila nabídka během měsíců června a července, je v protikladu s

⁽¹²⁾ Srovnej s dopisem z 23.5.2001, ve kterém italská strana deklaruje, že výrobci byli nuceni zmrazit 4 150,8 t v červnu, 9 271,3 t v červenci a 2 595,9 t v srpnu.

⁽¹³⁾ Údaje týkající se vývozu veškerého drůbežího masa uvnitř ES (jateční váha poražené drůbeže).

údaji o chovu kuřat a s odhadem produkce, který ukazoval nárůst nabídky v měsíci červnu a malé snížení (1,6 %) v měsíci červenci. Na základě těchto údajů by jakákoli předpověď prodejních cen v měsících červnu a červenci 1999 (srovnaná s cenami z června 1998 nebo s cenami zaznamenanými v jiných evropských zemích, které nebyly zasaženy výskytem dioxinu), byla namátková.

uložených nebo doporučených příslušnými orgány za účelem odstranění choroby dříve, než budou obnoveny nebo znovu založeny možnosti příslušného hospodářství. Tedy nezbytnou podmínkou pro poskytnutí podpory je povinná porážka zvířat z důvodu nařízení zdravotnicko/veterinárních orgánů v rámci plánu zaměřeného na prevenci a potírání dobytčího moru.

(59) Komise tedy může dojít k závěru, že vzhledem k tomu, že společenská panika sama o sobě nesplňuje podmínku mimořádnosti ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES a že metoda výpočtu ztrát navrhovaná italskými orgány by mohla vést k nadhodnocení ztrát utrpěných italskými producenty drůbežního masa, nemůže být opatření považováno za kompatibilní se společným trhem podle čl. 87 odst. 2 písm. b).

(65) Ze sdělených opatření jasně vyplývá, že zdravotnicko/veterinární orgány nevydaly žádný příkaz k porážce zvířat v rámci plánu zaměřeného na prevenci a potírání dobytčího moru, jelikož chemická kontaminace se italských podniků netýkala. Zkoumané opatření tedy nesplňuje podmínky stanovené podle bodu 11.4 Pokynů.

(60) I při zkoumání podpory ve světle čl. 87 odst. 3 Smlouvy o ES nelze než dospět k závěru, že je neslučitelná se společným trhem. Čl. 87 odst. 3 písm. a) se nepoužije, protože podpora není určena k napomáhání hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností.

(66) Ve světle uvedených skutečností nemůže být podpora podnikům v odvětví produkce drůbeže považována za podporu určenou k náhradě škod způsobených mimořádnou událostí ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b), ani za podporu, která by mohla být poskytnuta v rámci výjimek podle čl. 87 odst. 3. Příslušná podpora je proto podporou podnikání neslučitelnou se společným trhem podle ustanovení bodu 3.5 Pokynů⁽¹⁵⁾.

(61) Pokud jde o čl. 87 odst. 3 písm. b), není příslušná podpora určená jako pomoc k uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu.

(62) Odkáže-li se na čl. 87 odst. 3 písm. d) Smlouvy o ES, daná podpora se netýká cílů stanovených tímto článkem.

(67) Podpora rovněž porušuje ustanovení Rady (ES) č. 2777/75, že pro produkty podle článku 1 mohou být přijata pouze následující opatření: opatření zaměřená na podporu lepší organizace jejich produkce, zpracování a uvádění na trh; opatření zaměřená na zlepšování jakosti; opatření zaměřená na umožnění vypracování krátkodobých a dlouhodobých předpovědí prostřednictvím znalosti použitých výrobních prostředků; opatření zaměřená na usnadnění ověření vývoje cen uvedených produktů na trhu. Dále, se zřetelem na omezení volného pohybu, které je výsledkem uplatnění opatření určených k boji s šířením nemocí zvířat, mohou být podle postupu stanoveného v článku 17 přijata mimořádná opatření na podporu trhu postiženého takovými omezeními. Zmíněná opatření mohou být přijata pouze v míře a na dobu nezbytně nutnou na podporu takového trhu. Pro Itálii nebyla přijata žádná z uvedených opatření. Jakákoli další veřejná podpora může být poskytnuta pouze podle ustanovení článků 87-89 Smlouvy. Podle předchozího bodu odůvodnění příslušná podpora neshoduje s ustanoveními pro státní podpory a není proto v souladu se společným trhem.

(63) Podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES, s ohledem na to, že dotčený zákon řádně oznámen v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy, použijí se za účelem jeho posouzení ustanovení Obecných pokynů Společenství pro státní podpory v oblasti zemědělství⁽¹⁴⁾ (dále jen „Pokyny“). Podle bodu 23.3 Pokynů je tyto Pokyny použijí na nové státní podpory včetně podpor, které již byly oznámeny členskými státy, ale o kterých Komise ještě nerozhodla, s účinkem od 1. ledna 2000.

(64) Podpory určené k náhradě ztrát na zisku vyvolaných dobytčími mory spadají pod bod 11.4. Odškodnění může zahrnovat přiměřenou náhradu ztráty na zisku s ohledem na těžkosti týkající se nahrazení dobytka nebo nového založení stáda a karantény, nebo jiných čekacích období

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽¹⁵⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8.6.1995 v kauze T 459/1993 (Siemens, a.s. – Komise Evropských společenství) Sb. [1995] str. 1675.

V. ZÁVĚR

Itálie nemůže příslušnou podporu provádět.

(68) Vzhledem k výše uvedenému může Komise učinit závěr, že podpora stanovená podle programu A.I.M.A. ve prospěch drůbežářského odvětví představuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1, na niž se nevztahuje žádná z výjimek podle čl. 87 odst. 2, ani podle čl. 87 odst. 3.

Článek 2

Itálie do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí sdělí Komisi opatření, která byla přijata k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

(69) Vzhledem k tomu, že program byl oznámen v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy, který stanoví, že dotyčný členský stát neprovede zamýšlená opatření, dokud Komise v tomto řízení nepřijme konečné rozhodnutí, nelze podat žádost o vrácení podpory,

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

V Bruselu, dne 19 května 2004.

Článek 1

Podpora, kterou Itálie zamýšlí poskytnout v rámci „Programu státních zásahů A.I.M.A. na rok 1999“, je neslučitelná se společným trhem.

Za Komisi

Franz FISCHLER

členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 24. května 2004

o řízení podle článku 82 Smlouvy o ES a článku 54 Dohody o EHP proti společnosti Microsoft Corporation

– Věc č. COMP/C-3/37.792 – Microsoft

(oznámeno pod číslem K(2004) 900)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2007/53/ES)

Dne 24. března 2004 přijala Komise rozhodnutí o řízení podle článku 82 Smlouvy o ES a článku 54 Dohody o EHP. Podle ustanovení článku 21 nařízení 17 ⁽¹⁾ Komise tímto zveřejňuje názvy stran a hlavní obsah rozhodnutí. Bere v úvahu oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. Odtajněné znění celého textu rozhodnutí v jazycích případu, jejichž znění je závazné, a v pracovních jazycích Komise je na internetových stránkách GR pro hospodářskou soutěž http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

I. SHRNUÍ PORUŠOVÁNÍ

Určení, povaha a délka porušování

- (1) Toto rozhodnutí je určeno společnosti Microsoft Corporation.
- (2) Společnost Microsoft Corporation porušila článek 82 Smlouvy o ES a článek 54 Dohody o EHP tím, že:
 - v období od října 1998 do data tohoto rozhodnutí odmítala poskytovat informace ohledně interoperability a dovolovat jejich využití pro vývoj a distribuci produktů pro serverové operační systémy s podporou pracovních týmů,
 - od května 1999 do data tohoto rozhodnutí podmiňovala přístup k operačnímu systému Windows Client současným pořízením přehrávače Windows Media Player (WMP).

Relevantní trhy

Operační systémy pro PC

- (3) Operační systémy jsou softwarové produkty řídící základní funkce počítače. „Klientské osobní počítače“ („PC“) jsou nespécializované počítače navržené pro činnost jednoho uživatele; lze je propojovat do počítačových sítí.
- (4) Existuje rozdíl mezi i) operačními systémy pro tzv. „Intel-kompatibilní“ počítače a ii) operačními systémy pro počítače, které nejsou Intel-kompatibilní. „Intel-kompatibilní“ se v tomto kontextu vztahuje ke zvláštnímu druhu hardwarové architektury. „Portování“ (tj. přizpůsobení)

operačního systému, který není Intel-kompatibilní (například Apple Macintosh) tak, aby běžel na Intel-kompatibilním hardwaru, je dlouhý a nákladný proces. Problematika zahrnutí operačních systémů pro Intel-kompatibilní a Intel-nekompatibilní PC do definice relevantního trhu může však zůstat otevřená, neboť rozdíly podstatně neovlivní posouzení tržní síly společnosti Microsoft.

- (5) Operační systémy tzv. handheldů, jako jsou osobní digitální asistenti („PDA“) nebo „inteligentní“ mobilní telefony a operační systémy pro servery, nelze v současné době považovat za konkurenční náhrady operačních systémů klientských PC.
- (6) Co se týká nahraditelnosti na straně nabídky, pak by se softwarový produkt, který v současné době není na trhu operačních systémů klientských PC, musel podstatně upravit, aby vyhověl specifickým požadavkům odběratelů na tomto trhu. To s sebou nese vývojové a zkušební procesy, které vyžadují značnou dobu (často více než jeden rok) a výdaje, a má to za následek podstatné obchodní riziko. A dále, jak bylo zjištěno při diskusi o dominantním postavení společnosti Microsoft na relevantním trhu, takový nový účastník by při vstupu překonával závažné překážky.

Serverové operační systémy s podporou pracovních týmů

- (7) „Serverové služby na podporu pracovních týmů“ jsou základní služby využívané kancelářskými silami při jejich každodenní práci, hlavně sdílení souborů uložených na serverech, sdílení tiskáren a právo přístupu jako síťového

⁽¹⁾ Úř. věst. 13, 21.2.1962, s. 204/62. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) 1/2003 (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

uživatelé „spravované“ centrálně oddělením informačních technologií jejich organizace. „Serverové operační systémy s podporou pracovních týmů“ jsou operační systémy navržené a uvedené na trh s cílem poskytovat tyto služby kolektivně poměrně malému počtu vzájemně propojených osobních počítačů tvořících malé až střední síť.

- (8) Během svého šetření Komise shromáždila důkazy potvrzující, že služby na podporu pracovních týmů odběratelé považují za soubor služeb poskytovaných servery. Zejména je úzce propojeno poskytování přístupu k souborům a tisku na jedné straně a správné služby pro jednotlivce i skupinu na straně druhé: pokud by nebyla k dispozici dobrá administrace skupiny a jednotlivce, uživatel by neměl efektivní a bezpečný přístup ke sdílení souborů a tiskáren.
- (9) Servery na podporu pracovních týmů (servery, na kterých běží operační systém s podporou pracovních týmů) je nutno odlišit od high-end serverů, potřebných obecně k tomu, aby podporovaly „kritické“ úkoly, kterými jsou např. kontrola stavu zásob, rezervace letenek nebo bankovní transakce. Takové úkoly mohou vyžadovat podporu ukládání rozsáhlých souborů dat, potřebují maximální (často označovanou jako „absolutní“) spolehlivost a dostupnost⁽²⁾. Tyto úkoly zajišťují drahé stroje (někdy označované jako „podnikové servery“) nebo mainframy. Naproti tomu jsou serverové operační systémy s podporou pracovních týmů obvykle instalovány na méně nákladných počítačích.
- (10) Avšak ne všechny low-endové servery se používají na podporu pracovních týmů. Mohou se například instalovat jako „okraje“ sítě, kde se specializují na obsluhu internetových stránek⁽³⁾ či na dočasné ukládání webových stránek (cache)⁽⁴⁾ nebo jako ochrana počítačů před vnějším ohrožením (firewall)⁽⁵⁾, k odepření vstupu k hlavním službám na podporu pracovních týmů.
- (11) Dále by se mělo zdůraznit, že i když hlavní služby na podporu pracovních týmů tvoří správa souborů, tisku, skupiny a uživatelů, serverové operační systémy na podporu pracovních skupin lze použít ke spouštění aplikací, jako je tomu i u jiných operačních systémů. Tyto aplikace budou často úzce spojeny se správou skupiny a uživatelů. Jelikož serverové operační systémy s podporou pracovních týmů jsou zpravidla provozovány na levném hardwaru, nebudou tyto aplikace obecně vyžadovat extrémně vysokou spolehlivost.

⁽²⁾ Spolehlivostí se rozumí schopnost operačního systému fungovat po velmi dlouhou dobu bez selhání nebo bez nutnosti restartu. Dostupnost je schopnost operačního systému fungovat po velmi dlouhou dobu bez přestávky potřebné pro běžnou údržbu nebo aktualizace. Dalším aspektem je, jak rychle je operační systém schopen provést zálohování a znovu začít běžet, pokud došlo k závadě.

⁽³⁾ Na webovém serveru jsou uloženy internetové stránky a server k nim umožňuje přístup prostřednictvím standardního webového protokolu.

⁽⁴⁾ Cache je místo, kam se ukládají dočasné kopie webových objektů. Jedná se proto o způsob uložení internetových souborů k jejich pozdějšímu využití, který konečnému uživateli umožní rychlejší přístup.

⁽⁵⁾ Firewall je hardwarové/softwarové řešení, které izoluje podnikovou počítačovou síť a tím ji chrání před vnějším nebezpečím.

Záznamové přehrávače médií

- (12) Přehrávače médií jsou klientské softwarové aplikace, jejichž klíčovou funkcí je dekodovat, dekomprimovat a přehrát (a umožnit další zpracování) digitální audio a video soubory stažené nebo plynule přenášené přes internet (a jiné sítě), tzv. streaming. Přehrávače médií jsou dále schopné přehrávat audio a video soubory uložené na fyzických nosičích, jako jsou CD a DVD.
- (13) Co se týká nahraditelnosti poptávky, klasické přehrávače CD a DVD nelze považovat za náhradu za přehrávače médií, protože poskytují jen velmi omezenou podskupinu funkcí přehrávačů médií. Přehrávače médií závislé na patentovaných technologiích třetích stran, na rozdíl od WMP společnosti Microsoft, RealOne Player od RealNetwork a QuickTime Player firmy Apple, pravděpodobně neomezí chování třetích stran. Přehrávače médií, které nejsou schopny přijímat audio a video obsah plynule přenášený po internetu, vytvoří náhradu záznamových přehrávačů médií, protože neplní zvláštní požadavky spotřebitele na zaznamenávání.
- (14) V oblasti nahraditelnosti na straně nabídky hrají významnou úlohu potřebné rozsáhlé investice do výzkumu a vývoje, ochrana stávajících mediálních technologií prostřednictvím práv k duševnímu vlastnictví a nepřímé síťové efekty charakterizující trh; to vše vytváří překážky pro vývojáře jiných softwarových aplikací včetně jiných než záznamových přehrávačů médií.

Dominantní postavení

Operační systémy pro PC

- (15) Společnost Microsoft potvrdila, že má na trhu operačních systémů pro PC dominantní postavení.
- (16) Toto dominantní postavení charakterizuje podíl na trhu, který je od roku 1996 stabilně velmi vysoký (v posledních letech přes 90 %), a existence těžko překonatelných překážek vstupu. Tyto překážky vstupu jsou především spojeny s přítomností nepřímých síťových efektů. Popularita operačního systému pro PC u uživatelů se totiž odvozuje od oblíbenosti systému u dodavatelů PC aplikací, a ti pak v důsledku toho zaměřují své vývojářské úsilí na operační systém pro PC, který je u uživatelů nejpobulárnější. To vytváří samoposilující dynamiku chránící Win-

dows jako *de facto* standard pro operační systémy pro PC („aplikační překážka vstupu“).

Serverové operační systémy s podporou pracovních týmů

(17) Komise usuzuje, že společnost Microsoft dosáhla na trhu serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů dominantního postavení. Tento závěr se opírá především o následující zjištění:

- ve snaze změřit podíl společnosti Microsoft na trhu serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů prozkoumala Komise množství údajů. Všechny tyto soubory údajů potvrzují, že Microsoft má zdaleka nejvýznamnější podíl na trhu, jenž, jakkoliv měřeno, převyšuje 50 % a podle většiny měření se pohybuje v rozmezí 60–75 %,
- existují překážky vstupu na trh serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů. Zejména, čím snazší je najít techniky schopné spravovat daný serverové operační systém s podporou pracovních týmů, tím více odběratelů má o nákup takového operačního systému zájem. A naopak, čím populárnější je serverový operační systém s podporou pracovních týmů u odběratelů, tím je pro techniky jednodušší získat dovednosti týkající se uvedeného produktu (a tím ochotněji je technici získávají). Tento mechanismus lze z ekonomického hlediska formalizovat jako síťové efekty,
- existují silná obchodní a technická asociativní spojení mezi trhem operačních systémů pro PC a trhem serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů. Následkem toho dominance společnosti Microsoft na trhu operačních systémů pro PC má výrazný dopad na navazující trh serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů.

Odmítnutí dodávky

(18) Rozhodnutí dospělo k následujícím zjištěním.

- společnost Microsoft odmítla poskytnout firmě Sun informace, které by jí umožnily navrhnout serverový operační systém s podporou pracovních týmů, jenž by se mohl uceleně integrovat do domény služby Active Directory, sítě souvztažných protokolů klientských PC a serverů a protokolů obsluhujících spojení mezi servery organizujícími síť pracovních týmů Windows. Je záhodno poznamenat, že k umožnění takové ucelené integrace by stačilo, aby společnost Microsoft poskytla specifikace relevantních protokolů, tedy technickou dokumentaci; vůbec nebylo třeba předávat přístup k softwarovému kódu Windows, natož pak povolovat jeho reprodukci u firmy Sun. Zdůraznit je dále třeba ještě dvě další faktické okolnosti předmětného odmítnutí. Zaprvé, odmítnutí ze strany společnosti Microsoft vůči společnosti Sun je součástí celkového chování, kdy je předání příslušných

informací odmítáno všem prodejcům serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů. Zadruhé, odmítnutí ze strany společnosti Microsoft představuje narušení předchozí úrovně nabídky, neboť pro předchozí verzi produktů společnosti Microsoft byly analogické informace firmě Sun a nepřímo, prostřednictvím licence AT&T, vlastně celému výrobnímu odvětví poskytnuty,

- odmítnutí ze strany společnosti Microsoft znamená riziko odstranění hospodářské soutěže na relevantním trhu serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů, protože odmítnutá informace je pro soutěžitele působící na tomto trhu nepostradatelná. Důkazy odběratelů potvrzují, že existuje spojení mezi privilegovanou interoperabilitou, které se těší serverový operační systém společnosti Microsoft s podporou pracovních týmů díky dominantnímu postavení jejího operačního systému pro PC na jedné straně a rychlým dosažením dominantního postavení na druhé straně (a rostoucí absorpcí rysů domény služby Active Directory, která je nekompatibilní s výrobky soutěžitelů). Šetření Komise rovněž ukazuje, že za odmítnutou informaci není žádná skutečná ani potenciální náhrada,
 - odmítnutí ze strany společnosti Microsoft omezuje technický rozvoj ke škodě spotřebitelů, v rozporu zejména s čl. 82 písm. b). Kdyby soutěžitelé měli k zadržované informaci přístup, byli by schopni poskytovat spotřebitelům nové a lepší výrobky. Spotřebitelé si především cení, jak ukazují důkazy získané na trhu, takových vlastností výrobků, jako jsou bezpečnost a spolehlivost, i když právě ty jsou, vzhledem k výhodě interoperability společnosti Microsoft, odsunuty na vedlejší kolej. Odmítnutí ze strany společnosti Microsoft proto nepřímo poškozuje spotřebitele.
- (19) Tyto zvláštní okolnosti vedou k závěru, že odmítnutí ze strany společnosti Microsoft je zneužitím dominantního postavení, což, pokud není objektivně zdůvodněno, je neslučitelné s článkem 82.
- (20) Ve svém zdůvodnění uvedeného odmítnutí společnost Microsoft namítala, že předání informací a jejich využití soutěžiteli za účelem výroby slučitelných výrobků by se rovnalo předání licence na práva k duševnímu vlastnictví. Komise v tomto směru nezaujala stanovisko k platnosti obecných nároků společnosti Microsoft na duševní vlastnictví, které by bylo v každém případě možno zjistit jen případ od případu, kdyby společnost Microsoft připravila příslušné specifikace. Podle judikatury však zájem podniku na výkonu jeho práv k duševnímu vlastnictví sám o sobě nemůže sloužit jako objektivní důvod, pokud dochází k mimořádným okolnostem, jako je popsáno výše.
- (21) Komise šetřila, zda za zvláštních okolností tohoto případu zdůvodnění nabízené ze strany společnosti Microsoft převažuje nad těmito výjimečnými okolnostmi, a dospěla

k závěru, že společnost Microsoft v tomto směru nepředložila žádné důkazy. Zejména žádost o poskytnutí příslušných informací nemohla vyústit v klonování produktů společnosti Microsoft. Komise rovněž vzala v úvahu, že informace podobné těm, jejichž sdělení společnost Microsoft odmítla, jsou v tomto výrobním odvětví zcela běžné.

- (22) Komise dále čerpala inspiraci ze závazku, jež učinila před Komisí v roce 1984 firma IBM („závazek IBM“) ⁽⁶⁾, a ze softwarové směrnice z roku 1991 ⁽⁷⁾. Microsoft skutečně uznává, že závazek IBM a softwarová směrnice poskytují pro daný případ užitečné pokyny. Komise dospěla k závěru, že nařízení poskytování by v daném případě bylo podobné závazku IBM v tom směru, že by se vztahovalo jen na specifikace rozhraní. Komise dále usoudila, že zamítnutí v tomto případě bylo odmítnutím dodávat informace o interoperabilitě ve smyslu softwarové směrnice. V tomto směru Komise podtrhla, že softwarová směrnice omezuje výkon autorských práv k softwaru (včetně výkonu nedominantními podniky) ve prospěch interoperability a tím zdůrazňuje význam interoperability v softwarovém výrobním odvětví. Poznamenala dále, že softwarová směrnice jednoznačně stanoví, že se její ustanovení nedotýkají použití článku 82, zejména jestliže dominantní podnik odmítá dát k dispozici informace, které jsou pro interoperabilitu nezbytné.
- (23) Společnost Microsoft dále argumentovala, že odmítnutí poskytnout informace o interoperabilitě nemůže být zaměřeno na omezení hospodářské soutěže na trhu serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů, protože společnost nemá žádné hospodářské pohyblivosti k prosazování takové strategie. Komise zdůvodnění společnosti Microsoft zamítla s poukazem na to, že vycházelo z ekonomického modelu, který v tomto případě neodpovídal skutečností případu a nebyl v souladu s názory, které vyjadřovali výkonní pracovníci společnosti Microsoft v interních firemních dokumentech získaných během šetření.

Vázaný obchod

- (24) Rozhodnutí shledává, že Microsoft porušuje článek 82 Smlouvy tím, že WMP váže na operační systém pro PC (Windows). Své zjištění o zneužití svazování Komise opírá o čtyři prvky: i) Microsoft má na trhu operačních systémů pro PC dominantní postavení; ii) operační systém Windows PC a WMP jsou dva samostatné produkty; iii) Microsoft nedává odběratelům možnost pořídit si Windows bez WMP a iv) toto svazování brání hospodářské soutěži. Rozhodnutí dále odmítá argumenty společnosti Microsoft zdůvodňující svazování WMP.
- (25) Microsoft nepopírá své dominantní postavení na trhu operačních systémů pro PC.

(26) Rozhodnutí Komise shledává, že záznamové přehrávače médií a operační systémy pro PC jsou dva samostatné produkty (čímž zamítá námitku společnosti Microsoft, že WMP je nedílnou součástí Windows). Rozhodnutí zaprvé stanoví, že i když Microsoft po nějakou dobu svazuje svůj přehrávač médií s Windows, existuje dnes zvláštní spotřebitelská poptávka po samotných přehrávačích médií a jasně odlišitelná poptávka po operačních systémech pro PC. Zadruhé, řada prodejců vyvíjí a dodává přehrávače médií samotné. Za třetí, společnost Microsoft sama vyvíjí a distribuuje verze svého WMP pro jiné operační systémy pro PC. A konečně, Microsoft propaguje WMP v přímé soutěži s přehrávači médií třetích stran.

(27) Co se třetího svazujícího prvku týká, rozhodnutí uvádí, že Microsoft neposkytuje odběratelům možnost pořídit si Windows bez WMP. Výrobci PC musí pořizovat licenci na Windows s WMP. Pokud si do Windows přejí instalovat alternativní přehrávač médií, mohou tak učinit jen navíc k WMP. Tento bod platí, i jestliže uživatel koupí Windows v maloobchodě. Rozhodnutí považuje zdůvodnění společnosti Microsoft, že odběratelé nemusí za WMP platit nic navíc a že jej nemusí používat, za irrelevantní v kontextu stanovení, zda existuje nátlak podle článku 82 Smlouvy.

(28) Rozhodnutí dále vysvětluje, proč je svazování v tomto případě odpovědné za omezování hospodářské soutěže. Rozhodnutí stanoví, že svázání WMP s Windows dává společnosti Microsoft nepřekonatelnou všudypřítomnost jejího přehrávače médií v PC po celém světě. Příslušné důkazy ukazují, že jiné distribuční prostředky jsou druhořadé. Svázáním WMP a Windows Microsoft poskytovatelům obsahu a vývojářům softwaru, kteří podporují technologie Windows Media, nabízí možnost spolehout se na monopol Windows a mít v dosahu takřka všechny uživatele PC po celém světě. Existují důkazy o tom, že podpora více mediálních technologií vyvolává dodatečné náklady. Samotná všudypřítomnost WMP vede poskytovatele obsahu a vývojáře softwaru k tomu, aby primárně spoléhali na technologii Windows Media. Následkem toho pak používání WMP upřednostňují i spotřebitelé, protože k danému produktu existuje větší množství doplňkového softwaru a obsahu. Toto svazování pak ve prospěch společnosti Microsoft posiluje a narušuje „síťové efekty“ a vážně tak podkopává konkurenční proces na trhu přehrávačů médií. Existují důkazy svědčící o tom, že používání WMP v důsledku svazování narůstá, přestože ostatní přehrávače médií jsou ze strany uživatelů po kvalitativní stránce hodnoceny výše. Tržní údaje o používání přehrávačů médií, používání formátů, stejně jako o obsahu nabízeném na internetových stránkách ukazují na trend ve prospěch používání WMP a formátů Windows Media, a to ke škodě hlavních soutěžících přehrávačů médií (a tech-

⁽⁶⁾ Věc Komise IV/29.479. Komise po uvedeném závazku IBM přerušila své šetření zahájené v sedmdesátých letech dvacátého století.

⁽⁷⁾ Směrnice Rady 91/250/EHS (Úř. věst. L 122, 17.5.1991, s. 42).

nologií přehrávačů médií). Rozhodnutí poukazuje na tento trend upřednostňující WMP a formát Windows Media, a také zdůrazňuje, že na základě judikatury Soudního dvora Komise nemusí prokazovat, že již došlo k omezení hospodářské soutěže nebo že existuje možnost odstranění veškeré hospodářské soutěže, aby stanovila zneužití vázaného obchodu. Jinak by antimonopolní zkoumání na některých softwarových trzích přišlo příliš pozdě, už jen jako důkaz dopadu na trh, až by se trh „podrobil“.

- (29) Rozhodnutí konečně projednává námitky společnosti Microsoft ospravedlňující svazování WMP, zejména údajnou efektivitu svázání WMP a Windows. S ohledem na údajnou efektivitu distribuce Komise odmítla vysvětlení společnosti Microsoft, že svazování snižuje transakční náklady pro spotřebitele, neboť zkracuje čas a omezuje chaos, který by vznikl v souvislosti s řadou standardních voleb u „přednastaveného“ osobního počítače. Přínos plynoucí z přehrávače médií instalovaného předem spolu s operačním systémem klientského PC nevyžaduje, aby přehrávač médií pro spotřebitele vybírala společnost Microsoft. Poptávku spotřebitelů po předem instalovaných přehrávačích médií dokáží zajistit výrobci PC. Rozhodnutí dále uvádí, že společnost Microsoft nepředložila žádnou technickou výhodu, která by dokazovala „integraci“ WMP jako podmínku. Vázání WMP naopak chrání společnost Microsoft před účinnou hospodářskou soutěží přicházející od potenciálně účinnějších prodejců přehrávačů médií, kteří by mohli ohrozit její postavení a snížit tak hodnotu talentu a kapitálu investovaného do inovací přehrávačů médií.

II. OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Odmítání poskytování

- (30) Rozhodnutí nařizuje společnosti Microsoft sdělit dosud zadržované informace a umožnit jejich využití pro vývoj kompatibilních produktů. Příkaz ke sdělení se omezuje na specifikace protokolu a na zajištění interoperability se základními rysy definujícími typickou sítí pracovní skupiny. Nevztahuje se pouze na Sun, ale na každý podnik, který má zájem na vývoji produktů, jež vytvářejí konkurenční tlak na Microsoft na trhu serverových operačních systémů s podporou pracovních skupin. V rozsahu, ve kterém rozhodnutí může požadovat, aby se společnost Microsoft zdržela plného vynucování svých práv k duševnímu vlastnictví, by tento požadavek byl zdůvodněn potřebou ukončit zneužívání.
- (31) Podmínky, za nichž Microsoft sdělí informace a umožní jejich využití, musí být přiměřené a nesmí být diskriminační. Požadavek, aby podmínky stanovené společností Microsoft byly přiměřené a nediskriminační, se vztahuje zejména na odměnu, kterou by společnost Microsoft mohla

za poskytnutí účtovat. Taková odměna by například neměla odrážet strategickou hodnotu vycházející z tržní síly společnosti Microsoft na trhu operačních systémů pro PC nebo na trhu serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů. Microsoft dále nesmí zavádět omezení týkající se druhu výrobků, do nichž se specifikace smí zavádět, pokud by takové omezení znamenalo překážku soutěžit se společností Microsoft nebo by zbytečně omezovalo inovační schopnost příjemců informací. A konečně podmínky, které Microsoft hodlá nastolit do budoucna, musí být dostatečně předvídatelné.

- (32) Microsoft musí sdělit příslušné specifikace protokolu v přiměřeném časovém úseku, tedy jakmile bude mít ve svých výrobcích fungující a dostatečně stabilní implementace těchto protokolů.

Svazování

- (33) Ohledně zneužití svazování ukládá rozhodnutí společnosti Microsoft, aby koncovým uživatelům a výrobcům originálního zařízení na prodej v EHP nabízela plně funkční verzi Windows, která neobsahuje WMP. Společnost Microsoft zůstává zachováno právo nabízet Windows spolu s WMP.
- (34) Microsoft se musí vyvarovat použití jakýchkoliv prostředků, které by měly podobné následky jako svázání WMP s Windows, například vyhrazení výsadní interoperability Windows pro WMP pomocí selektivního přístupu na Windows API nebo podporováním WMP prostřednictvím Windows k neprospěchu výrobků soutěžitelů. Microsoft rovněž nesmí výrobcům originálního zařízení nebo uživatelům nabízet slevy podmíněné pořízením Windows spolu s WMP nebo *de facto* finančně či jinak omezovat svobodnou vůli výrobců originálního zařízení nebo uživatelů při volbě Windows bez WMP. Nesvázaná verze Windows nesmí být méně výkonná než verze Windows s WMP, přičemž se bere zřetel na funkčnost WMP, jenž samozřejmě nebude součástí nesvázané verze Windows.

III. POKUTY

Základní částka

- (35) Komise shledala, že porušování svou povahou představuje velmi vážné porušení článku 82 Smlouvy o ES a článku 54 Dohody o EHP.
- (36) Model umožňující využít pákového efektu k zajištění exkluzivity, který společnost Microsoft zavedla, má navíc výrazný dopad na trh serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů a záznamových přehrávačů médií.

- (37) Pro posouzení závažnosti zneužití mají trhy operačních systémů pro klientská PC, serverových operačních systémů s podporou pracovních týmů a přehrávačů médií rozsah celého EHP.
- (38) Ve světle výše uvedených skutečností by úvodní částka pokuty uložené společnosti Microsoft odrážející závažnost porušování měla činit 165 732 101 EUR. Vzhledem k mimořádným ekonomickým možnostem⁽⁸⁾ společnosti Microsoft, a aby se dosáhlo dostatečného odstrašujícího

účinku pro Microsoft, byla částka zvýšena na dvojnásobek a dosáhla tak 331 464 203 EUR.

- (39) A konečně, základní částka pokuty se dále, s ohledem na dobu trvání porušování (pět a půl roku), zvyšuje o 50 %. Základní částka pokuty proto činí 497 196 304 EUR.

Přitěžující a polehčující okolnosti

- (40) V souvislosti s tímto rozhodnutím neexistují žádné přitěžující ani polehčující okolnosti.

⁽⁸⁾ Microsoft v současné době představuje kapitálově největší světovou firmu (viz <http://news.ft.com/servlet/ContentServer?pagename=FT.com/StoryFT/FullStory&c=StoryFT&-cid=1051390342368&p=1051389855198> a <http://specials.ft.com/spdocs/global5002003.pdf> – seznam Financial Times *World's largest Companies* (Největší světové firmy), aktualizováno dne 27. května 2003, otištěno dne 13. ledna 2004). Podle stejného měření obsazuje společnost Microsoft dlouhodobě přední místa na seznamu největších světových firem podle tržní kapitalizace; v roce 2000 byla první, v roce 2001 pátá a v roce 2002 druhá (viz <http://specials.ft.com/ln/specials/global5002a.htm> (pro rok 2000, otištěno dne 24. ledna 2003), <http://specials.ft.com/ft500/may2001/FT36H8Z8KMC.html> (pro rok 2001, otištěno dne 24. ledna 2003), <http://specials.ft.com/ft500/may2002/FT30M8IPX0D.html> (pro rok 2002, otištěno dne 24. ledna 2003)). Rovněž zdroje a zisky společnosti Microsoft jsou významné. Údaje společnosti Microsoft předložené Komisi pro cenné papíry za americký fiskální rok červenec 2002–červen 2003 ukazují, že hotovostní (a krátkodobá investiční) rezerva činila k 30. červnu 2003 49 048 milionů USD. Pokud jde o zisky, z evidence Komise pro cenné papíry vyplývá, že v americkém fiskálním roce červenec 2002–červen 2003 dosáhla společnost Microsoft zisku ve výši 13 217 milionů USD z výnosů ve výši 32 187 milionů USD (ziskové rozpětí 41 %). Za operační systém pro klientská PC Windows PC (segment „klientských“ produktů) vydělala společnost Microsoft za toto období částku 8 400 milionů USD z výnosů ve výši 10 394 milionů USD (ziskové rozpětí 81 %).

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 2. června 2004****o státních podporách prováděných Itálií ve prospěch propagace a reklamy sicilských zemědělských výrobků**

(oznámeno pod číslem K(2004) 1923)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2007/54/ES)

KOMISE EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s uvedeným článkem ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 2. září 1997, zaprotokolovaném dne 5. září 1997, seznámilo Stálé zastoupení Itálie při Evropské unii Komisi v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy ES s článkem 6 regionálního zákona sicilského regionu č. 27 z roku 1997.
- (2) Faxem VI/41836 ze dne 28. října 1997 vyzvala Komise příslušné orgány, aby předložily vysvětlení ve věci podpory stanovené v článku 6 regionálního zákona č. 27 z roku 1997.
- (3) Dopisem ze dne 19. ledna 1998 předaly příslušné orgány doplňující informace a sdělily, že zákon již vstoupil v platnost. Oznámení bylo zaneseno do registru neoznámených podpor pod číslem NN 36/98, jak bylo Itálii sděleno dopisem SG(98)D/32328 ze dne 3. dubna 1998. Příslušné orgány jasně uvedly, že podpory stanovené tímto zákonem nebudou před úspěšným uzavřením postupu podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy uděleny.
- (4) Faxem VI/13937 ze dne 31. května 2000 (předcházelo anglické znění faxu 2000/VI/10442 ze dne 14. dubna) vyzvala Komise příslušné orgány, aby předložily vysvětlení ohledně ustanovení obsažených v regionálním zákoně č. 27/1997 a aby současně předaly kopii znění tohoto zákona.
- (5) Dopisem ze dne 31. července 2002, zaprotokolovaném dne 5. srpna 2002, předaly příslušné orgány doplňující informace ke článku 5 předmětného zákona.
- (6) Faxem AGR 024925 ze dne 22. října 2002 vyzvala Komise příslušné orgány, aby podaly vysvětlení a objasnění k doplňujícím informacím, jež byly nedávno ve věci opatření obsažených v regionálním zákoně č. 27/1997 předány. Ve stejném dopise Komise příslušným orgánům navrhla, aby stáhly dotčené oznámení, pokud podpory uvedené v článku 6 regionálního zákona č. 27 z roku 1997 a případně jakákoli jiná ustanovení téhož zákona dosud nebyla přijata a pokud příslušné orgány mohou zaručit, že v rámci uvedeného zákona podpory dosud nebyly a také nebudou poskytnuty.
- (7) Jelikož na výše uvedený fax AGR 30657 ze dne 20. prosince 2002 žádná odpověď nepřišla, poslaly útvary Komise italským orgánům žádost, ve které je vyzvaly, aby požadované informace do jednoho měsíce předložily a dále upřesnily, že pokud nedostanou do tohoto data uspokojivé odpovědi na všechny položené otázky, vyhrazují si právo navrhnout Komisi vydání příkazu k poskytnutí informací na základě čl. 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽²⁾.
- (8) Dopisem ze dne 10. července 2003, SG-(2003)-D/230470 oznámila Komise Itálii své rozhodnutí obsahující příkaz k poskytnutí informací ohledně článku 6 a článku 4 regionálního zákona č. 27/1997, které přijala dne 9. července 2003 (K(2003) 2054 v konečném znění) na základě čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999.
- (9) Stejným příkazem k poskytnutí informací požádala Komise Itálii, aby do 20 pracovních dnů od oznámení uvedeného rozhodnutí dodala všechny dokumenty, informace a nezbytné údaje, které by jí umožnily zjistit, zda podpory stanovené zákonem byly uděleny a zda byly slučitelné se společným trhem. Příkaz k poskytnutí informací nevyzýval pouze Itálii, aby předložila případně další informace považované za užitečné pro zhodnocení výše uvedených opatření, specifikoval rovněž řadu informací, které měla Itálie předat.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 48, 24.2.2004, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. Nařízení ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

- (10) Útvary Komise neobdržely ani odpověď na výše uvedený příkaz, ani žádost o prodloužení lhůty, do které měla být odpověď zaslána.
- (11) Dopisem ze dne 17. prosince 2003 (SG(2003)D/233550) informovala Komise italské orgány o svém rozhodnutí K(2003) 4473 v konečném znění ze dne 16. prosince 2003 zahájit řízení stanovené čl. 88 odst. 2 Smlouvy ES ve věci podpor v souladu s článkem 4 (Propagace sicilských výrobků) a článkem 6 (Družstva, organizace výrobců vína) regionálního zákona č. 27/1997.
- (12) Rozhodnutí Komise zahájit řízení byl zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky.
- (13) Dopisem ze dne 10. února 2004, zaprotokolovaném dne 13. února 2004, požádalo Stálé zastoupení Itálie při Evropské unii jménem sicilského regionu Komisi o prodloužení lhůty k poskytnutí informací vyžadovaných Komisí v rozhodnutí K(2003) 4473 v konečném znění ze dne 16. prosince 2003 v souvislosti s článkem 4 (Propagace sicilských výrobků) regionálního zákona č. 27/1997 o 20 pracovních dnů. Při stejné příležitosti oznámily italské orgány svůj úmysl stáhnout zpět oznámení o podporách uvedené v článku 6 (Družstva, organizace výrobců vína), které, jak bylo v dopise uvedeno, nebyly uděleny.
- (14) Faxem AGR 05312 ze dne 23. února 2004 útvary Komise potvrdily, že prodloužení požadované Itálií nabylo účinnosti dnem 13. února 2004.
- (15) Dopisem ze dne 18. února 2004, zaprotokolovaném 26. února 2004, předalo ve věci stejné podpory Stálé zastoupení Itálie žádost o prodloužení o 20 pracovních dnů.
- (16) Dopisem ze dne 24. února 2004, zaprotokolovaném 1. března 2004, následně potvrzeným dopisem ze dne 12. března 2003, zaprotokolovaném 17. března 2003, informovaly italské orgány Komisi o stažení oznámení o podporách v souladu s článkem 6 (Družstva, organizace výrobců vína) regionálního zákona č. 27/1997, které, jak bylo v jejich dopisech uvedeno, nebyly uděleny.
- (17) Faxem AGR 07074 ze dne 11. března 2004 byly italské orgány informovány o skutečnosti, že prodloužení pro předložení informací nebo připomínek bylo uděleno maximálně do 24. března 2004, poněvadž rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 24. února 2004 a lhůta pro předání připomínek ze strany třetích osob byla v této věci určena k témuž datu. Ve stejném faxu byly útvary Komise informovány o stažení

oznámení v souvislosti s článkem 6 (Družstva, organizace výrobců vína) regionálního zákona č. 27/1997.

- (18) Komise obdržela připomínky italských orgánů s odkazem na článek 4 (Propagace sicilských výrobků) regionálního zákona č. 27/1997 dopisem ze dne 15. března 2004 (zaprotokolovaném 18. března 2004).
- (19) V souladu s rozhodnutím zahájit řízení ⁽⁴⁾ je toto rozhodnutí spojeno výlučně se státními podporami uvedenými v článku 4 (Propagace sicilských výrobků) regionálního zákona č. 27/1997 udělovaných ve prospěch zemědělských výrobků a v souladu s přílohou I Smlouvy, které lze udělit poté, co *Řízení ES o státních podporách ve prospěch propagace výrobků uvedených v příloze I Smlouvy a určitých výrobků, které v této příloze uvedeny nejsou* ⁽⁵⁾, vstoupí v platnost, tj. počínaje 1. lednem 2002 (dále jen „řízení reklamy“).
- (20) Jelikož Itálie hodlala oznámení v souvislosti s článkem 6 (Družstva, organizace výrobců vína) regionálního zákona č. 27/1997 svým dopisem ze dne 24. února 2004, zaprotokolovaném 1. března 2004, stáhnout, není důvod popisovat a hodnotit opatření o podporách daných stejným článkem 6.

II. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ O PODPORÁCH

- (21) Článek 4 (Propagace sicilských výrobků) mění článek 17 regionálního zákona č. 14/1996 a obsahuje následující: „1. Reklamní kampaně jsou prováděny přímo městskou radou nebo prostřednictvím Institutu pro zahraniční obchod nebo prostřednictvím specializovaných orgánů nebo konsorcií založených Úřadem pro veletrhy ve Středomoří a Úřadem pro veletrhy v Messině nebo jednou či vícero obchodními komorami v regionu podle programů uvedených v předchozím článku 15. Tyto programy mohou být tříleté. 2. S vyloučením konsorcií v souladu s výše uvedeným odstavcem, jestliže je provádění programů svěřeno orgánům, které nepatří ke státní nebo regionální správě. V tomto případě se postupuje podle směrnic určených útvarům veřejné správy.“
- (22) Přes opakované požadavky útvarů Komise a opakovaný příkaz podat informace, který byl vydán Komisí podle rozhodnutí ze dne 9. července 2003, informace, které mohly pomoci Komisi rozptýlit její pochybnosti, že článek 4 předpokládá státní podporu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy ES, nebo případně zhodnotit, že tyto podpory jsou slučitelné se společným trhem, italské orgány nedodaly. Kromě toho nebylo jasné, zda příslušné podpory již uděleny byly, či ne.

⁽⁴⁾ Srov. 27, 28 a 29 rozhodnutí zveřejněného v Úř. věst. C 48, 24.2.2004, s. 2

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 252, 12.9.2001, s. 5.

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou č. 1.

- (23) Svým rozhodnutím zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy připomněla Komise, že v této fázi řízení a bez informací od italských orgánů, nebylo Komisi známo, zda článek 4 regionálního zákona č. 27/1997 počítá se zavedením nebo se změnou státních podpor ve věci propagace a reklamy na zemědělské výrobky podle přílohy I Smlouvy ES.
- (24) Kromě toho Komise vyjádřila pochybnosti o slučitelnosti podpor se společným trhem, poněvadž bez odpovědi italských orgánů nebylo Komisi vůbec jasné, zda opatření ohledně financování podle čl. 4 regionálního zákona byla slučitelná s normami aktuálně na tento typ podpor aplikovanými, tj. s normami stanovenými v *Řízení EU o podporách udělovaných ve prospěch reklamy*.
- (25) Dále Komise na základě způsobu provádění programů a reklamních či propagačních kampaní podle článku 4, popsaných v 21. bodě odůvodnění, pochybovala, že případné státní podpory, o kterých se v článku hovoří, byly ve věci veřejných zakázek provedeny v souladu s normami EU. Co se hlavně týče přímé volby orgánů a orgánů pověřených veřejnými kampaněmi, pochybovala Komise, že by byl uzavřen písemný kontrakt mezi smluvním orgánem a vykonavatelem těchto služeb a že v tomto případě byly splněny přísné podmínky stanovené rozsudkem *Teckal*⁽⁶⁾. Na základě domněnky, že takové podmínky splněny nebyly, pochybovala Komise, že byl výběr zprostředkovatelů proveden v souladu s pravidly stanovenými nařízením Rady 92/50/EHS⁽⁷⁾ a principy stanovenými v rámci Smlouvy, kdy hlavním požadavkem je princip parity a transparentnosti jednání a záruka „dosta- tečné míry reklamy“, jak to požadoval soud⁽⁸⁾.
- (30) Na základě předložených informací byly propagační pro- gramy prováděny přímo městskou radou nebo Institutem pro zahraniční obchod (dohody uzavřené v letech 1993–1998 a 1999–2001–2003 na základě ujednání mezi ministerstvem pro výrobní činnosti a regiony). Odpovědné subjekty vybírají pro financování projekty, které jsou každým rokem prezentovány a starají se o to, aby služby nezbytné pro jejich provedení v souladu s platnými nařízeními a při dodržení tržních pravidel byly, kromě mimořádných smluv uzavřených s organizátory, rovněž dodrženy.
- (31) Kompetence městské rady se netýkají pouze zemědělsko potravinářského sektoru, ale i jiných sektorů (jako jsou řemesla, vydavatelství, textil atd.). V souvislosti s před- mětným sektorem lze jmenovat činnosti, jejichž financo- vání je ve výši 100 % hrazeno z veřejných fondů:
- a) účast na výstavách a veletrzích v Itálii a v zahraničí; přímé výdaje za pronájem výstavního prostoru, zřízení stánku, přípoj vody a elektřiny, zápis do oficiálního katalogu, reklama, tlumočníci, doprava a pojištění;

III. PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH OSOB

- (26) Komise neobdržela připomínky ze strany třetích osob.

IV. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE

- (27) Komise obdržela připomínky Itálie ve věci sicilského regionu dopisem ze dne 15. března 2004, zaprotokolova- ným dne 18. března 2004.
- (28) V dopise italské orgány potvrdily, že stahují své oznámení ve věci článku 6 regionálního zákona č. 27/1997 a sdělily své připomínky v souvislosti s článkem 4.
- (29) Italské orgány hlavně uvedly, že článek 4 (Propagace sicilských výrobků), který nahradil článek 17 regionálního
- b) organizace mezinárodních workshopů v Itálii a v zahraničí: výdaje nezbytné na organizaci, realizace jednání (pronájem sálu, zaškolení, výběr jednání, tlumočníci, reklama);
 - c) reklama provozovaná v masových komunikačních pro- středcích (tisk, plakáty, rádio, televize).
- (32) Příjemci podpor na výdaje uvedené v písmenech a) a b) jsou podnikovými konsorcii a podniky řádně zapsanými v jednotlivých obchodních komorách Sicílie. Výběr příjemců podpor se provádí na základě veřejného vyhlášení organi- zovaného každým rokem, aby mohly být podány žádosti o účast na základě předem určených parametrů pro výběr zveřejněných v *Gazzetta ufficiale della Regione Siciliana*. Na základě článku 4 nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis*⁽⁹⁾ se na podpory uvedené v písmenech a) a b) nepatří do podpor určených pro vývoz předmětné subvence na normy „de minimis“ počínaje rokem 2002

⁽⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 18. listopadu 1999 ve věci C-107/98, *Teckal v. Comune di Viano and Azienda Gas-Acqua Consorziale (AGAC) di Reggio Emilia*, Sb. rozh. 1999 s. I-8121.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽⁸⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. prosince 2000 ve věci C-324/98, *Telaustria Verlags GmbH a Telefonadress GmbH v. Telekom Austria AG*, Sb. rozh. 2000 s. I-10745.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001 s. 30.

neaplikují. Co se týče zemědělsko potravinářského sektoru ve věci řízení reklamy, mohou předmětné podpory patřit mezi podpory „lehčí“ pojednávané bodem 14.1 Řízení EU o státních podporách v sektoru zemědělství⁽¹⁰⁾, které přísluší k „organizaci soutěží, výstav a veletrhů“. I přes fakt, že regionální zákon výrazně nezmiňuje maximální výši 100 000 EUR na jednoho příjemce podpory za období tří let, udržely se podpory udělované každému podniku, který podporu na účast na veletrzích a worshopech dostal, daleko pod tímto maximem.

(33) Co se týče reklamy prováděné masovými komunikačními prostředky, italské orgány rovněž upřesnily, že reklamní kampaně prováděné jak v Itálii, tak v rámci EU, nezohledňují specifickým způsobem výroby jednoho jediného podniku nebo skupiny podniků, ale propagují výrobky všeobecně, bez uvádění původu, i když se jedná o výrobky, které jsou pro region typické. U reklamních kampaní příslušných zemědělsko-potravinářskému sektoru se reklama, která se obrací na spotřebitele, týká výrobku nebo skupiny výrobků bez odkazu na výrobní podniky regionu. Reklama je všeobecná, která nenutí k nákupu výrobků kvůli jejich regionálnímu původu a nemůže být považována za negativní v porovnání s výrobky ostatních členských států. Reklama tudíž nemůže být v rozporu s článkem 28 Smlouvy.

(34) Připomínky prezentované italskými orgány se týkají propagačních a reklamních iniciativ vedených jak v EU, tak ve třetích zemích při dodržení stejných kritérií.

V. ZHODNOCENÍ PODPORY

(35) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy nejsou se společným trhem slučitelné v míře, v jaké působí na obchody mezi členskými státy EU, podpory udělované státy nebo prostřednictvím státních zdrojů v jakékoli formě, které při prosazování některých podniků nebo výrob negativně působí nebo ohrožují konkurenci.

(36) Toto opatření předpokládá udělení podpory prostřednictvím veřejných regionálních zdrojů specifickým zemědělským podnikům na Sicílii, které by mohly mít nesporně prospěch z nezasloužené ekonomické a finanční výhody ke škodě jiných podniků, které nemají možnost stejný příspěvek získat. Podle právního nařízení Soudního dvora Evropské unie zahrnuje zlepšení konkurenčního postavení jednoho podniku, díky státní podpoře, obecné zkrácení konkurence vůči konkurenčním podnikům, které takovou podporu nezískají⁽¹¹⁾.

(37) Opatření má vliv na obchody mezi členskými státy, poněvadž obchody zemědělskými výrobky jsou značné, jak vyplývá z tabulky⁽¹²⁾, kde je uvedena celková hodnota dovozu a vývozu zemědělských výrobků mezi Itálií a EU v průběhu období 1997–2001⁽¹³⁾. Je třeba si uvědomit, že v porovnání s italskými regiony je Sicílie velkým výrobcem zemědělských výrobků.

	Zemědělství celkem	
	Milióny ECU-EUR	Milióny ECU-EUR
	Export	Import
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

(38) V souvislosti s výše uvedenými skutečnostmi je dobré připomenout, že Soudní dvůr prohlásil, že podpora poskytnutá nějakému podniku může poškodit obchody mezi členskými státy a změnit konkurenci, jakmile by se stejný podnik ocitl v konkurenci s produkty pocházejícími z členských států, aniž by sám tento podnik byl vývozcem. Jestliže členský stát poskytne subvenci jednomu podniku, může se vnitřní produkce jevit jako nezměněná nebo zvýšená s tím důsledkem, že možnosti podniků stanovené v jiných členských státech, které exportují své výrobky na trh tohoto členského státu, se tím zmenší. Taková podpora má proto ten charakter, že poškodí obchodování mezi členskými státy a změni konkurenci⁽¹⁴⁾.

(39) Komise však učinila závěr, že opatření patří do zákazu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Italské orgány tento bod nikdy nepopíraly.

(40) Zákaz podle čl. 87 odst. 1 je omezen na porušení uvedená v čl. 87 odst. 2 a 3.

(41) Porušení uvedená ve čl. 87 odst. 2 písm. a) b) a c) jsou zjevně neaplikovatelná pro charakter předmětných podpor

⁽¹²⁾ Zdroj: Eurostat.

⁽¹³⁾ Podle platného právního nařízení Soudního dvora je podmínka poškození ve věci obchodování splněna, jestliže podnik, který dostal podporu, provozuje ekonomickou činnost, která je předmětem obchodování mezi členskými státy. Skutečnost, že při obchodování v rámci EU podpora pozici takového podniku vzhledem k jeho konkurentům posílí, vede samo o sobě k názoru, že obchodování poškozeno bylo. Co se týče státních podpor v zemědělském sektoru, po právní stránce platí, že určitá podpora ovlivňuje jak obchodování v EU, tak konkurenci, i když je obchodování nepatrného objemu a rozdělené mezi velký počet podnikatelů. Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 19. září 2002, případ C-113/00 Španělsko v. Komise, Sb. rozh. 2002 s. 7601, body 30 až 36 a 54 až 56; rozsudek Soudního dvora ze dne 19. září 2002, případ C-114/00 Španělsko v. Komise, Sb. rozh. 2002 s. - 7657, body 46 až 52 a 68 až 69.

⁽¹⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. července 1988, případ 102/87, Francouzská republika v. Komise, Sb. rozh. 1988 s. 4067.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 28, 1.2.2000, s. 2, opraveno v Úř. věst. C 232, 12.8.2000, s. 17

⁽¹¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. září 1980, případ C-730/79, Sb. rozh. 1980 s. 2671, bod 11 a 12

a jejich cílů. Italské orgány ve skutečnosti aplikaci čl. 87 odst. 2 písm. a) b) nebo c) nežádaly.

- (42) Rovněž čl. 87 odst. 3 písm. a) nelze v tomto případě použít, protože podpory nejsou určeny pro upřednostnění ekonomického rozvoje regionu, kde je životní úroveň abnormálně nízká nebo se závažným stupněm nezaměstnanosti. Kromě toho Itálie aplikaci čl. 87 odst. 3 písm. a) nepožadovala.
- (43) Čl. 87 odst. 3 písm. b) nelze rovněž na předmětné podpory aplikovat, poněvadž nejsou určeny na podporu realizace důležitého projektu společného evropského zájmu nebo na ozdravení vážného narušení italské ekonomiky. Kromě toho Itálie o aplikaci čl. 87 odst. 3 písm. b) nežádala.
- (44) Předmětné podpory nejsou určeny a nejsou rovněž vhodné pro dosažení cílů propagace kultury nebo na záchranu majetku podle čl. 87 odst. 3 písm. d), což Itálie ani nepožadovala.
- (45) Při zvážení povahy předmětné podpory a jejích cílů, jediným aplikovatelným narušením se jeví narušení uvedené v čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy ES.

Aplikovaná nařízení

- (46) Aplikace narušení podle 45. bodu odůvodnění musí být hodnocena z pohledu nařízení o poskytování státních podpor určených na podporu a reklamu zemědělského sektoru, neboli z pohledu norem stanovených pro řízení reklamy⁽¹⁵⁾.
- (47) Na základě oddílu 7.1 řízení reklamy aplikuje Komise toto řízení na nové státní podpory a jejich oznámení dosud nerozhodnutým členským státům od 1. ledna 2002. Nezákonné podpory podle čl. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 659/1999 jsou hodnoceny v souladu s platnými normami a nařízeními k datu, ke kterému byly uděleny.
- (48) V souladu s rozhodnutím zahájit řízení, ve kterém Komise vyjádřila pochybnosti ohledně slučitelnosti předmětného opatření s novými normami aktuálně aplikovatelnými na tyto podpory⁽¹⁶⁾, opírá se toto rozhodnutí pouze o podpory poskytované od 1. ledna 2002 na propagaci a reklamu zemědělských výrobků v souladu s přílohou I Smlouvy.
- (49) V souvislosti s výše uvedenými podporami stanoví bod 8 řízení reklamy, že do kontextu reklamy nepatří propagační operace, jako šíření vědeckých poznatků, organizace veletrhů a výstav nebo účast na podobných akcích nebo analogických iniciativách v sektoru veřejných vztahů včetně průzkumu veřejného mínění a průzkumu trhu. Státní

podpory týkající se propagačních činností jsou řízeny oddíly 13 a 14 Řízení EU o státních podporách v sektoru zemědělství⁽¹⁷⁾. Na základě toho, že v oznámení není upřesněno, že se předmětné podpory aplikují pouze na malé a střední podniky, nelze v tomto případě aplikovat nařízení (ES) č. 1/2004 Komise ze dne 23. prosince 2003 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podporu malým a středním podnikům působícím v produkci, zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh⁽¹⁸⁾.

- (50) V souvislosti s podporami určenými pro reklamu stanovuje bod 7 řízení reklamy, že kontext „reklamy“ – předmět téhož aplikovaného řízení – se neaplikuje pouze na jakoukoli operaci vedenou přes masové komunikační prostředky (jako tisk, rádio, televize nebo plakáty) zaměřenou na navedení spotřebitelů k nákupu určitého výrobku, ale zahrnuje rovněž jakoukoli operaci zaměřenou na navedení pracovníků v oblasti ekonomiky nebo spotřebitelů k nákupu určitého produktu a veškerého materiálu distribuovaného přímo ke spotřebitelům za stejným účelem, včetně reklamních akcí adresovaných spotřebitelům v prodejních centrech.

Podpory určené na propagační akce

- (51) Z dostupných informací vyplývá, že podpory určené na účast na veletrzích a workshopech v EU a mimo EU popsané v 31. bodě odůvodnění písm. a) a b) a v 32. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, mohou být zcela jistě považovány za podpory určené na reklamní akce pouze v té míře, v níž popsané činnosti nezahrnují operace určené na navedení pracovníků v oblasti ekonomiky nebo spotřebitelů ke koupi určitého produktu nebo materiálu distribuovaného přímo spotřebitelům za stejným účelem. Na základě bodu 7 řízení reklamy jsou podpory na operace zaměřené na navedení pracovníků v oblasti ekonomiky nebo spotřebitelů k nákupu určitého výrobku či materiálu distribuovaného přímo spotřebitelům za stejným účelem považovány za podporu reklamy.
- (52) V míře, v níž jsou opatření určená na účast na veletrzích a workshopech v EU a mimo EU skutečně považována za podporu propagace podle oddílu 13 a 14 Řízení EU o státních podporách v zemědělském sektoru, lze udělovat podpory až do výše 100 %, avšak nesmí překročit 100 000 EUR podpory poskytnuté jednou za tři roky. Tato maximální částka může být překročena, pokud nepřesáhne 50 % přípustných nákladů v případě podpor udělovaných podnikům, které jsou slučitelné s definicí malých a středních podniků obsaženou v nařízení (ES) č. 70/2001 Komise ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním

⁽¹⁵⁾ Viz poznámka pod čarou č. 5.

⁽¹⁶⁾ Viz body 27, 28 a 29 rozhodnutí zveřejněného v Úř. věst. C 48, 24.2.2004, s. 2.

⁽¹⁷⁾ Viz poznámka pod čarou č. 9.

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. L 1, 3.1.2004, s. 1.

podnikům⁽¹⁹⁾. Na základě výpočtu výše subvence je za příjemce podpory považován poskytovatel služeb. Jak vyplývá z připomínek předložených italskými orgány, jsou předmětná reklamní opatření financována na základě uvedené maximální výše podpory a jsou proto slučitelná s aplikovanými normami⁽²⁰⁾.

- (53) V souvislosti s oddílem 14 Řízení EU o státních podporách v zemědělském sektoru, musí mít všechny přípustné subjekty příslušné oblasti užitek z tohoto typu podpor na základě objektivně definovaných kritérií z důvodu ochrany před negativní konkurencí. Na základě informací předložených Itálií a uvedených v 32. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí se taková podmínka jeví jako splněná⁽²¹⁾. Podpory omezené na určité asociace a poskytované pouze na uspokojení členů těchto asociací nenapomáhají k rozvoji sektoru jako celku a jsou považovány za podpory vydané na provoz těchto asociací. Proto jakmile jsou předmětné služby poskytovány asociacemi výrobců nebo jinými zemědělskými organizacemi, které se vzájemně podporují, musí být tyto podpory přístupny všem zemědělcům. V těchto případech eventuální příspěvky na administrativní náklady takové asociace a organizace musí být omezeny na náklady za poskytování služeb.

Podpory ve prospěch reklamy

- (54) V míře, která zahrnuje i operace určené na navedení pracovníků v oblasti ekonomiky nebo spotřebitelů k nákupu určitého výrobku nebo materiálu distribuovaného za stejným účelem přímo spotřebitelům (např. reklama v prodejním centru nebo reklama, jež se obrací na pracovníky v oblasti ekonomiky, tj. podnikatele v zemědělsko-potravinářském sektoru, prodejce ve velkém nebo v malém, restaurace, hotely a jiné pracovníky v restauračních zařízeních), jsou výše zmíněná opatření ve prospěch účasti na veletrzích a workshopech hodnocena z pohledu norem aplikovaných na podpory ve prospěch reklamy tak jako opatření na reklamu prováděná v masových komunikačních prostředcích (tisk, rádio, televize, plakáty) popsané v 31. bodě odůvodnění písm. c) a 33. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí.

- (55) Na základě řízení reklamy se musí v rámci normy týkat náklady za reklamu jak stejných výrobců a operátorů, tak

integračních části jejich normálních ekonomických činností.

- (56) Proto aby nebyly podpory poskytovány na provoz, ale aby byly slučitelné se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy je nezbytné, aby se podpory ve prospěch reklamy nelišily od podmínek pro obchodování a aby se rovněž nelišily od společného zájmu (negativní kritéria) a byly ku prospěchu rozvoji těchto činností nebo těchto ekonomických regionů (pozitivní kritéria). Kromě toho musí státní podpory dodržovat mezinárodní závazky EU ve věci zemědělského sektoru stanovené Dohodou o zemědělství OMC-GATT z roku 1994.

- (57) Pro uspokojení negativních kritérií na základě oddílu 3.1 řízení reklamy nesmí být podpory udělovány ve prospěch reklamních kampaní, které by znamenaly porušení článku 28 Smlouvy ES (oddíl 3.1.1) nebo kampaní, které jsou v rozporu s právními předpisy (oddíl 3.1.2) nebo s příslušnou reklamou určenou pro jednotlivé podniky (oddíl 3.1.3). Kromě toho, jakmile je realizace reklamní činnosti financovaná z veřejných fondů svěřena soukromým firmám z důvodu vyloučení případného poskytnutí podpory těm podnikům, kde se výběr soukromého podniku provádí za dodržení tržních pravidel na základě rovného způsobu, je nezbytné odvolat se proti soutěžím v souladu se směrnici EU a zvláště s právním řádem EU⁽²²⁾ ve smyslu adekvátní reklamy a to tak, že trh se službami zůstane otevřený konkurenci a objektivnost řízení soutěže bude zajištěna.

- (58) Na základě předložených informací se jeví kritéria určená oddílem 3.1.1 (kampaně, které narušují článek 28 Smlouvy) ze strany reklamních opatření popsaných v 30. bodě odůvodnění, 31. bodě odůvodnění písm. c) a v 33. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí jako respektovaná. Italské orgány však nedodaly žádné údaje ohledně skutečnosti, že by kritérium podle oddílu 3.1.2 (kampaně v rozporu s právem EU) bylo také splněno.

- (59) Kromě splnění negativních kritérií na základě normy 3.2 řízení reklamy, musí subvencovaná reklama splňovat alespoň jedno z pozitivních ekonomických kritérií nebo jedno z pozitivních kritérií ekonomického regionu. Taková pozitivní podmínka se považuje za splněnou tehdy, jestliže

⁽¹⁹⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 364/2004 (Úř. věst. L 63, 28.2.2004, s. 22).

⁽²⁰⁾ Co se týče zemědělského sektoru, nejsou podpory ve prospěch propagace a reklamních akcí prováděné mimo EU zcela jasně vyřešeny v rámci řízení EU aplikovaným na státní podpory v zemědělském sektoru. Z toho vyplývá, že Komise provádí vlastní úsudek ve věci zhodnocení subvence. Podle stálé praxe Komise, pokud jsou předmětná opatření v souladu s platnými normami ve věci státních podpor aplikovaných v rámci EU, lze tato opatření považovat za slučitelná se společným trhem. Viz např. Itálie (Toskánsko, podpora N 656/02, podpora NN 150/02 (ex N 109/02) (dopis Komise K(2003) 1747 ze dne 11. června 2003) a podpora NN 44/03 (ex N 6/03) (dopis Komise K(2003) 2534 ze dne 23. července 2003).

⁽²¹⁾ Jak je uvedeno v rozhodnutí Komise K(2002) 1768 v konečném znění ze dne 7. května 2002 (podpora N 241/01 Itálie/Obchodní komory) není firma v rámci EU a její zápis do místní kompetentní obchodní komory omezena žádnými limity z pohledu *de jure* nebo *de facto*, viz rovněž podpora N 62/01 (Itálie/Jednota Obchodních komor v Piemontu a Benátsku); rozhodnutí Komise SG(2001) D/290914 ze dne 8. srpna 2001.

⁽²²⁾ Případ C-324/98, citováno výše.

se subvencovaná reklama týká jedné z následujících činností: zemědělská produkce v přebytku nebo druhy jdoucí méně na odbyt; nové výroby nebo náhradní za přebytkové; výrobky nejlepší kvality včetně výrobků získávaných na základě výrobních metod nebo sklizní, které respektují životní prostředí, tj. biovýrobky; rozvoj určených regionů; rozvoj malých a středních podniků stanovených nařízením (ES) č. 70/2001; projekty realizované oficiálně uznávanými orgány podle nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ze dne 17. prosince 2000 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury⁽²³⁾; projekty realizované spolu s organizacemi výrobců nebo jinými organizacemi ze sektoru zabývajících se chovem ryb schvalovaných národními orgány.

(60) V souvislosti s podporami ve prospěch reklamy není v připomínkách předložených italskými orgány uvedeno, zda předmětná opatření ve věci reklamy splňují či nesplňují jedno ze shora uvedených pozitivních kritérií.

(61) Co se týče maximální částky státních podpor ve prospěch reklamy na zemědělské výrobky, oddíl 5 řízení reklamy nařizuje, že maximální míra přímé podpory vůči hlavní veřejné bilanci nesmí být vyšší než částka stanovená sektorem na určitou reklamní kampaň. Proto v případě podpor na reklamu, nesmí alikvotní část přímé subvence překročit 50 % a podniky sektoru musí přispět na výdaje prostřednictvím dobrovolných přispěvatelů nebo parafriskálních nákladů či povinných příspěvků nejméně ve výši 50 %. Abychom si mohli uvědomit důležitost některých pozitivních kritérií podle oddílu 3.2 řízení reklamy, může Komise nařídít zvýšení maximální alikvotní částky přímé podpory až do výše 75 % nákladů v případě reklamy na výrobky PMI v zónách schválených pro udělování subvencí na základě čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy.

(62) Z předložených informací uvedených v 31. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že všechna opatření ve věci propagace a reklamy stanovená režimem předmětných subvencí jsou ze 100 % financována z veřejných zdrojů. Podmínka, podle níž má 50 % (nebo 25 %, podle konkrétního případu) financí pocházet ze sektoru, však není splněna.

(63) Z výše uvedeného hodnocení může však Komise učinit závěr, že podpory nesplňují ve prospěch předmětné reklamy kritéria určená oddílem 3.1.2 (kampaně v rozporu s právními předpisy Společenství) a 3.2 (pozitivní kritéria) a oddílem 5 (maximální částky státní podpory) předmětného řízení.

(64) Stejný závěr platí pro opatření prováděná spíše v rámci EU než mimo EU. Vycházíme-li z toho, že podpory ve prospěch reklamy poskytované mimo EU nejsou směrnici pro řízení aplikovaná na státní podpory v zemědělském sektoru výrazně pojednávány, používá Komise pro jejich vyhodnocení vlastního úsudku. Podle stálé praxe Komise, pokud jsou státní podpory aplikované v rámci EU v souladu s platnými normami, lze předmětná opatření považovat za slučitelná se společným trhem a jejich financování může být schváleno až do výše 80 %⁽²⁴⁾. Jak vyplývá z předložených informací uvedených v 31. a 33. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, jsou opatření prováděná v rámci a mimo EU stejná a udělená podpora je ve výši 100 %. V tomto případě nejsou však dodržena kritéria stanovená oddílem 3.1.2 (kampaně v rozporu s právními předpisy Společenství) a 3.2 (pozitivní kritéria) řízení reklamy ani maximální výše státní podpory udělovaná Komisí⁽²⁵⁾. Tudíž jsou i předmětné podpory se společným trhem neslučitelné.

(65) Toto rozhodnutí se týká výlučně výše subvencí v zemědělském sektoru udělených ve prospěch propagace a reklamy zemědělských výrobků podle přílohy I Smlouvy. Toto rozhodnutí nevytváří formální pozici Komise na základě souladu vybraných poskytovatelů služeb se směrnici EU o veřejných zakázkách a příslušným právním nařízením. Komise si vyhrazuje právo provést hlubší analýzu této otázky z pohledu směrnic týkajících se veřejných zakázek.

VI. ZÁVĚR

(66) Z výše uvedených skutečností vyplývá, že podpory ve prospěch propagace ve výši, kterou uvádí oddíl 13 a 14 Řízení EU o státních podporách v zemědělském sektoru, mohou být považovány za slučitelné s trhem EU podle čl. 87 odst. 3 písm. c), pokud se jedná o podpory určené na podporu rozvoje těchto ekonomických činností.

(67) Podpory ve prospěch reklamy, které nejsou v souladu s nařízením stanovenými v řízení reklamy určené pro výrobky podle přílohy I Smlouvy ES a rovněž pro výrobky, které nejsou do přílohy zahrnuty, jsou se společným trhem neslučitelné a mohou být poskytnuty pouze na základě jejich souladu se jmenovaným nařízením.

(68) Podpory ve prospěch reklamy, které jsou se společným trhem neslučitelné, musí být příjemci podpor, pokud byly poskytnuty, vráceny,

⁽²⁴⁾ Viz např. Itálie/Toskánsko, podpora N 656/02, podpora NN 150/02 (ex N 109/02) (dopis Komise K(2003) 1747 ze dne 11. června 2003) a podpora NN 44/03 (ex N 6/03) (dopis Komise K(2003) 2534 ze dne 23. července 2003).

⁽²⁵⁾ Viz poznámka pod čarou č. 23.

⁽²³⁾ Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpory udělované Itálií ve prospěch propagace zemědělských výrobků podle přílohy I Smlouvy a podle článku 4 regionálního zákona č. 27/1997 sicilského regionu jsou slučitelné se společným trhem.

Provedení těchto podpor je tudíž oprávněné.

Článek 2

Státní podpory udělované Itálií ve prospěch reklamy na zemědělské výrobky podle přílohy I Smlouvy a podle článku 4 regionálního zákona č. 27/1997 sicilského regionu nejsou slučitelné se společným trhem.

Provedení těchto podpor není tudíž oprávněné.

Článek 3

Itálie učiní všechna opatření nezbytná k tomu, aby podpory, které byly příjemcům podpor podle článku 2 poskytnuty, byly v případě, že byly poskytnuty nezákonně, odebrány.

Vrácení bude provedeno bezodkladně v souladu s řízením vnitřního práva za podmínky, že toto řízení umožní okamžité a účinné provedení tohoto rozhodnutí. Podpora, která se má vrátit, zahrnuje úroky počínaje datem, ke kterému byla podpora pro

příjemce podpory disponibilní a končí dnem vrácení podpory. Úroky jsou vypočítány na základě příslušné úrokové sazby použité pro výpočet ekvivalentní částky subvence v rámci podpor s regionálním cílem.

Článek 4

Itálie změní interní právní nařízení o podporách udělovaných ve prospěch reklamy na zemědělské výrobky v souladu s Řízením EU o státních podporách na reklamu výrobků podle přílohy I Smlouvy a rovněž na určité produkty, které nejsou v příloze uvedeny.

Článek 5

Do dvou měsíců od data oznámení tohoto rozhodnutí informuje Itálie Komisi o přijatých opatřeních.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 2. června 2004.

Za Komisi
Franz FISCHLER
člen Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 9. listopadu 2005

**o režimu podpory, kterou Francie zamýšlí poskytnout výrobcům a obchodníkům s likérovými víny:
Pineau des Charentes, Flocc de Gascogne, Pommeau de Normandie a Macvin du Jura**

(oznámeno pod číslem K(2005) 4189)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(2007/55/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a
zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

poté, co vyzvala zúčastněné strany, aby podaly své připomínky k
dotyčnému článku ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

I. ŘÍZENÍ

- (1) Dopisem ze dne 23. června 2003 oznámilo Stálé zastoupení Francie při Evropské unii Komisi podle čl. 88 odst. 3 režim podpory, který Francie zamýšlela poskytnout výrobcům a obchodníkům s likérovými víny: Pineau des Charentes, Flocc de Gascogne, Pommeau de Normandie a Macvin du Jura. Dodatečné informace byly zaslány dopisy ze dne 9. srpna, 24. a 28. listopadu 2003 a 17. a 24. února 2004.
- (2) Dopisem ze dne 20. dubna 2004 Komise informovala Francii o svém rozhodnutí zahájit proti tomuto opatření řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy.
- (3) Rozhodnutí Komise zahájit řízení bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby podaly své připomínky k dotyčnému opatření.
- (4) Komise neobdržela žádné připomínky od zúčastněných stran.
- (5) Dopisem ze dne 11. června 2004, zaevidovaným dne 14. června 2004, vyjádřila Francie Komisi své připomínky.

II. POPIS

- (6) Oznámené podpory jsou pokračováním podpor, které byly dříve oznámeny a schváleny Komisí v rámci státních

podpor č. N 703/95 ⁽³⁾ a č. N 327/98 ⁽⁴⁾, a budou určeny pro reklamní a propagační opatření, výzkumné a experimentální programy, opatření technické pomoci a opatření na podporu jakostní produkce.

- (7) Rozhodnutí Komise o státní podpoře č. N 703/95 bylo zrušeno rozsudkem Soudního dvora, jehož obsah je podrobně uveden níže.
- (8) Podpory N 703/95 a 327/98 byly původně stanovené pro pětileté období počínaje lety 1995/1996 a byly předmětem sedmi ročních splátek, z nichž poslední pokryla období od května 2001 do dubna 2002. Z důvodu rozpočtových omezení uložených vládou jsou poslední částky dodnes zmrazeny. Datum ukončení platnosti předchozího režimu bylo prodlouženo do 30. dubna 2002.
- (9) Pokud jde o produkce, na které se poskytují podpory, došlo k určitým změnám oproti předchozím režimům. Odborníci v odvětví destilátů (Armagnac, Calvados, Cognac) nepožádali o prodloužení režimu. Francouzské orgány proto rozhodly, že podpora se omezí pouze na likérová vína s chráněným označením původu.
- (10) Pro všechny dotčené mezioborové organizace a všechny níže popsané podpory je stanoven celkový rozpočet podpor ve výši 12 000 000 EUR na 5 let, který je rozdělen takto: Pineau des Charentes 9 360 000 EUR; Flocc de Gascogne 2 040 000 EUR; Pommeau de Normandie 360 000 EUR a Macvin du Jura 240 000 EUR.
- (11) Opatření týkající se výzkumu, technické pomoci a rozvoje jakostní produkce budou financována pouze státem z rozpočtových prostředků. Reklamní a propagační opatření budou financována zčásti státem, zčásti dotyčnými mezioborovými organizacemi prostřednictvím povinných dobrovolných dávek (dále jen „PDD“) odváděných jejich členy. Pokud jde o reklamní opatření na území Evropské unie, přispěje stát maximálně do výše 50 %.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 18.2.2005, s. 2.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou č. 1.

⁽³⁾ Dopis francouzským orgánům ze dne 21. listopadu 1996, č. SG(96) D/9957.

⁽⁴⁾ Dopis francouzským orgánům ze dne 4. srpna 1998, č. SG(98) D/6737.

- (12) PDD se uplatňují na objemy likérových vín s chráněným označením původu, uváděné na trh vinaři, kvalifikovanými palírnami, obchodníky a velkoobchodníky, kteří se nacházejí v produkční oblasti dotyčného chráněného označení původu.

- (13) V roce 2002 se PDD pro Pineau de Charentes rovnaly částce 12,96 EUR/objemový hektolitr; pro Floc de Gascogne částce 0,25 EUR/láhev; pro Pommeau de Normandie částce 30,79 EUR/objemový hektolitr; a pro Macvin de Jura částce 2,75 EUR bez DPH/hektolitr.

1. Reklamní a propagační opatření

- (14) Francouzské orgány vysvětlily, že navrhovaná opatření se uskuteční na některých trzích Evropské unie, včetně Francie, a na trzích třetích zemí. Cílem navrhovaných reklamních opatření je podporovat záměr nákupu zlepšením znalostí o likérových vínech, aniž by se reklama omezovala jen na produkty určitých podniků. Reklama se bude vztahovat na výrobky s chráněným označením původu: Pineau des Charentes, Floc de Gascogne, Pommeau de Normandie a Macvin du Jura
- (15) Těchto opatření využijí všichni organizovaní výrobci likérových vín, kteří by podle francouzských orgánů nemohli jednotlivě vyvinout srovnatelné úsilí pro zlepšení odbytu svých výrobků.
- (16) Je třeba dbát na to, aby poselství obsažená v reklamních opatřeních neměla snahu odradit spotřebitele od nákupu výrobků z jiných členských států nebo nesnižovala hodnotu uvedených výrobků.
- (17) Bude se jednat o reklamní, informační a sdělovací kampaně zahrnující různé druhy opatření, zejména reklamu ve sdělovacích prostředcích, tvorbu a šíření dalších reklamních materiálů, provádění reklamních opatření spojených s kampaněmi v místech prodeje. Tyto kampaně lze spojit s reklamními opatřeními, jakými jsou například styk s veřejností, účast na veletrzích, organizování seminářů a manifestací, vytváření brožurek nebo informační dokumentace, provádění studií o vnímání výrobku a významu kampaní.
- (18) Francouzské orgány se zavázaly, že předloží reklamní materiály použité pro tyto kampaně nebo jejich kopie.
- (19) Podpory navrhované výše uvedenými mezioborovými organizacemi v oblasti reklamy se omezí na 50 % částky pro opatření v Evropské unii, včetně Francie, a na 80 % částky pro opatření ve třetích zemích.
- (20) Předběžný odhad podpor pro navrhovaná opatření dosahuje částky (v eurech):

	E.U.	Třetí země	Celkem
<i>Floc de Gascogne</i>	1 490 000	212 500	1 702 500
<i>Pineau des Charentes</i>	6 956 000	1 000 000	7 956 000
<i>Pommeau de Normandie</i>	360 000	—	360 000
<i>Macvin du Jura</i>	175 000	—	175 000
Celkem	8 981 000	1 212 500	10 193 500

2. Opatření pro výzkum

- (21) Opatření na podporu výzkumu a experimentálních programů jsou podle francouzských orgánů zaměřena pouze na výzkumy obecné povahy prospěšné a užitečné pro celé odvětví.
- (22) Pro Pineau des Charentes: mikrobiologie, bakteriologické změny a následky (určení faktorů pro rozvoj mléčných bakterií v Pineau des Charentes, zdokonalení kontaminačních testů a kurativních technik); procesy stárnutí Pineau des Charentes (určení analytických kritérií příznačných pro oxidační jevy a prokázání faktorů stárnutí); vytvoření databáze analytických údajů (obecné analýzy – obsah kvasného alkoholu, cukry, pH –, případná chemická nebo bakteriologická znečištění, kovy, kationty, těkavé sloučeniny, rezidua prostředků na ochranu rostlin).
- (23) Pro Floc de Gascogne: studie týkající se odrůd a jejich směsí s cílem optimální harmonizace směsí odrůd pro zvýšení svěžesti a ovocné příchuti při přípravě Floc de Gascogne (snaha o dosažení vysokého obsahu cukru, živého zabarvení a přiměřené celkové kyselosti); studie o Armagnac umožňující vytvořit Floc de Gascogne (analytická kontrola – obsah mědi, ethanolu, etylacetátu, stupeň lihovitosti –, zlepšení používaných odrůd Armagnac); studie a příprava Floc de Gascogne, který je upraven podle cílených druhů konzumace, provádění jakostních a množství testů, uchování.
- (24) Pro Macvin du Jura: technický vývoj (studie zralosti skupin odrůd z oblasti Jura za účelem stanovení stupně zralosti a nejvhodnějších odrůd k vytvoření Macvin du Jura); třídění a hodnocení vinice; jakost moštů a lisování (vliv způsobů extrakce – enzymování a chlad – a macerace moštů se slupkami na aromatickou jakost Macvin du Jura); vliv dávek SO₂ na odstraňování kalů; čištění vína a úprava pro plnění do lahví (srovnání různých metod, jejichž cílem je získat a udržet čirost Macvin du Jura poté, co bylo stočeno do lahví).
- (25) U navrhovaných výzkumných prací se uhradí 100 % nákladů. Podpory na tuto výzkumnou činnost včetně nákladů spojených s informatikou a bibliografií a všemi formami šíření výsledků prováděných opatření jsou pro všechny hospodářské subjekty předběžně rozděleny na 5 let takto: Pineau des Charentes 912 600 EUR; Floc de Gascogne 118 000 EUR a Macvin du Jura 65 000 EUR.

3. Opatření technické pomoci

- (26) Francouzské orgány popsaly navrhovaná opatření technické pomoci, jejichž náplní bude zejména poskytování technického vzdělání za účelem zlepšení a kontroly výrobních procesů na všech úrovních (primární produkce, výroba vín, ochutnávka), jakož i opatření na popularizaci znalostí.
- (27) Náklady spojené s těmito činnostmi budou hrazeny v rozsahu 100 % s výhradou výše uvedeného stropu. Předběžné rozdělení podpor v této oblasti na 5 let je následující: Pineau des Charentes 280 800 EUR a Floc de Gascogne 169 000 EUR.

4. Podpory na produkci jakostních produktů

- (28) Podpory na produkci jakostních produktů jsou stanoveny pro odvětví Pineau des Charentes a Floc de Gascogne. Jedná se o následující opatření: systém HACCP a výsledovatelnost (vytvoření a šíření referenční dokumentace odpovídající technickým a právním požadavkům); hospodářské a technické studie na podporu jakostních postupů.
- (29) Předběžné rozdělení podpor na tato opatření je na 5 let následující: Pineau des Charentes 210 600 EUR a Floc de Gascogne 50 500 EUR.

III. ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODS. 2 SMLOUVY.

- (30) Předběžné posouzení opatření nevyvolalo závažné pochybnosti co do povahy, podmínek poskytování nebo způsobu financování navrhovaných podpor, ačkoli v případě podpor určených na reklamu považovala Komise za nezbytné, aby se Francie výslovně zavázala, že jakákoli zmínka o vnitrostátním původu výrobků bude druhotná.
- (31) Komise zahájila postup podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy z důvodů týkajících se slučitelnosti podpor s jinými ustanoveními právních předpisů Společenství, zejména s článkem 90 Smlouvy.
- (32) V této souvislosti je třeba připomenout, že rozhodnutí Komise o státní podpoře č. N 703/95, jejímž pokračováním je oznámené opatření, bylo zrušeno Soudním dvorem⁽⁵⁾.
- (33) Soudní dvůr ve svém rozsudku připomíná, že v letech 1992 a 1993⁽⁶⁾ francouzská vláda zavedla systém rozlišeného zdanění likérových vín a přírodních sladkých vín. Od 1. července 1993 byla proto na tato vína uvalena spotřební

daň ve výši 1 400 FRF⁽⁷⁾ za hektolitr pro likérová vína a 350 FRF za hektolitr pro přírodní sladká vína.

- (34) V letech 1993/1994 někteří francouzští výrobci odmítli zaplatit dodatečnou spotřební daň za likérová vína. Když byla v červnu 2004 tato „stávka z důvodu spotřební daně“ přerušena, odůvodnil předseda Národní konfederace výrobců likérových vín CHOP (*Confédération nationale des producteurs de vins de liqueur AOC*) toto přerušení skutečností, že francouzská vláda měla podle jeho slov v úmyslu odškodnit francouzské výrobce za rozdílné zdanění prostřednictvím roční náhrady a odškodnění za léta 1994 až 1997.
- (35) V roce 1995 zaslalo *l'Associação dos Exportadores de Vinho do Porto* (sdružení podniků vyvážejících portské víno (dále jen „AEVP“)) Komisi dvě stížnosti. AEVP tvrdilo, že existuje souvislost mezi rozdílem ve zdanění likérových vín a přírodních sladkých vín na jedné straně a podporou pro francouzské výrobce likérových vín na straně druhé. Podle AEVP byly předmětné podpory určeny pro francouzské výrobce likérových vín zejména k vyrovnání vyšší úrovně zdanění, což v podstatě znamená, že pouze zahraniční výrobci likérových vín podléhali vyšší dani. Tato diskriminační daň měla být tedy v rozporu s článkem 95 (nově článek 90) Smlouvy.
- (36) Soudní dvůr zjistil, že část předmětných podpor zřejmě zvýhodnila jednu kategorii výrobců, která se velmi shodovala s kategorií francouzských výrobců likérových vín daňově znevýhodněných systémem zdanění, a že případná existence souvislosti mezi daňovým systémem a předmětnými navrhovanými podporami neumožňovala bez obtíží posoudit slučitelnost podpor s ustanoveními Smlouvy.
- (37) Soudní dvůr zdůraznil, že za těchto okolností by mohla Komise řešit otázky, které vyvstaly ve stížnostech AEVP, pouze zahájením řízení podle čl. 93 odst. 2 (nově čl. 88 odst. 2) Smlouvy.
- (38) Soudní dvůr navíc zjistil, že v rozhodnutí Komise chybí odůvodnění, neboť Komise nevysvětlila, z jakého důvodu došla k závěru, že stížnost AEVP ohledně možného porušení článku 95 (nově článek 90) Smlouvy o ES nebyla oprávněná.
- (39) Soudní dvůr tedy došel k závěru, že napadené rozhodnutí bylo protiprávní jednak z důvodu opomenutí zahájit řízení podle čl. 93 odst. 2 (nově čl. 88 odst. 2) Smlouvy a jednak z důvodu porušení povinnosti odůvodnění podle článku 190 (nově článek 253) Smlouvy.

⁽⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 3. května 2001, věc C-204/97, Portugalská republika v. Komise Evropských společenství, Recueil. s. I-03175.

⁽⁶⁾ Opravený finanční zákon č. 93-859 ze dne 22. června 1993.

⁽⁷⁾ 1 FRF = 0,15 EUR

- (40) Ve světle tohoto rozsudku považovala Komise za nezbytné provést důkladné posouzení podle článku 90 Smlouvy oznámeného opatření, které je pokračováním podpor schválených v rozhodnutí zrušeném Soudním dvorem.
- (41) V rámci předběžného posouzení opatření se tedy Komise obrátila na Francii, aby zjistila, zda předmětná státní podpora nepředstavuje ve skutečnosti částečný převod cla stanoveného v článku 402a obecného daňového zákoníku pouze ve prospěch francouzských výrobců likérových vín.
- (42) V odpovědích poskytnutých během této první fáze Francie zdůraznila, že dnes ani v minulosti neexistovala žádná souvislost mezi navrhovanými opatřeními na podporu a spotřebními daněmi, a to z těchto důvodů:
- (43) Podle vyjádření Francie je částka určená na podporu (2,4 milionů EUR za rok, 12 milionů EUR za 5 let) nesrovnatelná se zisky, které má odvětví ze spotřební daně. 150 000 hektolitrů likérových vín CHOP uvedených na trh by tedy se spotřební daní ve výši 214 EUR/hl mělo představovat více než 32 milionů EUR příjmů ze spotřební daně za rok.
- (44) Vzhledem k této zvláštní míře pro likérová vína ve výši 214 EUR/hl namísto 54 EUR/hl pro přírodní sladká vína připadá na toto odvětví 24 milionů EUR dodatečné spotřební daně. Podle Francie je tato částka rovněž nesrovnatelná s navrhovanou výší podpor.
- (45) Podle vyjádření Francie nikdy nedošlo k provedení ustanovení, jímž by se finanční prostředky shromážděné podle článku 402a obecného daňového zákoníku použily ve prospěch vnitrostátních výrobců likérových vín. Od 1. ledna 1995 do 31. prosince 2000 se získané příjmy použily na „*fond solidarity ve stáří*“. Mezi 1. lednem 2001 a 31. prosincem 2003 se příjmy použily ve prospěch fondu určeného na financování snížení pracovního času. Od 1. ledna 2004 se tyto příjmy vrací do státního rozpočtu.
- (46) Po posouzení těchto informací došla Komise k názoru, že neumožňují bezpodmínečně vyvrátit pochybnosti o existenci souvislosti mezi vybranou daní a podporou.
- (47) Komise měla za to, že neexistence přímé vazby mezi výší podpory (2,4 milionů EUR) a příjmy ze spotřební daně za likérová vína (32 milionů EUR), nebo mezi výší podpory (2,4 milionů EUR) a dodatečnou spotřební daní, která se platí za likérová vína v porovnání s přírodními sladkými víny (24 milionů EUR), není dostatečným důkazem o neexistenci souvislosti mezi daní a podporou. V této etapě řízení nelze tedy vyloučit možnost, že by podpora mohla alespoň částečně sloužit k odškodnění francouzských výrobců likérových vín, které by se nevztahovalo na ostatní výrobce Společenství.
- (48) Komise navíc považovala za vhodné nalézt řešení k vyjádření Soudního dvora, podle kterého by třetími zúčastněným stranám měla být dána možnost vyjádřit se k případnému porušení článku 90 Smlouvy.
- (49) V rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy tedy Komise vyzvala Francii, aby předložila další informace a číselné údaje, kterými by mohla podložit své argumenty.
- (50) Francie byla nejprve vyzvána, aby upřesnila, zda se stát vůči francouzským výrobcům likérových vín zavázal ohledně poskytnutí odškodnění nebo náhrady, byť i částečné, za následky zavedení daně v roce 1993.
- (51) Komise dále Francii požádala o poskytnutí číselných údajů týkajících se částek vybraných v rámci daně za likérová vína, jak za francouzské tak i za dovážené výrobky, a dále částek vybraných za individuální výrobu (francouzskou nebo Společenství).
- (52) Poté, co došla k názoru, že hlavním příjemcem oznámených podpor je Pineau de Charentes se 78 %, po něm následuje Floc de Gascogne se 17 %, dále Pommeau de Normandie se 3 % a konečně Macvin du Jura se 2 %, vyzvala Komise Francii, aby vysvětlila, zda tato procenta souhlasí pro každý výrobek s procenty zisků, které získá stát na dani za likérová vína.
- (53) Vzhledem ke skutečnosti, že většina podpor se soustřeďuje na reklamní opatření, požádala Komise Francii o vysvětlení, zda tento výběr představuje výběr francouzského státu v jiných odvětvích zemědělské produkce, zejména produkce jakostních produktů.
- (54) Komise vyzvala Francii, aby předložila rozpočet podpor určených na reklamní kampaně ve Francii pro každý ze čtyř dotčených výrobků.
- (55) Francie byla rovněž požádána o podání vysvětlení o případné souvislosti mezi prostředky získanými z PPD a prostředky pocházejícími ze státního rozpočtu za účelem financování podpor.

IV. PŘIPOMÍNKY FRANCIE.

- (56) Dopisem ze dne 10. ledna 2005 zaslala Francie tyto informace a připomínky:
- (57) Pokud jde o reklamní opatření (viz bod odůvodnění 30), francouzské orgány se zavázaly, že v rámci financovaných opatření nebude reklama pro výrobky klást důraz na francouzský původ dotčených likérových vín.
- (58) Pokud jde o souvislost mezi daní za likérová vína a podporou, Francie opětně zdůraznila, že neexistuje vazba mezi příjmy ze spotřební daně a výší podpor z vnitrostátního rozpočtu. Příjmy ze spotřební daně, včetně daně za

likérová vína, se převedou do souhrnného státního rozpočtu. Podle vyjádření Francie rozhodují o podporách pro určitá hospodářská odvětví zcela nezávisle veřejné orgány. V daném případě je cílem podpor náprava určitých strukturálních nedostatků, kterými tato vína trpí, zejména špatné znalosti ze strany spotřebitelů, malých rozměrů a rozptýlení výrobních podniků a nedostatku prostředků k pronikání na trhy.

- (59) Francie potvrdila, že neexistuje žádný právní dokument, který by umožňoval náhradu spotřební daně placené výrobcí likérových vín (viz bod odůvodnění 50).
- (60) Pokud jde o číselné údaje zisků vyplývajících z uvedení francouzských likérových vín a dovezených likérových vín na trh (viz bod odůvodnění 51), Francie nejprve vysvětlila, že daňové statistiky (prováděné pro každou daňovou sazbu)

neumožňují rozlišit francouzské výrobky od výrobků jiného původu ze Společenství.

- (61) Podle údajů celních orgánů dosáhla spotřební daň vybraná v roce 2003 za přírodní sladká vína a likérová vína bez rozlišení původu částky 142,5 milionů EUR, která je rozdělena takto: 25,2 milionů EUR pro kategorii přírodních sladkých vín, která podléhají spotřební dani v částce 54 EUR/hl, což představuje objem 467 000 hl, a 117,3 milionů EUR pro likérová vína, která podléhají spotřební dani v částce 214 EUR/hl, což představuje objem výrobku 548 000 hl.
- (62) V této poslední skupině lze vzhledem k prohlášením o sklizni vyčlenit výrobu likérových vín vyrobených ve Francii, která představuje 94 477 hl výrobků pro Pineau des Charentes, 2 091 hl pro Macvin du Jura, 5 680 hl pro Pommeau a 6 057 hl pro Floc de Gascogne.

- (63) Francie předala tabulku, která zobrazuje rozdělení plánovaných podpor mezi čtyři mezioborové složky a rozdělení vyrobených objemů pro každé dotčené likérové víno (viz bod odůvodnění 52).

Označení	Vyprodukovaný objem	Procenta z vyprodukovaného objemu	Procenta z plánované podpory
Pineau des Charentes	112 436 hl (2001)	87 %	78 %
Floc de Gascogne	8 413 hl (2003)	7 %	17 %
Pommeau	5 111 hl (2002)	4 %	3 %
Macvin du Jura	2 717 hl (2002)	2 %	2 %

- (64) Francie došla k názoru, že podíl každého likérového vína na celkové výrobě a procento navrhované podpory se příliš neliší, aniž by se však úplně shodovaly. Zdůrazňuje, že k rozdělení navrhovaných podpor došlo po jednání mezi mezioborovými organizacemi, které jsou příjemci podpor, a že se nejedná o rozhodnutí vynucené veřejnými orgány.
- (65) Na otázku Komise ohledně rozpočtu určeného na reklamní opatření (viz bod odůvodnění 53) poskytla Francie číselné údaje, které uvádějí, že částky přidělené na reklamní opatření představují 50 % až 74 % celkových prostředků určených mezioborovým organizacím, a to zejména v odvětví jakostních vín s.o.
- (66) Francie předala část rozpočtu přiděleného každé ze čtyř dotčených mezioborových organizací na reklamní kampaně ve Francii. Toto rozdělení, které by mělo být výsledkem svobodné volby mezioborových organizací, by v případě schválení režimu podpor zůstalo beze změny.

Likérová vína CHOP	Rozpočet 2003 propagace	Z toho propagace ve Francii	Plánované podpory (2,4 milionů EUR/rok)	Z toho propagace ve Francii
Pineau	1 671 000 EUR	74 %	1 872 000 EUR	74 %
Floc	279 000 EUR	64 %	408 000 EUR	64 %
Pommeau	166 000 EUR	100 %	72 000 EUR	100 %
Macvin	22 600 EUR	100 %	48 000 EUR	100 %

- (67) Pokud jde o případnou souvislost mezi příjmy z PDD a příjmy z vnitrostátního rozpočtu pro financování podpor, poskytla Francie níže uvedenou tabulku:

Označení původu	Objemy	Míra PDD	Příjmy z PDD přidělené na propagaci	Podpory na propagaci z vnitrostátního rozpočtu
Pineau	112 436 hl	12,96 EUR/hl	1 457 000 EUR	1 591 000 EUR
Floc	8 413 hl	0,25 EUR/láhev	279 000 EUR	340 000 EUR
Pommeau	5 111 hl	30,79 EUR/hl	157 000 EUR	72 000 EUR
Macvin	2 717 hl	2,75 EUR/hl	75 000 EUR	35 000 EUR

- (68) Příjmy, které by měly být přiděleny na reklamu, se neomezují na částky získané prostřednictvím PDD. Mezioborové organizace mohou čerpat z jiných zdrojů, například zejména z příjmů za poskytnuté služby, prodeje reklamních předmětů aj. Francie potvrdila, že nejméně 50 % uznaných nákladů na reklamní opatření bude financováno ze soukromých zdrojů.
- (69) Pro srovnání navrhovaných podpor a příjmů ze spotřební daně odhadovaných na základě sklizených objemů ⁽⁸⁾ poskytla Francie tyto číselné údaje:

Označení	Odhadované příjmy ze spotřební daně/rok	Navrhované podpory	Podpory/spotřební daň
Pineau des Charentes	20 218 078 EUR	1 872 000 EUR	9,3 %
Floc de Gascogne	1 296 198 EUR	408 000 EUR	31,5 %
Pommeau	1 215 520 EUR	72 000 EUR	5,9 %
Macvin du Jura	447 474 EUR	48 000 EUR	10,7 %

- (70) Francie zdůraznila, že tato poslední tabulka je zvláště významná, protože nevyzdvihuje záměr nahradit tíhu spotřební daně podporami, neboť neexistuje žádný množstevní vztah.

V. POSOUZENÍ

hospodářskou výhodu, (4) nesmí narušit obchod uvnitř Společenství a narušit nebo ohrozit hospodářskou soutěž.

1. Povaha podpory. Použitelnost čl. 87 odst. 1 Smlouvy

- (73) V daném případě se Komise domnívá, že jsou uvedené podmínky splněny. Tedy:

- (71) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy se stanoví, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li Smlouva jinak.

1.1 Státní zdroje

- (72) Aby se na určité opatření vztahovala ustanovení čl. 87 odst. 1 Smlouvy, musí splňovat současně tyto čtyři podmínky: 1) opatření musí být financováno státem nebo ze státních zdrojů, 2) musí se selektivně vztahovat pouze na určité podniky nebo určitá odvětví výroby, (3) pro podniky, kterým se podpora poskytuje, musí zahrnovat

- (74) Opatření pro výzkum, technickou pomoc a rozvoj jakostní produkce budou financována pouze státem z jeho rozpočtových prostředků.

- (75) Opatření na propagaci a reklamu budou naopak financována zčásti státem a zčásti (minimálně 50 %) dotyčnými oborovými organizacemi prostřednictvím zdrojů z povinných dobrovolných dávek (PDD) odváděných jejich členy.

⁽⁸⁾ objemy, které nemusí být totožné s objemy poskytnutými ke spotřebě

(76) Komise se domnívá, že *celý* rozpočet určený na propagační a reklamní opatření je z níže uvedených důvodů vytvořen ze státních prostředků.

(77) Podle obvyklé praxe Komise se povinné příspěvky podniků v jednom odvětví přidělené na financování finanční podpory považují za příjmy obdobné daním a tvoří tedy státní prostředky, pokud se jedná o příspěvky uložené státem nebo pokud jejich výtěžek prochází přes zákonem zřízený subjekt.

(78) V daném případě vyhlásila francouzská vláda vybrané dávky za povinné v rámci postupu rozšíření mezioborových dohod. Rozšíření dohod se provádí přijetím vyhlášky zveřejněné v *Úředním věstníku Francouzské republiky*. Tyto dávky vyžadují tedy úřední akt, aby byly plně účinné.

(79) Judikatura Soudního dvora však naznačuje, že pokud se posuzuje, zda určité opatření má povahu státní podpory, je třeba zároveň posoudit, zda uvedené opatření lze považovat za *opatření státu*⁽⁹⁾. Nedávná judikatura⁽¹⁰⁾ poskytla prvky, které je zde třeba posoudit.

(80) Soudní dvůr stanovil, že určitá opatření financovaná členy oborových subjektů prostřednictvím prostředků získaných od jejich členů nespádají do oblasti působnosti ustanovení čl. 87 odst. 1 Smlouvy, neboť: a) příspěvky byly povinně přiděleny na financování opatření; b) subjekt ani veřejné orgány nemohly v žádném okamžiku těmito prostředky volně disponovat; c) opatření vycházelo pouze z řad členů předmětného oborového subjektu a nebylo součástí státní politiky (...).

(81) Z této judikatury zjevně vyplývá, že pokud se stát omezuje na roli pouhého prostředníka tím, že nezasahuje do stanovení politických cílů odborníků v odvětví a v žádném okamžiku nemůže disponovat se získanými prostředky, které se povinně přidělí na financování stanoveného opatření, není splněno kritérium státní povahy opatření. Opatření proto nemusí být označena za státní podpory.

(82) V daném případě však nejsou splněna kritéria výslovně uvedená v rozsudku Pearle. Zejména skutečnost, že stát přispívá ve výši 50 % na financování těchto propagačních a reklamních opatření jasně ukazuje, že tato opatření jsou součástí státní politiky a veškeré zdroje určené k jejich financování je třeba považovat za veřejné prostředky přidělené na opatření státu.

⁽⁹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002, věc C-482/99, Francouzská republika v. Komise, C-482/99, Recueil 2002, s. I-4397, bod 24 odůvodnění a věc C-126/01 GEMO, rozsudek ze dne 20. listopadu 2003, Recueil 2003, s. I-13769.

⁽¹⁰⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 2004, věc C/345/02, Pearle v. Hoofdbedrijfschap Ambachten, Recueil 2004, s. I-7139.

1.2 Selektivita

(83) Opatření se vztahují výhradně na francouzské výrobce likérových vín a jsou tedy selektivní.

1.3 Existence výhody

(84) Výrobci likérových vín je poskytována hospodářská výhoda formou financování různých opatření (výzkumné projekty, technická pomoc, rozvoj jakostní produkce, propagace a reklama). Tato výhoda zlepšuje postavení příjemců v hospodářské soutěži. Podle stálé juristiky Soudního dvora značí zlepšení postavení podniku v hospodářské soutěži v důsledku státní podpory zpravidla narušení hospodářské soutěže vůči jiným podnikům, kterým tato podpora není poskytována⁽¹¹⁾.

1.4 Ovlivnění obchodu a narušení hospodářské soutěže

(85) Tyto podpory by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy, neboť zvýhodňují vnitrostátní výrobu oproti výrobě ostatních členských států. Vinařské odvětví je ve skutečnosti mimořádně otevřené hospodářské soutěži na úrovni Společenství, což navíc potvrzuje i existence společné organizace trhu v daném odvětví.

(86) Níže uvedená tabulka uvádí příklad úrovně obchodních výměn vinařských produktů ve Společenství a ve Francii v letech 2001, 2002 a 2003⁽¹²⁾.

Vino (1 000 hl)				
Rok	Dovozy EU	Vývozy EU	Dovozy FR	Vývozy FR
2001	39 774	45 983	5 157	15 215
2002	40 453	46 844	4 561	15 505
2003	43 077	48 922	4 772	14 997

(87) Některá navrhovaná opatření mají být provedena mimo území Evropské unie. Vzhledem k vzájemné závislosti trhů, na kterých působí hospodářské subjekty ze Společenství, však nelze vyloučit, že by určitá podpora mohla narušit hospodářskou soutěž posílením postavení hospodářských subjektů v hospodářské soutěži⁽¹³⁾, i v případě, že by podpora byla určena výrobkům na vývoz mimo Společenství⁽¹⁴⁾.

⁽¹¹⁾ Rozsudek ze dne 17. září 1980, věc 730/79, Philippe Morris v. Komise, Recueil 1980, s-2671, body 11 a 12 odůvodnění.

⁽¹²⁾ *Agriculture in the European Union, Statistical and economic information 2004*. Generální ředitelství pro zemědělství, Evropská komise.

⁽¹³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. prosince 1969, spojené věci 6 a 11-69, Komise v. Francouzská republika, Recueil, bod 20 odůvodnění.

⁽¹⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. března 1990, C-142/87, Belgie v. Komise, Recueil, bod 35 odůvodnění.

- (88) Vzhledem k výše uvedenému se na předmětná opatření vztahuje čl. 87 odst. 1 Smlouvy a lze je prohlásit za slučitelná se Smlouvou pouze za předpokladu, že se na ně vztahuje některá z odchylek stanovená ve Smlouvě.

2. Slučitelnost podpor

- (89) Jedinou možnou odchylkou v této fázi je odchylka podle čl. 87 odst. 3 písm. c), která stanoví, že za slučitelné se společným trhem mohou být považovány podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

- (90) Aby se na podpory vztahovala výše uvedená výjimka, musí být v souladu s příslušnými právními předpisy v oblasti státních podpor. Komise nejprve ověří použitelnost nařízení Komise (ES) č. 1/2004 ze dne 23. prosince 2003 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podporu malým a středním podnikům působícím v produkci, zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh⁽¹⁵⁾. Pokud není uvedené nařízení použitelné, ověří Komise použitelnost jiných právních předpisů, jako jsou pokyny nebo rámce Společenství.

- (91) Vzhledem k tomu, že se plánované podpory neomezují na malé a střední podniky, nelze použít nařízení (ES) č. 1/2004. Komise ve svém posudku tedy vycházela z těchto nástrojů: a) pokyny Společenství pro státní podpory v odvětví zemědělství⁽¹⁶⁾ (dále jen: „pokyny pro zemědělství“); b) pokyny Společenství platné pro státní podporu na reklamu produktů uvedených v příloze I Smlouvy o ES a některých produktů neuvedených v příloze I⁽¹⁷⁾ (dále jen: „pokyny pro reklamu“) a c) rámec Společenství pro státní podpory na výzkum a vývoj⁽¹⁸⁾ (dále jen: „rámec“).

- (92) Vzhledem k tomu, že navrhované podpory mají být alespoň z části financovány z povinných příspěvků považovaných za příjmy obdobné daním, posoudila Komise rovněž způsoby financování podpor.

2.1. Opatření

2.1.1. Podpory na reklamu a propagaci

- (93) Pokyny Společenství platné pro státní podpory na reklamu produktů uvedených v příloze I Smlouvy o ES⁽¹⁹⁾ (dále jen: „pokyny pro reklamu“) stanoví kladná a záporná kritéria, která musí všechny režimy vnitrostátních podpor

dodržovat. Podle bodů 16 až 30 pokynů se tedy nesmí jednat o reklamní opatření, která jsou v rozporu s článkem 28 Smlouvy nebo odvozeným právem Společenství, a tato opatření nesmějí být zaměřena na podporu určitých podniků.

- (94) Francouzské orgány vysvětlily, že se opatření nebudou vztahovat na určité podniky, že reklama nesníží hodnotu ostatních výrobků Společenství a že nezavede žádné nevýhodné srovnání pomocí odkazů na vnitrostátní původ výrobků.

- (95) Odkazy na vnitrostátní původ musí být druhotné ve srovnání s hlavním poselstvím reklamní kampaně určeným spotřebitelům a nesmí představovat hlavní důvod, kvůli němuž by měli spotřebitelé výrobek zakoupit. V daném případě je důležité, aby francouzský původ výrobků nebyl hlavním poselstvím reklamních kampaní uskutečněných na francouzském území.

- (96) Vzorky zaslané francouzskými orgány a výslovný závazek Francie v tomto směru umožnily dojít k závěru, že nebude kladen zvláštní důraz na vnitrostátní povahu příslušných výrobků a že každá zmínka o původu bude druhotná ve srovnání s hlavním poselstvím reklamních kampaní.

- (97) Pokud jde o kladná kritéria, musí výrobky, kterým jsou určeny reklamní kampaně, splňovat podle bodů 31 až 33 pokynů alespoň jednu z těchto podmínek: musí se jednat o přebytkové zemědělské produkty nebo málo využívané druhy, nebo o nové produkce nebo náhradní nepřebytkové produkty, nebo o rozvoj některých regionů, nebo o rozvoj malých a středních podniků, nebo o vysoce jakostní produkty včetně ekologických produktů.

- (98) Francouzské orgány podaly v tomto ohledu vysvětlení, že cílem opatření bude rozvoj dotčených oblastí produkce prostřednictvím odbytu jejich typické produkce. Splní tak požadavek podpořit síť malých a středních podniků uvedených zeměpisných oblastí: podniky dotčených vinařských odvětví jsou převážně malé struktury s nízkým počtem zaměstnanců, často se jedná ještě o rodinné podniky. Cílem opatření bude rovněž rozvoj výrobků vysoké jakosti (CHOP).

- (99) Pokud jde zejména o podpory na reklamu ve prospěch zemědělských produktů s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením zapsaným v

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 1, 1.1.2004, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. C 232, 12.8.2000, s. 19.

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. C 252, 12.9.2001, s. 5.

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. C 45, 17.2.1996, s. 5, v pozdějším znění, pokud jde o jeho použití v odvětví zemědělství, Úř. věst. C 48, 13.2.1998, s. 2.

⁽¹⁹⁾ Úř. věst. C 252, 12.9.2001, s. 5.

rejstříku Společenství⁽²⁰⁾, Komise s cílem zajistit, aby tyto podpory nebyly poskytovány jednotlivým producentům, ověří, že všichni producenti produktu s chráněným označením původu mají na podporu stejný nárok. Reklamní opatření musí tedy odkazovat přímo na CHOP a ne na libovolné logo nebo štítek s výjimkou případů, kdy jsou producenti oprávněni je použít. Stejně tak v případě poskytnutí podpory seskupení producentů si Komise z praktických důvodů vyžádá důkazy o tom, že podpora bude skutečně poskytnuta všem producentům včetně nečlenů seskupení.

(100) Francouzské orgány se zavázaly, že tyto podpory budou prostřednictvím kolektivních opatření poskytnuty bez výhrady všem výrobcům výrobku, který bude předmětem reklamy, jakož i odborníkům podílejícím se na jeho uvádění na trh.

(101) Pokyny v bodě 60 stanoví maximální výši podpor, jejichž financování ze státních zdrojů v oblasti reklamních opatření nepřesáhne 50 %, a zbytek se hradí ze zdrojů oborových a mezioborových organizací, které jsou příjemci podpory.

(102) Francouzské orgány se zavazují, že úroveň veřejného financování nepřesáhne 50 % nákladů na reklamní opatření prováděná na území Evropské unie. Zbytek bude muset být dodán hospodářskými subjekty dotčeného zemědělského odvětví.

(103) Opatření prováděná mimo území Evropské unie mohou být financována do výše 80 %. Toto je v souladu s linií přijatou Komisí⁽²¹⁾, podle které je účast producentů na těchto opatřeních pojmem převzatým zejména v nařízení Rady (ES) č. 2702/1999 ze dne 14. prosince 1999 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů ve třetích zemích⁽²²⁾, které pojednává o spolufinancovaných opatřeních. U opatření, která Společenství provádí ve třetích zemích, stanoví nařízení ve svém článku 9, že u opatření pro styk s veřejností, propagaci a reklamu zemědělských produktů a potravin je část nákladů financována ze zdrojů navrhujících organizací. V případě opatření trvajících nejméně dva roky dosahuje minimální procento hrazené navrhujícími organizacemi 20 % nákladů, přičemž maximální účast Společenství dosahuje 60 % nákladů a účast členských států 20 % nákladů. Z toho vyplývá, že je vhodné, aby příjemci takových opatření byli zapojeni alespoň v minimální výši 20 % nákladů, čímž se omezí narušení hospodářské soutěže vůči jiným produktům Společenství.

(104) Francouzské orgány zaslaly Komisi vzorky propagačních a reklamních opatření financovaných prostřednictvím oznámené podpory, které umožnily potvrdit závazky učiněné uvedenými orgány.

(105) Komise došla k závěru, že tyto podpory splňují podmínky stanovené na úrovni Společenství.

2.1.2. Podpory na výzkum

(106) Pokud jde o výzkumná a experimentální opatření, jakož i o opatření týkající se šíření technického pokroku, pokyny pro zemědělství stanoví v bodě 17, že podpory na výzkum a vývoj se mají posuzovat podle kritérií uvedených v rámci Společenství pro státní podpory pro výzkum a vývoj⁽²³⁾. Tento bod uvádí, že míra podpory dosahující 100 % je slučitelná se společným trhem i v případě, kdy by byl výzkum a vývoj prováděn podniky, avšak za předpokladu, že jsou pokaždé splněny čtyři podmínky v něm obsažené:

- a) podpora musí být v obecné zájmu dotčeného zvláštního odvětví, aniž by došlo k neoprávněnému narušení hospodářské soutěže v jiných odvětvích,
- b) informace musí být zveřejněna v odpovídajících denících, které mají nejméně celostátní dosah a nejsou omezeny na členy některé zvláštní organizace, aby všechny hospodářské subjekty potenciálně zúčastněné na této činnosti mohly být snadno informovány o provádění a aby výsledky mohly být dodány na požádání všem zúčastněným stranám. Tato informace bude zveřejněna ke dni, který bude předcházet případnému předání jakékoli informace členům některé jednotlivé organizace,
- c) výsledky prací se poskytnou k využití všem zúčastněným stranám včetně příjemce podpory na rovnocenném základě, ať již se jedná o vynaložené náklady nebo o čas,
- d) podpora splňuje podmínky stanovené v příloze 2 „Domácí podpory: základ pro osvobození od závazků na snížení“ k dohodě o zemědělství uzavřené během Uruguajského kola mnohostranných obchodních jednání⁽²⁴⁾.

(107) Francouzské orgány se zavázaly k tomuto:

- a) bude se jednat pouze o výzkumy v obecném zájmu pro příslušné odvětví, určené k obecnému použití a šíření způsobem, který nezmění podmínky obchodu a

⁽²⁰⁾ V souladu s ustanoveními nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 208, 24.7.1992, s. 1).

⁽²¹⁾ Státní podpora č. N 166/2002.

⁽²²⁾ Úř. věst. L 327, 21.12.1999, s. 7.

⁽²³⁾ Viz poznámka 18

⁽²⁴⁾ Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 22.

nevyvolá neoprávněné narušení hospodářské soutěže v jiných odvětvích,

b) výsledky získané na konci každého programu budou po svém uznání šířeny prostřednictvím různých deníků, co nejvíce přístupných zúčastněným stranám. Výsledky těchto výzkumů budou zveřejněny a šířeny, aby všichni zúčastnění odborníci a obchodníci o nich mohli být informováni a měli k nim na požádání přístup bez výhrady a ve stejný okamžik jako kdokoli jiný. Závěry prací a shrnutí budou šířeny prostřednictvím publikací „pro širokou veřejnost“ vydávaných dotčenými mezioborovými organizacemi, zvláštních distribucí technických subjektů podléhajících se na realizaci těchto studií a výzkumů, různých brožur a publikací. Odborníkům v odvětví budou tradičně poskytnuty prostřednictvím zemědělského odvětví nebo ministerstva pro zemědělství a rybolov,

c) vzhledem k povaze veřejného zájmu výzkumů se neuvažuje o žádném obchodním využití výsledků, Tím nevystane ani otázka nákladů spojených s převodem práva na využívání nebo podmínek přístupu k právu na využívání.

d) francouzské orgány ujišťují, že při financování opatření nedochází k žádné přímé platbě ani producentům ani zpracovatelům a že tato opatření splňují mezinárodní obchodní kritéria přijatá Evropskou unií.

(108) Komise došla k závěru, že tyto podpory splňují podmínky stanovené na úrovni Společenství.

2.1.3. Podpory na technickou pomoc

(109) Pokyny pro zemědělství v bodě 14 stanoví, že tento druh podpor je povolen s mírou podpory 100 %, pokud jsou podpory přístupné pro všechny způsobilé osoby působící v dané oblasti za objektivně stanovených podmínek a pokud celková výše poskytnuté podpory nepřesahuje 100 000 EUR na příjemce a na tříleté období nebo, jedná-li se o malé a střední podniky, 50 % způsobilých výdajů (použije se nejvyšší částka). Francouzské orgány se zavázaly tyto podmínky dodržovat.

(110) Komise došla k závěru, že tyto podpory splňují podmínky stanovené na úrovni Společenství.

2.1.4. Podpory na produkci jakostních produktů

(111) Pokyny pro zemědělství v bodě 13 stanoví, že tento druh podpor je povolen s mírou podpory 100 %, pokud jsou podpory přístupné pro všechny způsobilé osoby působící v

dané oblasti za objektivně stanovených podmínek a pokud celková výše poskytnuté podpory nepřesahuje 100 000 EUR na příjemce a na tříleté období nebo, jedná-li se o malé a střední podniky, 50 % způsobilých výdajů za použití nejvyšší částky. Francouzské orgány se zavázaly tyto podmínky dodržovat.

(112) Komise došla k závěru, že tyto podpory splňují podmínky stanovené na úrovni Společenství.

2.2. Financování podpor

2.2.1 Povinné dobrovolné dávky (PDD)

(113) V souladu s judikaturou Soudního dvora⁽²⁵⁾ zastává Komise zpravidla názor, že financování státní podpory prostřednictvím povinných poplatků může mít dopad na podporu tím, že má ochrannářský účinek jdoucí za rámec podpory jako takové. Dotyčné dávky (PDD) jsou ve skutečnosti povinné poplatky. Podle téže judikatury se Komise domnívá, že podpora nemůže být financována z příjmů obdobných daní, které rovněž zatěžují produkty dovážené z ostatních členských států.

(114) PDD se uplatňují na objemy likérových vín CHOP uváděných na trh vinaři, kvalifikovanými palírnami, obchodníky a velkoobchodníky, kteří se nacházejí v produkční oblasti dotyčného CHOP. Francouzské orgány rovněž vysvětlily, že na rozdíl poplatků vybraných na základě směrnice Společenství týkajících se spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů se mezioborové dávky svou povahou týkají pouze likérových vín s příslušnými CHOP, tedy výrobků výhradně z oblastí vymezených právními předpisy, v důsledku čeho se nevztahují na likérová vína pocházející z ostatních členských států.

(115) Zejména v případě velkoobchodníků není vyloučeno, že uvádějí na trh rovněž dovezené výrobky. Francouzské orgány však upřesnily, že mezioborovému příspěvku, který platí velkoobchodníci, budou podléhat pouze objemy likérového vína CHOP, na které se vztahuje oznámení, to jest Pineau des Charentes, Flocc de Gascogne, Pommeau de Normandie a Macvin du Jura. Veškerý objem dováženého vína je tedy z platby tohoto příspěvku vyloučen.

(116) Vzhledem ke skutečnosti, že jedinou zdaněnou výrobou je vnitrostátní výroba likérových vín CHOP, na kterou se vztahuje opatření, lze dojít k závěru, že žádný dovážený výrobek není zdaněn.

(117) V případě státních podpor financovaných z příjmů obdobných daní stanovil Soudní dvůr další kritéria, která je vhodné posoudit. Ve věci Nygard⁽²⁶⁾ Soudní dvůr rozhodl, že určitá daň má být považována za porušení

⁽²⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 25 června 1970, věc 47/69, vláda Francouzské republiky v. Komise Evropských společenství, Recueil, s. 487.

⁽²⁶⁾ Rozsudek ze dne 23. dubna 2002, věc C-234/99, Niels Nygard v. Svineafgiftsfonden, Recueil 2002, s. I 3657.

zákazu diskriminace stanoveného v článku 90 Smlouvy, pokud se výhody, které s sebou nese přidělení příjmu ze zdanění, zvláště vztahují na ty produkty ze zdaněných vnitrostátních produktů, které jsou zpracovány nebo uváděny na vnitrostátní trh s částečnou úhradou nákladů spojených s těmito produkty, čímž se znevýhodňují vyvážené vnitrostátní produkty.

(118) Podpory na propagaci a reklamu, které se jako jediné financují prostřednictvím CDD, se poskytují odvětví obchodu a mohou mít rozdílný význam pro obchodníky, kteří by se zabývali výhradně prodejem mimo území Francie nebo Evropské unie.

(119) Francouzské orgány však podaly ujištění, že jak vnitrostátní výbor Pineau des Charentes, tak i mezioborový výbor Floc de Gascogne financují reklamní a propagační opatření nejen ve Francii, ale i na území Evropské unie a ve třetích zemích. Jejich výběr je v tomto ohledu zcela nezávislý na rozhodnutí správních rad, v nichž jsou zastoupeny všechny subjekty daného odvětví.

(120) Mezioborové organizace chráněných označení moštů a mezioborový výbor vín z oblasti Jura však prozatím neuvažují o financování opatření mimo francouzský trh. Podle francouzských orgánů je tato orientace opatření zaměřená na francouzský trh výsledkem politiky samotného odvětví, které považuje za přednostní zlepšit své postavení na vnitrostátním trhu s vědomím, že prodej těchto likérových vín v zahraničí ještě není běžnou obchodní záležitostí. Francouzské orgány ujišťují, že tato orientace neznevýhodňuje žádného obchodníka, neboť prodej mimo francouzský trh zůstává okrajovou záležitostí, a že neexistují obchodníci specializovaní v prodeji na vývoz.

(121) Francouzské orgány se v každém případě zavázaly, že na vyvážené výrobky se opatření financovaná prostřednictvím podpor z mezioborových dávek vztahují stejnou měrou jako na výrobky prodávané na vnitrostátním území.

(122) Komise bere tento závazek na vědomí a domnívá se, že informace poskytnuté Francií neobsahují údaje, které by v současnosti poukazovaly na diskriminaci vyvážených likérových vín.

(123) Komise zároveň upozorňuje francouzské orgány na důsledky rozsudku Nygard v oblasti diskriminace mezi vyváženými produkty a produkty uváděnými na trh na vnitrostátním území. Soudní dvůr zejména rozhodl, že určení míry případné diskriminace produktů přísluší vnitrostátním soudům. Za tímto účelem musí během referenčního období ověřit peněžní rovnocennost mezi částkami celkově vybranými jako zvažované clo za

vnitrostátní produkty uvedené na vnitrostátní trh a výhodami, které se na tyto produkty výlučně vztahují.

2.2.2 Slučitelnost s dalšími ustanoveními Smlouvy

(124) V této souvislosti je třeba připomenout, že státní podpora, která některými svými podmínkami porušuje další ustanovení Smlouvy, nemůže být prohlášena za slučitelnou se společným trhem. V daném případě Komise posoudila oprávněnost stížnosti AEVP týkající se možného porušení článku 90 Smlouvy ze strany podpory N 703/95. Komise navíc poznamenává, že AEVP nepředložila v rámci stávajícího řízení žádné připomínky.

(125) Článek 90 Smlouvy stanoví, že „členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí“.

(126) V daném případě je spotřební daň použitelná na likérová vína ve Francii pro francouzská vína a pro vína pocházející z jiných členských států shodná.

(127) O diskriminační vnitrostátní zdanění v rozporu s článkem 90 Smlouvy by se jednalo pouze za předpokladu, že by daň placená francouzskými výrobci byla částečně vyrovnána prostřednictvím podpor vyhrazených těmto výrobcům, což by mělo za následek, že by uvedenou daň v plné výši platili pouze jiní než francouzští výrobci.

(128) Nejprve je třeba konstatovat, že ustanovení Smlouvy o státních podporách se vztahují na daně pouze v případě, že daně představují způsob financování určitého opatření podpory a že jsou nedílnou součástí této podpory.

(129) Z toho vyplývá, že daň na likérová vína neovlivňuje posouzení slučitelnosti plánovaných podpor a musí být přezkoumána pouze v případě, že existuje dostatečná vazba mezi uvedenou daní a opatřeními podpory.

(130) Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. ledna 2005 ve věci Streekgewest Westelijk Noord-Brabant⁽²⁷⁾, který byl vydán po zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy ohledně podpor, které jsou předmětem tohoto rozhodnutí, upřesnil podmínky, za kterých je třeba se domnívat, že vazba mezi daní a opatřeními podpory je dostatečná k tomu, aby daň mohla být považována za nedílnou součást podpory.

(131) V bodě 26 odůvodnění uvedeného rozhodnutí je zejména upřesněno, že k tomu, aby mohla být daň nebo část daně považována za nedílnou součást opatření podpory, musí nutně existovat vztah omezující závislosti mezi daní a podporou podle příslušných vnitrostátních předpisů v tom

⁽²⁷⁾ Dosud nezveřejněno v Recueil.

smyslu, že výtěžek z daně přímo ovlivňuje výši podpory a v důsledku toho i posouzení slučitelnosti této podpory se společným trhem.

(132) Ve věci Streekgewest Soudní dvůr rozhodl, že i v případě, že k vyrovnání mezi zvýšením daně a výhodou (podporou) dojde pro potřeby odhadu rozpočtu členského státu, tato skutečnost není sama o sobě postačující k prokázání souvislosti mezi daní a výhodou ⁽²⁸⁾.

(133) V daném případě Francie uvedla, že příjmy z daně se převedou do souhrnného státního rozpočtu a že neexistuje žádný právní dokument, který by umožňoval náhradu spotřebních daní placených výrobci likérových vín. Žádná z informací, které má Komise k dispozici, navíc nepřipouští domněnku o opaku. Na základě tohoto zjištění může tedy Komise dojít k závěru, že mezi příjmy z daně za likérová vína a podporou poskytnutou těmto stejným výrobkům neexistuje vztah omezující závislosti, a to aniž by bylo nutné prokázat neexistenci případného množstevního vztahu mezi částkami vybranými Francií a částkami vynaloženými v rámci opatření na podpory.

(134) Jen pro doplnění, Komise navíc došla k názoru, že číselné tabulky, které Francie poskytla po otevření řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy, prokazují, že neexistuje žádný množstevní vztah mezi příjmy z daně pro jednotlivé výrobky a podporou poskytnutou těmto výrobkům.

(135) Vzhledem k neexistenci dostatečné vazby mezi daní a navrhovanými podporami není třeba posoudit účinky této daně na slučitelnost oznámených opatření se společným trhem, zejména s ohledem na článek 90 Smlouvy, v rámci

řízení stanoveného pro státní podpory v článku 88 Smlouvy.

VI. ZÁVĚRY

(136) S ohledem na výše uvedené dospěla Komise k závěru, že na podpory navrhované Francií se může vztahovat odchylka podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy a že tyto podpory mohou být prohlášeny za slučitelné se společným trhem,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Státní podpora ve výši 12 000 000 EUR, kterou Francie zamýšlí poskytnout výrobcům a obchodníkům s likérovými víny, je slučitelná se společným trhem podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

Poskytnutí této podpory se tímto povoluje.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Francii.

V Bruselu dne 09. listopadu 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽²⁸⁾ Bod 27 odůvodnění výše uvedeného rozsudku.

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 16. května 2006****o státní podpoře C 26/2004 (ex NN 38/2004), kterou Spolková republika Německo poskytl společnosti Technologies AG**

(oznámeno pod číslem K(2006) 1857)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2007/56/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

(zaevidovaným 6. října 2005). Doplňující informace byly předloženy 6. února 2006 (zaevidovány 7. února 2006).

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily připomínky ⁽¹⁾ podle výše uvedených ustanovení a s ohledem na tato stanoviska,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Komise dne 24. března obdržela stížnost, která se týkala několika údajných opatření státní podpory ve prospěch společnosti Schneider Technologies AG („Schneider AG“). V případě stěžovatele, společnosti Gebrüder Schneider GmbH & Co. KG, jde o holdingovou společnost, která vlastnila podíly ve společnosti Schneider AG a která patří dvěma bratrům Schneiderovým.
- (2) Komise dne 14. července 2004 zahájila formální vyšetřovací řízení týkající se tří půjček poskytnutých bankou Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung („LfA“) a dvou půjček poskytnutých nadací Bayerische Forschungsförderung („BFS“). Rozhodnutí Komise zahájit řízení bylo dne 22. února 2005 ⁽²⁾ zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Komise vyzvala všechny zúčastněné strany, aby k údajné podpoře podaly své připomínky. Žádná ze zúčastněných stran připomínky nepodala ⁽³⁾. Německo reagovalo na zahájení formálního vyšetřovacího řízení dopisy ze dne 16. a 24. září 2004, které byly zaevidovány vždy ve stejný den.
- (3) Komise si dne 6. září 2005 vyžádala další informace, které Německo zaslalo dopisem ze dne 5. října 2005

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 22.2.2005, s. 12.

⁽²⁾ Viz poznámka po čarou 1.

⁽³⁾ Několik připomínek, které došly během posuzovaného období nebo po něm, nelze považovat za formální stanoviska (především nezávislé novinové články bez dalších komentářů a nabídka – rovněž dále nespecifikovaná – poradenských služeb Komisi, týkajících se případu).

II. POPIS**1. PŘÍJEMCE PODPORY**

- (4) Schneider AG byl velký německý podnik se sídlem v Türkheimu v Bavorsku, který vyráběl barevné televizory. Vedle své výrobní činnosti se podnik v devadesátých letech podílel na ambiciózním projektu na vývoj technologie laserových displejů, která slibovala ostřejší obraz, vyšší jas, neomezenou velikost obrazovky a flexibilitu, co se týče projekční plochy. Obě oblasti působnosti byly mezi lety 2000 a 2002 převedeny na dvě nově založené dceřinné společnosti podniku Schneider AG, a to na společnost Schneider Electronics AG („SE“), která převzala výrobu televizorů, a na Schneider Laser Technologies AG („SLT“).
- (5) Banka LfA, jejímž úkolem je podpora regionálního hospodářského rozvoje, vlastnila od roku 1998 akcie podniku Schneider AG. V letech 1999 a 2000 byla LfA s podílem 35,6 % jeho největším akcionářem. Soukromá investiční banka Lehman Brothers vlastnila 26,6 % akcií, podnik Gebr. Schneider GmbH & Co. KG 14,6 % a další soukromí investoři 23,2 %.
- (6) V této době trh velice pozitivně hodnotil vyhlídky podniku Schneider AG na úspěch vzhledem k jeho vedoucí úloze v projektu technologie laserových displejů. Mezi lety 1998 a 2000 se cena akcií podniku Schneider zvýšila téměř desetkrát, od roku 1999 do roku 2000 přibližně 2,5krát. Dobré vyhlídky do budoucnosti podniku sdílel rovněž druhý největší investor, Lehman Brothers, jak dokazuje studie z dubna 2000, která předpovídala pro odvětví zábavní elektroniky od konce roku 2000 a pro technologii laserových displejů od posledního čtvrtletí roku 2001 zisky. Banka Lehman Brothers nakupovala od poloviny roku 1999 do poloviny roku 2000 akcie od banky LfA [...] (*).

(*) Obchodní tajemství

- (7) Výkon podniků se však nevyvíjel tak, jak se očekávalo. Společnost SE vyráběla televizory nižší kvality, a tak nemohla konkurovat levným výrobkům dováženým v první řadě z Asie. Jelikož výroba televizí nepřinášela zisk, podniku Schneider AG chyběly prostředky, které společnost SLT potřebovala, aby mohla pokračovat v činnostech v oblasti laserových technologií, které se vyvíjely mnohem pomaleji, než se původně očekávalo. První prototyp byl k dispozici až v květnu 2000, tedy mnohem později, než se předpokládalo, a byl vhodný pouze pro průmyslové použití. Podnik do roku 2002 nevyvinul žádný výrobek, který by byl vhodný pro soukromé odběratele, což byl původní hospodářský cíl společnosti SLT.
- (8) V březnu 2002 byla zahájena tři oddělená úpadková řízení proti podniku Schneider AG a jeho dvěma dceřiným společnostem. Správce konkurzní podstaty prodal majetek podniků Schneider AG a SE čínské elektrotechnické společnosti TCL a majetek společnosti SLT podniku Jenoptik Laser, Optik, Systeme GmbH (dále jen „LOS“). Společnosti TCL a LOS učinily nejvyšší nabídky.

2. FINANČNÍ OPATŘENÍ

- (9) Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila pochybnosti o slučitelnosti následujících dvou opatření.

2.1 TŘI PŮJČKY BANKY LfA

- (10) Tři půjčky banky LfA byly součástí souhrnného plánu dohodnutého na podzim 1999 mezi LfA, Lehman Brothers, stěžovatelem a sdružením bank. Německo vysvětlilo, že podnik v roce 1998 zaznamenal ztráty, poté co se bez úspěchu pokoušel zvýšit odbyt televizorů prostřednictvím specializovaného maloobchodu. Vedení proto rozhodlo podnik restrukturalizovat a posílit výrobu OEM zařízení. Podnik potřeboval likviditu, aby mohl financovat tuto restrukturalizaci, předběžně financovat výrobu pro velké zakázky a pokrýt ztráty.
- (11) První půjčka banky LfA („Půjčka 1“) ve výši 2,1 mil. EUR byla poskytnuta v září 1999 s úrokovou sazbou [...] %. Druhá půjčka banky LfA („Půjčka 2“) ve výši 5,1 mil. EUR byla schválena rovněž v září 1999 s úrokovou sazbou [...] %. Třetí půjčka („Půjčka 3“) ve výši 5,6 mil. EUR byla poskytnuta v únoru 2000 a úroková sazba činila [...] %. První dvě půjčky byly poskytnuty na dobu jednoho roku, půjčka 3 do 31. prosince 2001, tj. na dobu téměř dvou let.
- (12) V září 2000 byly první dvě půjčky prodlouženy do 30. září 2002, tedy o další dva roky, a úrokové sazby zvýšeny v případě půjčky 1 na [...] % a půjčky 2 na [...] %. V prosinci

2000 byla také půjčka 3 prodloužena do 30. září 2002 a úroková sazba zvýšena na [...] %.

- (13) Jako záruky pro půjčku 1 sloužily především záruky za pozemek, globální cese pohledávek a převod vlastnictví zboží formou zajištění. Toto zajištění však bylo přiřazeno k pohledávkám bankovního sdružení, jehož půjčky existovaly již dříve. Půjčky 2 a 3 byly poskytnuty bez dalších záruk. Německo vysvětlilo, že namísto záruk byla dohodnuta vyšší úroková sazba. Skutečná hodnota záruk pro banku LfA jako společníka společnosti Schneider AG byla velmi nízká, neboť podle německého práva (§ 30 zákona o společnostech s ručením omezeným) by byla půjčka společníků se vši pravděpodobností považována za doplnění základního kapitálu.
- (14) Soukromí partneři přispěli k celkovému konceptu takto:
- Banka Lehman Brothers nejprve převedla podniku na konci roku 1999 v důsledku nákupu akcií společnosti SLT, které do té doby byly ve vlastnictví podniku Damler Chrysler, 25 mil. EUR a poté byla při dalším navýšení kapitálu v únoru 2000 o dalších 46 mil. EUR určených na financování dalšího rozvoje činnosti v oblasti laserů hlavním investorem.
 - Sdružení soukromých bank poskytlo v roce 1998 společnosti Schneider AG úvěrovou linku ve výši 31 mil. EUR. Dohodnutá úroková sazba zde činila [...] %. V roce 1999 bylo výslovně dohodnuto dodržení této úvěrové linky jako součásti celkového konceptu. Kromě toho sdružení bank přistoupilo na krátkodobé překročení úvěrové linky až do výše [...] EUR. Ve stejném měsíci zvýšil vedoucí člen sdružení své úroky na [...] %. Německo vysvětlilo, že nemělo k dispozici žádné informace o odchylce ostatních bank sdružení od původně dohodnuté úrokové sazby ve výši [...] %.
 - Stěžovatel poskytl půjčku společníků ve výši 7,7 mil. EUR za stejných podmínek jako sdružení bank.

2.2 PŘÍSPĚVKY NA VÝZKUM A ROZVOJ

- (15) V letech 1994 a 1997 poskytla nadace Bayrische Forschungsstiftung (BFS) společnosti Schneider AG příspěvky v celkové výši 9 050 121,88 EUR ⁽⁴⁾.

Projekt 1 („Technologie laserových displejů“)

- (16) První dotace ve výši 6 498 468,68 EUR ⁽⁵⁾ byla poskytnuta dne 16. prosince 1994 a sloužila k financování projektu „Technologie laserových displejů“ („Projekt 1“). Tato dotace

⁽⁴⁾ Včetně dotací na projekt „Modrý laser“, který byl proveden univerzitou ve Würzburgu.

⁽⁵⁾ Včetně dotací na projekt „Modrý laser“, který byl proveden univerzitou ve Würzburgu.

byla vyplacena v několika splátkách během trvání projektu, tj. mezi lednem 1995 a červnem 1997. Způsobilé náklady činily 12 484 972,74 EUR, míra podpory 48,9 %.

- (17) Cílem projektu 1 bylo vytvořit základy pro nové pracovní metody při projekci velkých barevných obrazů s vysokým rozlišením pro různé oblasti použití a vyvinout vědeckotechnologické základy pro jednotlivé součásti pozdějšího systému.

- (18) Při poskytování podpory se braly v úvahu následující projektové náklady (*)

Projektové náklady	Náklady (v EUR)
Osobní náklady (včetně cestovních výdajů)	4 304 566,36
Ostatní provozní náklady (materiál a pomocný materiál)	4 399 666,63
Nástroje a vybavení	667 235,91
Výzkum prováděný třetími stranami	2 296 459,41
Dodatečné režijní náklady	817 044,43
Náklady celkem	12 484 972,74

- (19) Německo potvrdilo, že náklady vznikly bezprostředně v souvislosti s výzkumným projektem.

- (20) V souladu s dohodami o dotacích byly výsledky projektu představeny a zpřístupněny široké veřejnosti.

- (21) Nadace BFS mj. 100 % financovala výzkumný projekt univerzity Würzburg na téma „Modrý laser“. Projektové náklady činily 0,26 mil. EUR. Projekt 1 a projekt „Modrý laser“ byly na přání nadace BFS propojeny, neboť nadace si od tohoto propojení slibovala výměnu vědeckých know-how.

Projekt 2 („Technologie laserových displejů – Systémová integrace a prototypy“)

- (22) Druhý příspěvek ve výši 2 551 653,20 EUR byl schválen dne 23. července 1997. Sloužil k financování projektu „Technologie laserových displejů – systémová integrace a prototypy“ (dále jen „Projekt 2“), který následoval po projektu 1. Tento příspěvek byl vyplacen v několika splátkách během trvání projektu, tj. mezi dubnem 1997 a zářím 1999. Způsobilé náklady byly rozpočteny na 5 103 293,22 EUR, takže míra podpory činila 50 %.

- (23) V rámci Projektu 2 se měly dále rozvíjet výsledky projektu 1. Kromě toho měly být nejdůležitější jednotlivé složky

integrovány do jednoho systému. Tyto práce zahrnovaly mj. studie o vytváření obrazů pikosekundovým impulzním laserem, laserové odolnosti jednotlivých složek a miniaturizaci monochromatických laserových systémů.

- (24) Při poskytování podpory byly zohledněny následující projektové náklady:

Projektové náklady	Náklady (v EUR)
Osobní náklady	2 584 273,68
Ostatní provozní náklady (materiál a pomocný materiál)	1 061 850,98
Výzkum prováděný třetími stranami	1 123 308,26
Dodatečné režijní náklady	817 044,43
Náklady celkem	5 103 293,22

- (25) Německo potvrdilo, že náklady vznikly bezprostředně v souvislosti s výzkumným projektem.

- (26) V souladu s dohodami o dotacích byly výsledky projektu představeny a zpřístupněny široké veřejnosti. Na žádost musela být přidělena užívací práva za tržních podmínek.

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (27) Komise ohledně tří půjček zastávala nejprve stanovisko, že jsou s největší pravděpodobností slučitelné se zásadou investora působícího v podmínkách tržního hospodářství. Chyběly jí však přesnější informace k tomu, aby dospěla k závěrečnému hodnocení. Komise dále měla pochybnosti, zda byly oba projekty laserové technologie slučitelné s pravidly Společenství pro státní podpory.

IV. PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN

- (28) Žádná ze třetích stran připomínky nepodala.

V. STANOVISKO NĚMECKA

- (29) Ve svém stanovisku k zahájení formálního vyšetřovacího řízení Německo namítlo, že půjčky nejsou státní podporou, neboť jsou slučitelné se zásadou investora působícího v podmínkách tržního hospodářství.

- (30) K podporám na výzkum a rozvoj Německo vysvětlilo, že dle jeho názoru je třeba oba projekty považovat za průmyslový výzkum, a proto jsou podpory ve výši až

(*) Tato tabulka obsahuje pouze náklady na výzkumnou činnost společnosti Schneider AG; není zde zohledněna podpora ve výši 0,26 mil. EUR na projekt „Modrý laser“, který byl proveden univerzitou Würzburg a na žádost BSF propojen s projektem Schneider.

50 % způsobilých nákladů slučitelné s předpisy pro podpory na výzkum a rozvoj, které byly platné v okamžiku poskytování jednotlivých podpor. K projektu 2 Německo prohlásilo, že název projektu „Systémová integrace a prototyp“ je zavádějící, neboť cílem projektu bylo podrobnější zkoumání jednotlivých složek projektu.

V. HODNOCENÍ

1. PŮJČKY BANKY LfA

1.1. STÁTNÍ PODPORY

(31) Podle čl. 87 Smlouvy o ES jsou podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, neslučitelné se společným trhem, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy. Aby se zjistilo, zda půjčky společníků státních zařízení představují státní podporu ve smyslu článku 87 Smlouvy o ES, je třeba prověřit, zda by investor za obdobných okolností v podmínkách tržního hospodářství poskytl takové půjčky za srovnatelných podmínek.

(32) Dle názoru Komise svědčí mnohé o tom, že tyto tři půjčky nepředstavovaly státní podporu, neboť byly v souladu se zásadou jednání investora v podmínkách tržního hospodářství. Předně nebylo dle informací, které měla Komise k dispozici, za okolností daných v letech 1999 a 2000 hospodářsky nerozumné, poskytnout společnosti Schneider AG půjčky s úrokovými sazbami mezi [...] %, [...] % a [...] % (referenční úroková sazba Komise: 4,76 %), které byly později zvýšeny na [...] %, [...] % a [...] % (referenční úroková sazba Komise: 5,7 %). Důvěra trhu v budoucí zisky společnosti Schneider AG – v první řadě z důvodu, že zaujímala vedoucí postavení v oblasti laserové technologie – se projevila např. tím, že kurz akcií společnosti Schneider vzrostl během let 1998 – 2000 téměř desetinásobně a strategická investiční banka Lehman Brothers po vypracování velice pozitivní studie v tomto období nakoupila dalších [...] akcií společnosti Schneider AG. V červenci 2000 bylo asi 50 % jmění společnosti ve vlastnictví cca 40 strategických investorů. Za druhé se banka LfA chovala podstatně opatrněji než soukromý podílník Lehman Brothers. Banka Lehman Brothers v prosinci 1999 navýšila jmění společnosti Schneider AG o 25 mil. EUR a byla hlavním investorem při zvyšování kapitálu v únoru 2000 o dalších 46 mil. EUR. Kromě svého podílu na zvyšování kapitálu v únoru ve výši cca 8,74 mil. EUR (které bylo již v rozhodnutí o zahájení řízení shledáno jako slučitelné dle zásady jednání investora v podmínkách tržního hospodářství) poskytla banka LfA dalších 12,8 mil. EUR výlučně v podobě vratných úročených půjček. Za třetí byly úrokové sazby banky LfA vyšší než úrokové sazby sdružení bank, a to jak v době původního poskytnutí půjčky (září 1999 a únor 2000), tak v době pozdějšího prodloužení půjček (září a prosinec 2002).

(33) Nehledě na to však nadále trvají určité pochybnosti ohledně typu půjček. Vzhledem k úloze banky LfA podporovat regionální hospodářství a na základě dostupných informací Komise nemůže vyloučit, že účelem investice bylo překlenout složité období pro společnost Schneider AG a zachránit pracovní místa v regionu. Kromě toho není jasné, zda vyšší úrokové sazby postačovaly k vyrovnání chybějící záruky. Společnost Schneider AG byla ve složité finanční situaci, když jí byly poskytnuty půjčky, a nebylo vyloučené, že laserové technologie nebudou mít úspěch. Je těžké posoudit, zda by vyšší úroky stačily na pokrytí tohoto rizika.

1.2. BEZPŘEDMĚTNÉ ROZHODNUTÍ

(34) Komise se domnívá, že otázka, zda se u půjček banky LfA jedná či nejedná o státní podpory, může zůstat otevřená. I kdyby byly půjčky shledány neslučitelnými státními podporami, bylo by negativní rozhodnutí o vrácení podpor bezpředmětné, neboť už neexistuje žádný podnik, který byl přímo nebo nepřímo zvýhodněn údajnou státní podporou.

(35) Formálním příjemcem půjčky byla společnost Schneider AG. Společnosti SE a STL byly založeny až po poskytnutí půjček, ovšem nelze vyloučit, že byly půjčkami zvýhodněny. Úpadekové řízení proti třem podnikům Schneider byla zahájena v březnu 2002 a všechny tři podniky byly zrušeny. Nesplacená půjčka byla zahrnuta do úpadekového řízení.

(36) Majetek těchto tří podniků byl prodán správcem konkurzní podstaty za dohledu soudů příslušných pro zahájení úpadekového řízení. Komise se domnívá, že za příslušný majetek byla zaplacená tržní cena, takže výhoda podpory nebyla poskytnuta jednomu z kupců.

a) Majetkem, který vlastnila společnost Schneider AG v okamžiku svého zrušení, byly obchodní značky. Správce konkurzní podstaty hledal možného investora po celém světě za pomoci konzultanta M&A a poté prodal obchodní značky čínskému výrobcí zábavní elektroniky TCL za 3,48 mil. EUR. Současně byl vyzván další poradce, aby stanovil hodnotu obchodních značek. Obdržel několik nabídek, které byly výrazně nižší než nabídka TCL. Komise proto předpokládá, že byly obchodní značky prodány za tržní cenu.

b) Majetek společnosti SE, který tvořila výrobní linka na televizory a zásoby na skladu, prodal správce konkurzní podstaty společnosti TCL za celkovou částku 5 745 480 EUR. Správce konkurzní podstaty podle informací sdělených Německem vedl rozsáhlá jednání s řadou případných investorů. Ovšem o koupi

několik let staré výrobní linky na televizory, upravené pro společnost Schneider AG, nebyl příliš velký zájem, o zásoby televizních přístrojů, na které nemohla být poskytnuta záruka ani servis, neprojevil zájem nikdo. Společnost TCL učinila nejvyšší nabídku, která bude dále považována za tržní cenu.

- c) V případě společnosti SLT správce konkurzní podstaty pověřil konzultanta M&A, který rozeslal prodejní dokumentaci přibližně 150 případným investorům. S řadou případných zájemců proběhla podrobná jednání. S ohledem na technické problémy spojené s rozvojem technologie laserových displejů byl zájem nakonec velice omezený. Žádná nabídka nebyla vyšší než nabídka společnosti LOS ani poté, co byl učiněn pokus prodat stávající patenty a patenty, které mají být ještě registrovány, jednotlivě. Majetek společnosti SLT byl prodán společnosti LOS ve dvou krocích ⁽⁶⁾ za celkovou kupní cenu 6 025 000 EUR. Komise se proto domnívá, že i za majetek společnosti SLT byla zaplacená tržní cena.

2. PROJEKTY NA VÝZKUM A ROZVOJ

2.1. STÁTNÍ PODPORA

- (37) Státní prostředky poskytuje spolková země Bavorsko prostřednictvím nadace BFS. Prostředky tak pocházejí ze státních zdrojů a je třeba je přičíst státu. Společnost Schneider AG byla financováním části projektu 1, kterou prováděla společnost SLT, a projektu 2 zvýhodněna. Jelikož se mezi členskými státy obchoduje se zábavní elektronikou, opatření může narušit hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Podpory na projekty 1 a 2 tedy představují státní podpory.
- (38) Oproti tomu se Komise domnívá, že se v případě státního financování projektu „Modrý laser“ univerzity Würzburg nejedná o státní podporu. Projekt se týkal základního výzkumu, jehož cílem bylo všeobecné rozšíření vědeckých a technických poznatků. Podle bodu 2.2 rámce Společenství pro výzkum a rozvoj z roku 1986 ⁽⁷⁾ (platného v roce 1994 v okamžiku poskytování podpor) není podpora na základní výzkum obvykle považována za státní podporu. „Přesto nemůže Komise ve výjimečných případech, ve kterých je tento výzkum prováděn ve zvláštních podnicích nebo v jejich prospěch, vyloučit možnost, že podpora spadá pod čl. 92 odst. 1 [nyní čl. 87 odst. 1]“. Takový případ nenastal. Projekt nebyl prováděn pro společnost Schneider. Žádost o podporu byla

podána nezávisle univerzitou Würzburg a příspěvky byly vypláceny přímo univerzitě. Jak Německo sdělilo Komisi, nebyly výsledky univerzitního výzkumu pro společnost Schneider AG relevantní, neboť podnik měl vlastní představy o řešení problémů v souvislosti s modrým laserem. Společnost Schneider AG pokračovala ve své činnosti v oblasti výzkumu a rozvoje nezávisle na projektu „Modrý laser“ a nevyužila výsledky univerzitního projektu pro své vlastní technické řešení. Oba projekty byly propojeny na žádost nadace BFS, která si od tohoto kroku slibovala součinnost, jež nakonec nenastala.

2.2. VÝJIMKA PODLE ČL. 87 ODS. 3 SMLOUVY O ES

- (39) Příspěvky na výzkum a rozvoj je třeba hodnotit podle rámcového programu Společenství pro státní podpory na výzkum a rozvoj (dále jen rámcový program pro výzkum a rozvoj) z roku 1986 ⁽⁸⁾, případně 1996 ⁽⁹⁾, podle kterého jsou státní podpory na základní výzkum, průmyslový (základní) výzkum a předkonkurenční rozvoj přípustné.

Projekt 1

Stupeň výzkumu a rozvoje – míra podpory

- (40) Projekt 1 je možné zařadit jako základní průmyslový výzkum ve smyslu přílohy 1 k rámcovému programu pro výzkum a rozvoj z roku 1986 ⁽¹⁰⁾. Cílem výzkumné činnosti bylo získat prostřednictvím nových teoretických a experimentálních prací naprosto nové poznatky v oblasti projekce velkých barevných obrazů s vysokým rozlišením pro různé oblasti použití a vyvinout vědecké a technologické základy pro jednotlivé součásti budoucího systému laserových displejů.
- (41) Nadace BSF podpořila projekt 48,98 %, tzn. že míra podpory leží pod limitem 50 %, který platí pro základní průmyslový výzkum.

Motivační účinek

- (42) Komise se domnívá, že podpora na výzkum a rozvoj měla motivační účinek, neboť projekt by se bez státní podpory neuskutečnil. Projekt byl spojen s velmi vysokým technickým a hospodářským rizikem, technologie byla velice inovační, projekt tedy vyžadoval základní výzkum a značný finanční vklad. Totéž bylo potvrzeno v externí studii, kterou nechala nadace BFS vypracovat, než rozhodla o poskytnutí

⁽⁶⁾ Prvním krokem bylo založení společného podniku, na který byl převeden majetek SLT. Na společném podniku se společnost LOS podílela 60 %, 40 % bylo zahrnuto do konkurzního řízení. Tento mezikrok, který trval 1 rok, měl umožnit nalezení strategického investora, který by převzal daných 40 % z konkurzního řízení. Takový investor však nebyl nalezen a společnost LOS získala celých 100 %.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 83, 11.4.1986, s. 2.

⁽⁸⁾ Viz poznámka po čarou 8.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 45, 17.2.1996, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Dle přílohy 1 k rámcovému programu pro výzkum a rozvoj z roku 1986 je „základní průmyslový výzkum“ definován jako samostatná teoretická nebo experimentální práce, jejímž cílem je dosáhnout nového nebo lepšího chápání zákonů vědy a techniky včetně jejich použití v průmyslovém oboru nebo činnostech určitého podniku.“

příspěvku. Dotázaní odborníci zastávali názor, že projekt mohl být s ohledem na velkou složitost a náročný cíl realizován pouze se značnou podporou. Za největší technické riziko byla považována přesná reprodukce obrazu. Odborníci dále potvrdili, že tato naprosto nová technologie znamenala řadu jednotlivých problémů, které se daly řešit pouze v rámci intenzivního, cíleného a finančně dobře zajištěného projektu na výzkum a rozvoj.

Projekt 2

Stupeň výzkumu a rozvoje – míra podpory

- (43) Pokud jde o projekt 2 Německo tvrdí, že rovněž tento projekt je třeba považovat za základní výzkum⁽¹¹⁾. Podle Německa odpovídaly práce v rámci tohoto projektu navzdory jeho zavádějícímu podtitulu („Systémová interace a prototypy“) svou podstatou výše uvedené definici. Německo vysvětlilo, že projekt měl za cíl dále rozvíjet jednotlivé složky technologie. Z tohoto důvodu měl být projekt dle názoru nadace BFS hodnocen zcela jako průmyslový výzkum. Kromě toho byl první prototyp vyvinut několik měsíců po ukončení projektu 2, přičemž byl tento prototyp určen k průmyslovému využití a ne ke komerčnímu, jak bylo původně plánováno. Vlastní předkonkurenční výzkum následoval až po projektu 2 a bez dalšího veřejného financování.
- (44) Komise dává na uvážení, zda nelze projekt alespoň částečně považovat za předkonkurenční rozvoj⁽¹²⁾. Podpora by byla omezena na 25 % nebo by musela podle bodu 5.5 a bodu 5.9 rámcového programu pro výzkum a rozvoj z roku 1996 odpovídat váženému průměru přípustné míry podpor. Komise se domnívá, že by integrace jednotlivých složek do celkového systému mohla spadat pod definici předkonkurenčního rozvoje. Kromě toho byl první prototyp dokončen jen několik měsíců po ukončení projektu 2, což svědčí o tom, že projekt byl zaměřen na vývoj prvního prototypu.
- (45) Další rozbor této otázky by však byl bezpředmětný, neboť případné neslučitelné podpory by trh již nezkreslily. Podpory na výzkum a rozvoj byly poskytnuty společnosti Schneider AG. Společnosti SE a SLT byly založeny až později. Je velmi nepravděpodobné, že by výrobce

televizorů SE byl zvýhodněn podporou na výzkum laserových technologií, která byla zcela využita dohodnutým způsobem. Společnost SLT mohla být podporou zvýhodněna. Podniky ovšem byly mezitím zrušeny, příspěvky na výzkum a rozvoj zahrnuty do konkurzního řízení⁽¹³⁾ a majetek rozprodán za tržní ceny (viz bod 36).

Motivační účinek

- (46) Komise se domnívá, že technologické a hospodářské riziko u projektu 2 bylo ještě velmi vysoké a že společnost SLT by bez podpory nadace BSF projekt nemohla uskutečnit. Obdobně jako první projekt měl i druhý projekt vysoce inovační charakter a vyžadoval značné prostředky.

VII. ZÁVĚR

- (47) Komise dospěla k závěru, že podpory na výzkum a rozvoj ve výši 6 498 468,68 EUR na projekt 1 a 50 % podpory na projekt 2, tj. 1 275 826,60 EUR, byly slučitelné s pravidly Společenství pro státní podporu.
- (48) Ohledně tří půjček v celkové výši 12,8 mil. EUR a 50 % podpory na výzkum a rozvoj v případě projektu 2 se Komise domnívá, že dostupné informace nejsou dostačující pro závěrečné hodnocení. Rozhodující otázka, zda se u těchto půjček jednalo o státní podpory a jak dalece projekt 2 sloužil průmyslovému výzkumu, může zůstat otevřená. V případě jakékoli neslučitelné státní podpory by nemohlo být požadováno její vrácení, neboť podpora by po zrušení všech skutečných nebo případných příjemců a po rozprodání jejich majetku za tržní ceny již nezkreslila trh.

Komise proto dospěla k závěru, že formální vyšetřovací řízení zahájené podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ohledně tří půjček a části projektu 2 je již bezpředmětné.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpory společnosti Schneider AG, Türkheim ve výši 6 498 468,68 EUR ve prospěch výzkumného projektu „Technologie laserových displejů“ a ve výši 1 275 826,60 EUR ve

⁽¹³⁾ Poté, co bylo zřejmé, že majetek SLT bude prodán mimo Bavorsko, již nebyl splněn jeden z formálních předpokladů pro poskytnutí podpory.

⁽¹¹⁾ Dle přílohy 1 k rámcovému programu pro výzkum a rozvoj z roku 1996 je *průmyslový výzkum* definován jako plánovitý výzkum nebo kritické šetření zaměřené na získání nových poznatků s cílem využít těchto poznatků pro vývoj nových výrobků, postupů nebo služeb nebo ke značnému zdokonalení stávajících výrobků, postupů nebo služeb.

⁽¹²⁾ Dle přílohy 1 k rámcovému programu pro výzkum a rozvoj z roku 1996 zahrnuje *předkonkurenční rozvoj* převedení poznatků průmyslového výzkumu na projekt, schéma nebo návrh nových, upravených nebo zdokonalených výrobků, postupů nebo služeb, bez ohledu na to, zda jsou určeny k prodeji nebo k použití, včetně vytvoření prvního prototypu určeného k neobchodním účelům. Může rovněž zahrnovat koncepční projektování a návrh alternativních výrobků, postupů nebo služeb a první demonstrační nebo pilotní projekty, pokud nemohou být přeměněny nebo určeny k průmyslovému použití nebo obchodnímu využití.

prospěch projektu pro výzkum a rozvoj „Technologie laserových displejů – systémová integrace a prototypy“ jsou slučitelné se společným trhem.

Článek 2

Formální vyšetřovací řízení, které bylo zahájeno podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES dne 14. července 2004 ohledně půjček banky Bayrische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung v celkové výši 12,8 mil. EUR a příspěvku ve výši 1 275 826,60 EUR na výzkumný projekt „Technologie laserových displejů – systémová integrace a prototypy“, se zastavuje.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 16. května 2006.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 7. června 2006

o státní podpoře, kterou Německo poskytlo na nákup podílů vinařských družstev

(oznámeno pod číslem K(2006) 2070)

(Pouze německé znění je závazné)

(2007/57/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

po výzvě adresované zúčastněným stranám, aby se k věci vyjádřily v souladu s výše uvedeným článkem ⁽¹⁾, a s ohledem na jejich stanovisko,

vzhledem k těmto důvodům:

listopadu 2003, v dopise ze dne 23. prosince 2003, přijatém dne 5. ledna 2004, a v dopise ze dne 12. února 2004, přijatém dne 17. února 2004.

(6) Německo oznámilo Komisi své stanovisko v dopise ze dne 5. listopadu 2003, přijatém dne 6. listopadu 2003.

(7) Dopisem ze dne 7. března 2005, přijatém dne 9. března 2005, oznámilo Německo Komisi doplňující stanovisko, ve kterém požádalo o posouzení opatření podle článku 5 nařízení Komise (ES) č. 1860/2004 ze dne 6. října 2004 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v zemědělském odvětví a v odvětví rybolovu ⁽³⁾.

I. POSTUP

(1) Opatření bylo oznámeno Komisi dopisem ze dne 19. dubna 2001 na základě písemného dotazu útvarů Komise. Protože v tu dobu bylo opatření již provedeno, byla podpora převedena do seznamu neoznamovaných podpor (podpora č. NN 32/01).

(2) Dodatečné informace byly předloženy v dopise ze dne 13. února 2002, přijatém dne 18. února 2002, v dopise ze dne 5. července 2002, přijatém dne 9. července 2002, a v dopise ze dne 5. prosince 2002, přijatém dne 10. prosince 2002. Mimo to se dne 25. června 2002 konalo jednání v úřadu generálního ředitelství pro zemědělství.

(3) Dopisem ze dne 2. října 2003, SG (2003) D/232035, informovala Komise Německo o svém rozhodnutí zahájit s ohledem na toto opatření řízení v souladu s čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES (podpora č. C 60/2003).

(4) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se vyjádřily k podpoře, jež je předmětem tohoto řízení.

(5) Komise obdržela stanoviska zúčastněných stran, případně německých regionálních orgánů, které podporu poskytují, v dopise ze dne 18. listopadu 2003, přijatém dne 25.

II. POPIS PODPORY

II.1. Název opatření

(8) Dotace vinařům ve spolkové zemi Porýní-Falc určené na nákup podílů

II.2. Právní základ

(9) Opatření je prováděno na základě následujících čtyř směrnic:

směrnice pro udělování dotací z prostředků okresu *Bernkastel-Wittlich* na podporu vinařů, kteří vstoupí do vinařského družstva;směrnice pro udělování dotací z prostředků okresu *Cochem-Zell* na podporu vinařů, kteří vstoupí do vinařského družstva/seskupení producentů;směrnice pro udělování dotací z prostředků okresu *Trier-Saarburg* na podporu vinařů, kteří vstoupí do vinařského družstva/seskupení producentů;sdělení obce *Schweich* o zvýšení dotací z prostředků okresu *Trier-Saarburg* na podporu vinařů, kteří vstoupí do vinařského družstva/seskupení producentů;⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 6.11.2003, s. 2.⁽²⁾ Viz pozn. pod čarou 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 325, 28.10.2004, s. 4.

- (10) Směrnice okresní správy Bernkastel-Wittlich stanoví podpory na nákup podílů konkrétního družstva (družstva *Moselland*). Směrnice okresní správy Cochem-Zell stanoví podobná ustanovení, která v praxi vedla k tomu, že podpora byla poskytována výlučně na podíly družstva *Moselland*. Směrnice okresní správy Trier-Saarburg a obce Schweich se nevztahují na konkrétní podnik, nýbrž všeobecně na družstva, případně na seskupení producentů, která byla uznána v souladu s německým zákonem o struktuře trhu.
- (16) Dotace obce Schweich byly vyplaceny dodatečně (souhrnně) k platbám v okrese Trier-Saarburg.
- (17) V okrese Cochem-Zell byly poskytnuty úrokové dotace ve výši až 4,95 % na dobu nejvýše čtyř let na všechny půjčky poskytnuté na nákup podílů.
- (18) V roce 2000 byly seskupením producentů vyplaceny následující platby:

II.3 Cíl opatření

- (11) Cílem opatření bylo zvýšit podíl hroznů získaných seskupeními producentů a snížit podíl volně prodejného sudového vína, tj. vína, které není prodáváno prostřednictvím seskupení producentů. To by mělo přispět k cenové stabilizaci na trhu se sudovým vínem. Zároveň by tak měly být v dlouhodobém výhledu v jednotlivých hospodářstvích uzavřeny výrobní kapacity v oblasti sklepnictví, zejména v malých vinařských podnicích vinařské oblasti Mosel-Saar-Ruwer.
- (12) Prostřednictvím podpory byla vinařským podnikům uhrazena část nákladů na nákup podílů vinařských družstev, případně seskupení producentů (dále jen „seskupení producentů“). Podpora byla poskytnuta v případě, kdy se vinař zavázal k držení podílů po dobu pěti let od data žádosti. Dále musel podnik se všemi svými vinicemi, které obhospodařoval, vstoupit do seskupení producentů a dodávat mu veškeré vypěstované hrozny, případně mošt či víno. Kromě toho se musel vinařský podnik zavázat, že uzavře svá příslušná sklepnická zařízení.

II.4 Rozpočtové prostředky podpory

- (13) Podpora byla poskytnuta v podobě přímých dotací a v podobě úrokových dotací na půjčky kapitálového trhu.
- (14) Náklady na nákup jednoho podílu obvykle činily 293,99 EUR. Pokud se náklady na podíl snížily, byla úměrně snížena i dotace.
- (15) Na podíl byly uděleny následující dotace:

Okres, příp. obec	Na nákup 1 až 5 podílů	Za každý další podíl	Maximální dotace na podnik, který nově vstupuje do seskupení producentů
Bernkastel-Wittlich	76,69 EUR	38,35 EUR	766,94 EUR
Cochem-Zell	76,69 EUR	76,69 EUR	Bez horní hranice
Trier-Saarburg	76,69 EUR	38,35 EUR	766,94 EUR
Schweich	51,13 EUR	—	255,65 EUR

Okres, příp. obec	Vinařské družstvo Moselland	Seskupení producentů Moselherz	Seskupení producentů Mosel Gate
Bernkastel-Wittlich	44 022 EUR	—	—
Cochem-Zell	20 171 EUR	—	—
Trier-Saarburg	51 270 EUR	6 990 EUR	7 631 EUR
Schweich	16 975 EUR	3 390 EUR	5 011 EUR
Celkem	132 438 EUR	10 380 EUR	12 642 EUR

- (19) Celkem bylo v roce 2000 vyplaceno 155 460 EUR. Opatření bylo financováno z prostředků okresních správ, případně z prostředků obce Schweich.

II.5 Doba trvání opatření

- (20) Doba trvání opatření v okrese Cochem-Zell činila čtyři roky (2000–2003). Ostatní režimy podpory byly omezeny na rok 2000.

II.6 Příjemci podpory

- (21) Podpora byla vyplacena přímo seskupením producentů, která vinařům a vinařským podnikům, jež do seskupení nově přistoupili, prodala podíly levněji.
- (22) Vinaři a vinařské podniky v daných okresech tak mohli získat podíly seskupení producentů za nižší ceny.
- (23) Seskupení producentů mohla díky tomuto opatření zvýšit svůj vlastní kapitál a zajistit suroviny.

II.7 Důvody pro zahájení formálního vyšetřovacího řízení

- (24) Po předběžném přezkumu bylo toto opatření zařazeno jako provozní podpora vinařským podnikům a seskupením producentů, která je neslučitelná se společným trhem. Proto zahájila Komise formální vyšetřovací řízení.

III. STANOVISKA ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

III.1. Stížnosti vznesené vůči opatření

- (25) Útvary Komise obdržely stížnost v souvislosti se zavedením uvedeného režimu podpory. Stěžovatel poukázal na to, že díky podpoře mohli vinaři levněji získat podíly místních seskupení producentů. Vedle zvýšení kapitálu tak mohla seskupení producentů zajistit rovněž suroviny v případě moštu a surových vín. Tím byla znevýhodněna konkurence, pokud jde o získávání moštu a surových vín.

III.2. Stanoviska zúčastněných stran v rámci formálního vyšetřovacího řízení

- (26) Stanoviska zúčastněných stran, případně německých regionálních orgánů, které podporu udělují, zdůraznila podporu nezbytným strukturálním změnám ve 2 000 let staré vinařské oblasti, kde se víno pěstuje na prudkých svazích a jejíž zachování má nesmírný význam pro cestovní ruch a gastronomii. Podle zúčastněných stran slouží opatření k uzavření výrobních kapacit. Strany dále požadovaly provádění nařízení č. 1860/2004.

IV. STANOVISKO NĚMECKA

- (27) Ve svém stanovisku zdůraznilo Německo podporu nezbytným strukturálním změnám ve 2 000 let staré vinařské oblasti, kde se víno pěstuje na prudkých svazích a jejíž zachování má nesmírný význam pro cestovní ruch a gastronomii. Finanční podpora měla vyrovnat nevýhody vinařů a vinařských podniků, které musely uzavřít své vlastní sklepnické kapacity, aby mohly splnit svůj pětiletý závazek dodávek seskupením producentů, a podpora je tak jako opatření pro uzavření kapacit oprávněná.

- (28) V doplňujícím stanovisku Německo požádalo o provádění nařízení č. 1860/2004.

V. HODNOCENÍ OPATŘENÍ

Společná organizace trhu

- (29) Ustanovení článku 36 Smlouvy o ES je použitelné na pěstování a zpracování vína, pro které platí nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem⁽⁴⁾.
- (30) Podle stanoviska Německa a dotčených zúčastněných stran byly hospodářské potíže vinařů a vinařských podniků způsobeny strukturálními změnami odbytu. Běžné uvádění sudového vína na trh prostřednictvím vlastních

sklepnických zařízení bylo stále obtížnější. Trh si vyžadoval buď suroviny (hrozny nebo čerstvě lisovaný mošt) nebo kvalitní vína určená pro trh. Soukromé společnosti mohly s vinařskými podniky uzavřít obdobné smlouvy a mohly převzít jejich rizika spojená s uváděním produktů na trh.

- (31) V této souvislosti, jak je výše uvedeno v odstavci 12, převzaly regionální orgány částečně náklady na nákup podílů seskupení producentů, které vinařům vznikly. Po kupujících podílů dotčených seskupení producentů se požadovalo, aby do seskupení producentů vložili veškerou obhospodařovanou plochu a aby seskupení dodávali veškeré hrozny, případně mošt a víno. Od vinařských podniků se vyžadovalo, aby se zavázaly ponechat si podíly po dobu pěti let, což v konečném důsledku znamenalo uzavření sklepnických zařízení. Seskupení producentů mohla ve srovnání s jinými společnostmi činnými v oblasti výroby vína a jeho uvádění na trh zajistit nákup surovin, a to díky závazku vinařů a vinařských podniků dodávat seskupení producentů veškeré vypěstované hrozny, případně mošt a víno po dobu pěti let (viz výše odstavce II.2).

- (32) Zvýhodnění seskupení producentů, které spočívá v zajištění závazku vinařských podniků dodávat veškeré hrozny, případně mošt a víno, jakož i v uzavření jejich vlastního sklepnictví, představuje strukturální opatření, které posílilo seskupení producentů. Výhodu zajištěného získávání surovin a produktů, kterou seskupení producentů požívají, lze z odděleného pohledu odůvodnit jako účinek opatření restrukturalizace trhu, které odpovídá cílům stanoveným v článku 39 nařízení č. 1493/1999.

Státní podpora

- (33) Čl. 71 odst. 1 nařízení č. 1493/1999 stanoví, že

„[n]ení-li tímto nařízením stanoveno jinak, vztahují se články 87, 88 a 89 Smlouvy na produkci produktů v působnosti tohoto nařízení a obchod s nimi.“

- (34) Čl. 71 odst. 2 stanoví, že

„Hlava II kapitola II (Prémie za konečné vzdání se vinohradnictví) nebrání poskytování vnitrostátních podpor, které sledují obdobné cíle jako uvedená kapitola. Na tyto podpory se však vztahuje odstavec 1.“

- (35) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES jsou podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodář-

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 179, 14.7.1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2165/2005 (Úř. věst. L 345, 28.12.2005, s. 1).

skou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, zakázané, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy.

- (36) Uvedený režim podpory byl financován z veřejných prostředků okresů a jedné obce v německé spolkové zemi Porýní-Falc. Podpora může vést k narušení hospodářské soutěže ⁽⁵⁾ a ovlivnění obchodu mezi členskými státy ⁽⁶⁾.

V.1. Zvýhodnění vinařů a vinařských podniků prostřednictvím dotace na nákup podílů a prostřednictvím úrokových dotací

- (37) Někteří vinaři a vinařské podniky ve spolkové zemi Porýní-Falc získali podíly seskupení producentů s podporou regionálních orgánů, a zaplatili tak za podíly sníženou cenu (viz výše odstavec 15). Částku, která byla odečtena od běžné ceny podílů, měli běžně zaplatit vinaři a vinařské podniky. Tato skutečnost tudíž představuje přímou hospodářskou výhodu pro tyto podniky, která byla financována z veřejných prostředků.
- (38) Úrokové sazby ve výši až 4,95 %, které byly poskytnuty některým vinařům a vinařským podnikům na nákup podílů (viz výše odstavec 17), představují pro tyto zemědělce rovněž hospodářskou výhodu, která byla financována z veřejných prostředků.
- (39) Tudíž platí čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.
- (40) V níže uvedeném odstavci V.3 se přezkoumává, zda pro výše uvedené zvýhodnění platí bod 9 pokynů Společenství pro státní podporu v odvětví zemědělství ⁽⁷⁾ (dále jen pokyny Společenství pro odvětví zemědělství) s ohledem na podpory pro uzavření kapacit.

V.2 Zvýhodnění seskupení producentů

- (41) Komise potvrzuje svůj názor, který vyjádřila ve svém dopise k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, že seskupení producentů byla zvýhodněna díky podpoře poskytnuté vinařům a vinařským podnikům na nákup podílů seskupení producentů. Podpora na nákup podílů byla omezena na určitá uznaná seskupení producentů (viz výše odstavec 10). Vinaři a vinařské podniky si museli ponechat podíly po dobu 5 let.
- (42) Podle německých orgánů byla restrukturalizace trhu s vínem nevyhnutelná. Ačkoliv mohli vinaři získat podíly seskupení producentů, protože ceny podílů nebyly příliš

vysoké, k této strukturální změně došlo až tehdy, když byl zahájen režim podpory regionálních a obecních orgánů.

- (43) Tato seskupení producentů mohla – ve srovnání s jinými podniky činnými v oblasti výroby vína a jeho uvádění na trh – zvýšit svůj kapitál a svou likviditu a dosáhnout dodatečných příjmů, a to díky přistoupení dalších společníků, kteří mohli za snížené ceny nebo díky úrokovým sazbám získat podíly. Další výhodou pro seskupení producentů byla povinnost vinařů související s dotovaným nákupem podílů dodávat veškeré hrozny, případně mošt a víno, jakož i uzavřít sklepnická zařízení.
- (44) Je vhodné se odvolat na odstavec 26 rozsudku Evropského soudního dvora ve věci C-156/98 *Komise v. Německo* ⁽⁸⁾:

„Výhoda, která je nepřímo udělována podnikům uvedeným v čl. 52 odst. 8 zákona o dani z příjmu, spočívá v tom, že se členský stát vzdá příjmů z daní, které by za normálních okolností obdržel, protože takto se investorům naskytne možnost získat podíly těchto podniků za daňově výhodných podmínek.“

- (45) Tento rozsudek byl potvrzen v odstavci 95 ve věci Soudu prvního stupně T-93/02 *Confédération nationale du Crédit Mutuel v. Komise* ⁽⁹⁾:

„...není nezbytné k tomu, aby mohla být konstatována existence intervence prostřednictvím státních prostředků ve prospěch podniku, aby tento podnik byl jejím přímým příjemcem. Z čl. 87 odst. 2 písm. a) ES totiž vyplývá, že podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům mohou spadat do rozsahu působnosti čl. 87 odst. 1 ES. Stejně tak skutečnost, že se členský stát vzdal příjmu z daní, může zahrnovat nepřímý převod státních prostředků, který může být kvalifikován jako podpora ve prospěch jiných hospodářských subjektů, než jsou ty, jimž je daňová výhoda poskytnuta přímo (rozsudek Soudního dvora ze dne 19. září 2000, *Německo v. Komise*, C-156/98, Sb. rozh. 2000, s. I-6857, body 24 až 28).“

- (46) S ohledem na výše citovanou judikaturu rozhodla Komise, že podpora poskytnutá vinařům a vinařským podnikům na nákup podílů některých seskupení producentů a držení těchto podílů po dobu nejméně pěti let vedlo ke zvýšení kapitálu seskupení producentů, k čemuž by jinak nedošlo. Nákup těchto podílů díky státní podpoře představuje nepřímý převod státních prostředků na seskupení producentů. Následné zvýšení kapitálu seskupení producentů představuje nepřímou hospodářskou výhodu, na kterou je

⁽⁵⁾ Podle judikatury Evropského soudního dvora poukazuje zlepšení pozice podniku v hospodářské soutěži na základě státní podpory všeobecně na narušení hospodářské soutěže vůči konkurenčním podnikům, které takovou podporu neobdržely (věc C-730/79, *Philip Morris*, Sb. rozh. 1980, s. 2 671, odstavec 11 a 12).

⁽⁶⁾ Obchod Německa s vínem v rámci obchodu Společenství se zemědělskými produkty činil v roce 1999 v dovozu 10 364 000 milionů hektolitrů a ve vývozu 1 881 900 milionů hektolitrů. Pro spolkovou zemi Porýní-Falc nejsou k dispozici žádné zvláštní údaje (zdroj: Spolkový úřad pro statistiku).

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 232, 12.8.2000, s. 19.

⁽⁸⁾ Věc C-156/98, *Německo v. Komise*, Sb. rozh. 2000, I-/6857, odstavec 26.

⁽⁹⁾ Věc T-93/02 *Confédération nationale du Crédit Mutuel v. Komise*, ve Sb. rozh. zatím nezveřejněná, odstavec 95.

potřeba nahlížet jako na státní podporu jinou, než je výhoda, která byla udělena vinařům a vinařským podnikům.

(47) Tudíž platí čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

V.3. Výjimky podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy o ES

(48) Je potřeba přezkoumat, zda se uplatní jedna z výjimek, případně odchylek od základního zákazu státní podpory v souladu s čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(49) Podle dostupných informací se skutkové podstaty pro vynětí z působnosti čl. 87 odst. 2 a čl. 87 odst. 3 písm. a), b) a d) Smlouvy o ES nepoužijí, protože se nejedná o jednu z následujících podpor:

- podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností;
- podpory, které mají napomoci uskutečnění důležitých projektů společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu nebo
- podpory určené na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže ve Společenství v míře odporující společnému zájmu.

(50) Jedinou možnou použitelnou výjimku tudíž představuje čl. 87 odst. 3 písm. c).

Soulad podpory poskytované vinařům a vinařským podnikům

(51) V dopise ze dne 13. února 2002 navrhly německé orgány, aby dotčené opatření bylo zhodnoceno na základě bodu 9 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství.

(52) Podle bodu 9 mohou být podpory poskytovány za účelem uzavření výrobních kapacit, pokud jsou v souladu s jinými nařízeními Společenství týkajícími se snížení výrobních kapacit a přitom splňují následující podmínky:

- a) Podpora musí být poskytnuta ve všeobecném zájmu dotčeného odvětví a musí být časově omezená.
- b) Příjemce podpory vykoná dostatečnou protislužbu, která za normálních okolností spočívá v odhodlaném a konečném rozhodnutí sešrotovat dotčené výrobní kapacity nebo je nezvratně uzavřít.
- c) Je potřeba vyloučit možnost, že podpora se použije k záchraně a restrukturalizaci podniků v obtížích.

d) Nesmí být vyplacena nadměrná náhrada ztráty výrobní hodnoty a budoucí ztráty příjmů. Alespoň polovina nákladů opatření podpory by měla být vyrovnána z příspěvků dotčeného odvětví, a sice buď prostřednictvím dobrovolných příspěvků nebo povinných odvodů.

e) Nesmí být poskytnuty žádné podpory, které by ovlivnily mechanismy společné organizace trhu.

Ad a) Všeobecný zájem odvětví

(53) Zdá se, že podpora má díky koncentraci zemědělské produkce kladný účinek a že přispěla k určité stabilizaci cenové situace na trhu se sudovým vínem. Podpora byla omezena na tři okresy a jednu obec ve spolkové zemi Porýní-Falc. Směrnice okresní správy Bernkastel-Wittlich stanovily podpory na nákup podílů konkrétního družstva (družstva *Moselland*). Směrnice okresní správy Cochem-Zell stanovily podobná ustanovení, která v praxi vedla k tomu, že podpora byla poskytována výlučně na podíly družstva *Moselland*. Směrnice okresní správy Trier-Saarburg a obce Schweich se nevztahovaly na konkrétní podnik, zvýhodňovaly ale družstva, případně seskupení producentů, která byla uznána v souladu s německým zákonem o struktuře trhu. Soukromé podniky, které se zabývaly výrobou vína či obchodem s vínem a které nesplňovaly výše uvedené požadavky, se na opatření tudíž nemohly podílet. Režim byl omezen na období nejvýše čtyř let.

(54) Podle bodu 9.6 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství je třeba zpřístupnit všem účastníkům trhu dotčeného odvětví režimy podpory určené na uzavření kapacit. Jak je patrné z výše uvedeného, nelze tuto podmínku považovat za splněnou. Komise kromě toho obdržela stížnost účastníka trhu, který poukázal na to, že podpora některých družstev v rámci tohoto opatření není v žádném případě ve všeobecném zájmu odvětví vína, protože soukromé podniky, které se zabývaly výrobou vína či obchodem s vínem, se na opatření nemohly podílet.

Ad b) Protislužba

(55) Německé orgány sdělily, že se v případě podpory jedná o opatření k uzavření výrobních kapacit vinařských podniků. To bylo zdůvodněno tím, že se zemědělci zavázali k dodávkám veškerých hroznů, případně moštu a vína, určeným seskupením producentů, a jejich vlastní sklepnické kapacity byly tudíž dlouhodobě uzavřeny.

(56) Podle bodu 9.2 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství mohou být podpory na snížení kapacit schváleny jen tehdy, jsou-li v rámci programu, který má jasné stanovené

cíle a časový harmonogram, určeny k restrukturalizaci odvětví. Dotčené opatření bylo provedeno bez vypracování takového programu restrukturalizace.

- (57) Podle bodu 9.4 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství vykoná příjemce podpory dostatečnou protislužbu, která za normálních okolností spočívá v odhodlaném a konečném rozhodnutí sešrotovat dotčené výrobní kapacity nebo je nezvratně uzavřít. Příjemce podpory se musí právně zavázat, že uzavření je definitivní a neodvolatelné. Německé orgány uvedly, že vinaři neučinili žádné právní závazky k uzavření vlastních kapacit. Pokud jde o výrobu vína, má závazek k dodávkám hroznů, moštu a vína stejnou platnost jako uzavření uvedených kapacit, ale pouze na období pěti let, jak to vyžaduje závazek. Komise proto dospěla k závěru, že tato podmínka nebyla splněna.

Ad c) Neposkytování podpor podnikům v obtížích

- (58) Tato podmínka není ve směrnících výslovně zakotvena.

Ad d) Nevyplácení nadměrné náhrady a příspěvek odvětví

- (59) Bod 9.6 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství stanoví, že výše podpory musí být přísně omezena na vyrovnání ztráty hodnoty majetku, spolu s motivační platbou, která nesmí přesáhnout 20 % hodnoty majetku. Bod 9.7 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství dále stanoví, že alespoň polovina nákladů uvedeného opatření podpory by měla být vyrovnána z příspěvků dotčeného odvětví, a sice buď prostřednictvím dobrovolných příspěvků nebo povinných odvodů.
- (60) Německé orgány nepředložily žádné přesné údaje, pokud jde o výši ztrát hodnoty majetku vinařských podniků (pokud k nim vůbec došlo). V současnosti proto nelze vyloučit, že došlo k nadměrné náhradě ztrát a že podpora přesáhla 50 % skutečných nákladů na opatření podpory. Proto Komise nepovažuje tuto podmínku za splněnou.

Ad e) Společná organizace trhu

- (61) Režim podpory neovlivňuje cíle společné organizace trhu s vínem.
- (62) Protože podpora poskytnutá vinařům a vinařským podnikům v souladu s výše uvedenými důvody není slučitelná s bodem 9 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství, představuje tak provozní podporu, která je neslučitelná se společným trhem.
- (63) Nelze uplatnit žádná další odůvodnění podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES.

Slučitelnost podpory vyplácené seskupením producentů

- (64) Pokud jde o seskupení producentů, je Komise v odvětví zemědělství příznivě nakloněna zakládání seskupení producentů, která sdružují zemědělce za účelem soustředit nabídku a uzpůsobit výrobu požadavkům trhu. Státní podpora může být poskytnuta na založení takové organizace (bod 10.5 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství) nebo v případě značného rozšíření oblasti jejích činností lze podporu poskytnout na nové výrobky či nová odvětví (bod 10.6 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství). V tomto případě není splněna žádná z těchto podmínek.
- (65) Podle bodu 10.8 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství je třeba nahlížet na podpory poskytnuté seskupením producentů, které nepředstavují přímé náklady spojené se zakládáním seskupení, jako na investice podle pravidel pro tyto podpory. Protože uvedené opatření spočívá pouze ve zvýšení kapitálu seskupení producentů, nejedná se o investici a tento bod nelze uplatnit jako základ pro hodnocení slučitelnosti.
- (66) U výše uvedených důvodů není podpora poskytnutá seskupením producentů slučitelná s bodem 10 pokynů Společenství pro odvětví zemědělství. Proto se jedná o provozní podporu, která není slučitelná se společným trhem.
- (67) Nelze uplatnit žádná další odůvodnění podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES.

V.4. Podpora de minimis poskytovaná seskupením producentů a vinařským podnikům

- (68) Zkušenost Komise ukázala, že podpory vyplácené ve velmi malé výši za určitých podmínek nespádají pod ustanovení čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.
- (69) Podle nařízení č. 1860/2004 podpory, které v průběhu třech let nepřesahují celkovou částku ve výši 3 000 EUR na příjemce, přičemž celková částka podpory je omezena na přibližně 0,3 % roční zemědělské výrobní hodnoty, nepoškozují obchod mezi členskými státy a nenarušují nebo nemohou narušit hospodářskou soutěž, a nespádají tak pod čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.
- (70) Podle článku 5 nařízení č. 1860/2004 se toto nařízení použije také na podpory poskytnuté před vstupem nařízení v platnost, splňují-li všechny podmínky stanovené v článku 1 a 3 uvedeného nařízení.

- (71) Ustanovení článku 1 omezují použití na odvětví zemědělství. Podpora se týká uvádění vína na trh. Omezení čl. 1 písm. a) až c) se nepoužijí.
- (72) Proto se u těchto opatření až do maximální výše 3 000 EUR nejedná o podporu, protože nejsou splněny všechny podmínky čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Aby se zamezilo dvojitému výpočtu, použije se tato hranice jen u vinařských podniků.
- (73) Komise na základě výše uvedených důvodů zjistila, že se v případě udělení dotací na nákup podílů až do maximální výše 3 000 EUR nejedná o podporu, jsou-li splněny podmínky nařízení č. 1860/2004. Každá částka, která přesahuje tento práh v případě vinařů a vinařských podniků, které jsou příjemci podpory, představuje podporu jako celek.

VI. ZÁVĚRY

- (74) Komise dospěla k závěru, že dotace a úrokové dotace udělené v rámci tohoto opatření představují provozní podporu, na kterou se nevztahují žádné výjimky z všeobecného zákazu státní podpory, a je tudíž neslučitelná se společným trhem. Komise rovněž zjistila, že Německo provedlo uvedené opatření neoprávněně.
- (75) Je-li neoprávněně poskytnutá státní podpora považována za neslučitelnou se společným trhem, je přirozeným důsledkem takového zjištění požadavek zpětného vymáhání prostředků, aby mohla být co možná nejlépe znovu vytvořena taková situace v hospodářské soutěži, jaká zde existovala před poskytnutím podpory.
- (76) Rozhodnutí se týká uvedeného režimu a musí být provedeno okamžitě, včetně požadavku navrácení podpory podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽¹⁰⁾.
- (77) Aby bylo vyloučeno přímé a nepřímé zvýhodnění vinařů a vinařských podniků, jakož i seskupení producentů, ale aby se zároveň zabránilo dvojitému výpočtu podpory, musí Německo požádat o navrácení podpory od podniků, jimž byly státní prostředky vyplaceny. Povinností seskupení producentů navrátit podporu však není dotčena možnost, že podpora ve výši 3 000 EUR vyplacená vinařům a vinařským podnikům nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, pokud jsou splněny podmínky nařízení č. 1860/2004. Každá částka, která tento práh u vinařů a vinařských podniků, kteří jsou příjemci podpory, překročí, představuje jako celek podporu a musí být seskupeními producentů, jejichž podíly konečný příjemce získal, navržena.

- (78) Tímto rozhodnutím není dotčena možnost dotčených seskupení producentů požadovat od vinařů a vinařských podniků zpětné navrácení odpovídající částky nebo využít jiných právních prostředků, pokud to vnitrostátní právo umožňuje.
- (79) Pokud jde o úrokové dotace, musí v okrese Cochem-Zell podpora, kterou vinaři a vinařské podniky mají zpětně navrátit, odpovídat úrokové dotaci, kterou obdrželi. Povinností vinařů a vinařských podniků navrátit podporu však není dotčena možnost, že podpora ve výši 3 000 EUR vyplacená vinařům a vinařským podnikům nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, pokud jsou splněny podmínky nařízení č. 1860/2004. Každá částka, která tento práh u vinařů nebo vinařských podniků, kteří jsou příjemci podpory, překročí, představuje jako celek podporu a musí být požadováno její navrácení v plné výši.
- (80) Tímto rozhodnutím není dotčena možnost dotčených vinařů a vinařských podniků využít vůči seskupením producentů jiných právních prostředků, pokud to vnitrostátní právo umožňuje,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Režim státní podpory v podobě přímých dotací či úrokových dotací udělovaných vinařům a vinařským podnikům na investice do podílů seskupení producentů a v podobě přímých dotací ve prospěch seskupení producentů, který Spolková republika Německo provedla neoprávněně a porušila tak ustanovení čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, je neslučitelný se společným trhem, aniž je dotčen článek 2.

Článek 2

Opatření uvedená v článku 1, která příjemcům poskytla Spolková republika Německo, nepředstavují podporu, pokud splňují podmínky nařízení č. 1860/2004.

Článek 3

1. Spolková republika Německo informuje všechny vinařské podniky a seskupení producentů, kteří byly použitím tohoto režimu státní podpory dotčeni, v průběhu dvou měsíců od data tohoto rozhodnutí o rozhodnutí Komise, že režim státní podpory uvedený v článku 1 je neslučitelný se společným trhem.

2. Spolková republika Německo podnikne všechna potřebná opatření pro to, aby vinařské podniky nebo případně seskupení producentů navrátily podpory uvedené v článku 1, které byly příjemcům neoprávněně poskytnuté, aniž je dotčen článek 2, nebo následné nároky podle vnitrostátního práva. Spolková

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1. Nařízení ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

republika Německo informuje Komisi v průběhu dvou měsíců od data doručení tohoto rozhodnutí o totožnosti těchto příjemců, jednotlivých částkách poskytnuté podpory a metodách určení těchto částek.

3. Navrácení podpory proběhne bez prodlení a v souladu s postupy vnitrostátního práva, které umožňují okamžité a účinné provedení rozhodnutí.

4. Podpora, která má být navrácena, zahrnuje úroky za celé období, počínaje datem, kdy byla podpora poprvé příjemci dána k dispozici, až do jejího skutečného navrácení.

5. Úroky se vypočítají v souladu s ustanoveními kapitoly V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES.

Článek 4

Spolková republika Německo informuje Komisi v průběhu dvou měsíců od data doručení tohoto rozhodnutí o již přijatých i plánovaných opatřeních k provedení rozhodnutí. Německo předloží ve stejné lhůtě všechny dokumenty, které dokazují, že byl zahájen postup zpětného vymáhání vůči příjemci této neoprávněné podpory.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 7. června 2006.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 28. srpna 2006****o uzavření Dohody mezi vládou Japonska a Evropským společenstvím pro atomovou energii o spolupráci při mírovém využívání jaderné energie**

(2007/58/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na druhý odstavec článku 101 této smlouvy,

S ohledem na rozhodnutí Rady ze dne 27. února 2006, kterým Komise schvaluje uzavření Dohody mezi vládou Japonska a Evropským společenstvím pro atomovou energii o spolupráci při mírovém využívání jaderné energie,

vzhledem k tomu, že by Dohoda mezi vládou Japonska a Evropským společenstvím pro atomovou energii o spolupráci při mírovém využívání jaderné energie měla být schválena,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda mezi vládou Japonska a Evropským společenstvím pro atomovou energii o spolupráci při mírovém využívání jaderné

energie se schvaluje jménem Evropského společenství pro atomovou energii.

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Člen komise pro energetiku provede jménem Společenství oznámení stanovené v čl. 17 odst. 1 dohody.

V Bruselu dne 28. srpna 2006.

Za Komisi

A. PIEBALGS

člen/členka Komise

DOHODA

mezi vládou Japonska a Evropským společenstvím pro atomovou energii o spolupráci při mírovém využívání jaderné energie

VLÁDA JAPONSKA A EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGIÍ (DÁLE JEN „SPOLEČENSTVÍ“),

PŘEJÍCE si pokračovat a dále rozvíjet dlouhodobou, stabilní spolupráci, která může být přínosem pro Japonsko, Společenství a třetí strany při mírovém neexplozivním využití jaderné energie na základě vzájemného přínosu a oboustrannosti;

UVĚDOMUJÍCE si, že Japonsko, Společenství a jeho členské státy dosáhly srovnatelně pokročilé úrovně při mírovém využití jaderné energie a v bezpečnosti zakotvené v jejich příslušných právních předpisech a nařízeních týkajících se zdraví, bezpečnosti, mírového využití jaderné energie a ochrany životního prostředí;

PŘEJÍCE si také stanovit dlouhodobá opatření pro spolupráci při mírovém neexplozivním využití jaderné energie předvídatelným a praktickým způsobem, která by brala v úvahu potřeby příslušných programů v oblasti jaderné energie a která by podporovala obchod, výzkum a rozvoj a ostatní činnosti spolupráce mezi Japonskem a Společenstvím;

ZNOVU POTVRZUJÍCE silný závazek vlády Japonska, Společenství a vlád jeho členských států týkající se nešíření jaderných zbraní, včetně posilování a efektivního používání souvisejících záruk a režimů kontroly vývozu, podle kterých má být prováděna spolupráce při mírovém využití jaderné energie mezi Japonskem a Společenstvím;

ZNOVU POTVRZUJÍCE podporu vlády Japonska, Společenství a vlád jeho členských států, co se týče cílů Mezinárodní agentury pro atomovou energii (dále jen „agentura“) a jejího systému záruk a vůle podporovat celosvětové dodržování Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, podepsané dne 1. července 1968 (dále jen „Smlouva o nešíření jaderných zbraní“);

VŠÍMAJÍCE si že, bezpečnostní opatření není ve všech členských státech Společenství prováděno ve shodě se Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii podepsanou dne 25. března 1957 (dále jen „Smlouva o Euratomu“);

UVĚDOMUJÍCE si zásadu volného pohybu jaderného materiálu, zařízení a nejaderného materiálu v rámci Společenství, zakotvenou ve Smlouvě o Euratomu a

UVĚDOMUJÍCE si také vysokou úroveň průhlednosti kontroly plutonia pro snížení rizika šíření jaderných zbraní a pro zajištění ochrany pracovníků, široké veřejnosti a životního prostředí,

SE DOHODLY NA TOMTO:

Článek 1

ii) území, na kterých platí Dohoda o Euratomu.

Definice

Pro účely této dohody se:

a) Výrazem „strany“ rozumí vláda Japonska a Společenství. Výrazem „strana“ se rozumí jedna ze dvou uvedených „stran“.

b) Výrazem „Společenství“ rozumí:

i) právnická osoba založená na základě Dohody o Euratomu a

c) Výrazem „osoby“ rozumí jakákoli fyzická osoba, podnik nebo jiný subjekt, který se řídí platnými právními předpisy a nařízeními v příslušné územní soudní pravomoci stran, ale nezahrnuje strany.

d) Výrazem „příslušný orgán“ rozumí v případě vlády Japonska vládní agentura pověřená vládou Japonska a v případě Společenství Evropská komise nebo takový orgán, o kterém může Společenství kdykoli písemně informovat vládu Japonska.

e) Výrazem „neklasifikovaná informace“ rozumí informace, která nenese bezpečnostní klasifikaci ani jedné ze stran, nebo žádného z jednotlivých členských států Společenství.

f) Výrazem „jaderný materiál“ rozumí

i) „zdrojový materiál“, jmenovitě uran, který obsahuje směs izotopů, jež se vyskytuje v přírodě, uran ochuzený o izotop 235; thorium, kteroukoli z těchto uvedených látek ve formě kovu, slitiny, chemické sloučeniny nebo koncentráty, jakýkoli jiný materiál, který obsahuje jednu nebo více z těchto uvedených složek v takových koncentracích, jaké jsou určeny Radou guvernérů agentury podle článku XX stanov agentury podepsaných dne 26. října 1956 (dále jen „stanovy“) a které navzájem odsouhlasí příslušné orgány stran na základě písemného oznámení a takové jiné materiály, jaké jsou určeny Radou guvernérů agentury podle článku XX stanov agentury a které navzájem odsouhlasí příslušné orgány stran na základě písemného oznámení.

ii) „zvláštní štěpný materiál“, jmenovitě plutonium; uran-233; uran obohacený o izotop 233 nebo 235; jakékoli materiály, které obsahují jednu nebo více z těchto uvedených látek, a takové jiné materiály, které jsou určeny Radou guvernérů agentury podle článku XX stanov agentury a které navzájem odsouhlasí příslušné orgány stran na základě písemného oznámení. Výraz „zvláštní štěpný materiál“ nezahrnuje „zdrojový materiál“.

g) Výrazem „citlivý jaderný materiál“ rozumí separované plutonium (včetně plutonia obsaženého ve směsném kyslíčnickovém palivu) nebo v uranu obohaceném o více než 20 % o izotop 235 anebo uran 233.

h) Výrazem „zařízení“ rozumí hlavní položky závodu, stroje nebo vybavení, nebo jejich hlavní součásti, které jsou specificky navrženy nebo vyrobené pro použití při jaderných činnostech a které jsou uvedené v části A přílohy A této dohody.

i) Výrazem „nejaderný materiál“ rozumí těžká voda, nebo jakýkoli jiný materiál vhodný pro použití v jaderném reaktoru pro účely zpomalování rychlých neutronů a zvyšování pravděpodobnosti dalšího štěpení, jak je to uvedeno v části B přílohy A této dohody.

j) Výrazem „jaderný materiál vzniklý nebo vyrobený jako vedlejší produkt“ rozumí zvláštní štěpný materiál, který je odvozený od jaderného materiálu převedeného v souladu s touto dohodou, nebo na základě jednoho nebo více procesů vyplývajících z používání kompletních jaderných reaktorů převedených v souladu s touto dohodou a, pokud k tomu vláda Japonska a Evropská komise na základě konzultací mezi Evropskou komisí a vládou dotčeného členského státu Společenství vyjádří písemný souhlas před provedením převodu, jakékoli zařízení, které je uvedeno

v části A přílohy A této dohody, které je určeno k převodu v souladu s touto dohodou.

Článek 2

Oblast působnosti spolupráce

1. Strany budou na základě této Dohody spolupracovat při podpoře a usnadnění jaderného obchodu, výzkumu a jiných činností mezi Japonskem a Společenstvím nebo v jejich rámci při mírovém neexplozivním využití jaderné energie, ve vzájemném zájmu výrobců, průmyslu v oblasti cyklu jaderného paliva, poskytovatelů služeb, výzkumných a vývojových institucí a spotřebitelů, při respektování zásad nešíření jaderných zbraní.

2. Strany budou spolupracovat těmito způsoby:

a) kterákoli ze stran nebo pověřených osob může dodávat druhé straně nebo pověřeným osobám nebo od nich přijímat jaderný materiál, zařízení a nejaderný materiál za takových podmínek, které budou dohodnuty mezi dodavatelem a odběratelem;

b) kterákoli ze stran nebo pověřených osob může poskytovat služby cyklu jaderného paliva a jiné služby v rámci oblasti působnosti této dohody pro druhou stranu nebo pověřené osoby, nebo je od nich přijímat, za podmínek, které budou dohodnuty mezi dodavatelem a odběratelem;

c) strany budou podporovat spolupráci mezi stranami a mezi osobami pomocí výměny odborníků. Tam, kde bude spolupráce na základě této dohody vyžadovat výměnu odborníků, strany usnadní vstup a pobyt těchto odborníků v Japonsku a ve Společenství;

d) strany budou usnadňovat dodávky a výměnu neklasifikovaných informací, tak jak to bude dohodnuto mezi stranami, mezi osobami, nebo mezi jednou ze stran a osobami;

e) strany mohou spolupracovat a podporovat spolupráci mezi stranami a mezi osobami i jinými způsoby, tak jak to bude stranami považováno za vhodné,

3. Spolupráce, tak jak je uvedena v odstavcích 1 a 2 výše, bude podléhat ustanovením této dohody a platných mezinárodních dohod, právním předpisům a nařízením platným v Japonsku a ve Společenství.

Článek 3

Položky podléhající ustanovením této dohody

1. Jaderný materiál převáděný mezi Japonskem a Společenstvím, ať už přímo, nebo prostřednictvím třetí země, bude podléhat ustanovením této dohody od jeho vstupu do územní soudní pravomoci přijímající strany, pouze pokud dodávající strana písemně oznámila přijímající straně zamýšlený převod a přijímající strana písemně potvrdila, že takováto položka bude

převzata v souladu s touto dohodou a že navrhovaný příjemce, pokud se liší od přijímající strany, bude pověřenou osobou v rámci územní soudní pravomoci přijímající strany.

2. Zařízení a nejaderný materiál převáděný mezi Japonskem a Společenstvím, ať už přímo, nebo prostřednictvím třetí země, bude podléhat ustanovením této dohody od jeho vstupu do územní soudní pravomoci přijímající strany, pouze pokud:

a) v případě převodů z Japonska do Společenství vláda Japonska, nebo v případě převodů ze Společenství do Japonska vláda dotčeného členského státu Společenství, nebo případně Komise rozhodnou, že převod takové položky bude uskutečněn v souladu s touto dohodou a

b) dodávající strana písemně oznámila přijímající straně zamýšlený převod a přijímající strana písemně potvrdila, že takováto položka bude převzata v souladu s touto dohodou a že navrhovaný příjemce, pokud se liší od přijímající strany, bude pověřenou osobou v rámci územní soudní pravomoci přijímající strany.

3. Písemná oznámení a potvrzení, která jsou požadována podle odstavce 1 a 2 výše, budou provedena v souladu s postupy uvedenými v článku 14 této dohody.

4. Jaderný materiál, zařízení a nejaderný materiál podléhající ustanovením této dohody budou ustanovením této dohody podléhat až do doby, než:

a) takovéto položky budou převedeny mimo územní soudní pravomoc přijímající strany v souladu s příslušnými ustanoveními této dohody;

b) se strany dohodnou, že takovéto položky by nadále neměly podléhat ustanovením této dohody nebo

c) v případě jaderného materiálu, v souladu s ustanoveními pro ukončení záruk v příslušných dohodách uvedených v čl. 8 odst. 1 této dohody je stanoveno, že jaderný materiál byl spotřebován, nebo byl zředěn takovým způsobem, že jej již není možné použít pro žádnou příslušnou jadernou činnost ve vztahu k zárukám, nebo se takovýto materiál stal prakticky neopravitelným.

Článek 4

Spolupráce v oblasti jaderného výzkumu a vývoje

1. Jak je to stanoveno v článku 2 dohody, strany budou rozvíjet spolupráci v oblasti výzkumu a vývoje pro mírové neexplozivní využití jaderné energie mezi stranami samotnými a jejich příslušnými agenturami, pokud je tato spolupráce zahrnuta v jejich specifických programech, co se týče Společenství. Strany, nebo případně jejich agentury, mohou umožnit účast na této

spolupráci výzkumníkům a organizacím ze všech oblastí výzkumu, včetně univerzit, laboratoří a soukromého sektoru. Strany budou také podporovat spolupráci mezi osobami v této oblasti.

2. Strany uzavřou samostatnou dohodu pro účely dalšího rozvoje a podpory činností podle tohoto článku.

Článek 5

Provádění dohody

1. Ustanovení této dohody jsou prováděna v dobré víře takovým způsobem, aby se zabránilo kolizím, zpožděním nebo nežádoucím zásahům do jaderných činností v Japonsku a ve Společenství a tak, aby byla v souladu s přísnými řídicími postupy, které jsou vyžadovány pro ekonomické a bezpečné provádění jejich jaderných činností.

2. Ustanovení této dohody nebudou používána pro žádné komerční nebo průmyslové výhody, ani pro účely, které jsou na rozhraní s komerčními nebo průmyslovými zájmy, ať už domácími nebo mezinárodními, ať už se jedná o zájmy stran nebo pověřených osob, ani pro účely, které jsou na rozhraní s jadernou politikou kterékoli ze stran, nebo vlád členských států Společenství, ani pro účely, které by překážely podpoře mírového neexplozivního využití jaderné energie, ani pro účely, které by překážely pohybu položek, které podléhají nebo u kterých bylo oznámeno, že by mohly podléhat ustanovením této dohody jak v rámci příslušné územní soudní pravomoci stran, nebo mezi Japonskem a Společenstvím.

3. S jaderným materiálem, který podléhá ustanovením této dohody, může být nakládáno v souladu se zásadami nahraditelnosti a úměrnosti, pokud je používán v procesech směšování, kdy ztrácí svou identitu, nebo kdy je jeho identita považována za ztracenou, v procesech konverze, při výrobě paliva, obohacování nebo recyklaci.

4. Při provádění ustanovení této dohody budou Japonsko, Společenství a jeho členské státy jednat v souladu s ustanoveními Úmluvy o jaderné bezpečnosti, která vstoupila v platnost dne 24. října 1996.

Článek 6

Duševní vlastnictví

Strany zajistí adekvátní a efektivní ochranu vytvořeného duševního vlastnictví a převedené technologie v rámci spolupráce na základě této dohody v souladu s příslušnými mezinárodními dohodami a platnými právními předpisy a nařízeními v Japonsku a ve Společenství nebo jeho členských státech.

Článek 7

Mírové využití

1. Spolupráce na základě této dohody bude probíhat pouze pro účely mírového neexplozivního využití.

2. Jaderné materiály, zařízení a nejaderné materiály převedené v souladu s touto dohodou a jaderné materiály vzniklé nebo vyrobené jako vedlejší produkt nebudou používány jinak než pro mírové účely; také nebudou používány pro žádné výbušné jaderné zařízení, ani pro výzkum nebo vývoj žádného takového zařízení.

Článek 8

Agentura a záruky Euratomu

1. Spolupráce na základě této dohody bude vyžadovat případné používání záruk Společenství v souladu se Smlouvou o Euratomu a odsouhlasení použití záruk agenturou v souladu s těmito dohodami o zárukách:

- a) Dohoda mezi vládou Japonska a agenturou o používání čl. III odst. 1 a 4 Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, uzavřená dne 4. března 1977 (dále jen „Dohoda o zárukách pro Japonsko“), ve znění dodatkového protokolu uzavřeného dne 4. prosince 1998;
- b) Dohoda mezi Rakouskou republikou, Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Estonskou republikou, Finskou republikou, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Portugalskou republikou, Španělským královstvím, Švédským královstvím, Slovenskou republikou, Společenstvím a agenturou o provádění čl. III odst. 1 a čl. III odst. 4 Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, podepsaná dne 5. dubna 1973 (dále jen „Dohoda o zárukách pro členské státy Společenství mimo Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Francouzské republiky“), ve znění dodatkového protokolu ze dne 22. září 1998, ve znění pozdějších předpisů;
- c) Dohoda mezi Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, Společenstvím a agenturou o používání záruk ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska v souvislosti se Smlouvou o nešíření jaderných zbraní, podepsaná dne 6. září 1976 (dále jen „Dohoda o zárukách pro Spojené království“) ve znění dodatkového protokolu ze dne 22. září 1998 a
- d) Dohoda mezi Francií, Společenstvím a agenturou o používání záruk ve Francii, podepsaná dne 27. července 1978 (dále jen „Dohoda o zárukách pro Francii“) ve znění dodatkového protokolu ze dne 22. září 1998.

2. Jaderné materiály převedené v souladu s touto dohodou a jaderné materiály vzniklé nebo vyrobené jako vedlejší produkt budou podléhat:

- a) po dobu jejich přítomnosti v Japonsku zárukám agentury v souladu s ustanoveními Dohody o zárukách pro Japonsko a
- b) po dobu jejich přítomnosti ve Společenství zárukám používaným Společenstvím v souladu s Dohodou o Euratomu, případně zárukám agentury v souladu s ustanoveními Dohody o zárukách pro členské státy Společenství mimo Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Francouzské republiky, Dohody o zárukách pro Spojené království a Dohody o zárukách pro Francii.

3. V případě, že z jakéhokoliv důvodu agentura nepoužívá záruky požadované v odstavci 2 výše, strany toto bezodkladně prokonzultují za účelem nalezení nápravných opatření a pokud nenaleznou takováto nápravná opatření, potom strany ihned přijmou taková opatření, které jsou v souladu se zásadami záruk a postupů agentury a která poskytnou stejnou efektivitu a krytí jako záruky poskytované agenturou, které jsou uvedené v odstavci 2 výše.

Článek 9

Opětné převedení

1. Jaderné materiály, zařízení a nejaderné materiály převedené v souladu s touto dohodou a jaderné materiály vzniklé nebo vyrobené jako vedlejší produkt nebudou opětně převáděny mimo územní soudní pravomoc přijímající strany, s výjimkou územní soudní pravomoci odesílající strany, pokud nebyla přijímající straně vhodným způsobem poskytnuta ujištění o splnění podmínek stanovených v příloze B této dohody, nebo při neexistenci těchto ujištění, pokud nebyl získán předchozí souhlas dodávající strany.

2. Kromě dodržování ustanovení uvedeného v odstavci 1 výše nebudou tyto položky převedené v souladu s touto dohodou opětně převáděny mimo územní soudní pravomoc přijímající strany, s výjimkou územní soudní pravomoci dodávající strany, bez předchozího písemného souhlasu dodávající strany:

- a) citlivý jaderný materiál a
- b) zařízení pro obohacování, recyklaci nebo výrobu těžké vody,

pokud v případě položek převedených z Japonska do Společenství nebudou tyto položky podléhat příslušným dvoustranným dohodám o spolupráci při mírovém využití jaderné energie mezi vládou Japonska a vládou přijímající třetí země, nebo pokud v případě převodů ze Společenství do Japonska není přijímající

třetí strana zařazena na seznamu, který sestaví Společenství a pokud nebylo přijímající stranou poskytnuto oznámení o takovémto opětovném převedení dodávající straně.

Článek 10

Průhlednost

Strany si budou vyměňovat informace týkající se bezpečného a efektivního řízení jaderných materiálů, zařízení a nejaderných materiálů převedených v souladu s touto dohodou.

Článek 11

Fyzická ochrana

1. Co se týče jaderných materiálů převedených v souladu s touto dohodou a jaderných materiálů vzniklých nebo vyrobených jako vedlejší produkt, vláda Japonska, vlády členských států Společenství a případně Evropská komise budou používat opatření pro fyzickou ochranu v souladu s kritérii, které jednotlivě přijaly a které minimálně stanovují ochranu na úrovních, které jsou vyžadovány v příloze C této dohody.

2. Co se týče mezinárodní dopravy jaderných materiálů, které podléhají této dohodě, Japonsko, členské státy Společenství a případně Společenství budou jednat v souladu s ustanoveními Úmluvy o fyzické ochraně jaderných materiálů, která vstoupila v platnost dne 8. února 1987, jejímiž jsou smluvními stranami.

Článek 12

Stávající dohody

1. Ustanovení této dohody budou považována za doplňující k ustanovením Dohody mezi vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a vládou Japonska o spolupráci při mírovém využívání jaderné energie podepsané dne 25. února 1998 a k ustanovením Dohody mezi vládou Japonska a vládou Francouzské republiky o spolupráci při mírovém využívání jaderné energie, podepsané dne 26. února 1972, ve znění protokolu podepsaného mezi stejnými stranami dne 9. dubna 1990 a případně budou mít přednost před ustanoveními těchto uvedených dvoustranných dohod.

2. Pokud ustanovení dvoustranných dohod uvedených v odstavci 1 tohoto článku stanovují práva a povinnosti vlády Japonska, vlády Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, nebo vlády Francouzské republiky nad rámec práv a povinností stanovených v této dohodě, potom budou takováto práva a povinnosti nadále používána v souladu s uvedenými dvoustrannými dohodami.

3. Bez ohledu na ustanovení čl. 3 odst. 1 této dohody se ustanovení této dohody použijí na jaderné materiály, které byly převedeny před vstupem této Dohody mezi Japonskem a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska a mezi

Japonskem a Francouzskou republikou v platnost, v souladu s dvoustrannými dohodami uvedenými v odstavci 1 výše.

4. Bez ohledu na ustanovení čl. 3 odst. 1 této dohody se ustanovení této dohody použijí na jaderný materiál převedený před vstupem této Dohody mezi Japonskem a členskými státy Společenství mimo Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Francouzské republiky, pokud se strany dohodly, že takovýto jaderný materiál bude podléhat ustanovením této dohody.

Článek 13

Pozastavení a vypovězení

1. Pokud Společenství, nebo kterýkoli z jeho členských států nebo Japonsko v kteroukoli dobu po vstupu této dohody v platnost:

- a) bude jednat v rozporu s ustanoveními článků 7, 8, 9 nebo 11 této dohody, nebo v rozporu s rozhodnutími arbitrážního soudu uvedeného v článku 15 této dohody nebo
- b) ukončí nebo v podstatné míře poruší jakoukoli z dohod o zárukách s agenturou uvedenou v čl. 8 odst. 1 této dohody,

vláda Japonska, respektive Společenství má právo zcela nebo částečně zastavit další spolupráci na základě této dohody nebo tuto dohodu vypovědět a požadovat vrácení jakéhokoli jaderného materiálu převedeného na základě této dohody.

2. Pokud Společenství, nebo kterýkoli členský stát Společenství mimo Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Francouzské republiky odpálí výbušné jaderné zařízení, vzniká vládě Japonska právo uvedené v odstavci 1 výše.

3. Pokud Spojené království Velké Británie a Severního Irska nebo Francouzská republika odpálí výbušné jaderné zařízení s použitím jakéhokoli jaderného materiálu převedeného v souladu s touto dohodou, vznikne vládě Japonska právo uvedené v odstavci 1 výše.

4. Pokud Japonsko odpálí jaderné výbušné zařízení, vznikne Společenství právo uvedené v odstavci 1 výše.

5. Dříve, než kterákoli ze stran podnikne kroky k úplnému nebo částečnému zastavení spolupráce na základě této dohody nebo než vypoví tuto dohodu nebo požádá o takovéto vrácení, projednají strany možnost přijetí nápravných opatření a kde je to vhodné, s uvážením potřeby přijmout vhodná opatření, která mohou být vyžadována, zváží toto:

- a) vliv přijetí takovýchto kroků a
- b) zda skutečnosti, které zadaly příčinu ke zvážení takovýchto kroků, byly způsobeny úmyslně.

6. Práva vyplývající z tohoto článku budou vykonávána pouze tehdy, pokud druhá strana nepřijme nápravná opatření v rámci příslušné lhůty stanovené při jednání.

7. Pokud kterákoli ze stran uplatní svoje právo vyplývající z tohoto článku a bude požadovat vrácení jakéhokoli jaderného materiálu převedeného v souladu s touto Dohodou, potom tato strana odškodní druhou stranu nebo dotčené osoby ve výši spravedlivé tržní hodnoty tohoto materiálu.

Článek 14

Provozní postupy

Příslušné orgány stran stanoví a pokud to bude nezbytné změnit, provozní postupy pro účely efektivního provádění ustanovení této dohody.

Článek 15

Konzultace a arbitráž

1. S cílem podporovat spolupráci na základě této dohody mohou strany, na žádost jedné ze stran prostřednictvím diplomatických kanálů nebo jiného jednacího fóra, vzájemně jednat.

2. Pokud vystane jakákoli otázka týkající se výkladu nebo používání této dohody, strany na žádost jedné ze stran budou vzájemně jednat.

3. Pokud jakýkoli spor, který vznikne v důsledku výkladu nebo používání této dohody, nebude urovnán prostřednictvím jednání, zprostředkování, smíření nebo podobného postupu, mohou se strany dohodnout na předložení takového sporu arbitrážnímu soudu, který bude složen ze tří arbitrů jmenovaných v souladu s ustanoveními tohoto odstavce. Každá ze stran jmenuje jednoho arbitra, který může být státním příslušníkem Japonska nebo některého členského státu Společenství a tito dva takto jmenovaní arbitři zvolí třetího arbitra, který bude státním příslušníkem jiné země než Japonska nebo členského státu Společenství, který se stane předsedou arbitrážního soudu. Pokud do třiceti dnů od požadavku na arbitráž jedna ze stran nejmenuje svého arbitra, potom může druhá strana požádat předsedu mezinárodního Soudního dvora, aby tohoto arbitra jmenoval. Stejný postup se použije v případě, že do třiceti dnů od jmenování druhého arbitra nebude zvolen třetí arbitr, s tím, že takto jmenovaný třetí arbitr nebude státním příslušníkem Japonska ani žádného z členských států Společenství. Většina členů arbitrážního soudu bude představovat kvorum a veškerá

rozhodnutí budou vyžadovat souhlas dvou arbitrů. Arbitrážní postup bude stanoven arbitrážním soudem. Rozhodnutí arbitrážního soudu bude pro strany závazné.

Článek 16

Status příloh

Přílohy této dohody budou tvořit nedílnou součást této dohody. Mohou být pozměněny na základě vzájemného písemného souhlasu vlády Japonska a Evropské komise bez potřeby pozměnit tuto dohodu.

Článek 17

Vstup v platnost a doba trvání

1. Tato dohoda vstoupí v platnost třicátým dnem po dni, ke kterému si strany vymění diplomatické zprávy, kterými se navzájem informují, že byly dokončeny příslušné vnitřní postupy pro vstup této dohody v platnost a bude platit po dobu třiceti let⁽¹⁾.

Platnost této dohody bude poté automaticky prodloužena na dobu dalších pět let, pokud některá ze stran písemně neoznámí druhé straně vypovězení této dohody nejpozději do šesti měsíců před pozbytím její platnosti.

2. Bez ohledu na částečné nebo úplné zastavení další spolupráce, nebo na vypovězení této dohody z jakéhokoliv důvodu, zůstanou v platnosti ustanovení článků 7, 8, 9 a 11.

Tato dohoda a její přílohy jsou sestaveny ve dvou originálech v angličtině, dánštině, finštině, francouzštině, italštině, japonštině, němčině, nizozemštině, portugalsštině, řečtině, španělštině a švédštině. V případě odchylek je anglické a japonské znění nadřazeno ostatním jazykovým verzím.

NA DŮKAZ TOHO připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci vlády Japonska a Evropského společenství pro atomovou energii k této dohodě své podpisy.

V Bruselu dne 24. února 2006.

Za vládu Japonska
T. KAWAMURA

Za Evropské společenství pro
atomovou energii
A. PIEBALGS

⁽¹⁾ Výměna diplomatických nót proběhla dne 20. listopadu 2006. V souladu s ustanoveními dohody je dnem vstupu v platnost 20. prosinec 2006.

PŘÍLOHA A

Část A

1. Kompletní jaderné reaktory:

Jaderné reaktory schopné provozu v takové míře, že mohou udržovat kontrolovanou samoudržitelnou štěpnou reakci, s výjimkou reaktorů s nulovou energií, které jsou definované jako reaktory s projektovou maximální mírou produkce plutonia nepřekračující 100 gramů za rok.

2. Nádoby jaderných reaktorů:

Kovové nádoby, nebo dílensky vyrobené velké části těchto nádob, zvláště navržené nebo připravené pro vložení aktivní zóny jaderného reaktoru, jak je definovaný v odstavci 1 výše i pro příslušné vnitřní zařízení reaktoru, jak je definované v odstavci 8 níže.

3. Stroje pro zavážení a vyvážení paliva pro jaderné reaktory:

Ovladatelné zařízení zvláště navržené nebo připravené pro vkládání a vyjímání paliva do a z jaderného reaktoru, jak je definovaný v odstavci 1 výše.

4. Řídící tyče jaderného reaktoru a zařízení:

Zvláště navržené nebo připravené tyče, jejich podpory nebo podpůrné konstrukce, mechanismus pohonu tyčí, nebo vodící trubky tyčí, určené pro řízení štěpného procesu v jaderném reaktoru, jak je definovaný v odstavci 1 výše.

5. Tlakové potrubí jaderného reaktoru:

Potrubí, které je zvláště navrženo nebo připraveno pro obsah složek paliva a primárního chladiva v jaderném reaktoru, jak je definovaný v odstavci 1 výše, s provozním tlakem převyšujícím 50 atmosfér.

6. Zirkoniové potrubí:

Zirkoniový kov a slitiny ve formě trubek a v množství převyšujícím 500 kg pro každé dvanáctiměsíční období, které jsou zvláště navržené nebo připravené pro použití v jaderném reaktoru, jak je definovaný v odstavci 1 výše a ve kterých je poměr hafnia k zirkoniu menší než 1:500 váhových dílů.

7. Čerpadla primárního chladiva:

Čerpadla zvláště navržená nebo připravená pro čerpání primárního chladiva jaderných reaktorů, jak jsou definované v odstavci 1 výše.

8. Vnitřní zařízení jaderného reaktoru:

Vnitřní zařízení jaderného reaktoru, zvláště navržené nebo připravené pro použití v jaderných reaktorech, jak jsou definovány v odstavci 1 výše, včetně podpůrných sloupků pro aktivní zónu, palivových kanálů, tepelných štítů, přepážek, mřížek aktivní zóny a mřížek difuzéru.

9. Tepelné výměníky:

Tepelné výměníky (parní generátory) zvláště navržené nebo připravené pro použití v okruhu primárního chladiva jaderného reaktoru, jak je definovaný v odstavci 1 výše.

10. Přístrojové vybavení pro detekci a měření neutronů:

Zvláště navržené nebo připravené přístrojové vybavení pro detekci a měření neutronů pro určování úrovně neutronového toku v aktivní zóně jaderného reaktoru, jak je definovaný v odstavci 1 výše.

11. Zařízení pro recyklaci ozářených součástí jaderného paliva a zařízení zvláště navržené nebo připravené pro tento účel.

12. Zařízení na výrobu součástí paliva pro jaderné reaktory a zařízení zvláště navržené nebo připravené pro tento účel.

13. Zařízení pro separaci izotopů uranu a zařízení zvláště navržené nebo připravené pro tento účel, s výjimkou analytického přístrojového vybavení.
14. Zařízení pro výrobu nebo koncentraci těžké vody, těžkého vodíku a sloučenin těžkého vodíku a zařízení zvláště navržené nebo připravené pro tento účel.
15. Zařízení pro konverzi uranu a plutonia pro použití při výrobě součástí jaderného paliva a separaci izotopů uranu, jak je to definováno v odstavci 12, respektive odstavci 13 výše a zařízení zvláště navržené nebo připravené pro tento účel.

Část B

1. Těžký vodík a těžká voda:

Deuterium, těžká voda (deuterium oxid) a jakákoli sloučenina deuteria, ve které poměr deuteria k atomům vodíku převyšuje 1:5 000 pro použití v jaderném reaktoru, jak je definovaný v části A odstavci 1 výše, v množstvích převyšujících 200 kg atomů těžkého vodíku za jakékoli dvanáctiměsíční období.

2. Grafit jaderné třídy:

Grafit se stupněm čistoty vyšším než 5 částic na jeden milión ekvivalentů bóru a s hustotou vyšší než 1,50 g/cm³, určený pro použití v jaderném reaktoru, jak je definovaný v části A odstavci 1 výše, v množství převyšujícím 30 metrických tun za jakékoli dvanáctiměsíční období.

PŘÍLOHA B

- i) Opětovně převedené položky budou využity výhradně pro mírové a neexplozivní účely v přijímající třetí zemi.
 - ii) Pokud přijímající třetí země je zemí, která nedrží jaderné zbraně, potom veškerý jaderný materiál v takové zemi podléhá a bude podléhat používání záruk agentury.
 - iii) V případě, že je jaderný materiál opětovně převáděn, budou záruky agentury použity na jaderný materiál v přijímající třetí zemi.
 - iv) V případě, že je jaderný materiál opětovně převáděn, budou v přijímající třetí zemi zachována adekvátní opatření pro fyzickou ochranu jaderného materiálu minimálně na úrovni stanovené v příloze C.
 - v) Opětovně převedené položky nebudou dále opětovně převáděny z přijímající třetí země do jiné země, pokud tato další země neposkytuje ujištění ekvivalentní těm, která jsou stanovena v příloze B.
-

PŘÍLOHA C

Úrovně fyzické ochrany

Dohodnuté úrovně fyzické ochrany, které budou zajištěny vládou Japonska, vládami členských států Společenství a popřípadě Evropskou komisí při používání, skladování a přepravě jaderného materiálu podle kategorií v příložené tabulce, budou minimálně zahrnovat tyto charakteristiky:

KATEGORIE III

Používání a skladování v místě s kontrolovaným přístupem.

Přeprava s přijetím zvláštních předběžných opatření, včetně opatření mezi odesílatelem, příjemcem a dopravcem a předběžných dohod mezi subjekty, které podléhají soudní pravomoci a nařízením států dodavatele, respektive příjemce v případě mezinárodní přepravy, s určením času, místa a postupů pro převody odpovědnosti za přepravu.

KATEGORIE II

Používání a skladování v rámci chráněného místa s kontrolovaným přístupem, to je v místě pod neustálým dozorem pracovníků ostrahy nebo elektronických zařízení, obklopené fyzickou bariérou s omezeným počtem vstupních bodů pod řádnou kontrolou, nebo jakékoli místo na stejné úrovni fyzické ochrany.

Přeprava s přijetím zvláštních předběžných opatření, včetně opatření mezi odesílatelem, příjemcem a dopravcem a předběžných dohod mezi subjekty, které podléhají soudní pravomoci a nařízením států dodavatele, respektive příjemce v případě mezinárodní přepravy, s určením času, místa a postupů pro převody odpovědnosti za přepravu.

KATEGORIE I

Jaderný materiál v této kategorii bude chráněn pomocí vysoce spolehlivého systému proti neoprávněnému použití takto:

Používání v rámci vysoce chráněného místa, to je chráněné místo, tak jak je definované pro kategorii II výše, ke kterému je navíc omezen přístup jen na osoby, jejichž důvěryhodnost byla prověřena a které je pod dohledem pracovníků ostrahy, kteří mohou úzce komunikovat s příslušnými zásahovými orgány. Specifická opatření přijatá v této souvislosti by měla mít za cíl odhalování a prevenci jakýchkoli útoků, neoprávněného vstupu nebo neoprávněného vynášení dotčeného jaderného materiálu.

Přeprava s přijetím zvláštních předběžných opatření, jak jsou definována pro dopravu jaderného materiálu kategorie II a kategorie III a navíc za neustálého dohledu eskorty a za podmínek, které zajišťují úzkou komunikaci s příslušnými zásahovými orgány.

Tabulka:

Kategorie jaderných materiálů

Jaderný materiál	Forma	Kategorie I	Kategorie II	Kategorie III
1. Plutonium ^(a)	Neozářený ^(b)	2 kg nebo více	Méně než 2 kg, ale více než 500 g	500 g nebo méně ^(c)
2. Uran – 235	Neozářený ^(b) — uran obohacený na 20 % U235 — nebo více – uran obohacený na 10 % U235, ale méně než 20 % U235 – uran — obohacený oproti přírodnímu uranu, ale na méně než 10 % U235 ^(d)	5 kg nebo více	Méně než 5 kg, ale více než 1 kg 10 kg nebo více	1 kg nebo méně ^(c) Méně než 10 kg ^(c) 10 kg nebo více
3. Uran – 233	Neozářený ^(b)	2 kg nebo více	Méně než 2 kg, ale více než 500 g	500 g nebo méně ^(c)
4. Neozářené palivo			Ochuzený nebo přírodní uran, thorium nebo nízce obohacené palivo (méně než 10 % štěpného obsahu) ^(e) ^(f)	

^(a) S výjimkou plutonia s izotopickou koncentrací plutonia-238 převyšující 80 %.^(b) Jaderný materiál, který nebyl ozářený v reaktoru nebo jaderný materiál, který byl ozářený v reaktoru, ale s radiační úrovní menší nebo rovnající se 1 Gy/hod (100 rads/hod) na jednom nestíněném metru.^(c) Množství, které je menší než radiologicky podstatné množství, by zde nemělo být zařazeno, ale mělo by být chráněno v souladu s přísnými postupy řízení.^(d) Přírodní uran, ochuzený uran, thorium a množství uranu obohaceného na méně než 10 %, která nespádají do kategorie III, by měla být chráněna v souladu s přísnými postupy řízení.^(e) Přestože tato úroveň ochrany doporučuje, vláda Japonska, vlády členských států Společenství a případně Evropská komise mají možnost přidělit jinou kategorii fyzické ochrany po provedení vyhodnocení specifických okolností.^(f) U ostatního paliva, které je z důvodu jeho původního obsahu štěpného materiálu klasifikované jako kategorie I nebo II před ozáření, může být převedeno do kategorie, která je o jednu úroveň níže, zatímco radiační úroveň paliva převyšuje 1 Gy/hod (100 rads/hod) na jeden nestíněný metr.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 26. září 2006

o státní podpoře, kterou Nizozemsko poskytlo společnosti Holland Malt BV

(oznámeno pod číslem K(2006) 4196)

(Pouze nizozemské znění je závazné)

(2007/59/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

poté, co vyzvala zúčastněné strany v souladu s uvedenými články ⁽¹⁾ k podání připomínek, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Opatření bylo oznámeno v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy dopisem ze dne 31. března 2004, zaregistrovaným dne 6. dubna 2004.
- (2) Dopisy ze dne 1. června 2004, 12. srpna 2004 a 16. února 2005 požádala Komise Nizozemsko o bližší údaje. Dopisy ze dne 5. července 2004, 17. prosince 2004 a 15. března 2005, zaregistrovanými dne 7. července 2004, dne 3. ledna 2005 a dne 23. března 2005 Nizozemsko odpovědělo na otázky Komise.
- (3) Dopisem ze dne 5. května 2005 Komise Nizozemsku oznámila své rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy ve věci této podpory.
- (4) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise požádala zúčastněné strany, aby zaslaly své připomínky k dané podpoře.
- (5) Dopisem ze dne 10. června 2005 zaslalo Nizozemsko řadu připomínek.
- (6) Komise obdržela připomínky zúčastněných stran. Tyto připomínky předala dál Nizozemsku, kterému bylo umožněno na ně reagovat; Komise obdržela připomínky Nizozemska dopisem ze dne 14. října 2005.

II. POPIS PODPORY

- (7) Nizozemsko se rozhodlo poskytnout subvenci společnosti Holland Malt BV v rámci regionálního investičního režimu

„Regionale investeringsprojecten 2000“ (Regionální investiční projekty 2000) (dále jen „režim IPR“). Tento regionální investiční režim Komise roku 2000 schválila ⁽³⁾; ⁽³⁾; dne 18. února 2002 byla také schválena změna režimu ⁽⁴⁾, přičemž se režim IPR se vztahoval na odvětví zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh uvedených v příloze I Smlouvy.

- (8) Předmětná věc se týká subvence na investiční projekt společnosti Holland Malt BV. Holland Malt BV, dále jen „Holland Malt“, je společným podnikem pivovaru Bavaria NV a družstva Agrifirm, družstva producentů obilí v severním Nizozemsku a Německu. Subvence je určena na stavbu sladovny v Eemshavenu v obci Eemsmund. Díky této investici by měla být jednotlivá stádia (skladování a zpracování sladovnického ječmene a výroba sladu a obchod) integrována do jednoho řetězce.
- (9) Nizozemské ministerstvo hospodářství se rozhodlo subvencovat 13,5 % hrubých (10 % čistých) způsobilých investic ve výši 55 milionů EUR maximálně částkou 7 425 000 EUR. Vzhledem k tomu, že se jedná o subvenci investičního projektu pro podnik v odvětví zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh uvedených v příloze I Smlouvy a způsobilé náklady překračují 25 milionů EUR, musí být podpora na základě bodu 4.2.6 *Pokyny Společenství o státní podpoře v odvětví zemědělství* ⁽⁵⁾, dále jen „pokyny“, zvlášť oznámena Komisi.
- (10) Holland Malt se rozhodla pro investici poté, co se nizozemská vláda dopisem ze dne 23. prosince 2003 zavázala k subvencování. Tento závazek byl přijat za odkladné podmínky, že Evropská komise podporu schválí. Stavební činnosti Holland Malt v Eemshavenu byly zahájeny v únoru 2004. V dubnu roku 2005 byla sladovna uvedena do provozu.
- (11) Při zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy se Komise opírala o následující odůvodnění.

⁽³⁾ Regionale investeringsprojecten 2000 (IPR 2000-2006), N 549/99. Schváleno dne 17. srpna 2000 dopisem SG(2000) D/106266.

⁽⁴⁾ Wijziging Regionale investeringsprojecten 2000, N831/2001. Schváleno dne 18. února 2002 dopisem K(2002)233.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 154, 25.6.2005, s. 6.

⁽²⁾ Viz poznámka 1.

- (12) Poté, co Komise zjistila, že opatření může v tomto stádiu představovat státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy, zjišťovala, zda lze opatření na základě ustanovení o výjimkách považovat za slučitelné se společným trhem.
- (13) S ohledem na vlastnosti opatření je jediným možným ustanovením o výjimkách ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy, v němž se stanoví, že podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, lze považovat za slučitelné se společným trhem, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.
- (14) Vzhledem k tomu, že podpora souvisela s investicí do zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh, musela Komise zjišťovat, zda jsou splněny všechny požadavky bodu 4.2 pokynů. Komise zpochybnila použití čl. 87 odst. 3 písm. c). z následujících důvodů:
- (15) V bodě 4.2.5 pokynů se stanoví, že podporu nelze poskytnout na investice v souvislosti se zpracováním a odbytem zemědělských produktů, jestliže nelze dostatečně prokázat, že pro dotyčné produkty se dají najít běžné možnosti uvádění na trh. Na základě údajů, které měla Komise k dispozici při zahájení řízení, nebylo možné vyloučit, že trh se sladem vykazuje nadbytečnou kapacitu.
- (16) Holland Malt tvrdí, že poskytne na výrobu „prémiového piva“ „prémiový slad“ vysoké jakosti a že trh pro tento druh sladu a piva stále roste. Při zahájení řízení však nebylo jasné, zda „prémiový slad“ a „prémiové pivo“ nejsou pouze marketingovými pojmy, a tedy nepředstavují žádný konkrétní tržní produkt, u něhož by bylo možné vyloučit nadbytečnou kapacitu.

III. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (17) Komise obdržela připomínky od:

- finského sdružení výrobců sladu
- britského sdružení výrobců sladu
- německého sdružení výrobců sladu
- francouzského sdružení výrobců sladu
- dánského sdružení výrobců sladu
- jedna zúčastněná strana v souvislosti s potencionální škodou požádala, aby se nezveřejňovala její totožnost
- nizozemské zemědělské a zahradnické organizace (LTO Nederland)
- Agrifirm
- Holland Malt

— nizozemské provincie Groningen

- (18) Finské sdružení výrobců sladu se ohrazuje proti úmyslu Nizozemska poskytnout subvenci Holland Malt BV, protože podle něj budou mít státní subvence investic do sladoven rušivý účinek pro trh. Sdružení podotýká, že v odvětví sladovnictví existuje ve Společenství nadbytečná kapacita o objemu přibližně 1 milionu tun, a proto by měla být v následujících letech o 10 % snížena. V souvislosti s tvrzením, že Holland Malt poskytuje „prémiový slad“ na výrobu „prémiového piva“, poukazuje finské sdružení výrobců sladu na to, že stávající sladovny ve Společenství již dokáží zásobovat trh širokou škálou druhů sladu, včetně „prémiového sladu“ vysoké jakosti.
- (19) Britské sdružení výrobců sladu je rozhodně přesvědčeno, že státní podporu pro sladovny je třeba výslovně zakázat. Poukazuje na dopis z roku 2004 adresovaný Komisi od Euromaltu, evropského sdružení zastupujícího sladovnictví, v němž odesílatel oznamuje, že vzhledem ke stávající nadbytečné kapacitě ve výrobě sladu jak ve Společenství, tak na světovém trhu, by neměly být poskytovány žádné státní prostředky novým sladovnickým kapacitám ⁽⁶⁾. Podle sdružení činí kapacita výroby sladu v členských státech 8,8 milionů tun při poptávce po zhruba 5,9 milionech tun. Výsledkem toho je potenciální vývozní přebytek ve Společenství o objemu 2,9 milionů tun na světovém trhu, kde se ročně obchoduje 4,3 miliony tun. V prodejní sezóně let 2003/2004 byly ve Společenství vydány vývozní certifikáty celkem na 2,48 tun sladu. V prodejní sezóně, která skončila v červnu 2005, se tento počet snížil na 2,22 milionů tun, což ukazuje na obtížnou situaci na trhu a na omezené tržní možnosti výrobců sladu ve Společenství. Britské sdružení výrobců sladu odhaduje přebytek sladu ve Společenství na 500 000 tun, a lze očekávat, že toto číslo se zvýší až na téměř 1 milion tun v důsledku nové kapacity, která se teprve má zprovoznit, v kombinaci s poklesem poptávky v Rusku a východní Evropě, protože tyto oblasti jsou již téměř soběstačné. Podle britského sdružení výrobců sladu vedla tato nadbytečná kapacita k tomu, že současné tržní ceny sladu klesly na takovou úroveň, že již nelze pokrýt pohyblivé náklady. Dále britské sdružení výrobců sladu napadá tvrzení, že nová nizozemská kapacita je zbudována za účelem výroby „prémiového sladu“ pro prémiové trhy. Odvětví pivovarnictví se značně konsolidovalo a většina zákazníků požaduje pouze slad vysoké jakosti, který splňuje jejich přísné (a často obecné) specifikace a požadavky na bezpečnost potravin. Rozdělení trhu se sladem na prémiový a neprémiový není podle britského sdružení výrobců sladu realistické.
- (20) Německé sdružení výrobců sladu je velmi zneklidněno úmyslem Nizozemska poskytnout subvenci na investici do

⁽⁶⁾ Dopis ze dne 23. července 2004 ve věci poskytování subvencí na stavbu sladoven.

- stavby sladovny v provincii Groningen. Podle německého sdružení výrobců sladu vývoz ze Společenství do tradičních odbytišť, jako jsou země Mercosur, Rusko a Ukrajina, značně poklesne v důsledku vývoje vlastního sladovnictví a ochrany před dovozem. Navíc zámořští konkurenti jako Kanada a Austrálie mají výhodnější postavení díky své poloze v blízkosti rostoucích trhů s pivem na Dálném východě a v jihovýchodní Asii a díky liberální obchodní politice svých vlád. Současně prodej sladu na vnitřním trhu stagnuje, což vede k nadbytečné kapacitě ve Společenství o objemu zhruba 1 milionu tun. Německé sdružení výrobců sladu nepovažuje podporu místní produkce sladovnického ječmene za argument. Připomíná, že celá nizozemská produkce sladovnického ječmene se nyní prodá ve sladovnictví a že nová sladovna v Groningenu bude závislá na dovozu ječmene.
- (21) Francouzské sdružení výrobců sladu se staví proti státní podpoře pro nové sladovny ve Společenství. Odkazuje na tentýž dopis Euromaltu jako britské sdružení výrobců sladu a uvádí stejná čísla o výrobě, dovozu a vývozu sladu. Také podle tohoto sdružení se slad v tuto chvíli obchoduje za ceny, které nepokryjí pohyblivé náklady. Podle francouzského sdružení výrobců sladu nelze státní podporu nizozemské investice ospravedlňovat odkazem na samostatný trh s sladem vysoké jakosti, neboť většina pivovarů požaduje právě tento slad vysoké jakosti. Na závěr je francouzské sdružení výrobců sladu toho názoru, že sladovnictví ve Společenství by vlastně mělo zavírat zastaralé sladovny, aby tak zlepšilo tržní podmínky.
- (22) Dánské sdružení výrobců sladu má námitky proti plánované subvenci pro Holland Malt. Podle sdružení je sladovnictví po celém světě založeno na podmínkách volného trhu. Vyznačuje se soukromým vlastnictvím a rozvíjí se soukromými investicemi podniků ve sladovnictví. Subvence ve výši 7,4 milionů EUR na celkovou investici ve výši 55 milionů EUR by narušila hospodářskou soutěž a poskytla by neospravedlnitelnou komparativní výhodu podniku, který takovou subvenci obdrží, zejména v prvních letech po uvedení do provozu. Dánské sdružení výrobců sladu navrhuje dále argumentování rozdílem mezi „prémiovým sladem“ a „běžným sladem“. Slad je generický produkt s jemnými variacemi, avšak s určitými jakostními normami uloženými pivovarnictvím. Na závěr dánské sdružení výrobců sladu nespátřuje žádné lokální nebo regionální důvody k subvencování investice v regionu Eemsmond, neboť se podle sdružení jedná o běžně rozvinutý region v Nizozemsku s infrastrukturou úzce spjatou se zásobovacím řetězcem ječmene a sladu.
- (23) Zúčastněná strana, která v souvislosti s potencionální škodou požádala o nezveřejňování své totožnosti, vznáší námitku proti subvenci z následujících důvodů. Rozdíl mezi prémiovým a běžným sladem považuje za umělý, nespátřuje žádné lokální ani regionální důvody k subvencování investice a je toho názoru, že subvence by vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu se sladem, který se vyznačuje soukromým vlastnictvím a soukromými investicemi.
- (24) Nizozemská zemědělská a zahradnická organizace (LTO Nederland) je toho názoru, že sladovna Holland Malt v Eemshavenu má velký význam pro zemědělství v tomto regionu. Poloha sladovny u přímořského přístavu a výrobní proces zaměřený na segment trhu se sladem a pivem vysoké jakosti skýtá významnou sociálně-ekonomickou perspektivu pro zemědělství na severovýchodě Nizozemska. Bylo by to pobídkou pro pěstování obilí, které by bylo možné použít v tomto výrobním procesu. Ječmen od producentů zemědělských plodin je součástí zcela registrovaného a certifikovaného integrovaného řetězce, jehož konečným produktem je pivo vysoké jakosti. Dvě nejvýznamnější plodiny, které se v regionu pěstují, jsou brambory k výrobě škrobu a cukrová řepa. Zvýšení efektivity a transformace politiky Společenství vedly také k tomu, že se prostor pro tyto plodiny zmenšil. Ječmen pro sladovnu by skýtal jednu z mála výnosných alternativ k pěstování těchto plodin. Z toho důvodu zemědělci přislíbili finanční spoluúčast ve společnosti Holland Malt.
- (25) Sdružení Agrifirm zcela podporuje poskytnutí subvence společnosti Holland Malt. Agrifirm spolupracuje s pivovarem Bavaria ve společném podniku Holland Malt, který zajistil integraci do řetězce v oblasti pěstování, skladování a zpracování sladovnického ječmene. Podle družstva Agrifirm skýtá výrobní a skladové zařízení Holland Malt jedinečné možnosti. Pěstování sladovnického ječmene otevře lepší perspektivy zemědělcům v regionu. Tím, že se zemědělci soustředí na produkci sladovnického ječmene, který splňuje nároky prémiového sladu, budou moci mít užitek z perspektiv růstu, které jim nabízí trh s prémiovým pivem. Vzhledem k logistickým výhodám stavby závodu v Eemshavenu se v severním Nizozemsku vytvoří nová průmyslová aktivita. Rozhodnutí nizozemské vlády poskytnout subvenci položí základ udržitelnému provozování v prvních kritických letech projektu.
- (26) Podle společnosti Holland Malt je možné trvat na tom, že pro prémiové pivo a prémiový slad existuje samostatný trh. Na trhu s prémiovým sladem lze snadno najít možnosti odbytu pro vysokoteplotně krátkodobě pasterovaný slad (HTST slad) z Holland Malt. HTST slad zvyšuje stálost chuti, aromatu a perlivosti a tím i trvanlivost piva. Holland Malt odkazuje na dopis univerzity Weihenstephan v Mnichově, který potvrzuje, že tato patentovaná technologie produkuje druh sladu, který lze jasně rozlišit od obvyčejného sladu (7). V příloze k dopisu adresovanému společnosti Holland Malt krom toho uznává jedinečné vlastnosti HTST sladu i pivovar prémiového piva. HTST slad navíc bude spadat do vyšší cenové třídy než obvyčejný slad ostatních sladoven. Díky svým jedinečným fyzikálním vlastnostem, hmatatelně
- (7) Dopis Dr. Krottenthalera z univerzity Weihenstephan z května 2005.

jakosti a vyšší cenové třídě je podle Holland Malt velmi pravděpodobné, že HTST slad a obyčejný slad nebudou vůbec nebo téměř zaměnitelné. HTST slad si patrně vytvoří vlastní poptávku i trh. Podle Holland Malt nemusí investice nutně vést ke zvýšení kapacity o 55 000 tun na trhu s obyčejným sladem.

- (27) Dále Holland Malt podotýká, že investice do společnosti Holland Malt nemusí navzdory nadbytečné kapacitě na světovém trhu se sladem nutně vést k ještě vyšší kapacitě. Vzhledem k tomu, že Holland Malt leží u přímořského přístavu, nalezne běžné možnosti odbytu na trhu se sladem určeným na vývoz. Zatímco perspektivy růstu evropského sladovnictví, jehož provozovny neleží u moře, by mohly klesat z důvodu poklesu poptávky po sladu v západní Evropě, nabízí vývoz sladu samostatné perspektivy růstu. Podle společnosti Holland Malt to potvrzují tři zprávy z roku 2005 ⁽⁸⁾. Z těchto zpráv vyplývá, že rozvíjející se trhy v Asii, Latinské Americe, Africe a východní Evropě kladou na slad nejvyšší požadavky a že evropské sladovnictví má konkurenční výhodu díky vysoké jakosti svého sladu. Společnost Holland Malt připomíná, že pro něj není obtížné najít běžné možnosti odbytu sladu, a poukazuje na skutečnost, že knihy objednávek na rok 2005 má plné, přičemž již druhý rok po sobě by měla prodat více sladu, než kolik vyprodukovala. Holland Malt dále podotýká, že její uzavřené kapacity ve Wageningenu a Lieshoutu zásobovaly zmenšující se západoevropský trh, zatímco nová kapacita v Eemshavenu bude zaměřena na rostoucí vývozní trh. Čistý nárůst kapacity na trhu se sladem pak bude nižší, než se uvádí v dopise Komise ze dne 5. května 2005. Holland Malt tvrdí, že investice do zařízení v Eemshavenu bude mít větší vliv na obchodování se třetími zeměmi než na obchod mezi členskými státy, protože vývoz sladu tvoří tržní segment, který je nezávislý na segmentu, v němž operují vnitrostátní dodavatelé sladu. Holland Malt zdůrazňuje, že situace na světovém trhu se sladem Komisi nebránila v tom, aby schválila investiční podporu sladovny v Litvě.

- (28) Holland Malt tvrdí, že investice bude mít příznivý účinek na rozvoj venkova v regionu severního Nizozemska a Německa. Velkému počtu producentů (přibližně 1 800) se tak nabídne alternativní plodina. Zemědělci budou pěstovat sladovnický ječmen vysoké jakosti pro rostoucí trh, který na rozdíl od krmného ječmene nebude spadat pod intervenční režim Společenství. Navíc je pěstování sladovnického ječmene méně škodlivé pro životní prostředí než pěstování krmného ječmene. Dále Holland Malt podotýká, že jeho integrované zařízení na výrobu sladu a skladování ječmene konkrétně přispívá k bezpečnosti potravin.

- (29) Provincie Groningen hájí státní podporu na investici do společnosti Holland Malt. Odkazuje na příznivý účinek pro pracovní příležitosti v regionu. Dále zdůrazňuje inovační technologie v rámci projektu a pobídku pro rozvoj Eemshavenu, mimo jiné vybudování zemědělského obchodního areálu. Provincie dále poukazuje na to, jakou stimulací bude investice pro zemědělce, kteří mají potíže s tradičními, lokálně pěstovanými plodinami, jako jsou brambory k výrobě škrobu. Přechod na pěstování sladovnického ječmene by jim nabídl lepší perspektivu.

IV. PŘIPOMÍNKY NIZOZEMSKA

- (30) Nizozemsko reagovalo na zahájení řízení dopisem ze dne 10. června 2005. Dopisem ze dne 14. října 2005 Nizozemsko reagovalo na připomínky třetích osob poté, co požádalo o prodloužení lhůty na odpověď.
- (31) V prvním dopise Nizozemsko konstatuje, že ačkoli perspektivy růstu evropského sladovnictví, jehož provozy neleží u moře, by se mohly snižovat z důvodu poklesu poptávky po sladu v západní Evropě, skýtá vývoz sladu perspektivu zásadního růstu. Vzhledem k tomu, že se společnost Holland Malt nachází v přímořském přístavu, může z této polohy těžit. V tomto smyslu se jedná o rozdělení trhu se sladem. Investice do Holland Malt neovlivní nyní se již zmenšující trh pro lokální sladovny v západní Evropě, které neleží u moře. Nizozemsko prohlašuje, že množství sladu, pro které byly ve Společenství vystaveny vývozní certifikáty, bylo v roce 2004/2005 stejné jako v roce 2003/2004, a žádá Komisi, aby zohlednila aktuální čísla o vývozních certifikátech. Dále je Nizozemsko toho názoru, že existuje zvláštní tržní segment pro slad vysoké jakosti společnosti Holland Malt. Odkazuje na dopis univerzity Weiheinstephan, který potvrzuje rozlišovací vlastnosti HTST sladu.
- (32) V reakci na připomínky třetích osob Nizozemsko tvrdí, že světový trh se sladem zaznamenal v následujících letech růst. Odkazuje na seminář o sladovnickém ječmeni ze dne 4. a 5. října 2005, v jehož rámci Mezinárodní rada pro obiloviny ⁽⁹⁾ předpověděla, že celková kapacita sladu se do roku 2010 zvýší o 10 %. Na tomto semináři dále Rabobank oznámila, že celková spotřeba piva ročně narůstá o 2 %, zejména vlivem rostoucí spotřeby piva na rozvíjejících se trzích v Jižní Americe, Africe, Rusku, jihovýchodní Asii a Číně. Moderní sladovny, které se nacházejí v přímořských přístavech a jsou schopny zajistit velkokapacitní produkci, budou z tohoto vývoje těžit. Nizozemsko odkazuje na dopis sdružení Euromalt ze srpna 2005 ⁽¹⁰⁾, v němž je uvedeno, že je třeba zavřít malé, staré a neefektivní kapacity. V témže dopise se hovoří o nadbytečné kapacitě

⁽⁸⁾ - RM International, Malt Market Report, 22. dubna 2005 Rabobank, The malt industry, a changing industry structure, driven by emerging beer markets, březen 2005 H.M. Gauger, Market report, květen 2005. H.M. Gauger je makléř/poradce v oblasti sladovnictví, který vydává měsíčně zprávu o trhu se sladem s údaji o produkci a obchodu se sladem

⁽⁹⁾ Mezivládní organizace v oblasti obchodu s obilovinami.

⁽¹⁰⁾ Euromalt: „The EU malting industry“, srpen 2005

ve sladovnictví Společenství o objemu nejméně 500 000-700 000 tun. Podle Nizozemska se tato čísla zakládají na výrobě 24 hodin denně, 7 dní v týdnu a 365 dní v roce. Nebyla zohledněna období, kdy je v podnicích zastaven provoz, a proto není jisté, zda se skutečně jedná o nadbytečnou kapacitu. Nizozemsko dále odkazuje na zprávu ⁽¹¹⁾ výzkumného ústavu Frontier Economics o společnosti Holland Malt (o geografickém rozměru trhu a aspektech inovace). Závěr této zprávy zní následovně: nic neukazuje na to, že subvence poskytnutá Holland Malt povede k posunu odbytu sladu jiných evropských výrobců, nehledě na posun, který by se uskutečnil tak jako tak. Údajně tedy nic neukazuje na to, že poskytnutí subvence by ještě zhoršilo případnou nadbytečnou kapacitu evropských výrobců obyčejného sladu. Nizozemsko žádá Komisi, aby vzala v potaz existenci samostatného trhu s HTST sladem, sladem vysoké jakosti, který zamezuje „stárnutí“ piva. Dále Nizozemsko poukazuje na další uzavření kapacity o objemu 12 000 tun sladu, což přinese celkové uzavření stávající kapacity na 77 000 tun. Nadbytečná kapacita činí pouze 0,5 % celkové výrobní kapacity Společenství, což by nemělo narušit společný trh. Nakonec Nizozemsko připomíná, že subvence, kterou hodlá poskytnout, je určena výhradně na kompenzaci nevýhodné polohy Eemshavenu a na to, aby byly společnosti Holland Malt poskytnuty rovné konkurenční podmínky (bez subvence by bývalo došlo ke srovnatelné investici do sladovny v přímořském přístavu Terneuzen).

V. POSOUZENÍ PODPORY

Organizace trhu

- (33) Opatření se týká podpory podniku na zpracování ječmene. V souladu s článkem 23 nařízení (ES) č. 1784/2003 Rady ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹²⁾ se na produkty uvedené v tomto nařízení nepoužijí články 87, 88 a 89 Smlouvy. Odvětví, jehož se dotýká podpora týká, proto spadá pod předpisy Společenství o státní podpoře.

Zákaz státní podpory na základě čl. 87 odst. 1 Smlouvy

- (34) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy jsou podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státní prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby,

neslučitelné se společným trhem, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy.

- (35) Opatření spočívá v přímé investiční subvenci. Je selektivní v tom smyslu, že zvýhodňuje jediný podnik, totiž společnost Holland Malt.
- (36) Podle judikatury Soudního dvora je zlepšení konkurenčního postavení podniku v důsledku státní podpory obvykle důkazem toho, že je narušena hospodářská soutěž s jinými podniky, které takovou podporu neobdržely ⁽¹³⁾.
- (37) Opatření nepříznivě ovlivňuje obchod mezi členskými státy, pokud ztěžuje dovoz z jiných členských států nebo usnadňuje vývoz do jiných členských států. Přitom je rozhodující, zda se obchod mezi členskými státy v důsledku sporného opatření vyvíjí jinak nebo se jinak může vyvíjet.
- (38) S produktem, jehož se dotýká podpora týká (slad), se uvnitř Společenství intenzivně obchoduje. V roce 2004 se ve Společenství zobchodovalo zhruba 1,3 milionu tun sladu. To je přibližně 15 % celkové produkce sladu ve Společenství za rok 2004 ⁽¹⁴⁾. Toto odvětví je tedy vystaveno konkurenci. Hrozí proto nebezpečí, že v důsledku opatření podpory se obchod uvnitř Společenství bude vyvíjet jinak.

- (39) Dotyčné opatření proto představuje podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy.

Ustanovení čl. 87 odst. 2 Smlouvy: výjimky

- (40) V čl. 87 odst. 2 a 3 je stanoveno několik výjimek ze zákazu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy.
- (41) Výjimky uvedené v čl. 87 odst. 2 se na podporu nevztahují s ohledem na její povahu a cíle. Nizozemsko se také neodvolává na čl. 87 odst. 2.

Ustanovení čl. 87 odst. 3 Smlouvy: výjimky z posouzení Komise

- (42) V čl. 87 odst. 3 jsou uvedeny jiné formy podpory, které lze považovat za slučitelné se společným trhem. Zda jsou slučitelné se Smlouvou, musí být posouzeno z hlediska Společenství, a ne pouze z hlediska určitého státu. Se zřetelem na správné fungování společného trhu se musí na výjimky podle čl. 87 odst. 3 použít striktní výklad.

⁽¹³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. září 1980, věc C-730/79, Philip Morris versus Komise Evropských společenství, Sb. rozh. s. 2671, body 11 a 12.

⁽¹⁴⁾ Zdroj: H.M. Gauger Statistical Digest 2004-2005.

⁽¹¹⁾ Frontier Economics: „Holland Malt“, říjen 2005

⁽¹²⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 1154/2005 (Úř. věst. L 187, 19.7.2005, s. 11).

- (43) V souvislosti s čl. 87 odst. 3 písm. a) se poukazuje na to, že podporou zvýhodněný podnik nesídlí v regionu, kde by se hospodářský vývoj dal popsat jako extrémně nepříznivý ve smyslu *Pokynů k vnitrostátní regionální podpoře* ⁽¹⁵⁾ (hrubý domácí produkt (HDP) na obyvatele je nižší než 75 % průměru Společenství). Ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy proto nemůže ospravedlnit podporu výroby, zpracování a uvádění produktů na trh uvedených v příloze I Smlouvy.
- (44) V souvislosti s čl. 87 odst. 3 písm. b) se připomíná, že dotyčné opatření není určeno k podpoře uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu ani nemá napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu.
- (45) Podpora také není určena ani vhodná k uskutečnění cílů podle čl. 87 odst. 3 písm. d).

Ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy

- (46) Podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, mohou být na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy považovány za slučitelné se společným trhem, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.
- (47) Vzhledem k tomu, že Holland Malt není malým ani středním podnikem ve smyslu definice Komise ⁽¹⁶⁾, nevztahuje se na něj nařízení Komise (ES) č. 1/2004 ze dne 23. prosince 2003 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podporu malým a středním podnikům působícím v produkci, zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh ⁽¹⁷⁾. Zda je podpora investice ve prospěch zpracování zemědělských produktů slučitelná s čl. 87 odst. 3 písm. c), se proto bude posuzovat na základě bodu 4.2 pokynů.

Způsobitelné výdaje a procento podpory

- (48) V souladu s bodem 4.2.3 pokynů se mohou způsobitelné výdaje týkat stavby, získávání nebo zlepšování nemovitostí a nových strojů a vybavení, včetně počítačových programů. Podpora nesmí činit víc než 50 % způsobitelných investic v regionech cíle 1 a 40 % v ostatních regionech.
- (49) Tyto podmínky jsou splněny, jelikož podpora má být poskytnuta na stavbu budov, nákup pozemků pro tyto budovy a na vybavení. Navíc Nizozemsko oznámenou podporu omezilo na nejvýše 13,5 % způsobitelných nákladů.

Ekonomická životaschopnost a minimální normy Společenství

- (50) V bodě 4.2.3 pokynů se dále stanoví, že podpora investice smí být poskytnuta pouze podnikům, u nichž lze na

základě posouzení vyhlídek prokázat, že jsou ekonomicky životaschopné. Podnik musí splňovat minimální normy Společenství v oblasti životního prostředí, hygieny a dobrých životních podmínek zvířat.

- (51) Tyto podmínky jsou splněny. Nizozemsko poskytlo dostatečné záruky ekonomické životaschopnosti jak pivovaru Bavaria NV, tak sdružení Agrifirm, které společně tvoří společnost Holland Malt. Navíc bylo řádně prokázáno, že sladovna splňuje minimální normy Společenství v oblasti životního prostředí, hygieny a dobrých životních podmínek zvířat stanovených v nizozemském programu rozvoje venkova.

Možnosti odbytu na trhu

- (52) V bodě 4.2.5 pokynů se stanoví, že podporu nelze přiznat investicím do produktů, pro něž nelze najít běžné možnosti odbytu na trhu. To je třeba posoudit na příslušné úrovni v závislosti na dotyčných produktech, druzích investic a stávající i očekávané kapacitě. Přitom je třeba počítat s případnými omezeními výroby nebo omezeními poskytování podpor v rámci společné organizace trhu.
- (53) Řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy bylo zahájeno, jelikož na základě údajů, které měla Komise při zahájení řízení k dispozici, nebylo možné vyloučit, že se na trhu se sladem jedná o nadbytečnou kapacitu.
- (54) Připomínky Nizozemska a společnosti Holland Malt na základě zahájení řízení se v zásadě týkají třech bodů. Na prvním místě je zpochybňována nadbytečná kapacita na trhu se sladem (Nizozemsko a Holland Malt však nezpochybňují, že projekt povede ke zvýšené kapacitě na trhu se sladem). Za druhé se tvrdí, že investice do závodu v Eemshavenu bude mít větší vliv na obchod se třetími zeměmi než na obchod mezi členskými státy, protože vývoz sladu tvoří tržní segment, který je nezávislý na segmentu, v němž působí vnitrostátní dodavatelé sladu. Za třetí se vychází z toho, že existují oddělené trhy s obyčejným sladem a s prémiovým sladem.

Nadbytečná kapacita na trhu se sladem

- (55) Komise posuzovala situaci v souvislosti s výrobou a obchodem se sladem jak na světové úrovni, tak na úrovni Společenství. Vzhledem k tomu, že statistiky Eurostatu ohledně sladu jsou neúplné (chybějící nebo důvěrné údaje o výrobě a vývozu z několika zemí), opírala se Komise o údaje sdružení Euromalt, Mezinárodní rady pro obiloviny a o zprávu H.M. Gaugera o trhu se sladovnickým ječmenem.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. C 74, 10.3.1998, s. 9

⁽¹⁶⁾ Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků, 2003/361/ES (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. L 1, 3.1.2004, s. 1.

- (56) Co se týče situace na světovém trhu, lze z údajů sdružení Euromalt vyčíslit, že současná světová dodavatelská kapacita sladoven značně převyšuje poptávku a že tomu tak bude i v následujících letech. Dopis sdružení Euromalt ze srpna 2005 ⁽¹⁸⁾ obsahuje následující tabulku o světové kapacitě výroby sladu.

Světová kapacita výroby sladu

(v 1000 tun)

	2004	Přebytek	2006 (odhad)	Přebytek
EU-15	7 500		7 600	
EU-10	1 200		1 150	
Celkem EU-25	8 700	2 500	8 750	2 700
Rusko	850	-550	1 550	100
Ukrajina	230	-50	330	120
Bělorusko	70	-6	70	-10
Střední a východní Evropa	460	-60	470	-60
Evropa celkem	10 130	1 834	11 170	2 850
Nafta	3 600		3 900	
Jižní Amerika	1 220		1 370	
Oceánie	770		950	
Střední východ a střední Asie	200		200	
Afrika	380		380	
Čína	3 000		3 300	
Dálný východ	300		340	
Celkem	9 470	- 1 300	10 440	-900
Svět celkem	19 780	534	21 610	1 950

- (57) Jak vyplývá z tabulky, překročila celosvětová kapacita výroby sladu v roce 2004 poptávku přibližně o půl milionu tun. Odhady na rok 2006 ukazují na nárůst této nadbytečné kapacity na zhruba 2 miliony tun.

nejbližších letech nebude spojena s růstem světové poptávky po sladu. Struktura růstu spotřeby piva a její předpokládané pokračování příliš stimulovaly stavbu dalších sladových kapacit ve světě, takže současná světová kapacita na straně nabídky značně převyšuje poptávku, což potrvá ještě několik let. Podle Euromaltu je sice třeba nadále investovat do sladoven, avšak v Evropě není při zaostávání vývozních trhů zapotřebí žádné nové kapacity.

- (58) V dopise sdružení Euromalt se uvádí, že světová produkce piva dle očekávání nadále poroste průměrně nejméně o 1 až 2 % ročně. Tento průměrný růst je výsledkem růstu ve dvojmístných číslech v několika „nových“ pivních oblastech (Jižní Americe, Africe, Rusku, jihovýchodní Asii a Číně) a poklesu ve „starých“ regionech (západní Evropě a Severní Americe). Efektivita nových investic do pivovarů v růstových oblastech a příklon k „lehčím“ pivům vyústily také v drastický pokles spotřeby sladu na litr piva. Euromalt také vyvozuje závěr, že rostoucí poptávka po pivu v

- (59) Současnou světovou nadbytečnou kapacitu potvrzují i klesající číselné údaje o obchodu se sladem, která poskytla Mezinárodní rada pro obiloviny na semináři o sladovnickém ječmeni ve dnech 4. a 5. října 2005 v Bruselu ⁽¹⁹⁾. Podle Mezinárodní rady pro obiloviny světový obchod

⁽¹⁹⁾ Prezentace Johna Tjaardstry o tendencích produkce a spotřeby piva, sladovnického ječmene a sladu.

⁽¹⁸⁾ Viz poznámka 10.

sladem během dvou let klesl z 5 621 milionů tun v roce 2002/2003 na 5 275 milionů tun v roce 2004/2005 (toto číslo je rámcové). Na rok 2005/2006 očekává Mezinárodní rada pro obiloviny další pokles obchodovaného množství sladu. Tato sestupná tendence se odráží i v poklesu počtu vývozních certifikátů registrovaných u vývozců sladu v roce 2004/2005 (2 219 661 tun) oproti roku 2003/2004 (2 477 849), přičemž se na rok 2005/2006 očekává tento údaj ještě nižší než v roce 2004/2005 ⁽²⁰⁾. Také zpráva o trhu se sladem od RM International ⁽²¹⁾ zjevně poukazuje na světovou nadbytečnou kapacitu; v důsledku vyšší standardní kapacity nových sladoven a vzhledem ke skutečnosti, že světová produkce piva nerostla tak rychle, bude nová produkce sladu absorbována poptávkou poma-leji.

(60) Nizozemsko v dopise ze dne 14. října 2005 tvrdí, že světová poptávka po sladu kolem roku 2010 dle očekávání vzroste údajně o 10 %. Poukazuje se na prezentaci Mezinárodní rady pro obiloviny na semináři o sladovnickém ječmeni ve dnech 4. a 5. října 2005 v Bruselu. V této prezentaci se však uvádí, že pokud jde o prognózy na rok 2010, stoupne světová kapacita sladu dle očekávání o 10 %. Jako nesprávné se jeví použít za ukazatele poptávky světovou kapacitu sladu, jak podle všeho činí Nizozemsko.

(61) V následujících letech bude světový trh se sladem zjevně podléhat dvěma důležitým polohám vývoje. Na prvním místě je zde nárůst spotřeby piva v „nových“ pivních oblastech. Bude však třeba zvážit, do jaké míry bude sladovnictví Společenství mít z tohoto růstu užitek.

(62) Nárůst produkce piva v Číně nevedl k výraznějšímu nárůstu dovozu sladu. Podle zprávy Rabobank o světovém sladovnictví ⁽²²⁾ se množství dováženého sladu nezvýšilo, dokonce ani poté, co bylo v roce 2002 výrazně sníženo dovozní clo, jelikož rozsáhlý zpracovatelský průmysl v Číně je nakloněn dovozu sladovnického ječmene.

(63) Rostoucí spotřeba a produkce piva v jihovýchodní Asii je z větší části umožněna větším dovozem sladu z Austrálie, a to díky její blízkosti a dohodám o volném obchodu s touto zemí.

(64) Sladovny ve Společenství, které se nacházejí v přímořských přístavech, tak jako je to v případě společnosti Holland Malt, jsou zjevně v dobrém postavení, aby mohly uspokojit rostoucí poptávku po sladu z Jižní Ameriky a Afriky. Pokud jde o Jižní Ameriku, mohla by rostoucí poptávku po sladu částečně uspokojit také nově budovaná sladová kapacita v Argentině. Navíc rozšíření zemí Mercosur o Venezuelu a možná i další jihoamerické státy zřejmě povede k nárůstu obchodu se sladem v Jižní Americe.

(65) Vývoj v Rusku je druhým významným faktorem na světovém trhu se sladem. Rusko má celkovou kapacitu

sladu o objemu 1 milion tun a buduje kapacitu o objemu 450 000 tun. Vzhledem k tomu, že dostupnost jakostního sladovnického ječmene poroste s rozšířením kapacity, stane se Rusko soběstačnější a pravděpodobně bude i vývozcem sladu.

(66) Na základě výše uvedených skutečností nemá Komise žádné důkazy o tom, že v nejbližších letech skončí stávající situace, kdy je na světovém trhu se sladem nadbytečná kapacita. Pokud se týče světového trhu se sladem do roku 2010, předpokládá Mezinárodní rada pro obiloviny poměrně stabilní objem, jelikož „pokles v Rusku bude kompenzován růstem v Jižní Americe“, jak bylo uvedeno v prezentaci na semináři o sladovnickém ječmeni v říjnu 2005.

(67) Pokud jde o výrobní kapacitu sladu a obchod se sladem ve Společenství, uvedme, že sladovna Holland Malt v Eemshavenu byla zprovozněna v dubnu 2005. V dopise sdružení Euromalt ze srpna 2005 se uvádí, že Společenství má i přes uzavření několika sladoven z důvodu nízké rentability stále ještě nadbytečnou kapacitu sladu o objemu nejméně 500 000 až 700 000 tun (kapacita Společenství je 8 800 000 tun, spotřeba 5 900 000 a vývoz 2 250 000 tun).

(68) Podle sdružení Euromalt dosáhne rentabilita ve sladovnictví Společenství v roce 2005/2006 nejnižšího bodu v důsledku vysokého počtu ztrátových podniků, jejichž náklady jsou pokryty jen zčásti. Patrně v důsledku této nízké rentability ohlásil velký německý výrobce sladu Weissheimer v Andernachu na jaře 2006 úpadek. Kromě toho byly trvale uzavřeny další sladovny, včetně čtyř závodů ve Spojeném království, dvou v Německu a jednoho ve Francii. Jedná se o starší jednotky velkých podniků. Ostatní výrobci sladu se rozhodli část kapacity uzavřít dočasně. V jiných případech byly staré sladovny nahrazeny novými. Celková sladová kapacita ve Společenství, která z toho vyplývá, byla v červnu 2006 H.M. Gaugerem odhadnuta na 8 800 000 tun ⁽²³⁾, přičemž odhadovaná spotřeba ve Společenství a vývoz ze Společenství jsou srovnatelné s údaji z dopisu sdružení Euromalt ze srpna 2005. To by stále ještě znamenalo nadbytečnou kapacitu o objemu zhruba 600 000 tun.

(69) V dopise z října 2005 Nizozemsko uvádí, že číselné údaje uvedené sdružením Euromalt, tedy 500 000- 700 000 tun nadbytečné kapacity ve sladovnictví ve Společenství, se zakládají na takzvaných „name plate“ kapacitách, tj. produkci 24 hodin denně, 7 dní v týdnu a 365 dní v roce. Odstávky závodů z důvodu údržby, technických poruch a kontrol se neberou v potaz, čímž není jisté, zda se skutečně jedná o nadbytečnou kapacitu.

⁽²⁰⁾ Zpráva č. 5 H.M. Gaugera ze dne 2. června 2006. V této zprávě se na rok 2005/2006 vychází z celkového vývozu o objemu 2 140 milionů tun.

⁽²¹⁾ Viz poznámka 8.

⁽²²⁾ Viz poznámka 8.

⁽²³⁾ H.M. Gauger, červenec 2006 – State of the European Malt Industry (Stav evropského sladovnictví).

- (70) Komise se opírá o údaje o skutečné kapacitě a produkci ve sladovnictví ve Společenství v uplynulých letech. Ze statistického přehledu za léta 2004/2005 od H.M. Gaugera, který vycházel z vnitrostátních statistik, jakož i z údajů Eurostatu a sdružení Euromalt, Komise odvodila níže uvedenou tabulku.

Celková kapacita a výroba sladu ve Společenství

	Kapacita (v tunách):	Výroba v tunách
2002	8 613 304	8 455 119
2003	8 632 525	8 595 156
2004	8 818 633	8 644 575

- (71) Číselné údaje v tabulce ukazují využití celkové kapacity nejméně na 98 % v letech 2002-2004. Číselné údaje ze zprávy Frontier Economics ⁽²⁴⁾ vykazují srovnatelné procento využití. V roce 2005 bylo procento využití nižší při produkci sladu ve Společenství o objemu 8,4 milionů tun a kapacitě 8,8 milionů tun. Na prodejní rok 2006/2007 se očekává celková produkce 8,0 milionů tun při kapacitě 8,8 milionů tun ⁽²⁵⁾. Tyto nižší stupně využití však zjevně odrážejí reakci sladoven na nízkou ziskovost, tj. odrážejí jejich rozhodnutí produkovat méně sladu a dočasně uzavřít výrobní kapacitu. Pro prodejní rok 2006/2007 může být částečným vysvětlením také špatná sklizeň sladovnického ječmene. Čísla z let 2002 až 2004 ukazují, že je technicky možné využívat nejméně 98 % celkové výrobní kapacity. Toto vysoké procento skutečného využívání celkové kapacity nemůže být důvodem ke zpochybnění existence nadbytečné kapacity sladovnictví ve Společenství.

- (72) Jak se uvádí v dopise sdružení Euromalt ze srpna 2005, budou se v budoucnosti „muset uzavřít malé, staré a neefektivní kapacity. Bude to dlouhý proces vzhledem ke struktuře odvětví v určitých členských státech.“ Lze usuzovat, že tento proces se v roce 2006 zrychlil. V polovině roku 2006 je produkce sladu podle všeho opět v rovnováze se skutečnou poptávkou, jelikož se výrobci sladu naučili omezit svou produkci na možné objemy prodeje ⁽²⁶⁾. Avšak i po výše zmíněném trvalém uzavření starých sladoven převyšuje celková výrobní kapacita sladu ve Společenství ještě stále skutečnou poptávku o přibližně 600 000 tun. Navíc se neočekává nárůst poptávky uvnitř Společenství, vzhledem ke stagnující spotřebě piva, zatímco vývoz ze Společenství se uskuteční za situace, kdy ve světovém obchodě, která bude dle očekávání v následujících letech relativně stabilní. Komise proto nemá jasné údaje o tom, že v současné situaci vyznačující se nadbytečnou kapacitou dojde v nejbližší době k nějaké změně.

Důsledky pro obchod mezi členskými státy

- (73) Nizozemsko a společnost Holland Malt jsou toho názoru, že investice do závodu v Eemshavenu bude mít větší vliv na obchod se třetími zeměmi než na obchod mezi členskými státy, protože vývoz sladu představuje tržní segment, který je nezávislý na segmentu, v němž působí dodavatelé sladu z lokalit, které neleží u moře.

- (74) Komise uznává, že část sladové kapacity ve Společenství sestává z podniků mimo přímořské lokality, jakož i z malých soukromých nebo rodinných podniků, které produkují zejména pro vnitrostátní trh. Část jejich produkce však může být určena na vývoz, v takovém případě by byly vystaveny konkurenci ostatních sladoven ve Společenství, které se soustřeďují hlavně na vývoz (jako společnost Holland Malt).

- (75) Navíc ve sladovnictví ve Společenství existují velké skupiny, které si zajišťují odbyt sladu jak uvnitř, tak mimo Společenství. Holland Malt patří do této kategorie díky své poloze v přímořském přístavu, odkud může zásobovat jak trh Společenství, tak ostatní trhy. Sladovny ve Společenství, které se v první řadě soustředily na vývoz na jiné trhy, by proto mohly pocítovat konkurenci Holland Malt. Totéž platí pro sladovny ve Společenství, které prodávají hlavně na vnitřním trhu, jelikož Holland Malt ještě stále předpokládá, že bude prodávat značné množství sladu do evropských zemí. V podnikovém plánu ze srpna 2003 společnost Holland Malt oznámila, že v roce 2005 hodlá prodat 71 540 tun do evropských destinací (proti očekávanému prodeji 28 100 tun do Asie, 40 600 tun do Latinské Ameriky a 29 000 tun do Ruska).

- (76) Mohou nastat situace, kdy sladovny, které se zaměřují hlavně na vývoz do zemí mimo Společenství (jako společnost Holland Malt), nenaleznou kupce pro produkci plánovanou do těchto destinací, a tehdy by se nejspíš pokusily prodat tuto produkci uvnitř Společenství. Může nastat i opačná situace. Komise proto nepovažuje segmenty trhu uvnitř a mimo Společenství za zcela nezávislé. Existuje vzájemné propojení, přičemž vývoj mimo Společenství může mít vliv na vývoj uvnitř Společenství a naopak.

- (77) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise nesouhlasí se závěrem zprávy Frontier Economics, že nic nenaznačuje tomu, že subvence poskytnutá Holland Malt povede k jinému posunu odbytu sladu u ostatních evropských výrobců, než k jakému by beztak došlo. Komise nemůže vyloučit podobný posun odbytu sladu u ostatních evropských výrobců sladu vůči odběratelům uvnitř i mimo Společenství. V důsledku toho dospěla Komise k závěru, že podpora může ovlivnit obchod a hospodářskou soutěž mezi členskými státy.

⁽²⁴⁾ Viz poznámka 11.

⁽²⁵⁾ H.M. Gauger Market report nl. 4, 2. května 2006.

⁽²⁶⁾ H.M. Gauger, červenec 2006 – State of the European Malt Industry.

Trh s prémiovým sladem

(78) Komise vzala na vědomí údaje zaslané Nizozemskem a společností Holland Malt (včetně dopisů třetích osob) ohledně vývoje v oblasti HTST sladu⁽²⁷⁾. Nizozemsko, Holland Malt a zúčastněné strany popisují HTST slad jako druh sladu s jinými vlastnostmi než běžný slad, který dodává pivu více chuti a aromatu, trvalou perlivost a delší trvanlivost.

(79) Podle Nizozemska a společnosti Holland Malt lze HTST slad považovat za prémiový slad. S ohledem na jedinečné fyzikální vlastnosti, hmatatelnou jakost a vyšší cenovou třídu je podle nich také velice pravděpodobné, že HTST slad a obyčejný slad nebudou téměř nebo vůbec zaměnitelné. HTST slad vytvoří na trhu dle očekávání vlastní poptávku.

(80) Komise uznává, že HTST slad může mít zvláštní vlastnosti a vysokou jakost. Je také třeba zjistit, zda existuje samostatný trh s prémiovým sladem (který by byl zásobován HTST sladem) vedle trhu s obyčejným sladem, či nikoli. Soud prvního stupně prohlásil, že o dostatečně samostatném trhu lze hovořit pouze tehdy

„pokud tento produkt nebo tato služba má zvláštní znaky, jimiž se produkt nebo služba natolik zřetelně odlišuje od jiných produktů nebo služeb, že záměna s těmito jinými produkty nebo službami je možná jen v omezené míře a jejich konkurování není téměř znatelné. V tomto rámci je třeba posuzovat vzájemnou zaměnitelnost produktů na základě objektivních znaků těchto produktů, jakož i na základě struktury poptávky a nabídky na trhu a na základě poměrů v oblasti hospodářské soutěže⁽²⁸⁾.“

(81) V souvislosti se strukturou poptávky a nabídky na trhu a s poměry v oblasti hospodářské soutěže obdržela Komise připomínky několika zúčastněných stran (zejména národních sdružení výrobců sladu), které uvádějí, že nelze činit žádný jasný rozdíl mezi běžným a prémiovým sladem. Podle těchto připomínek je slad spíše produktem druhové povahy s lehce rozdílnými vlastnostmi a jakostními normami uloženými pivovarnictvím. Většina zákazníků sladoven zjevně poptává pouze slad vysoké jakosti, který odpovídá jejich specifikacím a splňuje veškeré požadavky na bezpečnost potravin.

(82) Lze proto usuzovat, že míra zaměnitelnosti různých druhů sladu z různých sladoven není nízká, jelikož všechny sladovny, aby uspokojily poptávku zákazníků, musejí produkovat slad vysoké jakosti.

⁽²⁷⁾ Prohlášení společnosti Bühler vztahující se k technologiím společnosti Holland Malt, nedatováno.
Dopis univerzity Freising – Weihenstephan Mnichov, květen 2005.
Dopis zúčastněné strany s podnikovým tajemstvím, v jehož důsledku s ním bude zacházeno jako s důvěrným.

⁽²⁸⁾ Rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 21. října 1997, věc T-229/94, Deutsche Bahn versus Komise Evropských společenství, Sb. rozh. II-1689, bod 10.

(83) Toto podle všeho potvrzuje i skutečnost, že prémiové pivo nemusí být nutně vyráběno ze sladu jiné jakosti než běžné pivo. Podle Nizozemska bude společnost Holland Malt vyrábět HTST slad v první řadě pro „prémiový segment“ pivního trhu. Nizozemsko uvádí, že na výrobu takového prémiového piva jsou požadovány suroviny vysoké jakosti s vlastnostmi, které tomuto pivu dodají lepší chuť. Holland Malt zmiňuje ve svém dopise zprávu „Just Drinks.com 2004 report⁽²⁹⁾“, v níž podle společnosti Holland Malt významné pivovary tvrdí, že prémiové pivo je ze své podstaty lepší tekutinou s plnější a specifitější chutí.

(84) Podle Komise odkazuje tato věta ve zprávě na obrázek, který má o prémiovém pivu spotřebitel, a není výrokem významných pivovarů. Na straně 59 této zprávy se uvádí, že spotřebitel má podle Scottish & Newcastle dojem, že prémiová značka piva má vyšší jakost a vyšší status. Zásadními faktory jsou: dojem vyšší jakosti – prémiové pivo je ze své podstaty lepší tekutinou s plnější a specifitější chutí.

(85) Ve shrnutí zprávy, kterou předložila sama společnost Holland Malt, se uvádí, že „z rozhovorů just-drinks.com s několika významnými mezinárodními aktéry v pivovarnictví po celém světě vyplynulo, že prémiové pivo je vlastně marketingovým pojmem“. Dále se v této zprávě uvádí, že standardní pivo se v určitých regionech nebo v určitých zemích uvnitř určitého regionu může stát pivem prémiovým a že významné mezinárodní pivovary přizpůsobují marketingovou strategii trhu. Druhy, které jsou v určitých regionech označeny jako prémiové značky, nemusejí být nutně takto označeny v jiných regionech. Dále se v této zprávě uvádí, že „čtenář si musí být vědom toho, že poptávka po prémiovém pivu se při srovnání mezi jednotlivými roky a při pohledu na vývoj během několika let liší z hlediska vnímání spotřebitele, a nikoli z hlediska specifikace produktu. Jak tvrdí společnost Interbrew, co je prémiové pivo určuje spotřebitel, a ne dané odvětví.“

(86) Skutečnost, že specifikace produktu není důležitým faktorem k určení, které pivo je označeno jako prémiové, by ukazovala na to, že různé druhy sladu, jestliže splňují (minimální) normy uložené pivovarnictvím, jsou mezi sebou snadno zaměnitelné. Na tuto zaměnitelnost se odkazuje také v oblasti fúzí věc Hugh Baird/Scottish and Newcastle⁽³⁰⁾. V souvislosti s trhem s dotčenými produkty tvrdí oznamující strany (Hugh Baird a Scottish and Newcastle), že je tento trh přinejmenším stejně široký jako všeobecný trh se sladem. V rozhodnutí se uvádí, že ačkoli je

⁽²⁹⁾ www.just-drinks.com, „A global market review of premium beer – with forecasts to 2010“.

⁽³⁰⁾ Věc č. IV/M.1372, 18.12.1998.

trh se sladem patrně rozdělen na trh pro pivovary a na trh pro palírny, nepovažují to strany za argument vzhledem k vysoké míře zastupitelnosti na straně nabídky.

(87) Navíc Komise při prostudování statistických zdrojů pro výrobu sladu neobjevila žádný samostatný trh s prémiovým sladem. Právě naopak, všechny tyto zdroje (Eurostat, Euromalt, Mezinárodní rada pro obiloviny) poskytují údaje pouze o všeobecném trhu se sladem. Nizozemsko a společnost Holland Malt neposkytly žádné údaje o stávajících kapacitách nebo výrobě prémiového sladu. Naopak, v argumentu o nadbytečné kapacitě poukazují na čísla o sladu (jako produktu), aniž činí rozdíl mezi obyčejným sladem a prémiovým sladem.

(88) Komise se proto domnívá, že mezi oběma kategoriemi (obyčejným a prémiovým sladem) nelze určit jasnou hranici. Je pravděpodobné, že existují rozdíly v jakosti, avšak zjevně nemají takovou povahu, aby se jimi zřetelně omezila zaměnitelnost druhů sladu nebo konkurence mezi výrobci sladu.

(89) Na základě výše uvedených závěrů o nadbytečné kapacitě na trhu se sladem, o možném vlivu dotyčné podpory na obchod mezi členskými státy a o absenci jasně prokazatelného samostatného trhu s prémiovým sladem Komise usoudila, že podpora není v souladu s bodem 4.2.5 pokynů, v němž se stanoví, že podporu nelze přiznat investicím do produktů, pro které nelze najít běžné možnosti odbytu na trhu.

Podpora sladovně v Litvě

(90) Společnost Holland Malt poukazuje na to, že situace na světovém trhu se sladem nebránila Komisi v tom, aby schválila podporu investice do sladovny v Litvě.

(91) Komise si dovoluje poukázat na to, že neschválila žádnou státní podporu investice do sladovny v Litvě po přistoupení této země do Společenství dne 1. května 2004. Před tímto datem se v Litvě neuplatňovala žádná pravidla pro státní podporu na zemědělské produkty. V každém případě jsou však nedostatky jiných členských států při plnění povinností podle článků 87 a 88 Smlouvy nepodstatné v souvislosti s otázkou, zda členský stát, proti němuž bylo zahájeno řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy, poskytl (nezákonnou) podporu ⁽³¹⁾.

(92) Komise si přeje v této souvislosti rovněž uvést, že zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy poté, co Španělsko oznámilo svůj záměr poskytnout podporu sladovně Maltacarrión S.A. ⁽³²⁾. Toto řízení bylo zahájeno z téhož důvodu jako řízení v této věci, tj. z důvodu, že nelze vyloučit, že se na trhu se sladem jedná o nadbytečnou kapacitu. Po zahájení řízení Španělsko oznámení dotyčné podpory stáhlo.

⁽³¹⁾ Viz například rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 30. dubna 1998, věc T-214/95, Het Vlaamse Gewest v. Komise Evropských společenství, Sb. rozh. II-717, bod 54.

⁽³²⁾ Věc C 48, 21.12.2005, dosud nezveřejněna v Úředním věstníku.

Regionální aspekty

(93) Komise uznává význam regionálního rozvoje v rámci podpory společnosti Holland Malt, jak jej uvádí Nizozemsko a různé zúčastněné strany, a tento význam jistě nebude zpochybňovat. V tomto smyslu by projekt vhodně zapadal do režimu IPR.

(94) Projekt však musí splňovat všechny podmínky pro podporu investic ve prospěch zpracování a odbytu zemědělských produktů, jak jsou stanoveny v pokynech. Jelikož nesplňuje nejméně jednu důležitou podmínku, nemůže Komise státní podporu do tohoto projektu povolit navzdory příznivým aspektům pro regionální rozvoj.

VI. ZÁVĚR

(95) Z výše uvedených důvodů považuje Komise podporu společnosti Holland Malt za neslučitelnou s články 87 a 88 Smlouvy. Podpora není v souladu s bodem 4.2.5 pokynů, v němž se stanoví, že podporu nelze poskytnout na investice do produktů, pro které nelze najít běžné možnosti odbytu na trhu.

(96) Nizozemsko v dopise ze dne 17. prosince 2004 oznámilo, že podpora byla přislíbena pod podmínkou, že ji Komise schválí. Pokud byla navzdory této podmínce podpora již poskytnuta, musí být získána zpět,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Nizozemsko poskytlo společnosti Holland Malt formou subvence ve výši 7 425 000 EUR pod podmínkou, že bude schválena Komisí, je neslučitelná se společným trhem.

Článek 2

Nizozemsko státní podporu uvedenou v článku 1 stáhne.

Článek 3

1. Nizozemsko přijme veškerá opatření potřebná k tomu, aby získalo od příjemce zpět podporu uvedenou v článku 1, která mu byla nezákonně poskytnuta.

2. Navrácení se uskuteční neprodleně a v souladu s vnitrostátními právními postupy, pokud tyto postupy umožňují neprodlený a skutečný výkon tohoto rozhodnutí. Částka, která má být získána zpět, zahrnuje úrok od data, kdy byla podpora zvýhodněnému poskytnuta, do data skutečného navrácení. Úrok

se vypočítá na základě úrokové sazby uplatňované pro výpočet čistého ekvivalentu subvence v rámci režimu regionálních podpor.

Článek 4

Nizozemsko do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí Komisi sdělí, jaká opatření přijalo, aby její rozhodnutí splnilo.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Nizozemskému království.

V Bruselu dne 26. září 2006.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 26. října 2006****o zřízení Výkonné agentury pro transevropskou dopravní síť podle nařízení Rady (ES) č. 58/2003**

(2007/60/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

technických úkolů, hlavním úkolem je posílit spojení mezi transevropskou dopravní sítí a společenstvími odborníků.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství ⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 58/2003 přenáší na Komisi pravomoc rozhodnout o vytvoření výkonných agentur v souladu se statutem stanoveným uvedeným nařízením a o jejich pověření některými úkoly týkajícími se správy jednoho nebo více programů nebo akcí Společenství.
- (2) Vytvoření výkonné agentury má Komisi umožnit, aby se soustředila na své přednostní aktivity a funkce, které není možno přenést na někoho jiného, aniž ovšem přestane ovládat, kontrolovat a být celkově odpovědná za akce spravované výkonnými agenturami.
- (3) Cílem správy programu akce Společenství v oblasti transevropské dopravní sítě je provádění projektů technického charakteru, nezahrnuje přijímání politických rozhodnutí a požaduje vysokou úroveň odborných technických a finančních znalostí v průběhu celého projektu.
- (4) Přenesení úkolů spojených s prováděním této akce Společenství na výkonnou agenturu může být provedeno podle jasného oddělení plánování, stanovení priorit a hodnocení programu, které budou podléhat útvarům Komise, a provádění projektů, které bude svěřeno výkonné agentuře.
- (5) Rozbor poměru nákladů a přínosů provedená za tímto účelem ukázala, že vznik výkonné agentury by umožnil zvýšit účinnost provádění transevropské dopravní sítě při nižších nákladech. Vzhledem k vlastnostem transevropské dopravní sítě musí být kladen důraz na přenesení

- (6) Aby mohla dosáhnout cílů stanovených a kontrolovaných Komisí, musí agentura vypracovat odborný posudek na vysoké úrovni. Vytvoření agentury také musí umožnit optimalizovat provádění transevropské dopravní sítě tím, že bude přijímat pracovníky specializované na otázky transevropské dopravní sítě.
- (7) Vytvoření agentury musí zvýšit pružnost při provádění akce Společenství v oblasti transevropské dopravní sítě. Roční pracovní program agentury jí musí umožnit zejména přispět k uskutečňování ročních priorit provádění transevropské dopravní sítě, které plánuje a o kterých rozhoduje Komise. Agentura také musí zajistit lepší koordinaci financování s jinými nástroji Společenství.
- (8) Správa založená na výsledcích získaných agenturou, při vytváření nutných koordinačních a kontrolních postupů a okruhů musí umožnit zjednodušení podmínek při provádění transevropské dopravní sítě jednotlivými útvary Komise. Útvary Komise budou moci využívat technické práce agentury, souběžně budou vhodným způsobem podnikat kroky, které předpokládají politické hodnocení.
- (9) Spolupráce agentury s útvary Komise a plnění jejich zvláštních úkolů musí umožnit zlepšení viditelnosti akce Společenství v oblasti transevropské dopravní sítě.
- (10) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru výkonných agentur,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Vytvoření agentury**

1. Zřizuje se výkonná agentura pro správu akce Společenství v oblasti transevropské dopravní sítě (dále jen „agentura“), jejíž statut je stanoven nařízením (ES) č. 58/2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, 16.1.2003, s. 1.

2. Název agentury je „Výkonná agentura pro transevropskou dopravní síť“.

pravomocí Komise, a zejména činností souvisejících s přidělováním zakázek a příspěvků⁽²⁾;

Článek 2

Umístění

Sídlo agentury je v Bruselu.

(e) sběr, rozbor a předávání všech informací nutných k provádění transevropské sítě Komisi;

(f) veškerá technická a správní podpora požadovaná Komisí.

Článek 3

Délka trvání

Agentura je zřízena pro období, které začíná dnem 1. listopadu 2006 a končí dnem 31. prosince 2008.

2. Provádění úkolů podle odst. 1 písm. b) se nedotýká odpovědnosti orgánů řídících operační programy spolufinancované strukturálními fondy nebo Fondem soudržnosti pokud jde o výběr nebo provádění projektů, které jsou součástí transevropské dopravní sítě, ani finanční odpovědnosti členských států v rámci sdíleného řízení těchto programů;

3. Mimo úkolů uvedených v odstavci 1 může být agentura pověřena Komisí, po vyjádření stanoviska Výboru výkonných agentur, prováděním úkolů stejné povahy v rámci jiných programů nebo akcí Společenství ve smyslu článku 2 nařízení (ES) č. 58/2003, za podmínky, že tyto programy nebo akce zůstávají v mezích akce Společenství v oblasti transevropské dopravní sítě.

Článek 4

Cíle a úkoly

1. Agentura je pověřena, v rámci akce Společenství v oblasti transevropské dopravní sítě prováděním úkolů týkajících se poskytování finanční pomoci Společenství podle nařízení Rady č. 2236/95⁽²⁾, s výjimkou plánování, stanovení priorit, hodnocení programu, přijímání rozhodnutí o financování a legislativního monitorování. Agentura je pověřena vykonáváním zejména těchto úkolů:

4. Rozhodnutí o přenesení pravomocí Komise podrobně definuje všechny úkoly svěřené agentuře a je upraveno podle dodatečných úkolů, které by mohly být agentuře svěřeny. Pro informaci je předáno výborům výkonných agentur.

Článek 5

Organizační struktura

(a) řízení přípravné fáze, financování a sledování finanční pomoci poskytnuté projektům společného zájmu v rámci rozpočtu na transevropské dopravní síť i nezbytné kontroly prováděné za tímto účelem a přijímání odpovídajících rozhodnutí při použití přenesených pravomocí Komise;

1. Agentura je řízena řídicím výborem a ředitelem, kteří jsou jmenováni Komisí.

(b) koordinace s ostatními nástroji Společenství, zajištění lepší koordinace pomocí na všech trasách prioritních projektů, které jsou také příjemcem financí od strukturálních fondů, Fondu soudržnosti i Evropské investiční banky;

2. Členové řídicího výboru jsou jmenováni na dobu, která je uvedena v článku 3.

(c) technická pomoc iniciátorům projektů v oblasti finančního inženýrství projektů a rozvoj společných metod hodnocení;

3. Ředitel agentury je jmenován na dobu, která je uvedena v článku 3.

(d) přijímání nástrojů pro plnění příjmů a výdajů rozpočtu a výkon všech činností potřebných pro řízení akcí Společenství v oblasti transevropské dopravní sítě podle nařízení Rady (ES) č. 2236/95 na základě přenesených

Článek 6

Grant

Agentura dostává příspěvek ze souhrnného rozpočtu Evropských společenství, čerpaný z finančních prostředků přidělených na akci Společenství v oblasti transevropské dopravní sítě a případně

⁽²⁾ Úř. věst. L 228, 23.9.1995.

⁽³⁾ Úř. věst. L 228, 23.9.1995, s. 1.

jiných programů nebo akcí Společenství, jejichž prováděním byla agentura pověřena podle čl. 4 odst. 3.

Článek 7

Dohled a zpráva o provádění

Agentura podléhá dohledu Komise a musí pravidelně předávat zprávu o provádění akce Společenství v odvětví transevropské dopravní sítě, kterou je pověřená, podle postupů a četnosti stanovených v pověřovacím rozhodnutí.

Článek 8

Provádění provozního rozpočtu

Agentura provádí svůj provozní rozpočet podle ustanovení nařízení Komise (ES) č. 1653/2004 ⁽⁴⁾.

V Bruselu dne 26. října 2006.

Za Komisi
Jacques BARROT
místopředseda

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 297, 22.9.2004, s. 6.

**ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VETERINÁRNÍHO VÝBORU ZŘÍZENÉHO DOHODOU MEZI
EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ O OBCHODU
SE ZEMĚDĚLSKÝMI PRODUKTY Č. 1/2006**

ze dne 1. prosince 2006

o změně dodatků 1, 2, 3, 4, 5, 6 a 10 přílohy 11 dohody

(2007/61/ES)

VÝBOR,

s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty (dále jen „dohoda o zemědělství“), a zejména na čl. 19 odst. 3 přílohy 11 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dohoda o zemědělství vstoupila v platnost dnem 1. června 2002.

(2) Podle čl. 19 odst. 1 přílohy 11 dohody o zemědělství se zřizuje smíšený veterinární výbor, který je pověřen zabývat se všemi záležitostmi souvisejícími s uvedenou přílohou a jejím prováděním a který je zodpovědný za úkoly v ní stanovené. V souladu s odstavcem 3 uvedeného článku může smíšený veterinární výbor rozhodnout o změně dodatků přílohy 11 dohody, zejména s cílem je upravit a aktualizovat.

(3) Dodatky 1, 2, 3, 4, 5, 6 a 11 přílohy 11 dohody o zemědělství byly poprvé změněny rozhodnutím smíšeného veterinárního výboru zřízeného Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty č. 2/2003 ze dne 25. listopadu 2003 o změně dodatků 1, 2, 3, 4, 5, 6 a 11 přílohy 11 dohody ⁽¹⁾.

(4) Dodatky 1, 2, 3, 4, 5 a 11 přílohy 11 dohody o zemědělství byly naposledy pozměněny rozhodnutím smíšeného veterinárního výboru zřízeného Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty č. 2/2004 ze dne 9. prosince 2004 o změně dodatků 1, 2, 3, 4, 5, 6 a 11 přílohy 11 dohody ⁽²⁾.

(5) Dodatek 6 přílohy 11 dohody o zemědělství byl změněn rozhodnutím smíšeného veterinárního výboru zřízeného Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty č. 1/2005 ze dne 21. prosince 2005 o změně dodatku 6 přílohy 11 dohody ⁽³⁾.

(6) Švýcarská konfederace se zavázala zahrnout do svých vnitrostátních právních předpisů ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) 2003/99 ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS ⁽⁴⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravním řetězci ⁽⁵⁾ a nařízení Komise (ES) č. 1003/2005 ze dne 30. června 2005, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003, pokud jde o cíl Společenství zaměřený na snížení výskytu určitých sérotypů salmonely v reprodukčních hejnech druhu *Gallus gallus*, a kterým se mění nařízení (ES) č. 2160/2003 ⁽⁶⁾.

(7) Švýcarská konfederace se zavázala zahrnout do svých vnitrostátních právních předpisů ustanovení směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství ⁽⁷⁾.

(8) Švýcarská konfederace se zavázala zahrnout do svých vnitrostátních právních předpisů ustanovení nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny ⁽⁸⁾, nařízení Komise (ES) č. 2074/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví prováděcí opatření pro některé výrobky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 a pro organizaci úředních kontrol podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, kterým se stanoví odchylka od nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 ⁽⁹⁾, a nařízení Komise (ES) č. 2075/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase ⁽¹⁰⁾.

(9) Je třeba změnit znění dodatku 1 přílohy 11 dohody o zemědělství, aby se zohlednily právní předpisy Společen-

⁽¹⁾ Úř. věst. L 23, 28.1.2004, s. 27.

⁽²⁾ Úř. věst. L 17, 20.1.2005, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 347, 30.12.2005, s. 93.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 31.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 170, 1.7.2005, s. 12.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 27.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 60.

ství a Švýcarska týkající se zoonóz a zvláštních pravidel, pokud jde o obchod mezi Společenstvím a Švýcarskou konfederací.

- (10) Je třeba změnit znění dodatků 1, 2, 3, 4, 5 a 10 přílohy 11 dohody o zemědělství, aby se zohlednily změny v právních předpisech Společenství a Švýcarska, které byly v platnosti ke dni 1. července 2006.
- (11) Veterinární opatření stanovená švýcarskými právními předpisy pro produkty živočišného původu určené k lidské spotřebě se uznávají za rovnocenná pro obchodní účely. Je tedy třeba změnit dodatek 6 přílohy 11 dohody o zemědělství.
- (12) Ustanovení dodatků 5 a 10 přílohy 11 dohody o zemědělství se přezkoumají v rámci smíšeného veterinárního výboru nejpozději ve lhůtě jednoho roku po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Dodatky 1, 2, 3, 4, 6 a 10 přílohy 11 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o obchodu se zemědělskými produkty se nahrazují dodatky uvedenými v příloze tohoto rozhodnutí.

V Bernu dne 1. prosince 2006.

Za Švýcarskou konfederaci
Vedoucí delegace
Hans WYSS

Článek 2

V dodatku 5 přílohy 11 dohody o zemědělství se v kapitole 3 bod V podbod A. nahrazuje tímto:

„A. Za kontroly živých zvířat ze zemí, na něž se nevztahuje tato příloha, se švýcarské orgány zavazují vybírat alespoň poplatky spojené s úředními kontrolami stanovené v kapitole VI nařízení (ES) č. 882/2004 v minimální výši stanovené v příloze V uvedeného nařízení.“

Článek 3

Toto rozhodnutí je sepsáno ve dvou vyhotoveních a podepsáno spolupředsedy nebo jinými osobami oprávněnými jednat jménem smluvních stran.

Článek 4

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem posledního podpisu.

V Bruselu dne 1. prosince 2006.

Za Evropské společenství
Vedoucí delegace
Paul VAN GELDORP

PŘÍLOHA

„Dodatek 1

TLUMENÍ/HLÁŠENÍ NÁKAZ

I. Slintavka a kulhavka

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
1. Směrnice Rady 2003/85/ES ze dne 29. září 2003, kterou se stanoví opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky, zrušují směrnice 85/511/EHS a rozhodnutí 89/531/EHS a 91/665/EHS a mění směrnice 92/46/EHS (Úř. věst. L 306, 22.11.2003, s. 1), ve znění rozhodnutí Komise 2005/615/ES ze dne 16. srpna 2005, kterým se mění příloha XI směrnice Rady 2003/85/ES, pokud jde o národní laboratoře v některých členských státech.	1. Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40), a zejména články 1, 1a a 9a (opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám, cíle tlumení) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 99 až 103 (zvláštní opatření pro tlumení slintavky a kulhavky) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 14. června 1999 o organizaci Spolkového ministerstva národního hospodářství, naposledy pozměněné dne 10. března 2006 (RS 172.216.1), a zejména článek 8 (referenční laboratoř, registrace, kontrola a dodávky očkovacích látek proti slintavce a kulhavce) uvedeného nařízení.

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Komise a Spolkový veterinární úřad si vzájemně oznamují jakýkoliv úmysl provádět nouzové očkování. V případech krajní naléhavosti se oznámení může týkat již přijatého rozhodnutí a pravidel jeho provádění. Ve všech případech se neprodleně zahájí konzultace v rámci smíšeného veterinárního výboru.
2. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje pohotovostním plánem, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového veterinárního úřadu.
3. Společnou referenční laboratoř pro určování viru slintavky a kulhavky je: Institute for Animal Health Pirbright Laboratory, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze XVI směrnice 2003/85/ES.

II. **Klasický mor prasat**

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 2001/89/ES ze dne 23. října 2001 o opatřeních Společenství pro tlumení klasického moru prasat (Úř. věst. L 316, 1.12.2001, s. 5), naposledy pozměněná Aktem o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie – Příloha II: Seznam uvedený v článku 20 aktu o přistoupení – 6. Zemědělství – B. Veterinární a rostlinolékařské předpisy – I. Veterinární předpisy (Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 381).	1. Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40), a zejména články 1, 1a a 9a (opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám, cíle tlumení) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 40 až 47 (odstraňování a využívání odpadu), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 116 až 121 (zjištění klasického moru prasat při porážce, zvláštní opatření pro tlumení prasečího moru) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 14. června 1999 o organizaci Spolkového ministerstva národního hospodářství, naposledy pozměněné dne 10. března 2006 (RS 172.216.1), a zejména článek 8 uvedeného nařízení (referenční laboratoř). 4. Nařízení ze dne 23. června 2004 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA), naposledy pozměněné dne 22. června 2005 (RS 916.441.22).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Komise a Spolkový veterinární úřad si vzájemně oznamují jakýkoliv úmysl provádět nouzové očkování. Neprodleně se zahájí konzultace v rámci smíšeného veterinárního výboru.
2. Je-li to nezbytné, Spolkový veterinární úřad podle čl. 117 odst. 5 nařízení o epizootických nákazách přijme technická prováděcí pravidla pro označování masa z ochranných pásem a pásem dozoru a pro zacházení s ním.
3. Podle článku 121 nařízení o epizootických nákazách se Švýcarsko zavazuje provádět v souladu s články 15 a 16 směrnice 2001/89/ES plán eradikace klasického moru prasat u volně žijících prasat. Neprodleně se zahájí konzultace v rámci smíšeného veterinárního výboru.
4. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje pohotovostním plánem, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového veterinárního úřadu.
5. Kontrolami na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 21 směrnice 2001/89/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
6. Je-li to nezbytné, Spolkový veterinární úřad podle čl. 89 odst. 2 nařízení o epizootických nákazách přijme technická prováděcí pravidla pro sérologické kontroly prasat v ochranných pásmech a pásmech dozoru v souladu s kapitolou IV přílohy rozhodnutí 2002/106/ES (Úř. věst. L 39, 9.2.2002, s. 71).
7. Společnou referenční laboratoř pro klasický mor prasat je: Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, 15 Bünteweg 17, D-30559, Hannover, Německo. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze IV směrnice 2001/89/ES.

III. Africký mor prasat

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 2002/60/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví zvláštní ustanovení pro tlumení afrického moru prasat a kterou se mění směrnice 92/119/EHS, pokud jde o těšinskou chorobu prasat a africký mor prasat (Úř. věst. L 192, 20.7.2002, s. 27), naposledy pozměněná Aktem o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie – Příloha II: Seznam uvedený v článku 20 aktu o přistoupení – 6. Zemědělství – B. Veterinární a rostlinolékařské předpisy – I. Veterinární předpisy (Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 381).	1. Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40), a zejména články 1, 1a a 9a (opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám, cíle tlumení) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 40 až 47 (odstraňování a využívání odpadu), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 116 až 121 (zjištění klasického moru prasat při porážce, zvláštní opatření pro tlumení prasečího moru) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 14. června 1999 o organizaci Spolkového ministerstva národního hospodářství, naposledy pozměněné dne 10. března 2006 (RS 172.216.1), a zejména článek 8 uvedeného nařízení (referenční laboratoř). 4. Nařízení ze dne 23. června 2004 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA), naposledy pozměněné dne 22. června 2005 (RS 916.441.22).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Referenční laboratoř Společenství pro africký mor prasat je: Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Španělsko. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze V směrnice 2002/60/ES.
2. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje pohotovostním plánem, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového veterinárního úřadu.
3. Je-li to nezbytné, Spolkový veterinární úřad podle čl. 89 odst. 2 nařízení o epizootických nákazách přijme technická prováděcí pravidla pro diagnózu afrického moru prasat, v souladu s rozhodnutím 2003/422/ES (Úř. věst. L 143, 11.6.2003, s. 35).
4. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 20 směrnice 2002/60/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

IV. Mor koní

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 92/35/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se stanoví pravidla a opatření pro tlumení moru koní (Úř. věst. L 157, 10.6.1992, s. 19), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40), a zejména články 1, 1a a 9a (opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám, cíle tlumení) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 112 až 115 (zvláštní opatření pro tlumení moru koní) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 14. června 1999 o organizaci Spolkového ministerstva národního hospodářství, naposledy pozměněné dne 10. března 2006 (RS 172.216.1), a zejména článek 8 uvedeného nařízení (referenční laboratoř).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Při rozšíření zvláště závažné epizootické nákazy ve Švýcarsku se smíšený veterinární výbor sejde ke zvážení situace. Příslušné švýcarské orgány přijmou na základě tohoto šetření nezbytná opatření.
2. Společnou referenční laboratoř pro mor koní je: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid, Španělsko. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze III směrnice 92/35/EHS.
3. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 16 směrnice 92/35/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
4. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje pohotovostním plánem, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového veterinárního úřadu.

V. **Influenza ptáků**A. **PŘÁVNÍ PŘEDPISY**

Evropské společenství	Švýcarsko
- Směrnice Rady 92/40/EHS ze dne 19. května 1992, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení influenzy ptáků (Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 1), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1). - Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS (Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16).	- Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40), a zejména články 1, 1a a 9a (opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám, cíle tlumení) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona - Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 77 až 98 (všeobecná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 122 až 125 (zvláštní opatření pro influenzu ptáků) uvedeného nařízení. - Nařízení ze dne 14. června 1999 o organizaci Spolkového ministerstva národního hospodářství, naposledy pozměněné dne 10. března 2006 (RS 172.216.1), a zejména článek 8 uvedeného nařízení (referenční laboratoř).

B. **ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA**

- Společnou referenční laboratoří pro influenzu ptáků je: Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze V směrnice 92/40/EHS a v příloze VII bodě 2 směrnice 2005/94/ES.
- Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje pohotovostním plánem, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového veterinárního úřadu.
- Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 18 směrnice 92/40/EHS, článku 60 směrnice 2005/94/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

VI. Newcastle'ská choroba

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 92/66/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení newcastleské choroby (Úř. věst. L 260, 5.9.1992, s. 1), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejich prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40), a zejména články 1, 1a a 9a (opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám, cíle tlumení) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 40 až 47 (odstraňování a využívání odpadu), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 122 až 125 (zvláštní opatření pro newcastleskou chorobu) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 14. června 1999 o organizaci Spolkového ministerstva národního hospodářství, naposledy pozměněné dne 10. března 2006 (RS 172.216.1), a zejména článek 8 uvedeného nařízení (referenční laboratoř). 4. Instrukce (technická směrnice) Spolkového veterinárního úřadu ze dne 20. června 1989 o tlumení paramyxovirozy holubů (Věstník Spolkového veterinárního úřadu 90(13), s. 113 (očkování atd.)). 5. Nařízení ze dne 23. června 2004 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA), naposledy pozměněné dne 22. června 2005 (RS 916.441.22).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Společnou referenční laboratoří pro newcastleskou chorobu je: Central Veterinary Laboratory, New Haw, Weybridge, Surrey KT15 3NB, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze V směrnice 92/66/EHS.
2. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje pohotovostním plánem, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového veterinárního úřadu.
3. Poskytování informací podle článků 17 a 19 směrnice 92/66/EHS je v působnosti smíšeného veterinárního výboru.
4. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 22 směrnice 92/66/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

VII. Nákazy ryb a mlžů

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
- Směrnice Rady 93/53/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se zavádějí minimální opatření Společenství ke zdolávání některých nákaz ryb (Úř. věst. L 175, 19.7.1993, s. 23), naposledy pozměněná Aktem o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie – Příloha II: Seznam uvedený v článku 20 aktu o přistoupení – 6. Zemědělství – B. Veterinární a rostlinolékařské předpisy – I. Veterinární předpisy (Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 381). - Směrnice Rady 95/70/ES ze dne 22. prosince 1995, kterou se stanoví minimální opatření Společenství pro zdolávání některých nákaz mlžů (Úř. věst. L 332, 30.12.1995, s. 33), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).	- Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40), a zejména články 1, 1a a 10 (opatření proti epizootickým nákazám) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. - Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 3 a 4 (příslušné epizootické náказы), 61 (povinnosti nájemců rybolovných práv a orgánů rybářského dozoru), 62 až 76 (všeobecná opatření pro tlumení epizootických nákaz) a 275 až 290 (zvláštní opatření pro náказы ryb, diagnostická laboratoř) uvedeného nařízení.

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

- Ve Švýcarsku se v současnosti nevyskytují lososi a jejich chov není povolen. Nakažlivá chudokrevnost lososů je ve Švýcarsku podle nařízení o epizootických nákazách považována za nákazu, kterou je třeba tlumit.
- Ve Švýcarsku se v současnosti neprovozuje chov jedlých ústřic. Při výskytu bonamiozy nebo marteiliózy přijme Spolkový veterinární úřad na základě článku 57 zákona o epizootických nákazách nezbytná nouzová opatření v souladu s pravidly Společenství.
- V případech uvedených v článku 7 směrnice 93/53/EHS se informace předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
- Společnou referenční laboratoř pro náказы ryb je: Statens Veterinære Serumlaboratorium, Landbrugsministeriet, Høngevej 2, 8200 Århus, Dánsko. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze C směrnice 93/53/EHS.
- Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje pohotovostním plánem, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového veterinárního úřadu.
- Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 16 směrnice 93/53/EHS, článku 8 směrnice 95/70/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
- V případech uvedených v článku 5 směrnice 95/70/EHS se informace předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
- Referenční laboratoř Společenství pro náказы mlžů je: Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, Francie. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze B směrnice 95/70/EHS.

VIII. Přenosné spongiformní encefalopatie

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 688/2006 ze dne 4. května 2006, kterým se mění příloha III a XI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, pokud jde o monitorování přenosných spongiformních encefalopatií a specifikovaného rizikového materiálu skotu ve Švédsku (Úř. věst. L 120, 5.5.2006, s. 10).	1. Nařízení ze dne 27. května 1981 o ochraně zvířat (OPAn), naposledy pozměněné dne 12. dubna 2006 (RS 455.1), a zejména článek 64f (postupy při omračování zvířat) tohoto nařízení. 2. Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE) (RS 916.443.11). 3. Zákon o potravinách a spotřebním zboží (LDAL) ze dne 9. října 1992, naposledy pozměněný dne 16. prosince 2005 (RS 817.0), a zejména články 24 (inspekce a odběr vzorků) a 40 (kontrola potravin) tohoto zákona. 4. Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách živočišného původu (RS 817.022.108), a zejména články 4 a 7 (části jatečně upravených těl, jejichž použití je zakázáno) tohoto nařízení. 5. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 6 (definice a zkratky), 36 (osvědčení), 61 (oznamovací povinnost), 130 (kontrola švýcarských hospodářských zvířat), 175 až 181 (přenosné spongiformní encefalopatie), 297 (vnitrostátní provádění), 301 (úkoly kantonálního veterinárního lékaře), 303 (odborné vzdělávání a další vzdělávání úředních veterinárních lékařů) a 312 (diagnostické laboratoře) tohoto nařízení. 6. Nařízení ze dne 10. června 1999 o katalogu krmiv pro zvířata (OLAIA), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.307.1), a zejména článek 28 (přeprava krmiv pro užitková zvířata), příloha 1 část 9 (produkty ze suchozemských zvířat), část 10 (ryby, ostatní mořští živočichové a produkty a vedlejší produkty z těchto živočichů) a příloha 4 (seznam zakázaných látek) tohoto nařízení. 7. Nařízení ze dne 23. června 2004 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA), naposledy pozměněné dne 22. června 2005 (RS 916.441.22).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Referenční laboratoří Společenství pro přenosné spongiformní encefalopatie (TSE) je: The Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze X kapitole B nařízení (ES) č. 999/2001.
2. Podle článku 57 zákona o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje pohotovostním plánem pro provádění opatření k tlumení TSE.
3. Podle článku 12 nařízení (ES) č. 999/2001 jsou zvířata podezřelá z infekce TSE úředně omezena v pohybu do doby, než jsou známy výsledky klinických a epizootologických vyšetření, která provádějí příslušné orgány, nebo za úředního dohledu usmrcena pro laboratorní vyšetření.

Podle článků 179b a 180a nařízení o epizootických nákazách je ve Švýcarsku zakázána porážka zvířat podezřelých z infekce TSE. Podezřelá zvířata musejí být usmrcena bez prolití krve a spálena, jejich mozek pak musí být podroben testům v referenční švýcarské laboratoři pro TSE.

Podle článku 10 nařízení o epizootických nákazách provádí Švýcarsko identifikaci skotu pomocí systému stále identifikace umožňujícího nalézt matku zvířete a jeho stádo původu a zjistit, zda zvířata nejsou potomky samic podezřelých nebo nakažených bovinní spongiformní encefalopatií.

Podle článku 179c nařízení o epizootických nákazách provádí Švýcarsko porážku zvířat nakažených BSE, stejně jako potomků krav nakažených bovinní spongiformní encefalopatií, narozených v období dvou let před stanovením diagnózy. Ode dne 1. července 1999 je rovněž prováděna porážka celé kohorty (porážka celého stáda se prováděla v období od 14. prosince 1996 do 30. června 1999).

4. Podle článku 180b nařízení o epizootických nákazách se ve Švýcarsku usmrcují zvířata nakažená klusavkou, jejich matky, přímí potomci nakažených matek a všechny ostatní ovce a kozy daného stáda, s výjimkou:

- ovcí s minimálně jednou alelou ARR a žádnou alelou VRQ a
- zvířat mladších 2 měsíců, určených výhradně k porážce. Hlava a orgány břišní dutiny těchto zvířat se zneškodní v souladu s ustanoveními nařízení o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA).

V případě ras o nízkém počtu zvířat lze výjimečně upustit od usmrcení stáda. V takovém případě je stádo pod úředním veterinárním dohledem po dobu 2 let, během níž se dvakrát ročně provádí klinická zkouška u zvířat daného stáda. Jsou-li v průběhu tohoto období některá zvířata usmrcena, podrobí se jejich hlavy včetně mandlí analýze v referenční laboratoři pro TSE.

Tato opatření jsou přezkoumána v závislosti na výsledcích veterinárního dohledu nad zvířaty. Zvláště doba dohledu se v případě zjištění nového případu nákazy ve stádu prodlouží.

V případě potvrzení BSE u ovce nebo kozy se Švýcarsko zavazuje použít opatření stanovená v příloze VII nařízení (ES) č. 999/2001.

5. Podle článku 7 nařízení (ES) č. 999/2001 zakazují členské státy Společenství zkrmování živočišných bílkovin hospodářskými užitkovými zvířaty drženými, vykrmovanými nebo chovanými za účelem výroby potravin. V členských státech Společenství platí úplný zákaz krmení přežvýkavců bílkovinami živočišného původu.

Na základě článku 18 nařízení o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA) zavedlo Švýcarsko od 1. ledna 2001 úplný zákaz krmení hospodářských zvířat bílkovinami živočišného původu.

6. Podle článku 6 nařízení (ES) č. 999/2001 a v souladu s přílohou III kapitolou A uvedeného nařízení provádějí členské státy Společenství roční program dohledu nad BSE. Tento program obsahuje používání zrychlených testů BSE u veškerého skotu staršího 24 měsíců, který byl nuceně poražen, uhynul v hospodářství nebo byl shledán nakaženým při prohlídce před porážkou, a u všech zvířat starších 30 měsíců, která byla poražena pro lidskou spotřebu.

Zrychlené testy BSE používané Švýcarskem jsou uvedené v příloze X kapitole C nařízení (ES) č. 999/2001.

Podle článku 179 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko povinně provádí zrychlený test BSE u veškerého skotu staršího 30 měsíců, který byl nuceně poražen, uhynul v hospodářství nebo byl shledán nakaženým při prohlídce před porážkou, a u vzorku skotu staršího 30 měsíců, který byl poražen pro lidskou spotřebu. Navíc se použije dobrovolný program dohledu nad skotem starším 20 měsíců, který byl poražen pro lidskou spotřebu, jenž je prováděn hospodářskými subjekty.

7. Podle článku 6 nařízení (ES) č. 999/2001 a v souladu s přílohou III kapitolou A uvedeného nařízení provádějí členské státy Společenství roční program dohledu nad klusavkou.

Na základě ustanovení článku 177 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko zavedlo program dohledu nad TSE u ovcí a koz starších 12 měsíců. V období od června 2004 do července 2005 bylo prováděno vyšetření zvířat nuceně poražených, uhynulých v hospodářství nebo shledaných nakaženými při prohlídce před porážkou a zvířat poražených pro lidskou spotřebu. Jelikož u žádného vzorku nebyla zjištěna BSE, pokračuje nadále dohled ve formě odběru vzorků u kliniky podezřelých zvířat, zvířat nuceně poražených a zvířat uhynulých v hospodářství.

Uznání podobnosti právních předpisů v oblasti dohledu nad TSE u ovcí a koz bude znovu projednáno v rámci smíšeného veterinárního výboru.

8. Informace v článku 6 a v příloze III kapitole B a příloze IV (3.III) nařízení (ES) č. 999/2001 se týkají smíšeného veterinárního výboru.
9. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 21 nařízení (ES) č. 999/2001 a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

C. DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE

1. Ode dne 1. ledna 2003 a na základě nařízení ze dne 20. listopadu 2002 o poskytování příspěvků na úhradu nákladů spojených s likvidací živočišného odpadu v roce 2003 (RS 916.406) zavedlo Švýcarsko finanční příspěvky pro hospodářství, ve kterých se skot narodil, a pro jatka, ve kterých došlo k porážce skotu, pokud dodržují postupy pro hlášení pohybu zvířat stanovené platnými právními předpisy.
2. Podle článku 8 nařízení (ES) č. 999/2001 a v souladu s přílohou XI bodem 1 uvedeného nařízení členské státy Společenství odstraňují a likvidují specifikovaný rizikový materiál.

Seznam stahovaných specifikovaných rizikových materiálů u skotu zahrnuje lebku mimo dolní čelisti, ale včetně mozku a očí, a míchu skotu staršího 12 měsíců; páteř mimo obratlů z ocasu, trnových a příčných výběžků krčních, hrudních a bederních obratlů a střední hrany křížové kosti a bočních částí křížové kosti, ale včetně míšních nervových uzlin a míchy skotu staršího 24 měsíců; mandle, střeva od dvanáctníku ke konečníku a okruží skotu jakéhokoli stáří.

Seznam stahovaných specifikovaných rizikových materiálů u ovcí a koz zahrnuje lebku včetně mozku a očí, mandle a míchu ovcí a koz starších 12 měsíců nebo těch, které mají trvalý řezák prořezaný skrz dáseň, a slezinu a ileum ovcí a koz jakéhokoli stáří.

Na základě článku 179d nařízení o epizootických nákazách a článku 4 nařízení o potravinách živočišného původu zavedlo Švýcarsko politiku stahování specifikovaných rizikových materiálů ze zvířecího a lidského potravinového řetězce. Seznam stahovaných specifikovaných rizikových materiálů v případě skotu zahrnuje zejména páteř zvířat starších 30 měsíců, mandle, střeva od dvanáctníku ke konečníku a okruží zvířat jakéhokoli stáří.

Na základě článku 180c nařízení o epizootických nákazách a článku 4 nařízení o potravinách živočišného původu zavedlo Švýcarsko politiku stahování specifikovaných rizikových materiálů ze zvířecího a lidského potravinového řetězce. Seznam stahovaných specifikovaných rizikových materiálů u ovcí a koz zahrnuje zejména mozek nevyjmutý z dutiny lebeční, míchu s tvrdou plenou mozkovou a mandle zvířat starších 12 měsíců nebo těch, které mají trvalý řezák prořezaný skrz dáseň, a slezinu a ileum zvířat jakéhokoli stáří.

3. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 stanoví hygienická pravidla pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, platná v členských státech Společenství.

Na základě článku 13 nařízení o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu provádí Švýcarsko spalování vedlejších produktů živočišného původu kategorie 1, včetně specifikovaných rizikových materiálů a zvířat uhynulých v hospodářstvích.

IX. Katarální horečka ovcí

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000, kterou se stanoví zvláštní ustanovení týkající se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí.	1. Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40), a zejména články 1, 1a a 9a (opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám, cíle tlumení) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické nákazy), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 126 až 127 (společná ustanovení o jiných vysoce přenosných epizootických nákazách) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 14. června 1999 o organizaci Spolkového ministerstva hospodářství, naposledy pozměněné dne 10. března 2006 (RS 172.216.1), a zejména článek 8 uvedeného nařízení (referenční laboratoř).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Referenční laboratoří Společenství pro katarální horečku ovčí je: AFRC Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 0NF, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze II kapitole B směrnice 2000/75/ES.
2. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje nouzovým plánem, který je zveřejněn na internetových stránkách Spolkového veterinárního úřadu.
3. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 17 směrnice 2000/75/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

X. Zoonózy

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
1. Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potravinářské řetězci (Úř. věst L 325, 12.12.2003, s. 1).	1. Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40).
2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS (Úř. věst L 325, 12.12.2003, s. 31).	2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401).
	3. Spolkový zákon ze dne 9. října 1992 o potravinách a spotřebním zboží (LDAL), naposledy pozměněný dne 16. prosince 2005 (RS 817.0).
	4. Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách a spotřebním zboží (ODAIÖUs) (RS 817.02).
	5. Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně (OHyg) (RS 817.024.1).
	6. Spolkový zákon ze dne 18. prosince 1970 o tlumení přenosných chorob lidí (zákon o epidemiích), naposledy pozměněný dne 21. března 2003 (RS 818.101).
	7. Nařízení ze dne 13. ledna 1999 o hlášení přenosných chorob lidí (nařízení o ohlašování), naposledy pozměněné dne 15. prosince 2003 (RS 818.141.1).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Referenčními laboratořemi Společenství jsou:
 - Referenční laboratoř Společenství pro analýzu a testování zoonóz (salmonelóz):
Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Nizozemsko
 - Referenční laboratoř Společenství pro sledování mořských biotoxinů:
Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AES):
E-36200 Vigo
Španělsko
 - Referenční laboratoř Společenství pro sledování virové a bakteriální kontaminace mlžů:
The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS)
Weymouth
Dorset DT4 8UB
Spojené království

- Referenční laboratoř Společenství pro *Listeria monocytogenes*:
AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
F-94700 Maisons-Alfort
Francie
 - Referenční laboratoř Společenství pro koagulázopozitivní stafylokoky včetně *Staphylococcus aureus*:
AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)
F-94700 Maisons-Alfort
Francie
 - Referenční laboratoř Společenství pro *Escherichia coli* včetně *E. Coli* vytvářející verotoxin (VTEC):
Istituto Superiore di Sanità (ISS)
I-00161 Roma
Itálie
 - Referenční laboratoř Společenství pro *Campylobacter*:
Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)
S-751 89 Uppsala
Švédsko
 - Referenční laboratoř Společenství pro parazity (zejména *Trichinella*, *Echinococcus* a *Anisakis*):
Istituto Superiore di Sanità (ISS)
I-00161 Roma
Itálie
 - Referenční laboratoř Společenství pro antimikrobiální rezistenci:
Danmarks Fødevareforskning (DFVF)
DK-1790 København V
Dánsko
2. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoří plynoucí z těchto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly těchto laboratoří jsou stanoveny nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úřední věstník L 165 ze dne 30.4.2004, s. 1).
3. Švýcarsko předá Komisi do konce května každého roku zprávu o trendech a zdrojích zoonóz, jejich původců a antimikrobiální odolnosti zahrnující údaje sebrané v souladu s články 4, 7 a 8 směrnice 2003/99/ES během předchozího roku. Tato zpráva rovněž obsahuje informace uvedené v čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 2160/2003. Komise předá tuto zprávu Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin za účelem zveřejnění souhrnné zprávy o trendech a zdrojích zoonóz, jejich původců a antimikrobiální odolnosti ve Společenství.

XI. Ostatní náказы

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 69), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40), a zejména články 1, 1a a 9a (opatření proti vysoce přenosným epizootickým nákazám, cíle tlumení) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 2 (vysoce přenosné epizootické náказы), 49 (zacházení s mikroorganismy patogenními pro zvířata), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 77 až 98 (společná ustanovení o vysoce přenosných epizootických nákazách) a 103 až 105 (zvláštní opatření pro tlumení vezikulární choroby prasat) uvedeného nařízení. 3. Nařízení ze dne 14. června 1999 o organizaci Spolkového ministerstva hospodářství, naposledy pozměněné dne 10. března 2006 (RS 172.216.1), a zejména článek 8 uvedeného nařízení (referenční laboratoř).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. V případech uvedených v článku 6 směrnice 92/119/EHS se informace předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
2. Společnou referenční laboratoří pro vezikulární chorobu prasat je: AFRC Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU24 0NF, Spojené království. Švýcarsko nese náklady na činnost laboratoře plynoucí z tohoto pověření, které mu lze připsat. Funkce a úkoly laboratoře jsou stanoveny v příloze III směrnice 92/119/EHS.
3. Podle článku 97 nařízení o epizootických nákazách Švýcarsko disponuje pohotovostním plánem. Na tento plán se vztahují technická prováděcí pravidla č. 95/65 vydaná Spolkovým veterinárním úřadem.
4. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 22 směrnice 92/119/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

XII. Oznamování nákaz

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství (Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 58), naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2004/216/ES ze dne 1. března 2004, kterým se mění směrnice Rady 82/894/EHS o hlášení chorob zvířat ve Společenství tak, aby se některé choroby koňovitých a některé choroby včel zahrnuly do seznamu chorob povinných hlášení (Úř. věst. L 67, 5.3.2004, s. 27).	1. Zákon o epizootických nákazách (LFE) ze dne 1. července 1966, naposledy pozměněný dne 23. června 2004 (RS 916.40), a zejména články 11 (oznamování a hlášení nákaz) a 57 (technická prováděcí pravidla, mezinárodní spolupráce) uvedeného zákona. 2. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 2 až 5 (uvedené nákazy), 59 až 65 a 291 (ohlašovací povinnost, oznamování) a 292 až 299 (dohled, provádění, administrativní pomoc) uvedeného nařízení.

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

Komise ve spolupráci se Spolkovým veterinárním úřadem začlení Švýcarsko do systému oznamování nákaz zvířat podle směrnice 82/894/EHS.

Dodatek 2

ZDRAVÍ ZVÍŘAT: OBCHOD A UVÁDĚNÍ NA TRH**I. SKOT A PRASATA****A. PRÁVNÍ PŘEDPISY**

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství (Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977/64), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 (Úř. věst. L 3, 5.1.2005, s. 1).	- Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 27 až 31 (trhy, výstavy), 34 až 37 (obchod), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 116 až 121 (africký mor prasat), 135 až 141 (Aujeszkyho choroba), 150 až 157 (brucelóza skotu), 158 až 165 (tuberkulóza), 166 až 169 (enzootická leukóza skotu), 170 až 174 (IBR/IPV), 175 až 195 (spongiformní encefalopatie), 186 až 189 (genitální infekce skotu), 207 až 211 (brucelóza prasat), 297 (schvalování trhů, sběrná střediska, dezinfekční stanice) uvedeného nařízení. - Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE), (RS 916.443.11).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

- Podle čl. 297 odst. 1 nařízení o epizootických nákazách schvaluje Spolkový veterinární úřad sběrná střediska ve smyslu článku 2 směrnice 64/432/EHS. Pro účely této přílohy a v souladu s ustanoveními článků 11, 12 a 13 směrnice 64/432/EHS vypracuje Švýcarsko seznam těchto schválených sběrných středisek, dopravců a obchodníků.
- Informace podle čl. 11 odst. 3 směrnice 64/432/EHS se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
- Pro účely této přílohy se uznává, že Švýcarsko splňuje podmínky stanovené v příloze A části II odst. 7 směrnice 64/432/EHS, které se týkají brucelózy skotu. Pro zachování statusu stáda skotu úředně prostého brucelózy se Švýcarsko zavazuje splnit tyto podmínky:

- veškerý skot, u něhož existuje podezření na infekci brucelózou, se hlásí příslušným orgánům a provádí se u něj úřední vyšetření na brucelózu, které zahrnuje nejméně dva sérologické testy reakce vazby komplementu a mikrobiologické vyšetření vhodných vzorků odebraných v případě zmetání;
- v době podezření na infekci, která trvá, dokud testy podle písmena a) nevykážou negativní výsledky, se pozastaví status stáda skotu úředně prostého brucelózy u stáda, k němuž patří skot, u něhož existuje podezření na infekci.

Podrobné informace o pozitivních výsledcích vyšetření stád a epidemiologická zpráva se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru. Nesplňuje-li Švýcarsko některou z podmínek stanovených v příloze A části II odst. 7 prvním pododstavci směrnice 64/432/EHS, Spolkový veterinární úřad o tom bude neprodleně informovat Komisi. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.

- Pro účely této přílohy se uznává, že Švýcarsko splňuje podmínky stanovené v příloze A části I odst. 4 směrnice 64/432/EHS, které se týkají tuberkulózy skotu. Pro zachování statusu stáda skotu úředně prostého tuberkulózy se Švýcarsko zavazuje splnit tyto podmínky:
 - zřídí se identifikační systém umožňující pro každý kus skotu identifikovat jeho stádo původu;
 - všechna poražená zvířata se podrobují vyšetření po porážce prováděnému úředním veterinárním lékařem;
 - všechny případy podezření na tuberkulózu u živých, mrtvých nebo poražených zvířat se hlásí příslušným orgánům;

- d) ve všech případech provedou příslušné orgány nezbytná šetření s cílem podezření vyvrátit nebo potvrdit, včetně zpětného prověřování stád původu a stád tranzitu. Jsou-li při pitvě nebo porážce zjištěna poškození, u nichž je podezření, že by mohla být způsobena tuberkulózou, nechají příslušné orgány provést laboratorní vyšetření těchto poškození;
- e) status stáda skotu úředně prostého tuberkulózy se u stád původu a stád tranzitu, k nimž patří skot, u něhož existuje podezření na infekci, pozastaví do doby, než bude klinickými nebo laboratorními testy nebo tuberkulínovým testem potvrzena nepřítomnost tuberkulózy skotu;
- f) potvrdí-li tuberkulínové testy nebo klinické nebo laboratorní testy přítomnost tuberkulózy, zruší se u stád původu a stád tranzitu status stáda skotu úředně prostého tuberkulózy;
- g) status stáda skotu úředně prostého tuberkulózy nebude udělen, pokud ze stáda nebyla odstraněna všechna zvířata, u nichž existuje podezření na infekci, provozní prostory a zařízení nebyly dezinfikovány a všechna zbývajících zvířata starší šesti týdnů nereagovala negativně na nejméně dvě úřední nitrokožní tuberkulinace v souladu s přílohou B směrnice 64/432/EHS, přičemž první byla provedena nejméně šest měsíců po odstranění infikovaného zvířete ze stáda a druhá nejméně šest měsíců po první.

Podrobné informace o infikovaných stádech a epidemiologická zpráva se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru. Nesplňuje-li Švýcarsko některou z podmínek stanovených v příloze A části I odst. 4 prvním pododstavci směrnice 64/432/EHS, Spolkový veterinární úřad o tom neprodleně informuje Komisi. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.

- 5. Pro účely této přílohy se uznává, že Švýcarsko splňuje podmínky stanovené v příloze D kapitole I (F) směrnice 64/432/EHS pro enzootickou leukózu skotu. Pro zachování statusu stáda skotu úředně prostého enzootické leukózy skotu se Švýcarsko zavazuje splnit tyto podmínky:
 - a) švýcarské stádo se sleduje pomocí odběru vzorků. Rozsah odběru vzorků musí být takový, aby bylo možné zjistit se spolehlivostí 99 %, že enzootickou leukózou skotu je infikováno méně než 0,2 % stáda;
 - b) všechna poražená zvířata se podrobují vyšetření po porážce prováděnému úředním veterinárním lékařem;
 - c) všechny případy podezření na enzootickou leukózu skotu zjištěné klinickým vyšetřením, pitvou nebo kontrolou masa se hlásí příslušným orgánům;
 - d) v případě podezření na enzootickou leukózu skotu nebo jejího potvrzení se pozastaví status stáda skotu úředně prostého leukózy až do ukončení období izolace;
 - e) období izolace se ukončí, pokud po odstranění infikovaných zvířat, případně i jejich telat, budou výsledky dvou sérologických vyšetření provedených v intervalu nejméně 90 dnů negativní.

Při zjištění enzootické leukózy skotu u 0,2 % stáda Spolkový veterinární úřad bezodkladně uvědomí Komisi. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.

- 6. Pro účely této přílohy se Švýcarsko považuje za úředně prosté infekční bovinní rinotracheitidy. Pro zachování tohoto statusu se Švýcarsko zavazuje splnit tyto podmínky:
 - a) švýcarské stádo se sleduje pomocí odběru vzorků. Rozsah odběru vzorků musí být takový, aby bylo možné zjistit se spolehlivostí 99 %, že infekční bovinní rinotracheitidou je infikováno méně než 0,2 % stáda;
 - b) u plemenných býků starších 24 měsíců se každoročně provádí sérologické vyšetření;
 - c) všechny případy podezření na infekční bovinní rinotracheitidu se hlásí příslušným orgánům a u dotyčných zvířat se provádějí úřední vyšetření na infekční bovinní rinotracheitidu, která zahrnují virologické nebo sérologické testy;
 - d) v případě podezření na infekční bovinní rinotracheitidu nebo jejího potvrzení se pozastaví status stáda skotu úředně prostého infekce až do ukončení období izolace;
 - e) období izolace se ukončí, pokud sérologické vyšetření provedené nejméně 30 dnů po odstranění infikovaných zvířat vykáže negativní výsledky.

Z důvodu uznání statusu Švýcarska platí obdobně rozhodnutí 2004/558/ES (Úř. věst. L 249, 23.7.2004, s. 20).

Spolkový veterinární úřad neprodleně informuje Komisi o každé změně podmínek, na nichž bylo uznání tohoto statusu založeno. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.

7. Pro účely této přílohy se Švýcarsko považuje za úředně prosté Aujeszkyho choroby. Pro zachování tohoto statusu se Švýcarsko zavazuje splnit tyto podmínky:
- švýcarské stádo se sleduje pomocí odběru vzorků. Rozsah odběru vzorků musí být takový, aby bylo možné zjistit se spolehlivostí 99 %, že Aujeszkyho chorobou je infikováno méně než 0,2 % stáda;
 - všechny případy podezření na Aujeszkyho chorobu se hlásí příslušným orgánům a u dotyčných zvířat se provádějí úřední vyšetření na Aujeszkyho chorobu, která zahrnují virologické nebo sérologické testy;
 - v případě podezření na Aujeszkyho chorobu nebo jejího potvrzení se pozastaví status stáda skotu úředně prostého infekce až do ukončení období izolace;
 - období izolace se ukončí, pokud po odstranění infikovaných zvířat vykáží dvě sérologická vyšetření u všech plemenných zvířat a u reprezentativního množství zvířat určených pro výkrmné účely provedená v intervalu nejméně 21 dnů negativní výsledky.

Z důvodu uznání statusu Švýcarska platí obdobně rozhodnutí 2001/618/ES (Úř. věst. L 215, 9.8.2001, s. 48), naposledy pozměněné rozhodnutím 2005/768/ES (Úř. věst. L 290, 4.11.2005, s. 27).

Spolkový veterinární úřad neprodleně informuje Komisi o každé změně podmínek, na nichž bylo uznání tohoto statusu založeno. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.

8. Smíšený veterinární výbor co nejdříve zváží otázku možných dalších záruk týkajících se infekční gastroenteritidy prasat (TGE) a respiračního a reprodukčního syndromu prasat (PRRS). Komise informuje Spolkový veterinární úřad o vývoji v této oblasti.
9. Ve Švýcarsku je úřední kontrolou tuberkulinů ve smyslu bodu 4 přílohy B směrnice 64/432/EHS pověřen Institut veterinární bakteriologie univerzity v Bernu (Institut de Bactériologie Vétérinaire de l'Université de Berne).
10. Ve Švýcarsku je úřední kontrolou antigenů (brucelóza) ve smyslu bodu 4 oddílu A přílohy C směrnice 64/432/EHS pověřen Institut veterinární bakteriologie univerzity v Bernu (Institut de Bactériologie Vétérinaire de l'Université de Berne).
11. Skot a prasata, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeny veterinárními osvědčeními v souladu se vzory podle přílohy F směrnice 64/432/EHS. Přitom se použijí tyto úpravy:

u vzoru 1:

- v části C se osvědčení upraví tímto způsobem:
 - v bodě 4, který se týká dodatečných záruk, se odrážky doplní takto :
 - „– nákaza: infekční bovinní rinotracheitida,
 - v souladu s rozhodnutím Komise 2004/558/ES, které platí obdobně;“;

u vzoru 2:

- v oddíle C se osvědčení upraví tímto způsobem:
 - v bodě 4, který se týká dodatečných záruk, se odrážky doplní takto:
 - „– nákaza: Aujeszkyho choroba,
 - v souladu s rozhodnutím Komise 2001/618/ES, které platí obdobně;“;

12. Pro účely této přílohy musí být skot, s nímž se obchoduje mezi členskými státy Společenství a Švýcarskem, doprovázen doplňkovými veterinárními osvědčeními, která uvádějí tato veterinární prohlášení:

„– Skot:

- je identifikován pomocí systému stálé identifikace umožňujícího nalézt matku a stádo původu a zjistit, zda zvířata nejsou přímými potomky samic, u kterých existuje podezření na boviní spongiformní encefalopatii nebo které jsou boviní spongiformní encefalopatii postiženy, narozených v průběhu dvou let, které předcházely této diagnóze.
- nepochází ze stád, ve kterých probíhá vyšetřování případu podezření na boviní spongiformní encefalopatii;
- je narozený po 1. červnu 2001.“

II. Ovce a kozy

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství (Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 19), naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2005/932/ES ze dne 21. prosince 2005, kterým se mění příloha E směrnice Rady 91/68/EHS, pokud jde o aktualizaci vzorů veterinárních osvědčení pro ovce a kozy (Úř. věst. L 340, 23.12.2005).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 27 až 31 (trhy, výstavy), 34 až 37 (obchod), 73 a 74 (očista a dezinfekce), 142 až 149 (vzteklina), 158 až 165 (tuberkulóza), 166 až 169 (klusavka), 190 až 195 (brucelóza ovcí a koz), 196 až 199 (infekční agalaxie), 200 až 203 (artritida/encefalitida koz), 233 až 235 (brucelóza beranů) a 297 (schvalování trhů, sběrná střediska, dezinfekční stanice) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE), (RS 916.443.11).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Pro účely čl. 3 odst. 2 druhého pododstavce směrnice 91/68/EHS se informace předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
2. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 11 směrnice 91/68/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
3. Pro účely této přílohy se Švýcarsko považuje za úředně prosté brucelózy ovcí a koz. Pro zachování tohoto statusu se Švýcarsko zavazuje provádět opatření podle přílohy A kapitoly I bodu II podbodu 2 směrnice 91/68/EHS.

Při výskytu nebo opětném výskytu brucelózy ovcí a koz Švýcarsko informuje smíšený veterinární výbor, aby mohla být přijata nezbytná opatření odpovídající vývoji situace.

4. Ovce a kozy, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeny veterinárními osvědčeními v souladu se vzory podle přílohy E směrnice 91/68/EHS.

III. Koňoviti

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 90/426/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 42), naposledy pozměněná směrnicí Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS a zrušuje směrnice 72/462/EHS (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 320).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 112 až 115 (mor koní), 204 až 206 (hřebčí nákaza, encefalomyelitida, infekční anémie, vozňřivka) a 240 až 244 (nakažlivá metritida koní) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE), (RS 916.443.11).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Pro účely článku 3 směrnice 90/426/EHS se informace předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
2. Pro účely článku 6 směrnice 90/426/EHS se informace předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
3. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 10 směrnice 90/426/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
4. Přílohy B a C směrnice 90/426/EHS platí obdobně pro Švýcarsko.

IV. Drůbež a násadová vejce

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 303, 31.10.1990, s. 6), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 25 (přepřava), 122 až 125 (ptačí mor a newcastleská choroba), 255 až 261 (salmonella enteritidis) a 262 až 265 (infekční laryngotracheitida drůbeže) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE), (RS 916.443.11).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Pro účely článku 3 směrnice 90/539/EHS Švýcarsko předloží smíšenému veterinárnímu výboru plán opatření, která zamýšlí provádět ke schvalování zařízení.
2. Pro účely článku 4 směrnice 90/539/EHS je národní referenční laboratoří pro Švýcarsko Institut veterinární bakteriologie univerzity v Bernu (Institut de Bactériologie Vétérinaire de l'Université de Berne).
3. Požadavky na vejce před odesláním podle čl. 7 odst. 1 první odrážky směrnice 90/539/EHS platí obdobně pro Švýcarsko.
4. Pro zásilky násadových vajec do Společenství se švýcarské orgány zavazují dodržovat pravidla označování podle nařízení Komise (EHS) č. 1868/77. Švýcarsku se stanoví zkratka „CH“.
5. Požadavky na chov podle čl. 9 písm. a) směrnice 90/539/EHS platí obdobně pro Švýcarsko.

6. Požadavky na chov podle čl. 10 písm. a) směrnice 90/539/EHS platí obdobně pro Švýcarsko.
7. Požadavky na chov podle čl. 11 odst. 2 první odrážky směrnice 90/539/EHS platí obdobně pro Švýcarsko.
8. Pro účely této přílohy se uznává, že Švýcarsko splňuje požadavky čl. 12 odst. 2 směrnice 90/539/EHS týkající se newcastleské choroby, a má tedy status oblasti, ve které se neprovádí očkování proti newcastleské chorobě. Spolkový veterinární úřad neprodleně informuje Komisi o každé změně podmínek, na nichž bylo uznání tohoto statusu založeno. Situace se zváží v rámci smíšeného veterinárního výboru s ohledem na přezkoumání ustanovení tohoto odstavce.
9. Odkazy na název členského státu v článku 15 směrnice 90/539/EHS platí obdobně pro Švýcarsko.
10. Drůbež a násadová vejce, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeny veterinárními osvědčeními v souladu se vzory podle přílohy IV směrnice 90/539/EHS.
11. V případě zásilek ze Švýcarska do Finska nebo Švédska se švýcarské orgány zavazují poskytnout záruky týkající se salmonely, které jsou vyžadovány právními předpisy Společenství.

V. Živočišné pocházející z akvakultury a produkty akvakultury

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 91/67/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních předpisech pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh (Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 1), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o způsobu ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejich prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem, ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 275 až 290 (nákazy ryb a raků) a 297 (schvalování zařízení, oblastí a laboratoří) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE), (RS 916.443.11).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Informace podle článku 4 směrnice 91/67/EHS se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
2. Smíšený veterinární výbor rozhoduje o případném použití článků 5, 6 a 10 směrnice 91/67/EHS pro Švýcarsko.
3. Smíšený veterinární výbor rozhoduje o případném použití článků 12 a 13 směrnice 91/67/EHS pro Švýcarsko.
4. Pro účely článku 15 směrnice 91/67/EHS se švýcarské orgány zavazují provádět plány odběru vzorků a diagnostické metody v souladu s právními předpisy Společenství.
5. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 17 směrnice 91/67/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
6.
 - a) Prepravní doklad pro uvádění živých ryb, jiker nebo gamet ze schválené oblasti na trh je stanoven v příloze E kapitole 1 směrnice 91/67/EHS.
 - b) Prepravní doklad pro uvádění živých ryb, jiker nebo gamet ze schváleného hospodářství na trh je stanoven v příloze E kapitole 2 směrnice 91/67/EHS.
 - c) Prepravní doklad pro uvádění měkkýšů ze schválené pobřežní oblasti na trh je stanoven v příloze E kapitole 3 směrnice 91/67/EHS.

- d) Přepravní doklad pro uvádění měkkýšů ze schváleného hospodářství na trh je stanoven v příloze E kapitole 4 směrnice 91/67/EHS.
- e) Přepravní doklad pro uvádění farmových ryb, měkkýšů nebo korýšů, jejich jiker nebo gamet, kteří nepatří k druhům vnímavým k IHN, VHS, bonamióze nebo marteilióze, na trh je stanoven v příloze I rozhodnutí Komise 2003/390/ES.
- f) Přepravní doklad pro uvádění živých volně žijících ryb, měkkýšů nebo korýšů, jejich jiker nebo gamet na trh je stanoven v příloze I rozhodnutí Komise 2003/390/ES.

VI. Embrya skotu

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí (Úř. věst. L 302, 19.10.1989, s. 1), naposledy pozměněná rozhodnutím Komise ze dne 2. února 2006, kterým se mění příloha C směrnice Rady 89/556/EHS, pokud jde o vzor veterinárního osvědčení pro obchod s embryi skotu ve Společenství (Úř. věst. L 31, 3.2.2006, s. 24).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 56 až 58 (přeprava embryí) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE), (RS 916.443.11).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 15 směrnice 89/556/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
2. Embrya skotu, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem, musí být doprovázena veterinárními osvědčeními v souladu se vzorem uvedeným v příloze C směrnice 89/556/EHS.

VII. Sperma skotu

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10), naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2006/16/ES ze dne 5. ledna 2006 o změně přílohy B směrnice Rady 88/407/EHS a přílohy II rozhodnutí 2004/639/ES, kterým se stanoví podmínky pro dovoz spermatu chovného skotu (Úř. věst. L 11, 17.1.2006, s. 21).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 51 až 55 (umělá inseminace) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE), (RS 916.443.11).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Pro účely čl. 4 odst. 2 směrnice 88/407/EHS se uvádí, že švýcarské inseminační stanice chovají pouze zvířata s negativní reakcí na séroneutralizační test nebo na test ELISA.
2. Informace podle čl. 5 odst. 2 směrnice 88/407/EHS se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.

3. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 16 směrnice 88/407/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
4. Sperma skotu, s nímž se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeno veterinárním osvědčením v souladu se vzorem uvedeným v příloze D směrnice 88/407/EHS.

VIII. Sperma prasat

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 62), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 51 až 55 (umělá inseminace) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE), (RS 916.443.11).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Informace podle čl. 5 odst. 2 směrnice 90/429/EHS se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
2. Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 16 směrnice 90/429/EHS a článku 57 zákona o epizootických nákazách.
3. Sperma prasat, s nímž se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeno veterinárním osvědčením v souladu se vzorem uvedeným v příloze D směrnice 90/429/EHS.

IX. Jiné druhy

A. PRÁVNÍ PŘEDPISY

Evropské společenství	Švýcarsko
Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54), naposledy pozměněná směrnicí Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS a zrušuje směrnice 72/462/EHS (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 320). Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 998/2003/ES ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS (Úř. věst. L 146, 13.6.2003, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 590/2006 ze dne 12. dubna 2006, kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, pokud jde o seznam zemí a území (Úř. věst. L 104, 13.4.2006, s. 8).	1. Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401), a zejména články 51 až 55 (umělá inseminace) a 56 až 58 (přeprava embryí) uvedeného nařízení. 2. Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE), (RS 916.443.11).

B. ZVLÁŠTNÍ PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA

1. Pro účely této přílohy se tento bod vztahuje na obchod se živými zvířaty, pro která neplatí oddíly I až V, a se spermatem, vajíčky a embryi, pro která neplatí oddíly VI až VIII.
2. Evropské společenství a Švýcarsko se zavazují, že nezruší ani neomezí obchod se živými zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvedenými v odstavci 1 z jiných veterinárních důvodů, než které vyplývají z používání této přílohy, zejména v souvislosti s veškerými ochrannými opatřeními přijatými podle článku 20 této přílohy.
3. Kopytníci jiných druhů, než které byly uvedeny v oddílech I, II a III, se kterými se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeni veterinárním osvědčením v souladu se vzorem uvedeným v první části přílohy E směrnice 92/65/EHS, které obsahuje prohlášení uvedené v čl. 6 odst. A bodu 1e) směrnice 92/65/EHS.
4. Zajícovci, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeni veterinárními osvědčeními v souladu se vzorem uvedeným v první části přílohy E směrnice 92/65/EHS, která obsahují prohlášení uvedené v čl. 9 odst. 2 druhém pododstavci směrnice 92/65/EHS.

Švýcarské orgány mohou toto prohlášení upravit, aby plně vyhovovalo požadavkům článku 9 směrnice 92/65/EHS.

5. Informace podle čl. 9 odst. 2 čtvrtého pododstavce směrnice 92/65/EHS se předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.
6.
 - a) Pro zásilky koček a psů ze Společenství do Švýcarska platí ustanovení čl. 10 odst. 2 směrnice 92/65/EHS.
 - b) Pro zásilky koček a psů ze Švýcarska do jiných členských států Společenství než Spojeného království, Irska, Malty a Švédska platí ustanovení čl. 10 odst. 2 směrnice 92/65/EHS.
 - c) Pro zásilky koček a psů ze Švýcarska do Spojeného království, Irska, Malty a Švédska platí ustanovení čl. 10 odst. 3 směrnice 92/65/EHS.
 - d) Použije se systém identifikace stanovený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003 ze dne 26. května 2003 (Úř. věst. L 146, 13.6.2003, s. 1), naposledy pozměněným nařízením Komise (ES) č. 590/2006 ze dne 12. dubna 2006 (Úř. věst. L 104, 13.4.2006, s. 8). Pas, který se má použít, je stanoven v rozhodnutí Komise 2003/803/ES (Úř. věst. L 312, 27.11.2003, s. 1). Platnost očkování proti vzteklině, popřípadě opětovného očkování, se potvrzuje podle doporučení výrobní laboratoře v souladu s ustanoveními článku 5 nařízení (ES) č. 998/2003 a rozhodnutí Komise 2005/91/ES (Úř. věst. L 31, 4.2.2005, s. 61).
7. Sperma, vajíčka a embrya ovcí a koz, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeny osvědčeními stanovenými v rozhodnutí 95/388/ES, naposledy pozměněným rozhodnutím Komise 2005/43/ES ze dne 30. prosince 2004 (Úř. věst. L 20, 22.1.2005, s. 34).
8. Sperma koňovitých, s nímž se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeno osvědčením stanoveným v rozhodnutí 95/307/ES.
9. Vajíčka a embrya koňovitých, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem, musí být doprovázena osvědčeními stanovenými v rozhodnutí 95/294/ES.
10. Vajíčka a embrya prasat, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem, musí být doprovázena osvědčeními stanovenými v rozhodnutí 95/483/ES.
11. Včelí kolonie (včelstva nebo královny a doprovázející včely), s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeny veterinárními osvědčeními v souladu se vzorem uvedeným v druhé části přílohy E směrnice 92/65/EHS.
12. Zvířata, sperma, embrya a vajíčka pocházející z organizací, ústavů nebo středisek schválených v souladu s přílohou C směrnice 92/65/EHS, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Evropského společenství a Švýcarskem musí být doprovázeny veterinárními osvědčeními v souladu se vzorem uvedeným ve třetí části přílohy E směrnice 92/65/EHS.
13. Pro účely článku 24 směrnice 92/65/EHS se informace podle odstavce 2 předkládají smíšenému veterinárnímu výboru.

Dodatek 3

DOVOZ ŽIVÝCH ZVÍŘAT, JEJICH SPERMATU, VAJÍČEK A EMBRYÍ ZE TŘETÍCH ZEMÍ**I. Evropské společenství – Právní předpisy****A. Kopytníci vyjma koňovitých**

Směrnice Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS a zrušuje směrnice 72/462/EHS (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 320).

B. Koňoviti

Směrnice Rady 90/426/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 42), naposledy pozměněná směrnicí Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS a zrušuje směrnice 72/462/EHS (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 320).

C. Drůbež a násadová vejce

Směrnice Rady 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí (Úř. věst. L 303, 31.10.1990, s. 6), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejich prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).

D. Živočišné pocházející z akvakultury

Směrnice Rady 91/67/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních předpisech pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh (Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 6), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejich prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).

E. Embrya skotu

Směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí (Úř. věst. L 302, 19.10.1989, s. 1), naposledy pozměněná rozhodnutím Komise ze dne 2. února 2006, kterým se mění příloha C směrnice Rady 89/556/EHS, pokud jde o vzor veterinárního osvědčení pro obchod s embryi skotu ve Společenství (Úř. věst. L 31, 3.2.2006, s. 24).

F. Sperma skotu

Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 194, 22.7.1988, s. 10), naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2006/16/ES ze dne 5. ledna 2006 o změně přílohy B směrnice Rady 88/407/EHS a přílohy II rozhodnutí 2004/639/ES, kterým se stanoví podmínky pro dovoz spermatu chovného skotu (Úř. věst. L 11, 17.1.2006, s. 21).

G. Sperma prasat

Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 62), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejich prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).

H. Ostatní živá zvířata

1. Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 54), naposledy pozměněná směrnicí Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS a zrušuje směrnice 72/462/EHS (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 320).
2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 998/2003/ES ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS (Úř. věst. L 146, 13.6.2003, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 590/2006 ze dne 12. dubna 2006, kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, pokud jde o seznam zemí a území (Úř. věst. L 104, 13.4.2006, s. 8).

II. Švýcarsko – Právní předpisy

Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE), (RS 916.443.11).

Pro účely této přílohy se pro Švýcarsko považuje zoologická zahrada v Curychu za schválené středisko v souladu s ustanoveními přílohy C směrnice 92/65/EHS.

III. Prováděcí pravidla

Spolkový veterinární úřad uplatní na dovoz podmínky uvedené v bodu I tohoto dodatku. Spolkový veterinární úřad však může přijmout více omezující opatření a požadovat dodatečné záruky. V takovém případě se v rámci smíšeného veterinárního výboru zahájí konzultace za účelem nalezení vhodných řešení.

Dodatek 4

ZOOTECHNICKÉ PŘEDPISY, VČETNĚ PŘEDPISŮ O DOVOZU ZE TŘETÍCH ZEMÍ**I. Evropské společenství – Právní předpisy****A. Skot**

Směrnice Rady 77/504/EHS ze dne 25. července 1977 o čistokrevném plemenném skotu (Úř. věst. L 206, 12.8.1977, s. 8), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

B. Prasata

Směrnice Rady 88/661/EHS ze dne 19. prosince 1988 o zootechnických normách pro plemenná prasata (Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 36), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).

C. Ovce a kozy

Směrnice Rady 89/361/EHS ze dne 30. května 1989 o čistokrevných plemenných ovcích a kozách (Úř. věst. L 153, 6.6.1989, s. 30).

D. Koňoviti

- a) Směrnice Rady 90/427/EHS ze dne 26. června 1990 o zootechnických a genealogických podmínkách pro obchod s koňovitými uvnitř Společenství (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 55)
- b) Směrnice Rady 90/428/EHS ze dne 26. června 1990 o obchodu s koňovitými určenými pro soutěže a o podmínkách jejich účasti v soutěžích (Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 60).

E. Čistokrevná zvířata

Směrnice Rady 91/174/EHS ze dne 25. března 1991 o zootechnických a genetických podmínkách uvádění čistokrevných zvířat na trh a o změně směrnic 77/504/EHS a 90/425/EHS (Úř. věst. L 85, 5.4.1991, s. 37).

F. Dovoz ze třetích zemí

Směrnice Rady 94/28/ES ze dne 23. června 1994, kterou se stanoví zásady zootechnických a genealogických podmínek pro dovoz zvířat, spermatu, vajíček a embryí ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 77/504/EHS o čistokrevném plemenném skotu (Úř. věst. L 178, 12.7.1994, s. 66).

II. Švýcarsko – Právní předpisy

Nařízení ze dne 7. prosince 1998 o chovu zvířat, naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.310).

III. Prováděcí pravidla

Aniž jsou dotčena ustanovení týkající se zootechnických kontrol uvedená v dodatcích 5 a 6, švýcarské orgány se zavazují, že pro své dovozy zajistí používání ustanovení směrnice Rady 94/28/ES.

Případnými obtížemi při obchodu se na žádost některé ze stran zabývá smíšený veterinární výbor.

Dodatek 6

ŽIVOČIŠNÉ PRODUKTY

KAPITOLA I

SEKTORY, V NICHŽ JE VZÁJEMNĚ UZNÁNA ROVNOCENNOST

„Živočišné produkty určené k lidské spotřebě“

Definice nařízení (ES) č. 853/2004 se použijí obdobně.

	Vývozy z Evropského společenství do Švýcarska a vývozy ze Švýcarska do Evropského společenství		
	Obchodní podmínky		Rovnocennost
	Normy ES	Švýcarské normy	
Zdraví zvířat:			
1. Čerstvé maso, včetně mletého masa, masných polotovarů, masných výrobků, nezpracovaných tuků a tavených nebo škvařených tuků			
Domácí kopytníci Domácí lichokopytníci	Směrnice 64/432/EHS Směrnice 2002/99/ES Nařízení (ES) č. 999/2001 ⁽¹⁾	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401) ⁽¹⁾	Ano ⁽¹⁾
2. Maso farmové zvěře, masné polotovary, masné výrobky			
Ostatní suchozemští savci ve farmovém chovu	Směrnice 64/432/EHS Směrnice 92/118/EHS Směrnice 2002/99/ES Nařízení (ES) č. 999/2001	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401)	Ano
Ptáci nadřádu běžci ve farmo- vém chovu Zajícovci	Směrnice 92/118/EHS Směrnice 2002/99/ES		Ano
3. Maso volně žijící zvěře, masné polotovary, masné výrobky			
Volně žijící kopytníci Zajícovci Ostatní suchozemští savci Volně žijící pernatá zvěř	Směrnice 2002/99/ES Nařízení (ES) č. 999/2001	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401)	Ano
4. Čerstvé drůbeží maso, masné polotovary, masné výrobky, tuky a tavené nebo škvařené tuky			
Drůbež	Směrnice 92/118/EHS Směrnice 2002/99/ES	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401)	Ano
5. Žaludky, močové měchýře a střeva			
Skot Ovce a kozy Prasata	Směrnice 64/432/EHS Směrnice 92/118/EHS Směrnice 2002/99/ES Nařízení (ES) č. 999/2001 ⁽¹⁾	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401) ⁽¹⁾	Ano ⁽¹⁾

	Vývozy z Evropského společenství do Švýcarska a vývozy ze Švýcarska do Evropského společenství		
	Obchodní podmínky		Rovnocennost
	Normy ES	Švýcarské normy	
6. Kosti a produkty z kostí			
Domácí kopytníci Domácí lichokopytníci Ostatní farmoví nebo volně žijící suchozemští savci Drůbež, ptáci nadřádu běžci a volně žijící pernatá zvěř	Směrnice 64/432/EHS Směrnice 92/118/EHS Směrnice 2002/99/ES Nařízení (ES) č. 999/2001 ⁽¹⁾	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401) ⁽¹⁾	Ano ⁽¹⁾
7. Zpracované živočišné bílkoviny, krev a krevní produkty			
Domácí kopytníci Domácí lichokopytníci Ostatní farmoví nebo volně žijící suchozemští savci Drůbež, ptáci nadřádu běžci a volně žijící pernatá zvěř	Směrnice 64/432/EHS Směrnice 92/118/EHS Směrnice 2002/99/ES Nařízení (ES) č. 999/2001 ⁽¹⁾	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401) ⁽¹⁾	Ano ⁽¹⁾
8. Želatina a kolagen			
	Směrnice 2002/99/ES Nařízení (ES) č. 999/2001 ⁽¹⁾	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401) ⁽¹⁾	Ano ⁽¹⁾
9. Mléko a mléčné výrobky			
	Směrnice 64/432/EHS Směrnice 2002/99/ES	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401)	Ano
10. Vejce a vaječné výrobky			
	Směrnice 90/539/EHS Směrnice 2002/99/ES	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401)	Ano
11. Produkty rybolovu, mlži, ostnokožci, pláštěnci a mořští plži			
	Směrnice 91/67/EHS Směrnice 93/53/EHS Směrnice 95/70/ES Směrnice 2002/99/ES	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401)	Ano
12. Med			
	Směrnice 92/118/EHS Směrnice 2002/99/ES	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401)	Ano
13. Hlemýždi a žabí stehýnka			
	Směrnice 92/118/EHS Směrnice 2002/99/ES	Zákon ze dne 1. července 1966 o epizootických nákazách (LFE) (RS 916.40) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE) (RS 916.401)	Ano

⁽¹⁾ Uznání podobnosti právních předpisů v oblasti dohledu nad TSE u ovcí a koz bude znovu projednáno v rámci smíšeného veterinárního výboru.

Vývozy z Evropského společenství do Švýcarska a vývozy ze Švýcarska do Evropského společenství		
Obchodní podmínky		Rovnocennost
Normy ES	Švýcarské normy	

Veřejné zdraví

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 688/2006 ze dne 4. května 2006, kterým se mění příloha III a XI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, pokud jde o monitorování přenosných spongiformních encefalopatií a specifikovaného rizikového materiálu skotu ve Švédsku (Úř. věst. L 120, 5.5.2006, s. 10). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1). Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 1). Nařízení Komise (ES) č. 2074/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví prováděcí opatření pro některé výrobky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 a pro organizaci úředních kontrol podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, kterým se stanoví odchylka od nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 27). Nařízení Komise (ES) č. 2075/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví zvláštní předpisy pro úřední kontroly trichinel v mase (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 60).	Spolkový zákon ze dne 9. října 1992 o potravinách a spotřebním zboží (zákon o potravinách), naposledy pozměněný dne 16. prosince 2005 (RS 817.0) Nařízení ze dne 27. května 1981 o ochraně zvířat (OPAn), naposledy pozměněné dne 12. dubna 2006 (RS 455.1) Nařízení ze dne 1. března 1995 o školení orgánů pověřených hygienickou kontrolou masa (OFHV), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 817.191.54) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401) Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o primární produkci (RS 916.020) Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o porážce zvířat a kontrole masa (OabCV) (RS 817.190) Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách a spotřebním zboží (ODAIous) (RS 817.02). Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o provádění právních předpisů o potravinách (RS 817.025.21) Nařízení DFE ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně v primární produkci (RS 916.020.1) Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně (RS 817.024.1) Nařízení DFE ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně při porážce zvířat (OHyAb) (RS 817.190.1) Nařízení DFI ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách živočišného původu (RS 817.022.108)	Ano – se zvláštními podmínkami
---	---	---------------------------------------

Zvláštní podmínky

- (1) Živočišné produkty určené k lidské spotřebě, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Společenství a Švýcarskem, obíhají pouze za stejných podmínek jako živočišné produkty určené k lidské spotřebě, se kterými se obchoduje mezi členskými státy Společenství. V případě potřeby jsou tyto produkty doprovázeny veterinárními osvědčeními požadovanými pro obchod mezi členskými státy Společenství nebo stanovenými v této příloze a dostupnými v systému TRACES.
- (2) Švýcarsko vypracuje seznam schválených zařízení v souladu s ustanoveními článku 31 (zápis/schválení zařízení) nařízení (ES) č. 882/2004.

- (3) Pro své dovozy uplatňuje Švýcarsko ustanovení, která se používají na úrovni Společenství.
- (4) Příslušné švýcarské orgány nemohou využít odchylky v případě vyšetření na přítomnost trichinel, které je stanoveno v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 2075/2005. Pokud by tato odchylka byla udělena, zavazují se příslušné švýcarské orgány, že písemně oznámí Komisi seznam regionů, ve kterých je riziko výskytu trichinel u domácích prasat úředně považováno za zanedbatelné. Členské státy Společenství mohou zaslat své písemné připomínky Komisi do tří měsíců od tohoto oznámení. Nebude-li mít Komise nebo některý z členských států námitek, bude daný region považován za region představující zanedbatelné riziko výskytu trichinel a domácí prasata z tohoto regionu budou vyňata z vyšetření na přítomnost trichinel při porážce. Ustanovení čl. 3 bodu 3 nařízení (ES) č. 2075/2005 se použijí obdobně.
- (5) Metody zjišťování popsané v příloze I kapitole I a II nařízení (ES) č. 2075/2005 se ve Švýcarsku používají v rámci vyšetření na přítomnost trichinel. Naproti tomu se nepoužije metoda trichinoskopického vyšetření popsaná v příloze I kapitole III nařízení (ES) č. 2075/2005.
- (6) Příslušné švýcarské orgány mohou použít odchylku v případě vyšetření na přítomnost trichinel v jatečně upravených tělech a maso výkrmových a jatečných domácích prasat v zařízeních pro porážku zvířat s nízkou kapacitou.

Toto ustanovení se použije do dne 31. prosince 2009.

Podle čl. 8 odst. 3a nařízení DFE o hygieně při porážce zvířat (RS 817.190.1) a čl. 9 odst. 7 nařízení DFI o potravinách živočišného původu (RS 817.022.108) jsou tato jatečně upravená těla a maso výkrmových a jatečných domácích prasat, masné polotovary, masné výrobky a zpracované masné výrobky z těchto prasat označena zvláštním razítkem potvrzujícím zdravotní nezávadnost, v souladu se vzorem uvedeným v příloze 9 odst. 2 nařízení DFE o hygieně při porážce zvířat (RS 817.190.1). Tyto produkty nemohou být předmětem obchodu mezi členskými státy Společenství v souladu s ustanoveními článků 9 a 14 nařízení DFI o potravinách živočišného původu (RS 817.022.108).

- (7) Jatečně upravená těla a maso výkrmových a jatečných prasat domácích, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Společenství a Švýcarskem, pocházející:

- z hospodářství uznaných příslušnými orgány členských států Společenství za prostá trichinel;
- z regionů, ve kterých je riziko výskytu trichinel u prasat domácích úředně považováno za zanedbatelné,

u nichž nebylo provedeno vyšetření na přítomnost trichinel podle ustanovení článku 3 nařízení (ES) č. 2075/2005, obíhají pouze za stejných podmínek jako jatečně upravená těla a maso výkrmových a jatečných domácích prasat, se kterými se obchoduje mezi členskými státy Společenství.

- (8) Podle článku 2 nařízení o hygieně (RS 817.024.1) mohou příslušné švýcarské orgány ve zvláštních případech stanovit úpravy článků 8, 10 a 14 nařízení o hygieně (RS 817.024.1):

- a) aby vyhověly potřebám zařízení v horských regionech uvedených v příloze spolkového zákona ze dne 21. března 1997 o podpoře investic v horských regionech.

Příslušné švýcarské orgány se zavazují, že tyto úpravy písemně oznámí Komisi. Toto oznámení musí obsahovat:

- podrobný popis ustanovení, u nichž je podle příslušných švýcarských orgánů potřeba provést úpravu, s uvedením povahy dané úpravy;
- popis potravin a zařízení, jichž se tato úprava týká;
- důvody úpravy (a případně rovněž závěry z provedené analýzy rizik a všechna opatření, která mají být přijata, aby úprava neohrozila cíle nařízení o hygieně (RS 817.024.1);
- jakékoli další relevantní informace.

Komise a členské státy podají své písemné připomínky do tří měsíců od obdržení oznámení. V případě nutnosti je svolán smíšený veterinární výbor.

- b) v případě výroby potravin tradičního charakteru.

Příslušné švýcarské orgány se zavazují, že tyto úpravy písemně oznámí Komisi nejpozději do 12 měsíců po obdržení uvedených individuálních nebo všeobecných výjimek. Každé oznámení musí obsahovat:

- stručný popis upravených ustanovení;
- popis potravin a zařízení, jichž se tato úprava týká; a
- jakékoli další relevantní informace.

- (9) Komise informuje Švýcarsko o výjimkách a úpravách uplatněných v členských státech Společenství podle článku 13 nařízení (ES) č. 852/2004, článku 10 nařízení (ES) č. 852/2003, článku 13 nařízení (ES) č. 854/2003 a článku 7 nařízení (ES) č. 2074/2005.

- (10) Švýcarsko se prostřednictvím interní technické směrnice zavázalo, že do dosažení souladu mezi právními předpisy Společenství a Švýcarska, pokud jde o seznam specifikovaných rizikových materiálů, nebude s členskými státy Společenství obchodovat s jatečně upravenými těly skotu staršího 24 měsíců s páteří a s výrobky z nich získaných.

„Vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny k lidské spotřebě“

Vývozy z Evropského společenství do Švýcarska a vývozy ze Švýcarska do Evropského společenství		
Obchodní podmínky		Rovnocennost
Normy ES	Švýcarské normy	
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických předpisech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 208/2006 ze dne 7. února 2006, kterým se mění přílohy VI a VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o normy zpracování pro zařízení na výrobu bioplynu a kompostování a požadavky na hnůj (Úř. věst. L 36, 8.2.2006, s. 25).	Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o porážce zvířat a kontrole masa (OabCV) (RS 817.190) Nařízení DFE ze dne 23. listopadu 2005 o hygieně při porážce zvířat (OHyAb) (RS 817.190.1) Nařízení ze dne 27. června 1995 o epizootických nákazách (OFE), naposledy pozměněné dne 23. listopadu 2005 (RS 916.401) Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE) Nařízení ze dne 23. června 2004 o zneškodňování vedlejších produktů živočišného původu (OESPA), naposledy pozměněné dne 22. června 2005 (RS 916.441.22)	Ano

Zvláštní podmínky

Pro své dovozy uplatňuje Švýcarsko ustanovení příloh VII, VIII, X (osvědčení) a XI (země) v souladu s článkem 29 nařízení (ES) č. 1774/2002.

Obchod s materiály kategorie 1 a 2 je zakázán, s výjimkou materiálů pro některá technická využití uvedená v nařízení (ES) č. 1774/2002 (přechodná opatření stanovená nařízením Komise (ES) č. 878/2004).

Materiály kategorie 3, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Společenství a Švýcarskem, musí být doprovázeny obchodními doklady a veterinárními osvědčeními stanovenými v kapitole III přílohy II v souladu s články 7 a 8 nařízení (ES) č. 1774/2002.

V souladu s kapitolou III nařízení (ES) č. 1774/2002 vypracuje Švýcarsko seznam příslušných zařízení.

KAPITOLA II

Sektory, na něž se nevztahuje kapitola I**I. Vývoz ze Společenství do Švýcarska**

Vývoz ze Společenství do Švýcarska podléhá stejným podmínkám jako obchod uvnitř Společenství. Zásilky však musí být vždy doprovázeny osvědčením potvrzujícím splnění těchto podmínek, vydaným příslušnými orgány.

V případě potřeby se vzory osvědčení projednají v rámci smíšeného veterinárního výboru.

II. Vývoz ze Švýcarska do Společenství

Vývoz ze Švýcarska do Společenství podléhá příslušným podmínkám podle předpisů Společenství. Vzory osvědčení se projednají v rámci smíšeného veterinárního výboru.

Do rozhodnutí o těchto vzorech platí současné požadavky na osvědčení.

KAPITOLA III

Přechod sektoru z kapitoly II do kapitoly I

Jakmile Švýcarsko přijme právní předpisy, které považuje za rovnocenné s právními předpisy Společenství, bude záležitost předložena smíšenému veterinárnímu výboru. Kapitola I tohoto dodatku se bezodkladně upraví, aby zohledňovala výsledek jednání výboru.

Dodatek 10

HRANIČNÍ KONTROLY A POPLATKY

KAPITOLA I

A. Hraniční kontroly v sektorech, v nichž je vzájemně uznána rovnocennost

Druh hraničních kontrol	Procentní sazba
1. Kontroly dokladů	100 %
2. Fyzické kontroly	1 %

B. Hraniční kontroly v sektorech, na něž se nevztahuje bod A

Druh hraničních kontrol	Procentní sazba
1. Kontroly dokladů	100 %
2. Fyzické kontroly	1 – 10 %

C. Zvláštní opatření

Strany berou na vědomí přílohu 3 doporučení č. 1/94 Smíšeného výboru ES – Švýcarsko o zjednodušení některých veterinárních kontrol a formalit pro živočišné produkty a živá zvířata. Záležitost neprodleně přezkoumá smíšený veterinární výbor.

D. Poplatky

1. V sektorech, kde je vzájemně uznána rovnocennost, poplatky činí:

1,5 EUR/t, minimálně však 30 EUR a maximálně 350 EUR na zásilku.

2. V sektorech, na něž se nevztahuje bod 1, poplatky činí:

3,5 EUR/t, minimálně však 30 EUR a maximálně 350 EUR na zásilku.

E. Pravidla pro živočišné produkty procházející územím Evropské unie nebo Švýcarska

1. Na živočišné produkty pocházející ze Švýcarska, které procházejí územím Evropské unie, se vztahují ustanovení o kontrole uvedená výše v bodě A a B. Ustanovení čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) směrnice 97/78/ES se nevztahují na produkty, u nichž je vzájemně uznána rovnocennost a které jsou určeny na vývoz mimo území Evropské unie, pokud je výsledek veterinárních kontrol provedených v souladu s bodem A výše příznivý.
2. Na živočišné produkty pocházející z Evropské unie, které procházejí územím Švýcarska, se vztahují ustanovení o kontrole stanovená výše v bodě A a B.

F. **Systém TRACES**1. **Právní předpisy**

Evropské společenství	Švýcarsko
Rozhodnutí Komise 2004/292/ES ze dne 30. března 2004 o zavedení systému TRACES a o změně rozhodnutí 92/486/EHS (Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 63), naposledy pozměněné rozhodnutím Komise ze dne 14. července 2005, kterým se mění rozhodnutí 2004/292/ES o zavedení systému TRACES a o změně rozhodnutí 92/486/EHS (Úř. věst. L 187, 19.7.2005, s. 29).	Nariadení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE) (RS 916.443.11)

2. **Zvláštní prováděcí pravidla**

Komise ve spolupráci se Spolkovým veterinárním úřadem začlení Švýcarsko do informačního systému TRACES v souladu s rozhodnutím Komise 2004/292/ES.

Ustanovení článku 3 rozhodnutí 2004/292/ES týkající se ukládání společných veterinárních vstupních dokladů do informačního systému TRACES se nevztahují na produkty, u nichž je vzájemně uznána rovnocennost, s výjimkou produktů, kterých se týkají postupy uvedené v článku 8, čl. 12 odst. 4 a článku 13 směrnice 97/78/ES, a produktů, které jsou předmětem rozhodnutí o zamítnutí při kontrolách na hranicích.

V sektorech, ve kterých je vzájemně uznána rovnocennost, obíhají živočišné produkty, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Společenství a Švýcarskem, za stejných podmínek jako produkty, s nimiž se obchoduje mezi členskými státy Společenství. V případě potřeby jsou tyto produkty doprovázeny veterinárními osvědčeními požadovanými pro obchod mezi členskými státy Společenství nebo stanovenými v této příloze a dostupnými v systému TRACES.

V případě nutnosti stanoví smíšený veterinární výbor přechodná opatření.

KAPITOLA II

KONTROLY DOVOZU ZE TŘETÍCH ZEMÍ

1. Právní předpisy

Kontroly dovozu ze třetích zemí se provádějí v souladu s níže uvedenými předpisy:

Evropské společenství	Švýcarsko
1. Nařízení Komise (ES) č. 136/2004 ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví postupy veterinárních kontrol produktů dovážených ze třetích zemí na stanovištích hraniční kontroly Společenství (Úř. věst. L 21, 28.1.2004, s. 11).	1. Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE) (RS 916.443.11).
2. Nařízení Komise (ES) č. 745/2004 ze dne 16. dubna 2004, kterým se stanoví opatření týkající se dovozu produktů živočišného původu pro osobní spotřebu (Úř. věst. L 122, 26.4.2004, s. 1).	2. Zákon ze dne 9. října 1992 o potravinách (LDAL), naposledy pozměněný dne 18. června 2004 (RS 817.0)
3. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206).	3. Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o potravinách a spotřebním zboží (ODALOUS), (RS 817.02)
4. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).	4. Nařízení ze dne 23. listopadu 2005 o výkonu právních předpisů o potravinách (RS 817.025.21)
5. Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství (Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9), naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).	
6. Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11).	

2. Prováděcí pravidla

Pro účely článku 6 směrnice 97/78/ES jsou stanoviště hraniční kontroly tato: letiště Basilej–Mülhausen, letiště Ferney-Voltaire/Ženeva a letiště Curych. Prováděním následných změn je pověřen smíšený veterinární výbor.

Prováděním kontrol na místě je pověřen smíšený veterinární výbor, zejména na základě článku 23 směrnice 97/78/ES a článku 57 zákona o epizootických nákazách.

Zvláštní situace stanovišť hraniční kontroly na letištích Basilej–Mülhausen a Ferney-Voltaire/Ženeva bude posouzena v rámci smíšeného veterinárního výboru nejpozději do jednoho roku po vstupu tohoto dodatku v platnost.

Pro účely směrnice 97/78/ES Komise ve spolupráci se Spolkovým veterinárním úřadem zahrne Švýcarsko do informačního systému TRACES v souladu s rozhodnutím Komise 2004/292/ES.

V rámci činností stanovených ve směrnici 97/78/ES se švýcarské orgány zavazují k vybírání poplatků spojených s úředními kontrolami zboží v souladu s ustanoveními kapitoly VI nařízení (ES) č. 882/2004 v minimální výši stanovené v příloze V uvedeného nařízení.

KAPITOLA III

PODMÍNKY PRO DOVOZ ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ ZE TŘETÍCH ZEMÍ

1. Evropské společenství – Právní předpisy

A. PŘEDPISY V OBLASTI VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

1. Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS (Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10), naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).
2. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 688/2006 ze dne 4. května 2006, kterým se mění příloha III a XI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, pokud jde o monitorování přenosných spongiformních encefalopatií a specifikovaného rizikového materiálu skotu ve Švédsku (Úř. věst. L 120, 5.5.2006, s. 10).
3. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2160/2003 ze dne 17. listopadu 2003 o tlumení salmonel a některých jiných původců zoonóz vyskytujících se v potraviném řetězci (Úř. věst. L 325, 12.12.2003, s. 1).
4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 33).
5. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 2076/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví přechodná opatření pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 83).
6. Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 2076/2005 ze dne 5. prosince 2005, kterým se stanoví přechodná opatření pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004 a kterým se mění nařízení (ES) č. 853/2004 a (ES) č. 854/2004 (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 83).

B. PŘEDPISY V OBLASTI ZDRAVÍ ZVÍŘAT

1. Směrnice Rady 91/67/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních předpisech pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh (Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 1), naposledy pozměněná nařízením Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003, o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem, ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).
2. Směrnice Rady 93/53/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se zavádějí minimální opatření Společenství ke zdolávání některých nákaz ryb (Úř. věst. L 175, 19.7.1993, s. 23), naposledy pozměněná aktem o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie – Příloha II: Seznam uvedený v článku 20 aktu o přistoupení – 6. Zemědělství – B. Veterinární a rostlinolékařské předpisy – I. Veterinární předpisy (Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 381).

3. Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49), naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 33).
4. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 688/2006 ze dne 4. května 2006, kterým se mění příloha III a XI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, pokud jde o monitorování přenosných spongiformních encefalopatií a specifikovaného rizikového materiálu skotu ve Švédsku (Úř. věst. L 120, 5.5.2006, s. 10).
5. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických předpisech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 208/2006 ze dne 7. února 2006, kterým se mění příloha VI a VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, pokud jde o normy zpracování pro zařízení na výrobu bioplynu a kompostování a požadavky na hnůj (Úř. věst. L 36, 8.2.2006, s. 25).
6. Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11).

2. Švýcarsko – Právní předpisy

Nařízení ze dne 20. dubna 1988 o dovozu, tranzitu a vývozu zvířat a živočišných produktů (OITE).

3. Prováděcí pravidla

Spolkový veterinární úřad uplatní na dovoz podmínky uvedené v kapitole 3 bodě 1 tohoto dodatku. Spolkový veterinární úřad však může přijmout více omezující opatření a požadovat dodatečné záruky. V takovém případě se v rámci smíšeného veterinárního výboru zahájí konzultace za účelem nalezení vhodných řešení.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Ustanovení tohoto dodatku budou přezkoumána v rámci smíšeného veterinárního výboru nejpozději do jednoho roku po jeho vstupu v platnost.“

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 8. prosince 2006****o vnitrostátních předpisech, které Dánsko oznámilo v souvislosti s některými průmyslovými skleníkovými plyny**

(oznámeno pod číslem K(2006) 5934)

(Pouze dánské znění je závazné)

(2007/62/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 95 odst. 6 uvedené smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI A POSTUP

(1) Dopisem Stálého zastoupení Dánského království při Evropské unii ze dne 2. června 2006 oznámila dánská vláda s odkazem na čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 nařízení Evropského parlamentu a Rady⁽¹⁾, Komisi znění svých vnitrostátních předpisů o regulování některých průmyslových skleníkových plynů, které považuje za nezbytné ponechat po přijetí uvedeného nařízení, a zároveň oznámila odůvodnění tohoto ponechání.

(2) V uvedeném dopise dánská vláda zdůrazňuje, že Dánské království má v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 842/2006 v úmyslu ponechat vnitrostátní předpisy, které jsou přísnější než uvedené nařízení.

1. Právní předpisy Společenství**1.1 Ustanovení čl. 95 odst. 4 a 6 Smlouvy o ES**

(3) Ustanovení čl. 95 odst. 4 Smlouvy o ES stanoví, že „pokládá-li členský stát poté, co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nezbytné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 30 nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí, oznámí je Komisi spolu s důvody pro jejich ponechání“.

(4) V souladu s čl. 95 odst. 6 Komise do šesti měsíců po oznámení dotyčné vnitrostátní právní předpisy schválí nebo zamítne poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.

1.2 Nařízení (ES) č. 842/2006

(5) Cílem nařízení (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech je předcházení vzniku emisí

některých fluorovaných skleníkových plynů (HFC, PFC a SF6), na které se vztahuje Kjótský protokol, a omezování jejich úniků.

(6) Nařízení rovněž obsahuje omezený počet zákazů použití a zákazů uvádění na trh v případě, že na úrovni Společenství existují dostupné a z hlediska nákladů efektivní alternativy a nelze-li zlepšit způsoby omezování úniků a znovuzískávání.

(7) Nařízení má dvojí právní základ, čl. 175 odst. 1 Smlouvy o ES s ohledem na všechna ustanovení kromě článků 7, 8 a 9, které jsou založeny na článku 95 Smlouvy o ES, vzhledem k jejich důsledkům pro volný pohyb zboží v rámci jednotného trhu ES.

(8) Článek 9 nařízení upravuje uvádění na trh, resp. zakazy uvádění na trh řady výrobků a zařízení, které fluorované skleníkové plyny, na které se nařízení vztahuje, obsahují nebo jejichž provoz je na nich závislý. V odst. 3 písm. a) uvedeného nařízení se stanoví, že členské státy, které do 31. prosince 2005 přijaly přísnější vnitrostátní opatření, než jsou opatření v uvedeném článku a náležející do oblasti působnosti nařízení, si mohou ponechat uvedená vnitrostátní opatření do 31. prosince 2012. V souladu s odst. 3 písm. b) musí být tato opatření a důvody pro jejich ponechání oznámena Komisi a musí být v souladu se Smlouvou.

(9) Nařízení se použije ode dne 4. července 2007, s výjimkou článku 9 a přílohy II, které se použijí ode dne 4. července 2006.

2. Oznámené vnitrostátní předpisy

(10) Vnitrostátní předpisy oznámené Dánskem byly zavedeny vyhláškou č. 552 ze dne 2. července 2002.

(11) Vyhláška se týká tří skleníkových plynů klasifikovaných podle Kjótského protokolu, z nichž má většina vysoký potenciál globálního oteplování: částečně fluorované uhlovodíky (HFC), zcela fluorované uhlovodíky (PFC) a fluorid sírový (SF6).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 161, 16.4.2006, s. 1.

- (12) Vyhláška obsahuje všeobecný zákaz dovozu, prodeje a používání nových výrobků obsahujících výše uvedené skleníkové plyny po 1. lednu 2006 a rovněž zákaz dovozu, prodeje a používání těchto skleníkových plynů, nových i znovuzískaných, po 1. lednu 2006.
- (13) Všeobecný zákaz týkající se nových výrobků obsahujících dotyčné fluorované skleníkové plyny je doprovázen výjimkami uvedenými v příloze I vyhlášky.
- (14) Vyhláška umožňuje, aby ve „velmi specifických případech“ mohla Dánská agentura pro ochranu životního prostředí udělit výjimky. Oznámení obsahuje popis situací, v nichž se může v praxi zvažovat udělení takovéto výjimky, např. vzhledem k neočekávané nepřiměřeným dopadům zákazu nebo v situacích, kdy se ukáže, že jiné alternativy nejsou dostupné nebo jsou nevhodné, nebo v situacích, kdy se ukáže, že celkové množství emisí skleníkových plynů převedené na ekvivalent oxidu uhličitého by bylo nižší než u systému obsahujícího fluorované skleníkové plyny. Oznámení rovněž obsahuje pokyny vydané Dánskou agenturou pro ochranu životního prostředí pro provozovatele, kteří chtějí zažádat o výjimku. Tento dokument uvádí kritéria používaná Dánskou agenturou pro ochranu životního prostředí při udělování nebo zamítání výjimek, stručný přehled všech dosud podaných žádostí a odpovídající rozhodnutí Dánské agentury pro ochranu životního prostředí.
- (15) Dopisem ze dne 26. října 2006 Komise informovala dánskou vládu, že oznámení obdržela a že šestiměsíční lhůta pro jeho zkoumání podle čl. 95 odst. 6 započala dnem 9. června 2006, tj. dnem následujícím po dni obdržení oznámení.
- (16) Dopisem ze dne 19. září 2006 Komise informovala ostatní členské státy o oznámení a poskytla jim lhůtu třiceti dní k předložení připomínek. Komise rovněž zveřejnila sdělení o oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾, aby byly i ostatní zainteresované strany informovány o vnitrostátních předpisech Dánska, jakož i o důvodech, na které se odvolává.
- (17) Uvádění na trh výrobků a zařízení, které obsahují fluorované skleníkové plyny, je na úrovni Společenství harmonizováno nařízením (ES) č. 842/2006 a zejména článkem 9 a přílohou II uvedeného nařízení.
- (18) Ustanovení dánské vyhlášky jsou přísnější než ustanovení nařízení (ES) č. 842/2006, protože obsahují všeobecný zákaz dovozu, prodeje a používání nových výrobků obsahujících skleníkové fluorované plyny po 1. lednu 2006 a také zákaz dovozu, prodeje a používání skleníkových fluorovaných plynů, nových i znovuzískaných, po 1. lednu 2006. Nařízení obsahuje pouze částečný zákaz uvádění na trh, protože se vztahuje pouze na výrobky vyjmenované v příloze II.
- (19) Na základě výše uvedeného, a to včetně čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 842/2006, oznámí členské státy Komisi svá opatření a zdůvodnění. Tato opatření musejí být slučitelná se Smlouvou.
- (20) Slučitelnost se zkoumá postupem podle čl. 95 odst. 4 a čl. 95 odst. 6 s ohledem na nařízení 842/2006. Ustanovení čl. 95 odst. 4 vyžaduje, aby byl k oznámení připojen popis týkající se jednoho nebo více závažných důvodů uvedených v článku 30 nebo ochrany životního nebo pracovního prostředí.
- (21) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že žádost Dánska, jejímž cílem je získat povolení k ponechání svých vnitrostátních předpisů o některých průmyslových skleníkových plynech, je přípustná.

2. Posouzení opodstatněnosti

- (24) Podle článku 95 odst. 4 a odst. 6 prvního pododstavce Smlouvy o ES musí Komise zajistit, že jsou splněny všechny podmínky umožňující členskému státu ponechat si své vnitrostátní předpisy odchylovící se od harmonizačního opatření Společenství, které uvedený článek upravuje. Zejména musí být odůvodněno ponechání si vlastních vnitrostátních předpisů ze závažných důvodů uvedených v článku 30 Smlouvy nebo předpisů vztahujících se k ochraně pracovního nebo životního prostředí, vnitrostátní předpisy nesmí být prostředkem svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušovat fungování vnitřního trhu, což by nebylo přiměřené nebo nezbytné.

2.1 Důkazní břemeno

- ## II. POSUZOVÁNÍ
- ### 1. Posouzení přípustnosti
- (17) Ustanovení čl. 95 odst. 4 stanoví případy, kdy jeden ze členských států poté, co bylo přijato harmonizační opatření, pokládá za nezbytné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 30 nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí.
- (18) Oznámení Dánska se týká vnitrostátních předpisů, které se odchyloví od čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 842/2006. Tyto vnitrostátní předpisy byly přijaty a vstoupily v platnost v roce 2002, tedy před přijetím uvedeného nařízení.

- (25) Komise při posuzování, zda jsou vnitrostátní předpisy oznámené podle čl. 95 odst. 4 opodstatněné, musí brát za základ „důvody“ uvedené oznamujícím členským státem. To znamená, že podle ustanovení Smlouvy o ES odpovědnost dokázat, že jsou vnitrostátní předpisy opodstatněné, má žádající členský stát, který si je zamýšlí ponechat.

⁽²⁾ Úř. věst. C 228, 22.9.2006, s. 4.

(26) Je v zájmu oznamujícího členského státu poskytnout dostatek důvodů, skutečností a vědeckých důkazů pro získání schválení ponechání přísnějších vnitrostátních předpisů. Je proto v zájmu členského státu, aby k oznámení přiložil veškeré důležité nebo právní podklady, které by žádost podpořily⁽³⁾. Pokud k oznámení takové podklady přiloženy nebudou, bude Komise považovat žádost za nepodloženou.

2.2 *Opodstatnění na základě závažných důvodů uvedených v článku 30 nebo týkajících se ochrany životního nebo pracovního prostředí*

2.2.1 Stanovisko Dánska

(27) Dánské orgány předložily na odůvodnění vnitrostátních předpisů vysvětlení, ve kterém jsou uvedena následující odůvodnění.

(28) Vyhláška č. 522 ze dne 2. července 2002 se týká regulování některých průmyslových skleníkových plynů (HFC, PFC a SF6), které všechny mají silný skleníkový efekt. Například 1 kg v Dánsku nejpoužívanějších plynů HFC (HFC-134a a HFC-404A) se rovná 1 300 kg respektive 3 780 kg CO₂, 1 kg SF6 odpovídá více než 22 000 kg CO₂.

(29) Kjótským protokolem se Společenství zavázalo snížit v letech 2008 až 2012 emise skleníkových plynů členských států alespoň o 8 % ve srovnání se stavem v roce 1990. Během následných debat v rámci Společenství [rozhodnutí Rady 2002/358/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu, dohoda o sdílení břemene⁽⁴⁾], se Dánsko zavázalo snížit v daném období celkové emise skleníkových plynů o 21 %.

(30) Dánské orgány ve svém oznámení uvádějí cíl ochrany životního prostředí, a zejména nutnost dosáhnout všemi dostupnými prostředky snížení emisí skleníkových plynů v souladu s rozhodnutím 2002/358/ES.

(31) Cílem uvedené vyhlášky je přispět ke snížení emisí skleníkových plynů tím, že se bude předcházet emisím fluorovaných skleníkových plynů.

(32) Dánské orgány zdůrazňují, že účelem dánské vyhlášky o průmyslových skleníkových plynech je omezit jejich používání, tedy i co nejvíce omezit emise skleníkových plynů, a přispět tak ke snížení jejich emisí a dostát mezinárodním závazkům Dánska. Dánské orgány se domnívají, že ambiciózní cíl, který si Dánsko samo v rámci rozhodnutí 2002/358/ES vytyčilo, tedy snížení emisí skleníkových plynů, vyžaduje mimořádné úsilí v boji se všemi zdroji emisí skleníkových plynů.

(33) Částečně fluorované uhlovodíky (HFC) se v Dánsku používají zejména jako chladicí kapaliny v chladicích jednotkách.

Zcela fluorované uhlovodíky (PFC) se již v Dánsku nepoužívají. Fluorid sírový (SF6) se dříve používal ve zvukotěsném izolačním skle a v některých elektrických spínačích. Dnes se již používá pouze k poslednímu zmíněnému účelu, a to pouze několik málo tun ročně.

(34) Dánské orgány se ve svém oznámení odvolávají na prognózy, podle kterých by se do roku 2010 bez dalších opatření emise zdvojnásobily, což by představovalo o 0,5–0,7 milionů tun oxidu uhličitého více, než jak by tomu bylo v případě oznámených právních předpisů.

(35) Dánské orgány uvádějí, že zásady zavedené na úrovni Společenství nařízením (ES) č. 842/2006 za účelem snížení emisí omezováním úniků byly v dánské legislativě zavedeny již před více než 50 lety a od té doby se používají u aplikací používajících skleníkové fluorované plyny, a nepovedou proto k dalšímu snížení.

(36) Dánsko ve svém oznámení ve stručnosti popisuje některé možnosti použití, ve kterých se vyvinuly alternativní řešení a na které se proto vztahují dánské právní předpisy. Dánsko vychází z toho, že existují alternativy průmyslových skleníkových plynů používaných v aplikacích, které se zakázaly ode dne 1. ledna 2006 nebo budou zakázány ode dne 1. ledna 2007.

(37) Všeobecný zákaz týkající se dovozu, prodeje a používání nových výrobků obsahujících dotyčné fluorované skleníkové plyny je doprovázen výjimkami uvedenými v příloze I vyhlášky. Tyto výjimky se týkají několika vysoce specifických aplikací a u několika obecnějších aplikací jsou založeny na množství skleníkových plynů používaných v příslušných systémech, čímž jsou vyjmuty např. chladicí jednotky, tepelná čerpadla nebo klimatizační jednotky s náplněmi od 0,15 kg do 10 kg a rovněž chladicí systémy pro znovuzískání tepla s náplní maximálně 50 kg. Vyjmuty jsou i výrobky pro použití na plavidlech a k vojenským účelům a rovněž použití SF6 ve vysokonapěťových jednotkách.

(38) Kromě výše uvedených výjimek stanovuje dánská vyhláška možnost udělit výjimku ze všeobecného zákazu ve „velmi specifických případech“. Účelem tohoto udělení výjimky je ve specifických případech zabránit neúměrně závažným následkům zákazu (v případech, se kterými se v době zveřejnění vyhlášky nepočítalo, ve specifických situacích, kdy by instalace chladicího zařízení založeného na alternativách HFC vedla k výjimečně vysokým a neodůvodněným nákladům na straně subjektu instalujícího nebo vlastního dané zařízení, nebo v situacích, kdy by celková míra emisí skleníkových plynů převedená na ekvivalent oxidu uhličitého byla nižší než u systému obsahujícího fluorované skleníkové plyny).

⁽³⁾ Viz sdělení Komise týkající se článku 95 (odstavců 4, 5 a 6) Smlouvy o založení Evropského společenství (KOM(2002)760 v konečném znění, 23.12.2002), zejména odstavec 13 uvedeného sdělení.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1.

- (39) Výjimka se má uplatňovat tak, že se zákazem dosáhne zlepšení stavu životního prostředí nejlepším a nejefektivnějším způsobem z hlediska celkové perspektivy životního prostředí včetně energetického hlediska.
- (40) V souladu s článkem 8 Zákona o chemických látkách a výrobcích č. 21 ze dne 16. ledna 1996 se zákaz nevztahuje na dovoz, produkci a prodej produktů, které jsou určeny výhradně na vývoz.
- (41) Navíc se zákaz nevztahuje ani na dovoz průmyslových skleníkových plynů, které se používají produkci určitého produktu určeného na vývoz.
- (42) Dánská vláda je toho názoru, že účelem vyhlášky je ochrana životního prostředí a že je nezbytná a přiměřená z hlediska předcházení vzniku emisí fluorovaných plynů a jejich snižování. Proto je slučitelná se Smlouvou.

2.2.2 Hodnocení stanoviska Dánska

- (43) Komise se po posouzení informací předložených Dánskem domnívá, že žádost o ponechání přísnějších opatření, než jsou opatření stanovená nařízením (ES) č. 842/2006, může být považována za slučitelnou se Smlouvou z následujících důvodů.

2.2.2.1 Odůvodnění z hlediska životního prostředí:

- (44) Vyhláška je součástí širší strategie Dánska za účelem dosažení cíle, jímž je snížení emisí v rámci Kjótského protokolu a následné dohody o sdílení břemene přijaté na úrovni Společenství. Na základě takovéhoho předpisu Společenství má Dánsko v letech 2008 až 2012 snížit své emise skleníkových plynů ve srovnání s rokem 1990 o 21 %.
- (45) Vzhledem k tomu Dánsko realizuje strategii v oblasti klimatu ve snaze dostat svým závazkům týkajících se všech zdrojů emisí skleníkových plynů. Opatření týkající se fluorovaných skleníkových plynů proto představují součást snahy Dánska splnit závazky. Je třeba uvést, že bez dalších předpisů by se emise fluorovaných skleníkových plynů do roku 2010 zvýšily na dvojnásobek, a to z důvodu většího používání chlazení a také jako výsledek nadcházejícího vyřazení skleníkových plynů HCFC z procesu chlazení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu ⁽⁵⁾.
- (46) Očekává se, že nařízení (ES) č. 842/2006 povede k výraznému snížení emisí v celém Společenství a zejména v těch členských státech, ve kterých ještě neexistují příslušná opatření na snižování emisí fluorovaných skleníkových plynů, především opatření na zlepšení omezování úniků a znovuzískávání fluorovaných skleníkových plynů používaných v určitých aplikacích. Dánské právní předpisy již však před více než 50 lety srovnatelné předpisy zavedly (politika omezování úniků založená především na povinných vzdělávacích programech, pravidelné kontroly úniku),

ty pak byly uplatňovány u aplikací obsahujících fluorované skleníkové plyny, a proto v Dánsku nepovedou k dalšímu výraznému snížení.

- (47) Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že odůvodnění z hlediska životního prostředí poskytnuté Dánskem, konkrétně snižování a předcházení vzniku emisí fluorovaných skleníkových plynů, je pádné.

2.2.2.2 Relevantnost a přiměřenost dánské vyhlášky v souvislosti s cílem dosáhnout dalšího snížení fluorovaných skleníkových plynů:

- (48) Dánsko se v této souvislosti a za účelem dalšího snižování a předcházení vzniku emisí fluorovaných skleníkových plynů již v roce 2002 rozhodlo, že bude selektivně zakazovat uvádění nových zařízení na trh. Výběr byl založen na výzkumech, jejichž cílem bylo prověřit zejména to, zda existují alternativy fluorovaných skleníkových plynů a zda jsou dostupné.
- (49) Na základě těchto výzkumů vyhláška stanovuje všeobecný zákaz dovozu, prodeje a používání nových výrobků obsahujících fluorované skleníkové plyny po 1. lednu 2006, zároveň však počítá s množstvím odchylek a výjimek, které se automaticky vztahují na některé výrobky a zařízení nebo by se na ně mohly za určitých podmínek vztahovat, nebo které umožňují předsunutí nebo odložení termínu pro zákaz. Příloha I vyhlášky obsahuje zvláštní výjimky týkající se několika velmi specifických aplikací (např. lékařské aerosoly, vybavení laboratoří) a u několika obecnějších aplikací jsou výjimky založeny na množství fluorovaných skleníkových plynů používaných v příslušných systémech, čímž jsou vyjmuty např. chladicí jednotky, tepelná čerpadla nebo klimatizační jednotky s náplněmi od 0,15 kg do 10 kg a rovněž chladicí systémy pro znovuzískání tepla s náplní maximálně 50 kg. Vyjmuty jsou i výrobky pro použití na plavidlech a k vojenským účelům a rovněž použití SF₆ ve vysokonapěťových jednotkách.
- (50) Vyhláška navíc počítá s možným udělením takovýchto výjimek Dánskou agenturou pro ochranu životního prostředí ve „velmi specifických případech“, konkrétně v situacích kdy se ukáže, že jiné alternativy nejsou dostupné nebo jsou nevhodné, nebo kdy by celková míra emisí skleníkových plynů (včetně „nepřímých emisí“ z důvodu spotřeby energie) převedená na ekvivalent oxidu uhličitého byla nižší než u systému obsahujícího fluorované skleníkové plyny.

- (51) Postup uplatňovaný Dánskou agenturou pro ochranu životního prostředí je jasně popsán, stejně jako kritéria, na nichž jsou založena rozhodnutí o udělení nebo zamítnutí výjimky. Tato kritéria zohledňují zásadu proporcionality.

- (52) Zároveň je důležité zdůraznit, že dánská vyhláška povoluje používání fluorovaných skleníkových plynů na servis a údržbu existujících zařízení, tato zařízení se proto nebudou muset zbytečně vyřadit z provozu.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 244, 29.9.2000, s. 1.

- (53) Ačkoliv má vyhláška vliv na volný pohyb zboží v Evropském společenství, domnívá se Komise na základě výše uvedené analýzy, že vyhláška je z hlediska životního prostředí odůvodněná a že zohledňuje vliv předpokládaných zákazů na vnitřní trh s důrazem na možnost udělování individuálních výjimek.
- (54) Dále je třeba poukázat na to, že čl. 9 odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 842/2006 umožňuje ponechání vnitrostátních předpisů do 31. prosince 2012. Proto, a vzhledem k oznámení Dánského království, které se na uvedený článek odvolává, se bude vyhláška v omezeném období uplatňovat.
- 2.3 *Neexistence svévolné diskriminace nebo zastřené omezení obchodu mezi členskými státy*
- (55) V souladu s čl. 95 odst. 6 Smlouvy o ES Komise schválí nebo zamítne dotyčné vnitrostátní právní předpisy poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřené omezení obchodu mezi členskými státy.
- (56) Je třeba připomenout, že použití čl. 95 odst. 4 Smlouvy o ES se musí posuzovat s ohledem na podmínky stanovené jak v uvedeném odstavci tak v odstavci 6 uvedeného článku. Pokud jedna z těchto podmínek není splněna, žádost se bez přezkoumávání ostatních podmínek zamítá.
- (57) Vnitrostátní předpisy jsou všeobecné a vztahují se na vnitrostátní a dovezené výrobky. Neexistuje důkaz, že oznámené vnitrostátní předpisy by mohly být použity jako prostředek svévolné diskriminace hospodářských subjektů ve Společenství.
- (58) Cílem vyhlášky je ochrana životního prostředí, nic nenasvědčuje tomu, že by účel vyhlášky nebo její provádění vedlo ke svévolné diskriminaci nebo k zastřenému omezení obchodu.
- (59) S ohledem na nebezpečí, která pro životní prostředí některé fluorované skleníkové plyny představují, se Komise domnívá, že neexistují důkazy o tom, že vnitrostátní předpisy oznámené dánskými orgány představují nepřiměřenou překážku fungování vnitřního trhu pokud jde o sledované cíle.

IV. ZÁVĚR

- (60) Z výše uvedených důvodů a vzhledem k připomínkám předloženým členskými státy a jinými třetími stranami

k oznámení předloženému dánskými orgány je Komise toho názoru, že žádost Dánska na ponechání vnitrostátních právních předpisů přísnějších než nařízení (ES) č. 842/2006 do 31. prosince 2012, předložená dne 2. června 2006, s ohledem na uvádění na trh výrobků a zařízení obsahujících fluorované plyny nebo jejichž provoz na těchto plynech závisí, je přípustná.

Komise navíc shledává, že uvedené vnitrostátní předpisy

- vyhovují potřebám ochrany životního prostředí,
- zohledňují existenci a technickou a ekonomickou dostupnost alternativ aplikací v Dánsku zakázaných a pravděpodobně budou mít omezený ekonomický vliv,
- neslouží jako prostředek svévolné diskriminace a
- nejsou zastřeným omezováním obchodu mezi členskými státy,
- jsou tedy slučitelné se Smlouvou.

Z těchto důvodů dospěla Komise k názoru, že mohou být schváleny,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Vnitrostátní předpisy o některých fluorovaných skleníkových plynech, které Dánské království oznámilo Komisi dopisem ze dne 2. června 2006 a které jsou přísnější než nařízení (ES) č. 842/2006 s ohledem na uvádění na trh výrobků a zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny nebo jejichž provoz na těchto plynech závisí, se tímto schvalují. Dánskému království je povoleno ponechat si tyto předpisy do 31. prosince 2012.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Dánskému království.

V Bruselu dne 8. prosince 2006.

Za Komisi

Stavros DIMAS

člen Komise

PRODUKTY č. 2/2006

13. prosince 2006

Rozhodnutí výboru zřízeného Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody č. 2/2006 ze dne 15. prosince 2006, které se týká zařazení subjektu posuzování shody do seznamu v odvětvové kapitole o osobních ochranných prostředcích

(2007/63/ES)

VÝBOR,

s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o vzájemném uznávání posuzování shody, a zejména na čl. 10 odst. 4 písm. a) a článek 11 uvedené dohody,

vzhledem k tomu, že výboru přísluší rozhodovat o zařazení subjektu nebo subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové kapitole v příloze 1 dohody,

ROZHODL TAKTO:

1. Subjekt posuzování shody uvedený v dodatku A se zařazuje do seznamu švýcarských subjektů posuzování shody v

odvětvové kapitole o osobních ochranných prostředcích v příloze 1 uvedené dohody.

2. Strany se dohodly na specifickém rozsahu zařazení subjektu posuzování shody uvedeného v dodatku A, co do výrobků a postupů posuzování shody, a budou jej zachovávat.

Toto rozhodnutí je vyhotoveno ve dvou stejnopisech a podepsáno zástupci výboru oprávněnými jednat jménem stran za účelem pozměnění dohody. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem pozdějšího podpisu.

Podepsáno v Bernu dne, 22. listopadu 2006.

Za Švýcarskou konfederaci
Heinz HERTIG

Podepsáno v Bruselu dne, 13 prosince 2006.

Za Evropské společenství
Andra KOKE

DODATEK A

Švýcarský subjekt posuzování shody zařazený do seznamu subjektů posuzování shody v odvětvové kapitole o osobních ochranných prostředcích v příloze 1 uvedené dohody

TESTEX
Gotthardstrasse 61
8027 Zürich
Switzerland
pan Adrian Meili
Tel.: + 41 (0) 44206 42 42
Fax.: + 41 (0) 44206 42 30
E-mail: zuerich@testex.ch

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 15. prosince 2006,

kterým se stanoví revidovaná ekologická kritéria a související požadavky na posuzování a ověřování pro udělení ekoznačky Společenství pěstebním substrátům

(oznámeno pod číslem K(2006) 6962)

(Text s významem pro EHP)

(2006/64/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

1. říjnem 2006 udělena ekoznačka, nebo kteří o tuto značku před tímto datem požádali, měli dostatek času přizpůsobit své výrobky novým kritériím a požadavkům.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky⁽¹⁾, a zejména na čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

- (7) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 17 nařízení (ES) č. 1980/2000,

po konzultaci s Výborem Evropské unie pro ekoznačku,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 1

Skupina výrobků „pěstební substráty“ zahrnuje jiné látky než půdy, ve kterých se pěstují rostliny.

- (1) V souladu s nařízením (ES) č. 1980/2000 byla včas přezkoumána ekologická kritéria i související požadavky na posuzování a ověřování stanovené rozhodnutím Komise 2001/688/ES⁽²⁾ pro udělování ekoznačky Společenství pomocným půdním látkám a pěstebním substrátům.

Článek 2

- (2) Po uvedeném přezkoumání byla skupina výrobků rozdělena do dvou samostatných skupin, a v důsledku toho bylo přijato rozhodnutí 2006/799/ES o pomocných půdních látkách. Tímto rozhodnutím nahrazeno rozhodnutí 2001/688/ES, pokud jde o pomocné půdní látky.

Aby byla pěstebním substrátům udělena ekoznačka Společenství podle nařízení (ES) č. 1980/2000, musí výrobek spadat do skupiny výrobků „pěstební substráty“, jak je definována v článku 1, a musí splňovat ekologická kritéria stanovená v příloze tohoto rozhodnutí.

- (3) Je však ještě třeba nahradit rozhodnutí 2001/688/ES, pokud jde o pěstební substráty.

Článek 3

- (4) S ohledem na uvedené přezkoumání a s cílem zohlednit vědecký rozvoj a vývoj na trhu je vhodné zrevidovat kritéria a požadavky týkající se pěstebních substrátů, jejichž platnost skončí 28. srpna 2007.

Vliv skupiny výrobků „pěstební substráty“ na životní prostředí se posuzuje podle konkrétních ekologických kritérií uvedených v příloze.

Článek 4

- (5) Zrevidovaná ekologická kritéria a požadavky by měly být v platnosti po dobu čtyř let.

Pro správní účely se skupině výrobků „pěstební substráty“ přiděluje číselný kód „029“.

- (6) Je žádoucí ponechat přechodné období v délce maximálně osmnácti měsíců, aby výrobci, jejichž výrobkům byla před

Článek 5

⁽¹⁾ Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 242, 12.9.2001, s. 17. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2005/384/ES (Úř. věst. L 127, 12.5.2005, s. 20).

Ekoznačky udělené před 1. říjnem 2006 výrobkům náležejícím do skupiny výrobků „pomocné půdní látky a pěstební substráty“ mohou být nadále používány do 30. dubna 2008.

V případě, že před 1. říjnem 2006 byly předloženy žádosti o udělení ekoznačky pro výrobky ze skupiny výrobků „pomocné půdní látky a pěstební substráty“, může být takovým výrobkům ekoznačka udělena za podmínek platných do 28. srpna 2007. V takovém případě lze ekoznačku používat do 30. dubna 2008.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 15. prosince 2006.

Za Komisi
Stavros DIMAS
člen Komise

PŘÍLOHA

RÁMEC

Případné zkoušky a odběr vzorků se provádějí v souladu se zkušebními metodami vypracovanými technickým výborem CEN 223 „Pomocné půdní látky a pěstební substráty“, dokud nebudou k dispozici příslušné horizontální normy vytvořené pod vedením pracovní skupiny CEN 151 „Horizontal“.

Odběr vzorků se provádí v souladu s metodikou stanovenou CEN/TC 223 (pracovní skupina 3) definovanou a schválenou CEN v normě EN 12579 – „Pomocné půdní látky a pěstební substráty – odběr vzorků“. Požadují-li se zkoušky nebo odběr vzorků, které nejsou zahrnuty ve výše uvedených metodách a technikách odběru vzorků, příslušný subjekt nebo subjekty posuzující žádost (dále jen „příslušný subjekt“) určí, které zkoušky a/nebo metody odběru vzorků považují za přijatelné.

Případně lze použít jiné zkušební metody, pokud je příslušný subjekt uzná za rovnocenné. Nejsou-li zkoušky uvedeny nebo týkají-li se ověřování nebo sledování, měly by se příslušné subjekty v jednotlivých případech spoléhat na prohlášení a dokumentaci poskytnuté žadatelem a/nebo na nezávislá ověření.

Příslušným subjektům se doporučuje, aby při posuzování žádostí a sledování, jak jsou dodržována kritéria stanovená touto přílohou, braly v úvahu provádění uznaných systémů řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí jako jsou EMAS nebo ISO 14001. (Poznámka: provádění takových systémů řízení není povinné).

Cílem těchto kritérií je zejména podporovat:

- používání obnovitelných materiálů a/nebo recyklace organické hmoty, která pochází ze sběru a/nebo ze zpracování odpadu, a tedy snižování objemu tuhého odpadu na místě konečného odstranění (např. na skládce);
- minimalizace dopadu opětovného používání a výroby neobnovitelných materiálů na životní prostředí.

Kritéria jsou stanovena na úrovních, které podporují udělení značky pěstebním substrátům se sníženým dopadem na životní prostředí během celého životního cyklu výrobku.

EKOLOGICKÁ KRITÉRIA

1. Složky

Povolují se tyto složky:

1.1 Organické složky

Výrobek je považován za způsobilý pro udělení ekoznačky, pouze pokud neobsahuje rašelinu a její organická součást pochází ze zpracovaných a/nebo recyklovaných odpadů (definovaných ve směrnici Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech ⁽¹⁾ a v příloze 1 uvedené směrnice).

Žadatel předloží příslušnému subjektu podrobné složení výrobku a prohlášení o splnění výše uvedeného požadavku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39.

1.2 Kaly

Výrobky nesmějí obsahovat kaly z čištění odpadních vod. Kaly (nepocházející z čištění odpadních vod) jsou povoleny, pokud splňují tato kritéria:

V souladu s evropským seznamem odpadů (definovaným v rozhodnutí Komise 2001/118/ES ve znění rozhodnutí 2000/532/ES ⁽²⁾ se kalem rozumí některá z těchto položek:

02 03 05	kaly z čištění odpadních vod v místě jejich vzniku pocházející z výroby a ze zpracování ovoce, zeleniny, obilovin, jedlých olejů, kaka, kávy a tabáku; z konzervářského průmyslu; z výroby kvasnic a kvasnicového extraktu, přípravy a fermentace melasy
02 04 03	kaly z čištění odpadních vod v místě jejich vzniku pocházející z cukrovarnictví
02 05 02	kaly z čištění odpadních vod v místě jejich vzniku pocházející z mlékárenského průmyslu
02 06 03	kaly z čištění odpadních vod v místě jejich vzniku pocházející z pekáren a výroby cukrovinek
02 07 05	kaly z čištění odpadních vod v místě jejich vzniku pocházející z výroby alkoholických a nealkoholických nápojů (s výjimkou kávy, čaje a kaka);

Kaly jsou rozděleny podle zdrojů, což znamená, že nedošlo ke smísení s odpadními vodami nebo s kaly mimo konkrétní výrobní proces.

Maximální koncentrace těžkých kovů v odpadech před úpravou (mg/kg sušiny) splňují kritérium 2.

Kaly splňují veškerá další kritéria ekoznačky uvedená v příloze a v takovém případě jsou považovány za dostatečně stabilizované a hygienicky nezávadné.

Žadatel předloží příslušnému subjektu podrobné složení výrobku a prohlášení o splnění všech výše uvedených požadavků.

1.3 Nerosty

Nerosty se nesmějí těžit:

- v oznámených lokalitách významných pro Společenství podle směrnice Rady 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ⁽³⁾;
- v oblastech sítě Natura 2000, kterou tvoří zvláště chráněné oblasti podle směrnice Rady 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků ⁽⁴⁾, v oblastech v působnosti směrnice 92/43/EHS nebo srovnatelných oblastech mimo Evropské společenství, na něž se vztahují odpovídající ustanovení Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti.

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění tohoto požadavku vydané příslušnými orgány.

⁽²⁾ Úř. věst. L 47, 16.2.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 59, 25.4.1979, s. 1.

2. Omezení nebezpečných látek

Ve složkách organického pěstebního média musí být obsah následujících prvků nižší než níže uvedené hodnoty měřené na sušinu:

Prvek	mg/kg (sušiny)
Zn	300
Cu	100
Ni	50
Cd	1
Pb	100
Hg	1
Cr	100
Mo (*)	2
Se (*)	1,5
As (*)	10
F (*)	200

(*) Údaje o přítomnosti těchto prvků se vyžadují pouze u výrobků obsahujících látky z průmyslových procesů.

Poznámka: Tyto mezní hodnoty platí v případě, že vnitrostátní právní předpisy nestanoví přísnější hodnoty.

Žadatel předloží příslušnému subjektu příslušné zprávy o zkoušce a prohlášení o splnění tohoto požadavku.

3. Vlastnosti výrobku

Výrobky nesmějí mít negativní účinek na klíčení nebo následný růst rostlin.

Žadatel předloží příslušnému subjektu příslušné zprávy o zkoušce a prohlášení o splnění tohoto požadavku.

4. Zdraví a bezpečnost

Výrobky nesmějí přesáhnout maximální úroveň primárních patogenů takto:

- salmonela: absence v 25 g;
- vajíčka hlístů: absence v 1,5 g; ⁽⁵⁾
- E. coli: <1 000 MPN/g (MPN: most probable number – nejpravděpodobnější číslo) ⁽⁶⁾

Žadatel předloží příslušnému subjektu příslušné zprávy o zkoušce, dokumentaci a prohlášení o splnění těchto požadavků.

⁽⁵⁾ Pro výrobky, jejichž organický obsah není získán výhradně ze zeleného nebo zahradního odpadu nebo z odpadu z parků.

⁽⁶⁾ Pro výrobky jejichž organický obsah je získán výhradně ze zeleného nebo zahradního odpadu nebo z odpadu z parků.

5. Klíčivá semena/pomnožovací část rostliny

V konečném výrobku nesmí obsah semen plevelů a vegetativních rozmnožovacích částí agresivních plevelů překročit dvě jednotky na litr.

Žadatel předloží příslušnému subjektu prohlášení o splnění těchto požadavků spolu s příslušnými zprávami o zkoušce a/nebo dokumentací.

6. Další kritéria

a) Elektrická vodivost výrobků nesmí překročit 1,5 dS/m.

b) Použije se pouze na nerostné pěstební substráty:

V rámci všech profesionálních trhů (tj. pokud roční prodej žadatele v jakékoli zemi na profesionálních trhu přesáhne 30 000 m³) žadatel uživatele plně informuje o dostupných možnostech odstranění a zpracování pěstebních substrátů po použití. Tyto informace budou uvedeny na příbalovém letáku.

Žadatel informuje příslušný subjekt o různých možných nabídkách a o svém postoji k nim a poskytne zejména:

— popis sběru, zpracování a míst určení. Plasty by měly být vždy odděleny od nerostných/organických hmot a zpracovány odděleně;

— roční přehled objemu pěstebních substrátů, které byly shromážděny (vstup) a zpracovány (výstup).

Žadatel prokáže, že po použití se recyklovalo alespoň 50 % objemu pěstebních substrátů.

7. Informace přiložené k výrobku

Obecné informace:

S výrobkem se musí uvádět tyto informace, napsané na výrobku nebo na příbalovém letáku:

- a) jméno a adresa subjektu odpovědného za uvedení na trh;
- b) popis určující typ výrobku a obsahující text „PĚSTEBNÍ SUBSTRÁTY“;
- c) identifikační kód dávky;
- d) množství (hmotnost nebo objem);
- e) hlavní vstupní materiály (více než 5 % objemu), z nichž byl výrobek zhotoven;

S výrobkem případně uvedou tyto informace, napsané na obalu nebo na příbalovém letáku:

- a) doporučení týkající se podmínek skladování a doporučené datum použití;
- b) pokyny pro bezpečné zacházení a používání;
- c) popis použití výrobku a omezení použití;
- d) označení typu rostlin, pro které je výrobek určen (např. vápnobojné nebo vápnomilné rostliny);
- e) pH a poměr uhlíku a dusíku (C/N);
- f) označení stability organické hmoty (stabilní nebo velmi stabilní) podle vnitrostátních nebo mezinárodních norem;
- g) informace o doporučených způsobech používání;

- h) ve výrobcích pro volný čas: doporučená aplikační dávka vyjádřená v kilogramech nebo litrech výrobku na jednotku plochy (m²) za rok.

Informace lze vynechat, pouze pokud žadatel poskytne uspokojivé odůvodnění.

Poznámka: Tyto informace se poskytují, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak.

Podrobné informace

Parametry	Zkušební metody
Množství	EN 12580
pH	EN 13037
Elektrická vodivost	EN 13038
Poměr uhlíku a dusíku (C/N)	C/N (*)
Těžké kovy (Cd, Cr, Cu, Pb, Ni, Zn)	EN 13650
Hg	ISO 16772
Salmonela	ISO 6579
Vajíčka hlístů	prXP X 33-017
E. coli	ISO 11866-3

(*) uhlík = organická hmota (EN 13039) × 0,58, celkový dusík (prEN 13654/1-2).

8. Informace uvedené na ekoznačce

Rámeček 2 ekoznačky obsahuje následující text:

- napomáhá recyklaci látek;
- podporuje používání materiálů vyrobených udržitelnějším způsobem, čímž omezuje zhoršování životního prostředí.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 15. prosince 2006,

**kterým Komise zavádí standardní bezpečnostní opatření a stupně pohotovosti a pozměňuje svůj
jednací řád, pokud jde o operační postupy pro zvládání krizových situací**

(2007/65/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 218 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro
atomovou energii, a zejména na článek 131 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 28 odst.
1 a čl. 41 odst. 1 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Je vhodné, aby Komise zavedla operační postupy a opatření na zvládání krizí a nebezpečí (dále jen „krizové situace“), a zejména aby zajistila, že lze všechna nezbytná rozhodnutí přijmout co nejúčinněji a nejrychleji s tím, že ta přitom zůstanou předmětem politické kontroly.
- (2) Je nezbytné, aby Komise zavedla operační strukturu pro krizové řízení.
- (3) Ke zvládání bezpečnostních aspektů krizové situace je třeba mimo jiné zavést určité postupy a opatření. V zájmu srozumitelnosti by měly být stanoveny také postupy a opatření, které se použijí za normálních bezpečnostních podmínek.
- (4) Dobré zvládání krizových situací zahrnuje možnost rychlého varování personálu o povaze hrozby a o ochranných opatřeních, která je třeba přijmout.
- (5) Současná praxe v členských státech a dalších mezinárodních organizacích ukazuje, že vytvoření systému stupňů pohotovosti je nejúčinnějším způsobem jak zajistit, aby byla v reakci na vyhodnocenou úroveň rizika přijata vhodná a přiměřená bezpečnostní opatření. Měl by proto být zaveden systém sestávající ze standardních bezpečnostních opatření a tří stupňů pohotovosti. Měl by platit všude na půdě Komise.
- (6) Bezpečnostní předpisy Komise připojené k vnitřnímu jednacímu řádu rozhodnutím Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ⁽¹⁾ stanovují jednoho člena Komise odpovědným za otázky bezpečnosti a za provádění bezpečnostní politiky Komise.

(7) Obecné zásady uvedené v oddílu 2 přílohy těchto bezpečnostních předpisů vytvářejí obecné zásady legality, transparentnosti, odpovědnosti a subsidiarity (proporcionality), které se použijí i na krizové řízení.

(8) Přidělení pravomoci v rámci Komise a konkrétní situace delegací Společenství ve třetích zemích vyžadují zvláštní postupy a odlišné druhy akcí v závislosti na tom, zda se bezpečnostní opatření týkají prostor Komise v členských státech nebo ve třetích zemích.

(9) Podle zásady kontinuity veřejné služby by měla být Komise schopna plnit své úkoly za všech okolností, jak je uvedeno ve Smlouvách. Následně v případě výjimečných a nepředvídatelných událostí, které Komisi znemožňují přijímat rozhodnutí jako kolegiu písemnou nebo ústní formou, jak je uvedeno v jejím jednacím řádu ⁽²⁾, by měl mít předseda Komise výjimečné pravomoci přijímat veškerá opatření, která se v souvislosti se zvláštní situací považují za nutná a nezbytná.

(10) Předpisy Komise o operačních postupech pro řízení krizových situací, připojené k jejímu vnitřnímu jednacímu řádu 2003/246/ES, Euratom ⁽³⁾, budou proto patřičně pozměněny. Z důvodu srozumitelnosti by měly být nahrazeny tímto rozhodnutím,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

1. V souladu s odstavcem 2 bude krizový systém řízen řídicí skupinou. Podporu jí poskytne operační tým a provozní tým, oba vytvořené ředitelem generálního Bezpečnostního ředitelství Evropské komise.

2. Schůzi řídicí skupiny předsedá zástupce generálního tajemníka. Skupina je složena z člena kabinetu předsedy, člena kabinetu člena Komise odpovědného za bezpečnostní otázky, ředitele Bezpečnostního ředitelství Komise, generálního ředitele právní služby, generálního ředitele pro personál a administrativu, generálního ředitele pro rozpočet, generálního ředitele pro komunikaci, generálního ředitele pro svobodu, bezpečnost

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2006/548/ES, Euratom (Úř. věst. L 215, 5.8.2006, s. 38).

⁽²⁾ Úř. věst. L 347, 30.12.2005, s. 83.

⁽³⁾ Úř. věst. L 92, 9.4.2003, s. 14.

a právo a generálního ředitele pro vnější vztahy, generálního ředitele pro informatiku a z dalších osob, které zástupce generálního tajemníka uzná za daných okolností za potřebné.

3. Pokud nastane krizová situace mimo Evropskou unii, bude k účasti na schůzce řídicí skupiny vyzván i člen kabinetu komisaře odpovědného za vnější vztahy.

4. Řídicí skupina má v případě krizové situace za úkol poskytnout Komisi, a zejména členu Komise odpovědnému za bezpečnostní otázky, poradenství v přijímání vhodných opatření na ochranu zaměstnanců a majetku Komise a má zajistit operační účinnost.

5. Předseda, člen Komise odpovědný za bezpečnostní otázky a každý člen Komise zapojený do krizové situace budou předsedou řídicí skupiny informováni o vývoji situace.

6. Bude fungovat nepřetržitá pohotovostní služba s neustálou přítomností nejméně dvou úředníků, aby Bezpečnostní ředitelství mohlo plnit své odpovědnosti.

Článek 2

1. V rámci Evropské unie může člen Komise odpovědný za bezpečnostní otázky kdykoli zadat řediteli Bezpečnostního ředitelství Komise, aby spustil systém krizového řízení.

2. Pokud krizová situace vznikne mimo Evropskou unii, přijmou rozhodnutí o spuštění systému krizového řízení společně členové Komise odpovědní za vnější vztahy a za bezpečnostní otázky.

Článek 3

1. Aby se umožnilo dostatečně rychlé přijímání rozhodnutí, která zajistí ochranu zaměstnanců Komise (včetně ochrany jejich zdraví na pracovišti), informací, budov a dalšího majetku před jakoukoli hrozbou a která zajistí provozní kapacitu v situacích, kdy naléhavost brání využít obvyklých rozhodovacích postupů, použijí se odstavce 2 a 3.

2. Pokud v rámci Evropské unie vznikne krizová situace, člen Komise odpovědný za bezpečnostní otázky může přijmout jakékoli rozhodnutí, které považuje za nezbytné pro ochranu zaměstnanců a majetku Komise před touto hrozbou.

V situacích krajní naléhavosti smí ředitel Bezpečnostního ředitelství Komise přijímat rozhodnutí obdobná těm, která jsou uvedena v prvním pododstavci, pokud možno po konzultaci s řídicí skupinou. Každé použití této pravomoci bude okamžitě předloženo k přezkumu, případně ke schválení, pozměnění nebo zamítnutí členu Komise odpovědnému za bezpečnostní otázky.

Předseda řídicí skupiny bude informován zároveň se členem Komise odpovědným za bezpečnostní otázky.

3. Pokud krizová situace vznikne mimo Evropskou unii, smí v situacích krajní naléhavosti vedoucí mise Komise nebo delegace Společenství přijímat rozhodnutí obdobná těm, která jsou uvedena v prvním pododstavci odstavce 2. Každé použití této pravomoci bude oznámeno členu Komise odpovědnému za vnější vztahy, který okamžitě informuje člena Komise odpovědného za bezpečnostní otázky. Tito dva členové společně přezkoumají uvedená rozhodnutí a případně je schválí, pozmění nebo zamítnou. Předseda řídicí skupiny bude informován zároveň se členem Komise odpovědným za bezpečnostní otázky.

4. Každé rozhodnutí přijaté podle tohoto článku bude předloženo na další schůzi kolegia k přezkumu, případně ke schválení, pozměnění nebo zamítnutí.

Článek 4

1. V případě výjimečných a nepředvídatelných událostí, které Komisi znemožňují přijímat rozhodnutí jako kolegiu písemnou nebo ústní formou, jak je uvedeno v článku 4 jejího jednacího řádu, může předseda Komise jménem Komise a na její odpovědnost přijmout veškerá opatření, která jsou v souvislosti s konkrétní krizovou situací považována za nezbytná k ochraně veřejných zájmů Společenství, ke splnění právních závazků Společenství nebo k zamezení škod, kterým bylo možno se vyhnout, na institucích a orgánech Společenství, na členských státech nebo na občanech či podnikcích Unie.

2. Předseda by měl pokud možno jednat až po konzultaci s útvary, které mají oprávněné zájmy, a se členy Komise, kterým nic nebrání ve výkonu jejich funkcí.

3. Každé rozhodnutí přijaté podle tohoto článku bude předloženo kolegiu k přezkumu, případně ke schválení, pozměnění nebo zamítnutí, jakmile budou opět splněny podmínky nezbytné pro fungování kolegia.

Článek 5

Ustanovení o zastupování uvedená v jednacím řádu Komise a pravidla, kterými nabývají účinnosti, se použijí s příslušnými změnami podle tohoto rozhodnutí.

Článek 6

Je vytvořen systém zahrnující standardní bezpečnostní opatření a tři stupně pohotovosti. Systém a odpovídající bezpečnostní opatření budou stanoveny v příloze. Použijí se na veškeré prostory Komise.

Článek 7

Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení Komise o operačních postupech pro řízení krizí, která jsou rozhodnutím 2003/246/ES, Euratom přiložena k jejímu jednacímu řádu, se zrušují.

V Bruselu dne 15. prosince 2006.

Článek 8

Za Komisi

Toto rozhodnutí nemá vliv na ustanovení Komise, kterým se zřizuje obecný systém včasného varování ARGUS, připojené rozhodnutím Komise 2006/25/ES ⁽⁴⁾ k jejímu jednacímu řádu.

Siim KALLAS

Článek 9

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

místopředseda

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 19, 24.1.2006, s. 20.

PŘÍLOHA

STANDARDNÍ BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ A STUPNĚ POHOTOVOSTI

Oddíl 1

V prostorách Komise se použije bezpečnostní systém skládající se ze standardních bezpečnostních opatření a tří stupňů pohotovosti odpovídajících existenci hrozby. Standardní bezpečnostní opatření a stupně pohotovosti jsou podle narůstajícího stupně hrozby, jak je podrobně uvedeno v dodatku 1, označeny kódy podle barev „BÍLÁ“, „ŽLUTÁ“, „ORANŽOVÁ“ a „ČERVENÁ“.

Oddíl 2

Standardní bezpečnostní opatření označená barvou „BÍLÁ“, uvedená v dodatcích 2A a 2B, se použijí, pokud nebyla zjištěna žádná konkrétní bezpečnostní hrozba.

Standardní bezpečnostní opatření uvedená v dodatku 2A této přílohy se použijí v prostorách Evropské komise na území členských států Evropské unie.

Standardní bezpečnostní opatření uvedená v dodatku 2B této přílohy se použijí v prostorách Evropské komise na území třetích zemí.

Oddíl 3

1. Uvnitř EU je ředitel Bezpečnostního ředitelství Komise oprávněn upravit použití standardních bezpečnostních opatření „BÍLÁ“ tak, aby zohlednila hodnocení místní nebo dočasné hrozby. Bez odkladu o své činnosti a jejích důvodech informuje člena Komise odpovědného za bezpečnostní otázky a předsedu řídicí skupiny.

Aniž by byl dotčen oddíl 4 odst. 3 písm. a), člen Komise odpovědný za bezpečnostní otázky

- a) rozhoduje o zvýšení úrovně bezpečnosti na stupeň pohotovosti „ŽLUTÁ“, „ORANŽOVÁ“ nebo „ČERVENÁ“, snížení stupně pohotovosti nebo o návratu ke standardním bezpečnostním opatřením „BÍLÁ“;
- b) rozhoduje, která specifická opatření stupňů pohotovosti je třeba provést v souvislosti s konkrétní bezpečnostní situací. Při tomto rozhodování bere v úvahu radu ředitele Bezpečnostního ředitelství Komise.

V situacích krajní naléhavosti, pokud bezpečnostní situace vyžaduje okamžitou změnu stupně pohotovosti, přijme ředitel Bezpečnostního ředitelství Komise rozhodnutí vyžadovaná v předchozím odstavci. Bezodkladně informuje o své činnosti a jejích důvodech člena Komise odpovědného za bezpečnostní otázky a předsedu řídicí skupiny. Pokud je to možné, poradí se ředitel Bezpečnostního ředitelství Komise s řídicí skupinou, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 2 tohoto rozhodnutí.

2. Mimo EU je generální ředitel pro vnější vztahy oprávněn upravit použití standardních bezpečnostních opatření „BÍLÁ“ tak, aby zohlednila situaci na daných místech. Bez odkladu o své činnosti a jejích důvodech informuje člena Komise odpovědného za vnější vztahy, který okamžitě informuje člena Komise odpovědného za bezpečnostní otázky a předsedu řídicí skupiny.

Aniž by byl dotčen oddíl 4 odst. 3 písm. a), členové Komise odpovědní za vnější vztahy a za bezpečnostní otázky společně rozhodují:

- a) o zvýšení úrovně bezpečnosti na stupeň pohotovosti „ŽLUTÁ“, „ORANŽOVÁ“ nebo „ČERVENÁ“, snížení stupně pohotovosti nebo o návratu ke standardním bezpečnostním opatřením „BÍLÁ“;
- b) o tom, která specifická opatření stupňů pohotovosti je třeba provést v souvislosti s konkrétní bezpečnostní situací. Při tomto rozhodování bere v úvahu radu ředitele Bezpečnostního ředitelství Komise.

V situacích krajní naléhavosti, pokud bezpečnostní situace vyžaduje okamžitou změnu stupně pohotovosti, přijme vedoucí mise Komise nebo delegace EK rozhodnutí vyžadovaná v odstavci 2. Bezodkladně informuje o své činnosti

a jejich důvodech člena Komise odpovědného za vnější vztahy, který okamžitě informuje člena Komise odpovědného za bezpečnostní otázky a předsedu řídicí skupiny.

Oddíl 4

1. *Zastoupení Komise, regionální zastoupení a mise EU v mezinárodních organizacích ve členských státech*
 - a) Bezpečnostní ředitelství Komise vypracuje pokyny, které se budou dodržovat v zastoupeních Komise a v regionálních zastoupeních. Tyto pokyny budou vytvořeny ve spolupráci s GR pro komunikaci a GR pro vnější vztahy a budou brát v úvahu všechny hrozby vyhodnocené Bezpečnostním ředitelstvím Komise. GR pro komunikaci a GR pro vnější vztahy budou odpovědná za provádění, provoz a vymáhání příslušných bezpečnostních opatření.
 - b) Pokud vedoucí zastoupení Komise nebo regionálního zastoupení v členských státech považuje za nutnou změnu stupně pohotovosti, zašle žádost Bezpečnostnímu ředitelství Komise a v kopiích i GR pro komunikaci nebo GR pro vnější vztahy, kde se provede analýza situace a žádost bude postoupena ke zvážení člena Komise odpovědnému za bezpečnostní otázky.
 - c) V mimořádně naléhavých situacích může vedoucí zastoupení Komise nebo regionálního zastoupení v členských státech přijmout veškerá rozhodnutí nezbytná k ochraně zaměstnanců a majetku před hrozbou. Každé použití této pravomoci bude okamžitě oznámeno Bezpečnostnímu ředitelství Komise a v kopii GR pro komunikaci nebo GR pro vnější vztahy, která je předloží k přezkumu, případně ke schválení, pozměnění nebo zamítnutí člena Komise odpovědnému za bezpečnostní otázky. Předseda řídicí skupiny bude informován zároveň se členem Komise odpovědným za bezpečnostní otázky.
 2. *Společné výzkumné centrum*
 - a) Bezpečnostní ředitelství Komise vypracuje pokyny, které se budou dodržovat ve Společném výzkumném centru. Tyto pokyny budou vytvořeny ve spolupráci se Společným výzkumným centrem a budou brát v úvahu všechny hrozby vyhodnocené Bezpečnostním ředitelstvím Komise. Společné výzkumné centrum bude odpovědné za provádění, provoz a vymáhání příslušných bezpečnostních opatření.
 - b) Pokud vedoucí Společného výzkumného centra považuje za nutnou změnu stupně pohotovosti, zašle žádost Bezpečnostnímu ředitelství Komise, kde se provede analýza situace a žádost bude postoupena ke zvážení člena Komise odpovědnému za bezpečnostní otázky.
 - c) V situacích výjimečného stavu nouze může vedoucí Společného výzkumného centra přijmout veškerá rozhodnutí nezbytná k ochraně zaměstnanců a majetku před hrozbou. Každé použití této pravomoci bude okamžitě předloženo k přezkumu, případně ke schválení, pozměnění nebo zamítnutí člena Komise odpovědnému za bezpečnostní otázky. Předseda řídicí skupiny bude informován zároveň se členem Komise odpovědným za bezpečnostní otázky.
 3. *Delegace Komise ES a mise v zemích mimo EU*
 - a) V zemích mimo EU rozhoduje o stupni pohotovosti pro každou delegaci ES společně člen Komise odpovědný za vnější vztahy a člen Komise odpovědný za bezpečnostní otázky.
 - b) V situacích výjimečného stavu nouze nebo pokud situace neumožňuje konzultace, může vedoucí delegace Komise přijmout veškerá rozhodnutí nezbytná k ochraně zaměstnanců a majetku před hrozbou, včetně dočasných změn stupně pohotovosti. Každé použití této pravomoci a každá změna stupně pohotovosti bude okamžitě vedoucím delegace EK oznámena člena Komise odpovědnému za vnější vztahy, který o činnosti a jejich důvodech okamžitě informuje člena Komise odpovědného za bezpečnostní otázky. Předseda řídicí skupiny bude informován zároveň se členem Komise odpovědným za bezpečnostní otázky.
 - c) V jiných situacích, než jaké byly popsány v předchozím odstavci, pokud vedoucí mise Komise nebo delegace EK považuje za nutnou změnu stupně pohotovosti, zašle žádost generálnímu řediteli pro vnější vztahy, který podá zprávu řediteli Bezpečnostního ředitelství Komise. Oprávnění tak učinit udělí společně člen Komise odpovědný za vnější vztahy a člen Komise odpovědný za bezpečnostní otázky.
-

Dodatek 1

STUPNĚ POHOTOVOSTI V KOMISI**Úvod**

Stupeň pohotovosti je soubor bezpečnostních opatření, jejichž cílem je poskytnout určitou úroveň ochrany zaměstnancům, informacím, budovám a jinému majetku Komise před jakoukoli hrozbou a zajistit její provozní kapacitu. Tato bezpečnostní opatření se zavádějí a ruší obecně nebo podle potřeby tak, jak se zvyšuje nebo snižuje úroveň hrozby.

Stupeň pohotovosti vyžaduje přijetí podrobných opatření, která budou podle povahy hrozby provádět Bezpečnostní ředitelství nebo vedoucí delegace dotčené touto krizovou situací. Soubor opatření je uveden v samostatném rozhodnutí.

Standardní bezpečnostní opatření „BÍLÁ“

Standardní bezpečnostní opatření s kódem „BÍLÁ“ se použijí, pokud není zjištěna žádná významná bezpečnostní hrozba. Tato standardní bezpečnostní opatření se použijí denně. Znamenají běžnou bezpečnostní situaci a poskytují minimální přijatelnou úroveň bezpečnosti. Tvoří základ bezpečnostních opatření používaných v prostorách Komise.

Stupeň pohotovosti „ŽLUTÁ“

Stupeň pohotovosti „ŽLUTÁ“ nabývá platnosti, pokud se vyskytnou hrozby nebo dojde k výjimečným událostem, které ohrožují integritu zaměstnanců, informací, budov a dalšího majetku a které by eventuelně mohly mít nepříznivý vliv na Evropskou komisi nebo její fungování.

Stupeň pohotovosti „ORANŽOVÁ“

Stupeň pohotovosti „ORANŽOVÁ“ nabývá platnosti, pokud se vyskytnou hrozby nebo dojde k výjimečným událostem, které ohrožují integritu zaměstnanců, informací, budov a dalšího majetku a které jsou zaměřeny proti Evropské komisi nebo jejímu fungování, i když nebyl zjištěn žádný konkrétní předmět, cíl nebo čas útoku.

Stupeň pohotovosti „ČERVENÁ“

Stupeň pohotovosti „ČERVENÁ“ nabývá platnosti, pokud se Evropská komise nebo její fungování stane cílem hrozeb nebo výjimečných událostí, které ohrožují integritu zaměstnanců, informací, budov a dalšího majetku. Tyto hrozby jsou jasné a určité a může k nim dojít kdykoli.

Dodatek 2A

**STANDARDNÍ BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ, KTERÁ SE POUŽIJÍ V PROSTORÁCH EVROPSKÉ KOMISE
V ČLENSKÝCH STÁTECH EVROPSKÉ UNIE****Úvod**

Standardní bezpečnostní opatření jsou obecná a pokud se použijí, budou doplněna podrobnými pokyny pro útvary, které budou odpovědné za jejich provádění. Vytvoření těchto podrobných pokynů a dohledu nad jejich prováděním se ujme Bezpečnostní ředitelství Komise.

1. Podmínky použití

Tato standardní bezpečnostní opatření se použijí obecně. Poskytují úroveň bezpečnosti odpovídající situaci bez zvýšené hrozby. Tato situace je označena kódem barvy „BÍLÁ“. Tvoří základ bezpečnostních opatření používaných v prostorách Komise.

2. Komunikace mimo Komisi

- a) Bezpečnostní ředitelství Komise vytvoří a bude udržovat kontakty s místními a federálními policejními útvary v členských státech, zejména v Belgii a Lucembursku. Bezpečnostní ředitelství Komise vytvoří kontaktní místa pro běžnou výměnu informací společného zájmu, zejména v souvislosti s bezpečnostními opatřeními. Podle potřeby bude pořádat koordinační schůzky.
- b) Bezpečnostní ředitelství Komise vytvoří a bude udržovat kontakty s bezpečnostními útvary členských států. Vytvoří běžnou výměnu informací společného zájmu mezi kontaktními místy. Podle potřeby bude pořádat koordinační schůzky.
- c) Bezpečnostní ředitelství Komise vytvoří a bude udržovat kontakty s bezpečnostními útvary dalších institucí Společenství. Vytvoří běžnou výměnu informací společného zájmu mezi kontaktními místy. Podle potřeby bude pořádat koordinační schůzky.

3. Komunikace uvnitř Komise

Bezpečnostní ředitelství Komise informuje o standardních bezpečnostních opatřeních platných v prostorách Komise všechny nové zaměstnance, včetně dočasných zaměstnanců, národních odborníků a smluvních zaměstnanců. Zvýšení povědomí bude klást důraz přinejmenším na individuální odpovědnost úředníků Komise v těchto oblastech: přístup do budov Komise, návštěvníci, pravidla upravující pořádání schůzek, používání systému pošty, používání e-mailu, bezpečnostní aspekty telefonické komunikace a nakládání s tajnými informacemi EU a jejich využívání.

4. Fyzická ochrana/kontrola vstupu**4.1 Zásady kontroly vstupu**

- a) Vstup do prostor Komise bude důsledně založen na „potřebě vstupu“. Bezpečnostní ředitelství Komise vytvoří provozní zásady, podle nichž bude kontrolován přístup do budov Komise nebo do jejich částí.
- b) Všechny osoby vstupující do budovy Komise budou mít platný vstupní průkaz uznaný Bezpečnostním ředitelstvím Komise. Všechny osoby vstupující do budov Komise se musí řídit všemi bezpečnostními pokyny vydanými Bezpečnostním ředitelstvím Komise nebo členy ostrahy.
- c) Platný vstupní průkaz nosí všechny osoby uvnitř budov Komise a v jejích prostorách neustále viditelně.
- d) Ve spolupráci s Bezpečnostním ředitelstvím Komise bude vytvořen plán přístupu do budov Komise podle různých kategorií zaměstnanců.

- e) Mimo tento plán, včetně víkendů a svátků, se budou držitelé služebního průkazu Komise zapisovat do registru umístěného na recepci budovy. Všichni další zaměstnanci předloží kromě svého zápisu do registru také platné oprávnění ke vstupu do budovy Komise. Toto oprávnění bude uděleno Bezpečnostním ředitelstvím Komise na žádost odpovědné útvaru a prostřednictvím stávajících postupů bude předáno dotčené recepci.

4.2 Platné vstupní průkazy

- a) Komisařům a zaměstnancům Komise, tj. osobám, na něž se vztahuje služební řád nebo pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a vyslaných národních odborníků, a pokud nelze jinak i zaměstnancům dalších institucí, agentur a jiných orgánů sídlících v prostorách Komise, budou vydány *služební průkazy*. Služební průkazy jiných institucí EU budou přijímány na základě dohody s dotčenou institucí.
- b) *Vstupní průkazy* budou vydány všem dalším zaměstnancům, kteří požadují vstup do budov Komise, aby splnili smluvní závazky s útvary Komise. Průkazy pro zaměstnance se smlouvou na dobu určitou nebudou prodlžovány nad tuto dobu, pokud to nebylo schváleno Bezpečnostním ředitelstvím Komise. Doba platnosti takového vstupního průkazu pro tyto osoby nepřesáhne konec daného kalendářního roku. Pokud si člen Evropského parlamentu přeje vstoupit do budovy Komise, může tak učinit předložením svého vstupního průkazu vydaného Evropským parlamentem členovi ostrahy ve službě, aniž by musel podstoupit další bezpečnostní kontrolu, která se požaduje pro externí návštěvníky.
- c) *Propustky* bude vydávat Bezpečnostní ředitelství Komise pro oprávněné důvody ke vstupu do budov Komise.
- d) *Průkazy pro tisk*: Žádost o akreditaci novináře zpracovává GŘ pro komunikaci ve spolupráci s Radou a národními útvary. Pokud je žádost o akreditaci schválena, požádá GŘ pro komunikaci Bezpečnostní ředitelství Komise, aby vydalo průkaz.
- e) *Vstupní průkazy pro návštěvníky nebo průkazy pro návštěvníky smluvních partnerů* budou vydávány návštěvníkům dočasně na recepci budov Komise po ověření identifikace v dobré víře.
- f) Návštěvníky mohou do budov Komise zvat pouze držitelé *služebního průkazu*. Pokud si útvar Komise odpovědný za držitele jiného platného vstupního průkazu přeje pozvat návštěvníka, může podat motivovanou žádost na Bezpečnostní ředitelství Komise.
- g) Rodinní příslušníci úředníků Komise požadující přístup do správních oblastí budou považováni za návštěvníky.
- h) Všechny služební průkazy a vstupní průkazy zůstávají vlastnictvím Komise a na vyžádání budou vráceny Bezpečnostnímu ředitelství Komise. Útvary Komise, které požádaly Bezpečnostní ředitelství Komise o vydání platných vstupních průkazů, zajistí, aby byly tyto průkazy vráceny Bezpečnostnímu ředitelství Komise buď po skončení smlouvy, nebo pokud důvod, kvůli kterému byl průkaz vydán, již pominul.

4.3 Typy návštěvníků prostor Komise

- a) *Jednotliví návštěvníci* správních prostor Komise budou doprovázeni osobou, která je držitelem služebního průkazu Komise. Správní oblasti jsou ty části prostor Komise, které se netýkají všeobecnému zájmu a týkají se fungování Komise. Návštěvníci budou vyzvednuti v recepci a po skončení návštěvy budou opět na recepci doprovázeni. Jednotliví návštěvníci se nesmí po prostorách Komise pohybovat bez doprovodu.
- b) *Návštěvníci-účastníci schůzek a akcí*. Generální ředitelství, kabinet či útvar odpovědný za schůzky a akce vytvoří v recepci budovy, kde se akce koná, nezbytné prostředky pro vydávání návštěvnických průkazů pro účastníky. Účastníci musí tyto průkazy během své přítomnosti v budovách Komise, kde se akce koná, nosit viditelně.
- c) *Návštěvníci smluvních stran* budou mít umožněn vstup pouze z uvedeného důvodu a po ověření identifikace v dobré víře obdrží dočasný průkaz. Postup upravující vstup a registraci návštěvníků musí být dodržen před vstupem do všech budov Komise.

- d) Kontrola vstupu bude vykonávána neustále, i v případě evakuace nebo pohotovosti.
- e) Útvar Komise odpovědný za zdraví a bezpečnost při práci včas oznámí veškerá evakuační cvičení Bezpečnostnímu ředitelství Komise, aby se zajistila kontrola vstupu během cvičení a po něm.
- f) Smluvní dodavatelé, kteří dodávají do budov Komise, předloží seznam zboží s podrobnostmi o důvodu dodávky. Každé porušení tohoto postupu bude okamžitě oznámeno Bezpečnostnímu ředitelství Komise.
- g) Pokud osoba není oprávněna vstoupit do jedné nebo více budov Komise, bude tato informace předána Bezpečnostnímu ředitelství Komise, které přijme všechna nezbytná opatření.
- h) Návštěvníci budov Komise a jejich osobní věci mohou být předmětem technických kontrol, jako např. osobní prohlídky a kontroly zavazadel.

4.4 VIP návštěvy

Bezpečnostní ředitelství Komise bude odpovědné za bezpečnostní opatření při všech oficiálních návštěvách, které se konají v prostorách Komise a přilehlých prostorách. To zahrnuje návštěvy VIP, jejichž návštěva v Komisi vyžaduje další bezpečnostní opatření. Útvar Komise, která pořádá návštěvu, uvědomí Bezpečnostní ředitelství Komise o všech nezbytných podrobnostech, jakmile jsou známy. Dotčený útvar bude nadále plně informovat Bezpečnostní ředitelství Komise o každém novém vývoji nebo změnách oznámeného programu.

4.5 Omezený vstup do budov Komise

- a) Policejní útvary hostitelské země nemají právo vstupu do budov z důvodu Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství, a zejména článků 1 a 19 tohoto protokolu, s výjimkou vstupu na žádost u Komise a jejího schválení. Pokud je vstup schválen, zaměstnanci Komise budou podle potřeby policii nápomocni.
- b) Podrobné otázky přístupu hostitelských zemí mohou být stanoveny zvláštními dohodami.
- c) Ozbrojené osoby nesmí vstoupit do budov Komise ani se pohybovat kolem nich, s výjimkou předchozího oprávnění od Bezpečnostního ředitelství Komise.
- d) V budovách Komise není dovolen pohyb zvířat s výjimkou psů používaných pro kontroly prostor Komise požadovaných Bezpečnostním ředitelstvím Komise, strážních psů pro bezpečnost prostor Komise, vodících psů pro slepce a asistenčních psů pro neslyšící.
- e) S výjimkou požadavků služeb není v budovách Komise dovoleno pořizovat fotografie, filmové nebo zvukové nahrávky bez předchozího souhlasu útvaru Komise odpovědného za komunikaci a Bezpečnostního ředitelství.

4.6 Přístup do garáží a na parkoviště

- a) Do garáží Komise nebo na její parkoviště mohou vozidlem vjet pouze řidiči, kteří jsou držiteli platného vstupního průkazu vozidla a platného služebního průkazu, vstupního průkazu nebo propustky. Všichni ostatní pasažéři ve vozidle musí mít platný vstupní průkaz do budov Komise. Služební a vstupní průkazy musí být na vyzvání předloženy ostraze ve službě nebo zaměstnanci Bezpečnostního ředitelství Komise.
- b) Všechna vozidla požadující vjezd do garáží Komise nebo na její parkoviště, s výjimkou řádně označených služebních vozidel Komise, musí mít po celou dobu v garáži nebo na parkovišti viditelně umístěný platný vstupní průkaz vozidla.
- c) Úředníkovi Komise, který požaduje vjezd vozidlem, bude vydán pouze jeden vstupní průkaz vozidla. Nový průkaz nebude vydán, pokud nebyl starý průkaz vrácen. Pokud je průkaz ztracen nebo ukraden, je třeba učinit formální prohlášení pro Bezpečnostní ředitelství Komise.
- d) Mimo úřední hodiny mohou být v garážích Komise nebo na jejích parkovištích ponechána pouze vozidla, jejichž uživatel-úředník Komise je na misi. To vyžaduje mimo jiné souhlas Bezpečnostního ředitelství Komise.

- e) Pokud to ospravedlňují výjimečné okolnosti, může Bezpečnostní ředitelství Komise zamítnout vjezd do garáží Komise a na její parkoviště z bezpečnostních důvodů.
- f) Pokud jde o bezpečnost všech vozidel parkujících v garážích, na parkovištích nebo v bezprostředním okolí prostor Komise, mohou být přijata neodkladná a specifická opatření.

4.7 Doručování pošty a balíčků

- a) Veškerá příchozí pošta včetně balíčků projde přes příslušné centrum příjmu pošty Komise. Pokud to bude nutné, neobvyklá a/nebo podezřelá pošta projde další bezpečnostní kontrolou.
- b) S výjimkou případů oznámených Bezpečnostnímu ředitelství Komise a jím schválených nebude žádná osobně doručená externí poštovní zásilka doručena do budovy Komise přímo.

4.8 Cennosti

Zaměstnanci Komise pověřeni vlastnictvím Komise přijmou veškerá vhodná opatření, aby zajistili vhodné používání a skladování tohoto vlastnictví a aby zamezili jeho poškození, ztrátě nebo neoprávněnému přístupu k němu.

4.9 Bezpečnost v okolí prostor Komise

- a) Všechny osoby pracující v budovách Komise musí Bezpečnostnímu ředitelství nahlásit osoby, které se snaží tajně vniknout do budov Komise. Měly by Bezpečnostnímu ředitelství Komise okamžitě nahlásit podezřelá vozidla nebo předměty, které se nacházejí v blízkosti budov Komise.
- b) Před opuštěním prostor Komise večer, před víkendy nebo svátky by všechny osoby pracující v prostorách Komise měly zkontrolovat, zda jsou zavřena okna, případně dveře a zda jsou zhasnuta světla.
- c) Pokud Bezpečnostní ředitelství Komise obdrží informaci týkající se jakékoli události, která by mohla mít vliv na bezpečnost, nebo incidentu před budovou Komise nebo v její blízkosti, přijme okamžitě bezpečnostní opatření, aby zamezilo neoprávněnému vstupu osob nebo vjezdu vozidel. Pokud to bude nutné, Bezpečnostní ředitelství Komise kontaktuje bezpečnostní nebo pohotovostní útvary hostitelské země.

4.10 Bezpečnost v prostorách Komise

Bezpečnostní ředitelství Komise definuje bezpečnostní standardy, které budou v budovách Komise všichni dodržovat.

4.11 Akce, které Bezpečnostní ředitelství Komise podnikne v případě bezpečnostních incidentů

- a) Bezpečnostní ředitelství Komise se v otázkách bezpečnosti a ochrany zdraví při práci spojí s útvarem Komise odpovědným za bezpečnost a ochranu zdraví při práci.
- b) Bezpečnostní ředitelství Komise řídí interní pohotovostní linku. Podle platných pohotovostních pokynů budou případně uvědomeny hasiči nebo lékařská záchranná služba hostitelské země.
- c) Pokud je Bezpečnostní ředitelství Komise informováno o bezpečnostním incidentu, jako např. o vážném zdravotním problému, požáru, úniku plynu, přerušení přívodu elektřiny, záplavě nebo závažných strukturních problémech v budově Komise, Bezpečnostní ředitelství Komise varuje zaměstnance útvarů v dané budově a rovněž technickou službu.
- d) Pokud to situace vyžaduje, je Bezpečnostní ředitelství Komise odpovědné za zahájení vhodných opatření pro evakuaci osob přítomných v budovách Komise.
- e) Pokud se objeví incident týkající se závažného poranění, každý člen personálu je povinen zavolat lékařskou záchrannou službu hostitelské země. Osoba volající pohotovostní službu okamžitě informuje Bezpečnostní ředitelství Komise. Bezpečnostní ředitelství Komise zajistí přijetí vhodných opatření tak, aby budova Komise nezůstala bez dozoru.

4.12 Opatření, která je třeba přijmout v případě demonstrace před prostory Komise

- a) V případě demonstrace přímo před prostory Komise informují zaměstnanci recepce a garáží Bezpečnostní ředitelství Komise, které přijme ochranná opatření a vydá pokyny týkající se bezpečnosti budovy.
- b) Pokud situace nasvědčuje tomu, že na prostory Komise bude spáchán útok, vydá Bezpečnostní ředitelství Komise zvláštní příkazy všem dotčeným útvarům a zaměstnancům Komise. V závislosti na povaze hrozby přijme Bezpečnostní ředitelství Komise všechna nezbytná opatření k vyřešení problému a aktivaci opatření stanovených v rozhodnutí Komise o podrobných pravidlech pro provádění bezpečnostního systému stupňů pohotovosti.

4.13 Narušení integrity prostor Komise

- a) Všichni zaměstnanci oprávnění k pohybu v prostorách Komise musí viditelně nosit služební průkaz nebo platný vstupní průkaz. Všechny osoby bez služebního průkazu nebo platného vstupního průkazu musí na požádání zaměstnanců dohlížejících na kontrolu vstupu nebo řádně označeným úředníkem Bezpečnostního ředitelství Komise okamžitě opustit prostory Komise.
- b) Pokud se do prostor Komise pokoušejí osoby dostat nezákonným způsobem, úředníci Komise se nejprve postarají o uzavření kanceláří, trezorů a zámků za předpokladu, že neriskují svou osobní bezpečnost. Okamžitě incident nahlásí Bezpečnostnímu ředitelství Komise. Pokud Bezpečnostní ředitelství Komise obdrží informaci o takovém incidentu, vydá pokyny o postupu, který bude přijat, a o útvarech, které je třeba upozornit.
- c) Bezpečnostní ředitelství Komise přijme veškerá nezbytná opatření k vyřešení problému a aktivaci opatření stanovených v rozhodnutí Komise o podrobných pravidlech pro provádění bezpečnostního systému stupňů pohotovosti.

4.14 Přítomnost podezřelých osob v prostorách Komise

- a) Aby se udržela přijatelná ochrana osob pracujících v prostorách Komise a majetku Komise, musí všichni zaměstnanci Komise hlásit všechny osoby, které vykazují nevyzpytatelné nebo podezřelé chování. Zaměstnanci Komise mají povinnost hlásit tyto osoby Bezpečnostnímu ředitelství Komise.
- b) Bezpečnostní ředitelství Komise bude okamžitě informováno o všech podezřelých nebo nepovolaných osobách v prostorách Komise. Bezpečnostní ředitelství Komise vždy neodkladně vydá pokyny o postupu, který bude přijat a o příslušných útvarech, které je třeba upozornit.

4.15 Bombové ohrožení

- a) Pokud osoba pracující v prostorách Komise obdrží zprávu o bombovém ohrožení, okamžitě o tom informuje Bezpečnostní ředitelství Komise. Bezpečnostní ředitelství Komise se pokusí od volajícího nebo z obdrženého vzkazu získat co nejvíce informací.
- b) Bezpečnostní ředitelství Komise v kteroukoli denní nebo noční dobu vydá pokyny o postupu, který bude přijat a o příslušných útvarech, které je třeba upozornit, včetně pokynů o případné evakuaci.

4.16 Objevení podezřelého balíčku nebo předmětu

- a) Každý úředník Komise nebo zaměstnanec ve službě okamžitě informuje Bezpečnostní ředitelství Komise o objevení podezřelého balíčku nebo jiného předmětu. Pokud je objeven podezřelý balíček nebo jiný předmět, Bezpečnostní ředitelství Komise nebo místní útvar Komise odpovědná za zdraví a bezpečnost při práci kolem něj vytyčí náležitou bezpečnostní zónu. Podezřelého balíčku nebo jiného předmětu se nikdo nebude dotýkat ani s ním manipulovat. V blízkosti místa incidentu bude zakázáno používání jakýchkoli bezdrátových komunikačních prostředků. Při výše popsaném zásahu bude Bezpečnostní ředitelství Komise pracovat v těsné spolupráci s místní útvarem Komise pro zdraví a bezpečnost práce.

- b) Po vyhodnocení hrozby a okolností kontaktuje Bezpečnostní ředitelství Komise místní útvar Komise pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci a příslušné vnitrostátní orgány. Bezpečnostní ředitelství Komise je odpovědné za koordinaci akcí s dalšími útvary Komise nebo hostitelského státu.

4.17 Zajištění důkazů

V případě přestupku nebo zločinu v prostorách Komise musí svědci událostí kontaktovat Bezpečnostní ředitelství Komise, které přijme vhodná opatření. Svědci nesmí manipulovat s důkazy.

Dodatek 2b

**STANDARDNÍ BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ, KTERÁ SE POUŽIJÍ V PROSTORÁCH EVROPSKÉ KOMISE
V JINÝCH ZEMÍCH, NEŽ KTERÉ JSOU UVEDENY V DODATKU 2A.****Úvod**

Mimo Evropskou unii provádí standardní bezpečnostní opatření a jejich podrobné pokyny vedoucí delegace Evropské komise. Generální ředitelství pro vnější vztahy po celou dobu informuje ředitele Bezpečnostního ředitelství Komise.

Pokud je delegace EK hostěna v diplomatických prostorách členského státu nebo mezinárodní organizace, jsou v memorandu o porozumění mezi Evropskou komisí a členským státem, hostitelskou zemí nebo organizací stanovena bezpečnostní pravidla nejméně rovnocenná těm, která jsou uvedena v tomto rozhodnutí.

1. Podmínky použití

Tato standardní bezpečnostní opatření se použijí obecně. Poskytují úroveň bezpečnosti odpovídající situaci bez zvýšené hrozby. Tato situace je označena kódem barvy „BÍLÁ“. Tvoří základ bezpečnostních opatření používaných v prostorách Komise.

V případě nutnosti budou tato bezpečnostní opatření přizpůsobena místní specifické situaci.

2. Komunikace mimo delegaci EK

- a) Vedoucí delegace EK bude pravidelně a pokud možno vytvářet a udržovat kontakty s příslušnými orgány hostitelské země v oblasti bezpečnosti. Koordinační schůzky budou pořádány podle potřeby.
- b) Vedoucí delegace EK vytvoří kontaktní místa s dalšími ambasádami členských států za účelem běžné výměny informací společného zájmu, zejména v souvislosti s bezpečnostními opatřeními. Koordinační schůzky budou pořádány podle potřeby.
- c) V případě nutnosti mohou být tyto kontakty vytvořeny s mezinárodními organizacemi v místě.

3. Komunikace v rámci delegace EK

Vedoucí delegace EK informuje ve stručnosti o standardních bezpečnostních opatřeních platných v prostorách delegace EK veškeré nové zaměstnance, včetně dočasných zaměstnanců, národních odborníků a smluvních zaměstnanců. Zvyšování povědomí bude klást důraz na individuální odpovědnost úředníků Komise přinejmenším v těchto oblastech: přístup do budov Komise, návštěvníci, pravidla upravující pořádání schůzek, používání systému pošty, používání e-mailu, bezpečnostní aspekty telefonické komunikace a nakládání s tajnými informacemi EU a jejich využívání.

4. Fyzická ochrana/kontrola vstupu**4.1 Zásady kontroly vstupu**

- a) Vstup do prostor delegace EK se zásadně zakládá na „potřebě vstupu“. Vedoucí delegace EK v těsné spolupráci s Generálním ředitelstvím pro vnější vztahy vytvoří operační zásady, podle nichž bude kontrolován přístup do budov delegace EK.
- b) Všechny osoby vstupující do budovy delegace EK budou mít platný vstupní průkaz Komise vydaný Bezpečnostním ředitelstvím Komise nebo platný vstupní průkaz vydaný vedoucím delegace EK podle norem, které vytvořilo Bezpečnostní ředitelství Komise. Všechny osoby vstupující do budov Komise se musí řídit všemi bezpečnostními pokyny vydanými vedoucím delegace EK.

- c) Platný vstupní průkaz nosí všechny osoby uvnitř budov delegace EK a v jejích prostorách neustále viditelně.

4.2 Platné vstupní průkazy

- a) Úředníkům Komise, tj. osobám, na něž se vztahují nařízení o personálu Evropských společenství nebo podmínky zaměstnávání jiných zaměstnanců Evropských společenství a vyslaných národních odborníků, a pokud nelze jinak i zaměstnancům dalších institucí, agentur a jiných orgánů sídlících v prostorách delegace EK, budou vydány *služební průkazy*.
- b) *Vstupní průkazy* budou vydány všem dalším zaměstnancům, kteří požadují vstup do budov delegace EK, aby splnili smluvní závazky s útvary Komise. Průkazy pro zaměstnance se smlouvou na dobu určitou nebudou prodlužovány nad tuto dobu, pokud to nebylo schváleno Bezpečnostním ředitelstvím Komise. Doba platnosti takového vstupního průkazu pro tyto osoby nepřesáhne konec daného kalendářního roku.
- c) *Propustky* bude vydávat vedoucí delegace EK pro oprávněné důvody ke vstupu do budov delegace EK.
- d) *Vstupní průkazy pro návštěvníky nebo průkazy pro návštěvníky smluvních partnerů* budou vydávány návštěvníkům dočasně na recepci budov delegace EK po ověření identifikace v dobré víře.
- e) *Rodinní příslušníci úředníků delegace EK* požadující přístup do správních oblastí budou považováni za návštěvníky.
- f) Návštěvníky mohou do budov delegace EK zvat pouze držitelé *služebního průkazu*.
- g) Všechny služební průkazy a vstupní průkazy zůstávají vlastnictvím Komise a na vyžádání budou vráceny vedoucímu delegace EK. Útvary, které vydaly platné vstupní průkazy, zajistí, aby byly tyto průkazy vráceny buď po skončení smlouvy, nebo pokud důvod, kvůli kterému byl průkaz vydán, již pominul.

4.3 Typy návštěvníků prostor Komise

- a) *Jednotliví návštěvníci* správních prostor delegace EK budou doprovázeni osobou, která je držitelem služebního průkazu Komise. Správní oblasti jsou ty části prostor delegace EK, které se netěší všeobecnému zájmu a týkají se fungování delegace EK. Návštěvníci budou vyzvednuti v recepci a po skončení návštěvy budou opět na recepci doprovázeni. Jednotliví návštěvníci se nesmí po prostorách delegace EK pohybovat bez doprovodu.
- b) *Návštěvníci-účastníci schůzek a akcí*: vedoucí delegace EK vytvoří v recepci prostor, kde se bude akce konat, nezbytné prostředky pro vydávání zvláštních návštěvnických průkazů pro účastníky. Účastníci musí tyto průkazy během své přítomnosti v budovách delegace EK, kde se akce koná, nosit viditelně.
- c) *Návštěvníci smluvních stran* budou mít umožněn vstup pouze z uvedeného důvodu a po ověření identifikace v dobré víře obdrží dočasný průkaz. Postup upravující vstup a registraci návštěvníků musí být dodržen před vstupem do všech budov delegace EK.
- d) Kontrola vstupu bude vykonávána neustále, i v případě evakuace budovy nebo pohotovosti.
- e) Otevírací dobu delegace EK stanovuje její vedoucí. Mimo otevírací dobu uvedenou výše, včetně víkendů a svátků, se budou držitelé služebního průkazu Komise při vstupu do budovy delegace EK zapisovat do registru umístěného na recepci budovy.
- f) Všichni návštěvníci budou zapsáni na recepci delegace EK. Kromě zápisu do registru předloží platné oprávnění ke vstupu do delegace EK.
- g) Smluvní dodavatelé, kteří dodávají do budov delegace EK, předloží seznam zboží s podrobnostmi o důvodu dodávky. Každé porušení tohoto postupu bude okamžitě oznámeno Generálnímu ředitelství pro vnější vztahy.
- h) Návštěvníci budov Komise a jejich osobní věci mohou být předmětem technických kontrol, jako např. osobní prohlídky a kontroly zavazadel.

4.4 VIP návštěvy

Vedoucí delegace EK bude odpovědný za bezpečnostní opatření při všech oficiálních návštěvách, které se konají v prostorách delegace EK a přilehlých prostorách.

4.5 Omezený vstup do budov delegací EK

a) Vstup do prostor delegace EK se řídí:

- Vídeňskou konvencí o diplomatických vztazích a dalšími protokoly ze dne 18. dubna 1961,
- Smlouvou o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména ustanoveními přijatými na základě článku 218 této smlouvy a Protokoly o výsadách a imunitách Evropského společenství, a zejména články 1 a 19 těchto protokolů a rozhodnutím Komise K(1998) 2528/1 ze dne 12. srpna 1998 o orgánu pověřeném zrušit nedotknutelnost prostorů, budov a archivů Komise,
- zakládajícími dohodami uzavřenými mezi Evropskou komisí a třetími zeměmi.

b) Podrobnými otázkami přístupu hostitelských zemí, které mohou být uvedeny ve zvláštních dohodách, v nichž se uvádí, že pokud vedoucí delegace EK neodmítne přístup, mohou pohotovostní služby v případě okamžitého ohrožení bezpečnosti nebo zdraví osob, vyžadujícího neodkladný zákrok, vstoupit do budov delegace EK. O takovém zákroku je okamžitě informován generální ředitel pro vnější vztahy.

Policejní útvary hostitelské země nemají právo vstupu do budov delegace EK, s výjimkou vstupu na žádost u vedoucího delegace EK. Pokud je vstup schválen, zaměstnanci delegace EK budou podle potřeby policii nápomocni.

- ##### c) Ozbrojené osoby nesmí vstoupit do budov delegace EK ani se pohybovat kolem nich, s výjimkou předchozího písemného souhlasu vedoucího delegace EK.
- ##### d) V budovách Komise není dovolen pohyb zvířat s výjimkou psů používaných pro kontroly prostor delegace EK, strážních psů pro bezpečnost, vodících psů pro slepce a asistenčních psů pro neslyšící.
- ##### e) S výjimkou požadavků útvarů není v budovách delegace EK dovoleno pořizovat fotografie, filmové nebo zvukové nahrávky bez předchozího souhlasu vedoucího delegace EK.

4.6 Přístup do garáží a na parkoviště

- ##### a) Do garáží delegace EK nebo na její parkoviště mohou vozidlem vjet pouze řidiči, kteří jsou držiteli platného vstupního průkazu vozidla a platného služebního průkazu, vstupního průkazu nebo propustky. Všichni ostatní pasažéři ve vozidle musí mít platný vstupní průkaz do budov delegace EK. Služební a vstupní průkazy musí být předloženy na vyzvání.
- ##### b) Všechna vozidla požadující vjezd do garáží delegace EK nebo na její parkoviště, s výjimkou řádně označených služebních vozidel Komise, musí mít viditelně umístěný platný vstupní průkaz vozidla nejen při vjezdu do budovy, ale i během pobytu v garáži nebo na parkovišti.
- ##### c) Úředníkovi Komise, který požaduje vjezd vozidlem, bude vydán pouze jeden vstupní průkaz vozidla. Pokud má být vydán průkaz nový, úředník starý průkaz vrátí. Nový průkaz nebude vydán, pokud nebyl starý průkaz vrácen. Pokud je průkaz ztracen nebo ukraden, je třeba učinit formální prohlášení pro vedoucího delegace EK.
- ##### d) Vedoucí delegace EK může z bezpečnostních důvodů zamítnout vjezd do garáží nebo na parkoviště delegace EK.
- ##### e) Pokud jde o bezpečnost všech vozidel parkujících v garážích, na parkovištích nebo v bezprostředním okolí prostor delegace EK, mohou být přijata neodkladná a specifická opatření.

4.7 Doručování pošty a balíčků

- a) S výjimkou diplomatických vaků projde veškerá přichozí externí pošta včetně balíčků dalšími bezpečnostními kontrolami, pokud bude považována za neobvyklou nebo podezřelou.
- b) S výjimkou případů oznámených vedoucímu delegace EK a schválených nebude žádná osobně doručená externí poštovní zásilka předána přímo adresátovi v delegaci EK.

4.8 Cennosti

Zaměstnanci delegace EK pověřeni vlastnictvím Komise přijmou veškerá vhodná opatření, aby zajistili vhodné používání a skladování tohoto vlastnictví a aby zamezili jeho poškození, ztrátě nebo neoprávněnému přístupu k němu.

4.9 Bezpečnost v okolí prostor delegace EK

- a) Všechny osoby pracující v budovách delegace EK musí oznámit osoby, které se snaží tajně vniknout do budov delegace EK. Měly by vedoucímu delegace EK okamžitě nahlásit podezřelá vozidla, předměty nebo osoby, které se nacházejí v blízkosti budov delegace EK.
- b) Před opuštěním prostor delegace EK večer, před víkendy nebo svátky by všechny osoby pracující v prostorách delegace EK měly zkontrolovat, zda jsou zavřena okna, případně dveře a zda jsou zhasnuta světla.
- c) Pokud generální ředitel pro vnější vztahy obdrží informaci týkající se jakékoli události, která by mohla mít vliv na bezpečnost, nebo incidentu před budovou delegace EK nebo v její blízkosti, okamžitě informuje vedoucího delegace EK, aby okamžitě přijal bezpečnostní opatření k zamezení neoprávněnému vstupu osob nebo vjezdu vozidel. Pokud to bude nutné, kontaktuje bezpečnostní nebo pohotovostní služby hostitelské země.

4.10 Bezpečnost v prostorách delegace EK

Vedoucí delegace EK definuje standardy bezpečnostních opatření, úkolů a pokynů, které je třeba dodržovat a platí pro všechny osoby v budovách delegace EK a v přilehlých oblastech.

4.11 Opatření, která vedoucí delegace EK přijme v případě bezpečnostních incidentů

- a) Pokud je nhlášen incident týkající se závažného poranění osoby, každý člen personálu je povinen zavolat místní lékařskou záchrannou službu.
- b) Bude zajištěno přijetí vhodných opatření tak, aby budova delegace EK nezůstala bez dozoru.

4.12 Opatření, která je třeba přijmout v případě demonstrace před prostory delegace EK

- a) V případě demonstrace v těsném sousedství prostor delegace EK informují zaměstnanci recepce a garáží vedoucího delegace EK, který přijme ochranná opatření a vydá pokyny týkající se bezpečnosti budovy.
- b) Pokud situace nasvědčuje tomu, že na prostory delegace EK bude spáchán útok, vydá vedoucí delegace EK zvláštní příkazy všem dotčeným útvarům a zaměstnancům delegace EK a okamžitě informuje Generální ředitelství pro vnější vztahy, které předá informaci řediteli Bezpečnostního ředitelství Komise. V závislosti na povaze hrozby budou přijata vhodná opatření.

4.13 Narušení integrity prostor delegace EK

- a) Všichni zaměstnanci oprávnění k pohybu v prostorách delegace EK musí viditelně nosit služební průkaz nebo platný vstupní průkaz. Všechny osoby bez služebního průkazu nebo platného vstupního průkazu musí na

požádání zaměstnanců dohlížejících na kontrolu vstupu nebo řádně označeným úředníkem vedoucího delegace EK okamžitě opustit prostory delegace EK.

- b) Pokud se do prostor delegace EK pokoušejí osoby dostat nezákonným způsobem, úředníci delegace EK se nejprve postarají o uzavření kanceláří, trezorů a zámeků za předpokladu, že neriskují svou osobní bezpečnost. Okamžitě incident nahlásí generálnímu řediteli pro vnější vztahy a vyžádají si pokyny o postupu, který bude přijat, a o příslušných útvarech, které je třeba upozornit.
- c) Generální ředitel pro vnější vztahy ve spolupráci s ředitelem Bezpečnostního ředitelství Komise přijme vhodná opatření k řešení problému. Může požádat o pomoc příslušné orgány hostitelské země, včetně policejních sil.

4.14 Přítomnost podezřelých osob v prostorách delegace EK

- a) Aby se udržela přijatelná ochrana osob pracujících v prostorách delegace EK a majetku Komise, musí všichni zaměstnanci delegace EK hlásit všechny osoby, které vykazují nevyzpytatelné nebo podezřelé chování. Zaměstnanci delegace EK mají povinnost hlásit tyto osoby vedoucímu delegace EK.
- b) Vedoucí delegace bude okamžitě informován o všech podezřelých nebo neoprávněných proniknutích do budov Komise. Generální ředitel pro vnější vztahy vždy neodkladně vydá pokyny o postupu, který bude přijat a o příslušných útvarech, které je třeba upozornit.

4.15 Bombové ohrožení

- a) Pokud osoba pracující v prostorách delegace EK obdrží zprávu o bombovém ohrožení, okamžitě o tom informuje generálního ředitele pro vnější vztahy. Tato osoba se pokusí od volajícího nebo z obdrženého vzkazu získat co nejvíce informací.
- b) Generální ředitel pro vnější vztahy vydá pokyny o postupu, který je třeba přijmout, a bezodkladně informuje členy Komise odpovědného za vnější vztahy, který dále informuje člena Komise odpovědného za bezpečnostní otázky.
- c) Na žádost příslušných orgánů hostitelské země (např. pohotovostních služeb) může vedoucí delegace EK rozhodnout o evakuaci budovy delegace EK. Generální ředitel pro vnější vztahy bude plně informován.

4.16 Objevení podezřelého balíčku nebo jiného předmětu

- a) Každý úředník delegace EK nebo zaměstnanec ve službě okamžitě informuje vedoucího delegace EK o objevení podezřelého balíčku nebo jiného předmětu. Pokud je objeven podezřelý balíček nebo jiný předmět je kolem něj vytyčena náležitá bezpečnostní zóna. Podezřelého balíčku nebo jiného předmětu se nikdo nebude dotýkat ani s ním manipulovat. V blízkosti místa incidentu bude zakázáno používání jakýchkoli bezdrátových komunikačních prostředků.
- b) Po vyhodnocení hrozby a okolností kontaktuje vedoucí delegace EK příslušné orgány hostitelské země.

4.17 Zajištění důkazů

V případě přestupku nebo zločinu v prostorách delegace EK musí svědci událostí kontaktovat vedoucího delegace EK, který přijme vhodná opatření. Svědci nesmí manipulovat s důkazy.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 18. prosince 2006

**o časově omezeném testu týkajícím se zvýšení maximální hmotnosti partie některých osiv píce
podle směrnice Rady 66/401/EHS**

(oznámeno pod číslem K(2006) 6572)

(Text s významem pro EHP)

(2007/66/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

10. února 2006 a který přijala Rada OECD (Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj) dne 24. května 2006, povoluje postupy, jejichž pomocí je možné zvýšit maximální hmotnost partie u travin.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 66/401/EHS ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva pícnin na trh ⁽¹⁾, a zejména na článek 13a uvedené směrnice,

- (5) Za účelem praktického otestování podmínek, za jakých jsou pěstitelské podniky schopny vyprodukovat dostatečně homogenní velké partie osiva, by měl být uspořádán časově omezený test, při kterém se zvýší maximální hmotnost partie travin.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 66/401/EHS stanoví maximální hmotnost partie, aby se při testování osiva předešlo heterogenitě v jeho partiích.

- (6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro osivo a sadbu v zemědělství, zahradnictví a lesnictví,

- (2) Změny v produkci osiva a marketingových postupech, především zvýšený objem množitelských porostů a způsob dopravy osiva včetně volně ložených zásilek, naznačují, že by bylo vhodné zvýšit maximální předepsanou hmotnost partie osiva travin.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

- (3) V souladu s rozhodnutím Komise 2002/454/ES ⁽²⁾ byl proveden časově omezený test týkající se zvýšení maximální hmotnosti partie některých osiv pícnin podle směrnice 66/401/EHS, který měl skončit dne 1. června 2003. Žádná semenářská společnost se však nezúčastnila, protože v souladu s výše uvedeným rozhodnutím bylo u každé testované partie osiva požadováno provedení testu heterogenity, což s sebou neslo značné dodatečné náklady.
- (4) Současná mezinárodní praxe, jmenovitě technický protokol ISTA (Mezinárodní asociace pro testování osiv)/ISF (Mezinárodní federace pro osiva), který schválil výkonný výbor ISTA dne

1. Odchylně od čl. 7 odst. 2 a přílohy III směrnice 66/401/EHS činí pro členské státy účastníci se časově omezeného testu a pro osiva druhů uvedených v prvním sloupci označeném nadpisem „GRAMINEAE“ přílohy III této směrnice maximální hmotnost partie 25 tun.

2. Pro členské státy účastníci se časově omezeného testu platí podmínky stanovené v příloze tohoto rozhodnutí spolu s podmínkami uvedenými ve směrnici 66/401/EHS.

3. Členské státy účastníci se testu uvědomí o této skutečnosti Komisi. Kdykoliv mohou testy ukončit tím, že o této skutečnosti uvědomí Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. 125, 11.7.1966, s. 2298/66. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/117/ES (Úř. věst. L 14, 18.1.2005, s. 18).

⁽²⁾ Úř. věst. L 155, 14.6.2002, s. 57.

Článek 2

Členské státy předloží Komisi a ostatním členským státům zprávu o výsledcích testu za každý rok do 31. března následujícího roku.

Článek 3

Časově omezený test bude zahájen dne 1. ledna 2007 a ukončen dne 30. června 2012.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 18. prosince 2006.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

PŘÍLOHA

Podmínky, na které se odkazuje v článku 1:

- a) v případě odchylky od maximální hmotnosti partií osiv druhu gramineae se postupuje podle dokumentu ISTA/ISF „Test velikosti partie osiva píce“⁽¹⁾, který přijala Rada OECD dne 24. května 2006;
 - b) výrobci osiv musí být úředně schváleni certifikačním orgánem;
 - c) na úřední návěsce stanovené směrnicí 66/401/EHS je za slovy „pravidla a normy ES“ uvedeno číslo tohoto rozhodnutí;
 - d) vzorky pro srovnávací testy Společenství dodané členskými státy účastnícími se časově omezeného testu musí pocházet z partií osiv, které jsou úředně uznány v souladu s podmínkami testu, a
 - e) certifikační orgán test sleduje, a případně provede kontrolu až 5 % testů heterogenity.
-

⁽¹⁾ <http://www.seedtest.org/en/content --1-1039.html>

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 18. prosince 2006,

které umožňuje členským státům prodloužit dočasná povolení udělená pro novou účinnou látku tritosulfuron

(oznámeno pod číslem K(2006) 6573)

(Text s významem pro EHP)

(2007/67/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh ⁽¹⁾, a zejména na čtvrtý pododstavec čl. 8 odst. 1 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 6 odst. 2 směrnice 91/414/EHS obdrželo v červnu 2001 Německo od společnosti BASF AG žádost o zařazení účinné látky tritosulfuron do přílohy I směrnice 91/414/EHS. Rozhodnutím Komise 2002/268/ES ⁽²⁾ bylo potvrzeno, že předložená dokumentace je úplná a v zásadě vyhovuje požadavkům na údaje a informace stanoveným v přílohách II a III uvedené směrnice.
- (2) Potvrzení úplnosti dokumentace bylo nezbytné, aby mohlo být provedeno její podrobné přezkoumání a aby bylo členským státům umožněno udělit až na dobu tří let dočasná povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících dotýčnou účinnou látku a aby byly dodrženy podmínky stanovené v čl. 8 odst. 1 směrnice 91/414/EHS, a zejména podmínky týkající se podrobného posouzení účinné látky a přípravku na ochranu rostlin s ohledem na požadavky stanovené uvedenou směrnicí.
- (3) Účinky této účinné látky na lidské zdraví a na životní prostředí byly pro použití navržená žadatelem posouzeny v souladu s čl. 6 odst. 2 a 4 směrnice 91/414/EHS. Dne 5. září 2002 předložil členský stát zpravodaj Komisi návrh hodnotící zprávy.
- (4) Po předložení návrhu hodnotící zprávy členským státem zpravodajem se dospělo k názoru, že je nutné si od žadatele vyžádat další informace a nechat členský stát zpravodaj tyto

informace přezkoumat a předložit jejich posouzení. Proto přezkoumání dokumentace dosud probíhá a hodnocení nebude možné dokončit v časovém rámci stanoveném směrnicí 91/414/EHS.

- (5) Jelikož v hodnocení dosud nebyl zjištěn důvod k bezprostředním obavám, mělo by být členským státům umožněno prodloužit dočasná povolení udělená pro přípravky na ochranu rostlin obsahující dotýčnou účinnou látku na období 24 měsíců v souladu s opatřeními článku 8 směrnice 91/414/EHS, a umožnit tak pokračování přezkoumávání dokumentace. Očekává se, že hodnocení a proces rozhodování o možném zařazení tritosulfuronu do přílohy I se dokončí do 24 měsíců.
- (6) Opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členské státy mohou prodloužit platnost dočasných povolení na přípravky na ochranu rostlin obsahující tritosulfuron na dobu nepřesahující 24 měsíců od data přijetí tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 18. prosince 2006

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/75/ES (Úř. věst. L 248, 12.9.2006, s. 3).

⁽²⁾ Úř. věst. L 92, 9.4.2002, s. 24.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 18. prosince 2006

o žádosti Lotyšské republiky uplatňovat sníženou sazbu DPH na dodávky dálkového tepla pro vytápění a dodávky zemního plynu a elektřiny domácnostem

(oznámeno pod číslem K(2006) 6592)

(Pouze lotyšské znění je závazné)

(2007/68/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

hospodářské soutěže ve vztahu k právníkům osobám, které uplatňují právo na odpočet DPH, a tedy nenesou konečné náklady DPH.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na šestou směrnici Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně⁽¹⁾, a zejména na čl. 12 odst. 3 písm. b) uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Původní žádostí zaslanou Komisi dne 19. dubna 2006 a následovanou formálním dopisem zaevidovaným dne 10. července 2006 informovala Lotyšská republika Komisi o svém záměru uplatňovat sníženou sazbu DPH na dodávky dálkového tepla pro vytápění a dodávky zemního plynu a elektřiny domácnostem. Lotyšsko definovalo domácnosti jako konečné spotřebitele, s nimiž jsou uzavřeny smlouvy o příslušných dodávkách jako s fyzickými osobami.

(2) Podle přílohy VIII smlouvy o přistoupení, odchylně od ustanovení čl. 12 odst. 3 písm. a) směrnice 77/388/EHS (dále jen „šestá směrnice o DPH“), bylo Lotyšsku umožněno zachovat osvobození dodávek dálkového tepla pro vytápění prodáváného domácnostem od daně z přidané hodnoty do 31. prosince 2004. Lotyšsko požádalo o osvobození dodávek dálkového tepla pro vytápění domácnostem od daně z přidané hodnoty také pro období po uvedeném datu.

(3) Lotyšsko chce uplatňovat sníženou sazbu (5 %) na dodávky dálkového tepla pro vytápění a dodávky zemního plynu a elektřiny domácnostem vyjma dodávek pro obchodní činnosti nebo pro jiné profesní činnosti. Uvedená sazba nezpůsobuje narušení hospodářské soutěže ani daní vyvolané změny ve spotřebě elektřiny, zemního plynu nebo tepla prodáváných domácnostem. Je tomu tak hlavně proto, že z technicko-technologického hlediska mohou být tyto produkty navzájem nahrazeny jen pro účely vytápění. Jelikož je uplatňování snížené sazby DPH omezeno na domácnosti, pravděpodobně navíc nezpůsobí narušení

(4) Pravidla DPH týkající se místa dodávky zemního plynu a elektřiny, která byla stanovena v šesté směrnici o DPH, byla navíc změněna směrnicí Rady 2003/92/ES⁽²⁾. Dodávky zemního plynu prostřednictvím distribučních sítí a elektřiny v poslední fázi, od velkoobchodníků a distributorů ke konečnému spotřebiteli, jsou zdaněny v místě, kde spotřebitel uvedené zboží využívá a skutečně spotřebovává, aby se zajistilo zdanění v zemi skutečné spotřeby. Pokud jde o dodávky dálkového tepla pro vytápění, jelikož se neuskutečňují přeshraniční transakce, dodávky jsou tudíž místní a neexistuje riziko narušení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 12 odst. 3 písm. b) šesté směrnice o DPH.

(5) Opatření, které má být přijato, spočívá v uplatnění snížené sazby DPH na dodávky dálkového tepla pro vytápění a dodávky zemního plynu a elektřiny domácnostem podle čl. 12 odst. 3 písm. b) šesté směrnice o DPH a je omezeno na dodávky konečným spotřebitelům. Nevztahuje se na dodávky osobám povinným k dani pro potřeby jejich obchodních, profesních a dalších ekonomických činností.

(6) Vzhledem k tomu, že opatření je omezeno na dodávky konečným spotřebitelům a nevztahuje se na dodávky osobám povinným k dani pro potřeby jejich obchodních, profesních a dalších ekonomických činností, se riziko narušení hospodářské soutěže považuje za nulové. Vzhledem k tomu, že podmínka stanovená v čl. 12 odst. 3 písm. b) šesté směrnice je splněna, může Lotyšsko uplatňovat příslušné opatření počínaje oznámením tohoto rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Lotyšsko může uplatňovat opatření oznámené dopisem zaevidovaným Komisí dne 10. července 2006, kterým se na dodávky dálkového tepla pro vytápění a dodávky zemního plynu a

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/69/ES (Úř. věst. L 221, 12.8.2006, s. 9).

⁽²⁾ Úř. věst. L 260, 11.10.2003, s. 8.

elektriny domácnostem uplatňuje snížená sazba DPH, a to bez ohledu na podmínky výroby a dodávek.

Článek 2

Pro účely tohoto rozhodnutí se domácnosti definují jako fyzické osoby, které jsou příjemci dodávek uvedených v článku 1 pro účely jejich konečné spotřeby, a proto vyjma dodávek pro potřeby jejich obchodních, profesních a dalších ekonomických činností.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Lotyšské republice.

V Bruselu dne 18. prosince 2006.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 18. prosince 2006,

kterým se Rumunsku povoluje odklad uplatňování některých ustanovení směrnice Rady 2002/53/ES, pokud jde o uvádění na trh osiva některých odrůd druhů zemědělských rostlin

(oznámeno pod číslem K(2006) 6568)

(Text s významem pro EHP)

(2007/69/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na smlouvu o přistoupení Bulharska a Rumunska, a zejména na čl. 4 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na akt o přistoupení Bulharska a Rumunska, a zejména na článek 42 uvedeného aktu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 42 aktu o přistoupení může Komise přijmout přechodná opatření, jestliže jsou nezbytná pro usnadnění přechodu ze stávajícího režimu v Bulharsku a Rumunsku na režim vyplývající z uplatňování pravidel Společenství ve veterinární a rostlinolékařské oblasti. Součástí těchto pravidel jsou pravidla uvádění osiv na trh.
- (2) Směrnice Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin⁽¹⁾ stanoví, že osiva některých odrůd druhů zemědělských rostlin, na které odkazuje čl. 1 odst. 1 směrnice 2002/53/ES, mohou být uváděna na trh pouze v případě splnění požadavků čl. 4 odst. 1 a článků 7 a 11 této směrnice.
- (3) Pokud by nebyla povolena odchylka od těchto ustanovení, muselo by být uvádění na trh osiv některých odrůd v Rumunsku ode dne přistoupení zakázáno.
- (4) Aby Rumunsko mohlo přijmout a provádět opatření nezbytná k tomu, aby dotyčné odrůdy byly povoleny v souladu se zásadami systému Společenství, mělo by mu být umožněno odložit na dobu tří let ode dne přistoupení uplatňování směrnice 2002/53/ES, pokud jde o uvádění osiva odrůd zapsaných do jeho katalogu na domácí trh, v souladu s jinými zásadami, než které stanoví výše uvedená směrnice a které jsou uvedeny v rumunské úřední žádosti ze dne 28. září 2006.

- (5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro osivo a sadbu v zemědělství, zahradnictví a lesnictví,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Odchylně od ustanovení v čl. 4 odst. 1 a v člancích 7 a 11 směrnice 2002/53/ES může Rumunsko na dobu tří let ode dne přistoupení odložit uplatňování uvedené směrnice, pokud jde o uvádění osiva odrůd, které jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí, na domácí trh.

Během tohoto období je takové osivo uváděno na trh pouze na území Rumunska. Na každém úředním či jiném štítku či dokladu, který je připevněn na partii osiva, kterého se týká ustanovení tohoto rozhodnutí, nebo který je k ní přiložen, musí být zřetelně vyznačeno, že osivo je určeno výlučně k uvedení na trh na území Rumunska.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije s výhradou vstupu a ode dne vstupu smlouvy o přistoupení Bulharska a Rumunska v platnost.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 18. prosince 2006.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1).

PŘÍLOHA

Druhy/ odrůdy
<i>Beta vulgaris</i> L. – Cukrovka
Graf
<i>Beta vulgaris</i> L. – Řepa krmná
Lovrin 515
Lovrin 628
<i>Dactylis glomerata</i> L.
Magda
Marius (ant. Adrian)
Ovidiu
Poiana
Regent
Simina
<i>Festuca arundinacea</i> Schreber
Adela
Vio
<i>Festuca pratensis</i> Hudson
Postăvar
Tâmpa
Transilvan
<i>Festuca rubra</i> L.
Feruma
Măgurele 23 (ant. Pastoral)
Peisaj (ant. Tedi)
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.
Ancuța (ant. Anca)
Iuliana (ant. Iulia)
<i>Lolium perence</i> L.
Martarom (ant. Marta)
Măgura
<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth
Cătălin
Florin
<i>Phleum pratense</i> L.
Horia
Rarău
Tirom

Druhy/ odrůdy
<i>Poa pratensis</i> L.
<i>Colina</i> (ant. Fima)
<i>Lotus corniculatus</i> L.
Doru
Nicol (ant. Nico)
Oltim
<i>Lupinus albus</i> L.
Medi
<i>Medicago sativa</i> L.
Adin
Alina
Carina
Cosmina
Daniela (ant. Dana)
Dorinela (ant. Dorina)
Granat
Magnat
Mădălina
Opal (ant. Topaz)
Sandra
Satelit
Sigma
Tamas
<i>Pisum sativum</i> L.
Aurora
Dorica (ant. Dora)
Mona
Vedea
<i>Trifolium alexandrinum</i> L.
Viorel
<i>Trifolium repens</i> L.
Carmencita (ant. Carmen)
Carpatin
Danitim
Miorița
<i>Trifolium pratense</i> L.

Druhy/ odrůdy	Druhy/ odrůdy
Novac	Luncavăț (ant. Elena)
Rotrif (ant. Roza)	Martin
Sătmărean	Monica
<i>Vicia faba</i> L.	Nineta
Montana	Paula
<i>Brassica napus</i> L., var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Radu
Ana Maria	Rareș
Montana	Sabena
<i>Arachis hypogaea</i> L.	Șumuleu
Solar	Vasilelin (ant. Iordan)
Venus	<i>Sinapis alba</i> L.
<i>Brassica napus</i> L. (part.)	Alex
Diana	Petrana
Doina	<i>Glycine max.</i> (L.) Merrill
Perla	Balkan
<i>Cannabis sativa</i> L.	Columna
Denise	Daciana
Diana	Danubiana
Zenit	Eugen
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Felix
CW1221	Granat (ant. Agat)
CW4440	Kiskun Daniela
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Onix
Ada	Perla
Adria	Proteinka
Alexin	Românesc 99
Alin	Safir
Bazil	Stine 2250
Betalisa (ant. Elisa)	Triumf
Codruța	Venera
Cosmin	<i>Avena sativa</i> L.
Cristina	Jeremy
Ferdinand (ant. Carolina)	Mureș
Floriana	Lovrin 1
Florinda	Lovrin 27
Fluin	<i>Hordeum vulgare</i> L.- Ječmen dvouřadý
Iunia 96	Andreea
Louis	Bogdana (ant. Avânt)

Druhy/ odrůdy
Capriana
Daciana
Haşdate (ant. Aura)
Jubileu
Kristal
Laura
Maria
NS 525
NS 529
Romaniţa
Stindard
<i>Hordeum vulgare</i> L.- Ječmen víceřadý
Amical (ant. Adi)
Andrei
Compact
Dana
Liliana
Mădălin
NS 313
Orizont
Regal
Univers
<i>Oryza sativa</i> L.
Brăila
Dunărea
Elida
Magic
Polizeşti 28
Speranţa
Zefir
<i>Secale cereale</i> L.
Suceveana
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench
Andrea
Donaris
Dorina
F135ST
Fundulea 21

Druhy/ odrůdy
Fundulea 32
Marina
Regina
Siret
<i>Sorghum sudanense</i> (Piper) Stapf.
Sabin
Sorin
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench x <i>Sorghum sudanense</i> (Piper) Stapf.
<i>Catinca</i> (ant. Tinca)
<i>Fundulea 235</i> (ant. Tereza)
<i>Triticosecale</i> Witt.
Gorun
Haiduc
Plai
Silver
Stil
Trilstar
Ţebea
<i>Triticum aestivum</i> Lemend.Fiori et Paol.
Albota
Aniversar
Apullum
Ardeal 1
Arieşan
Beti
Boema
Briana
Ciprian
Crina
Crişana
Delabrad
Dor
Drobeta
Dropia
Dumbrava
Eliana
Esential
Faur

Druhy/ odrůdy	Druhy/ odrůdy
Flamura 85	F425M
Gabriela	Falco
Gasparom	Faur
Gruia	Fulger
Iași 2	Fundulea 322
Kraljevica	Fundulea 365
Kristina	Fundulea 376
Ljiljana	Fundulea 475M
Lovrin 34	Fundulea 515 (ant. Premier)
Mina	Fundulea 540 (ant. Granit)
Moldova 83	Fundulea 625
Pădureni (ant. Rubin)	Generos
PKB Romança	GS307
Romulus	GS308
Sonata	Kiskun 4230
Speranța	Kiskun 4255
SV99	Kiskun 4297
Șimnic 30	Kiskun 4344
Trivale	Kiskun 4380
Turda 95	Kiskun Aliz
Turda 2000	Kiskun Blako
Voroneț	Kiskun Cilike
<i>Triticum durum</i> Desf.	Kiskun Dori
Condurum (ant. Condur)	Kiskun Ermina
Grandur	Kiskun Galja
Pandur	Kiskun Gitta
<i>Zea mays</i> L.	Kiskun Kristof
Andreea	Kiskun Natalie (ant. Natalie)
Boris 5	Kiskun Nusi
Brateș	Kiskun Olike
Campion	Kiskun Piros
Cera 6	Kiskun Reni
Cera 9	Kiskun Roy
Cera 10	Kiskun Szoliani
Ciclon	Kiskun Tamara
Dacic	Kiskun Vanda
Dáma	Kiskun Vivien
Danubian (ant. Danubiu)	Kiskun Xintia

Druhy/ odrůdy
Klausen
Krisztina
Laurina
Lorenca
Lovrin 400
Milcov
Mv Major
Neptun
NS300
NS355
NS540
NSSC420YU
Octavian
Oituz
Olimpius (ant. Olimp)
Olt
Ozana (ant. Dana)
Paltin
Pamela
Panciu
Partizan
Patria
Podu Iloaiei 110
Rapid
Rapsodia
Rodna
Staniša
Star
Szegedi SC 276
Szegedi SC 516
Turda 145
Turda 165
Turda 167
Turda 200
Turda 201
Turda Favorit
Turda Mold 188
Turda Star

Druhy/ odrůdy
Turda Super
Turda SU181
Turda SU182
Turda SU210
ZP278
ZP335
ZP394
ZP409
ZP434
ZP471
ZP488
ZP684
<i>Solanum tuberosum</i> L.
Alina
Alize (ant. Amelia)
Amicii
Astral N
Armonia
Christian
Claudiu
Coval
Cristela
Dacia
Dragomirna
Dumbrava
Eterna
Frumoasa
Harghita
Ioana
Loial
Luiza
Magic
Mikel
Milenium
Moldovița
Nana
Nativ
Nemere

Druhy/ odrůdy	Druhy/ odrůdy
Productiv	Ruxandra (ant. Nicoleta)
Rapsodia	Speranța
Rasant	Star
Redsec	Tâmpa
Robusta	Tenant
Roclas	Timpuriu de Brașov
Rozal	Transilvania

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. prosince 2006

o prodloužení lhůty pro uvádění na trh biocidních přípravků obsahujících některé účinné látky nepřezkoumané během desetiletého pracovního programu, na který odkazuje čl. 16 odst. 2 směrnice 98/8/ES

(oznámeno pod číslem K(2006) 6707)

(Pouze české, dánské, anglické, finské, řecké a švédské znění je závazné)

(2007/70/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽¹⁾, a zejména na čl. 16 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 16 odst. 2 druhého pododstavce a čl. 16 odst. 3 směrnice 98/8/ES (dále jen „směrnice“) stanoví, že v případech, kdy požadované informace a údaje pro hodnocení účinné látky nebyly předloženy v předepsané lhůtě, lze učinit rozhodnutí, že se uvedená účinná látka nezařadí do přílohy I, I A nebo I B směrnice. Po tomto rozhodnutí by měly členské státy odejmout všechna povolení pro biocidní přípravky obsahující účinnou látku.
- (2) Nařízení Komise (ES) č. 1896/2000 a (ES) č. 2032/2003 stanoví podrobná prováděcí pravidla pro první a druhou etapu desetiletého pracovního programu podle čl. 16 odst. 2 směrnice. Ustanovení čl. 4 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2032/2003 uvádí 1. září 2006 jako datum, od kterého členské státy zruší stávající povolení pro biocidní přípravky obsahující účinné látky, pro něž nebylo přijato žádné oznámení, ani o ně neprojevil zájem žádný členský stát.
- (3) Ustanovení článku 4a nařízení Komise (ES) č. 2032/2003 ve znění nařízení Komise (ES) č. 1048/2005 stanoví podmínky, za nichž mohou členské státy požádat Komisi o prodloužení přechodného období stanoveného v čl. 4 odst. 2, a podmínky pro udělení uvedeného prodloužení.
- (4) Pro některé účinné látky, jejichž použití v biocidních přípravcích je po 1. září 2006 zakázáno, podaly jednotlivé členské státy Komisi žádosti o prodloužení uvedeného přechodného období společně s informacemi prokazujícími potřebu dalšího užívání dotčených látek.

- (5) Finsko, Dánsko, Norsko a Island předložily informace prokazující nepřítomnost vhodných alternativ smrkového dehtu s ohledem na jeho použití jako přípravku na ochranu dřeva v historických dřevěných budovách, plavidlech a předmětech. Prodloužení přechodného období pro tuto látku se zdá být vhodné, aby mohlo být zachováno kulturní dědictví těchto členských států a zemí.

- (6) Česká republika předložila informace prokazující velmi rozšířené používání chloraminu B (N-chlorbenzensulfonamid, sodná sůl) jako dezinfekčního prostředku v českých ozbrojených silách a veřejných zdravotních službách. Jeho nahrazení jinými, oznámenými látkami by mohlo být problematické, pokud by k tomu mělo dojít do konce přechodného období, zejména v případech zadávání veřejných zakázek. Prodloužení přechodného období pro tuto látku se zdá být vhodné, aby byl umožněn přechod na jiné dezinfekční prostředky.

- (7) Řecko předložilo informace prokazující rozšířené používání temefosu veřejnými orgány při hubení komárů a při kontrole veřejného zdraví. Jeho nahrazení jinými, oznámenými látkami by mohlo být problematické, pokud by k tomu mělo dojít do konce přechodného období, zejména v případech zadávání veřejných zakázek. Prodloužení přechodného období pro tuto látku se zdá být vhodné, aby byl umožněn přechod na jiné dostupné látky.

- (8) Spojené království předložilo informace prokazující potřebu dočasného dalšího používání amoniaku jako veterinárního hygienického biocidálního prostředku pro prevenci infekcí způsobených kokciemi, kryptosporidii a hlísticemi u hospodářských zvířat. Prodloužení přechodného období pro tuto látku se zdá být vhodné, aby bylo umožněno její postupné nahrazení jinými dostupnými látkami, které jsou oznámeny pro účely hodnocení v souladu s programem přezkoumání stanoveným směrnicí.

- (9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Odchylně od čl. 4 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2032/2003 mohou členské státy uvedené ve sloupci B přílohy tohoto rozhodnutí udělit či nadále zachovat stávající schválení pro uvádění na trh biocidních přípravků obsahujících látky uvedené v sloupci A přílohy pro základní použití uvedené v sloupci D až do data uvedeného v sloupci C přílohy.

Článek 2

(1) Členské státy, které využijí odchylky stanovené v článku 1 tohoto rozhodnutí, zajistí, aby byly dodrženy tyto podmínky:

- a) další používání je možné pouze pod podmínkou, že přípravky obsahující látku jsou schváleny pro účely zamýšleného základního použití;
- b) další používání se povolí pouze tehdy, nemá-li nepříjemný účinek na lidské zdraví nebo na zdraví zvířat nebo na životní prostředí;
- c) při udělení schválení se přijmou všechna vhodná opatření na snížení rizika;

d) biocidní přípravky, které zůstaly na trhu po 1. září 2006, se znovu označí tak, aby odpovídaly podmínkám omezeného použití;

e) členské státy případně zabezpečí, aby držitelé schválení či dotčené členské státy hledali alternativy pro daná použití nebo předložili dokumentaci v souladu s postupem stanoveným v článku 11 směrnice 98/8/ES nejpozději do 14. května 2008.

(2) Dotčené členské státy každoročně vyrozumí Komisi o použití odstavce 1, a zejména o opatřeních, která přijaly podle písmena e).

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Finské republice, Dánskému království, České republice, Řecké republice a Spojenému království Velké Británie a Severního Irska.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

Za Komisi

Stavros DIMAS

Člen Komise

PŘÍLOHA

Seznam povolení uvedených v článku 1

Sloupec A	Sloupec B	Sloupec C	Sloupec D
Účinná látka	Členský stát	Datum	Použití
smrkový dehet číslo EC 232-374-8 číslo CAS 8011-48-1	Finsko Dánsko	14.5.2010 14.5.2010	jako přípravek na ochranu dřeva v budovách, plavidlech a předmětech, které jsou součástí kulturního dědictví žádajících členských států
N-chlorbenzensulfonamid, sodná sůl/chloramin B číslo EC 204-847-9 číslo CAS 127-52-6	Česká republika	1.11.2007	dezinfekční prostředek pro použití veřejnými zdravotními službami, veřejnými veterinárními službami a ozbrojenými silami (pro civilní účely) žádajícího členského státu
temefos číslo EC 222-191-1 číslo CAS 3383-96-8	Řecko	1.11.2007	za účelem hubení komárů (<i>Culicidae</i>) a výkonu s tím související kontroly veřejného zdraví
amoniak číslo EC 231-635-3 číslo CAS 7664-41-7	Spojené království	14.5.2008	veterinární hygienický biocidní přípravek pro prevenci infekcí způsobených kokciemi, kryptosporidii a hlísticemi u hospodářských zvířat; pouze v případech, kde nelze použít jiné prostředky s podobným účinkem

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. prosince 2006,

kterým se zřizuje vědecká skupina odborníků pro označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality

(2007/71/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

ROZHODLA TAKTO:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

Článek 1

vzhledem k těmto důvodům:

Zřizuje se vědecká skupina odborníků pro označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality, dále jen „skupina“.

(1) Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾ stanoví podmínky, které musí splňovat název, aby byl ve Společenství zapsán jako chráněné zeměpisné označení (CHZO) nebo chráněné označení původu (CHOP).

Článek 2

Úkoly

Komise může skupinu konzultovat ve všech otázkách týkajících se ochrany zeměpisných označení a označení původu, zaručených tradičních specialit, zemědělských produktů a potravin, a zejména v otázkách týkajících se:

(2) Nařízení Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality ⁽²⁾, stanoví podmínky, které musí splňovat název, aby byl ve Společenství zapsán a chráněn jako zaručená tradiční specialita (ZTS).

— dodržování kritérií uvedených v článku 2 nařízení (ES) č. 510/2006 názvem, který je předmětem žádosti o zápis, zejména vazby na prostředí nebo zeměpisného původu a/ nebo pověsti,

(3) Při řešení určitých složitých vědeckých a technických problémů, které by se mohly vyskytnout při posuzování podmínek pro zápis některých chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení nebo zaručených tradičních specialit, by mohla Komise potřebovat posudek odborníků z poradní skupiny.

— dodržování kritérií uvedených v člancích 2, 4 a 5 nařízení (ES) č. 509/2006 názvem, který je předmětem žádosti o zápis, zejména tradiční a/nebo zvláštní povahy,

(4) Skupina má být složena z vysoce kvalifikovaných odborníků z nejrůznějších vědních a technických oborů, které se vztahují k zemědělské a zemědělsko-potravinářské oblasti, humanitním vědám nebo k právu duševního vlastnictví.

— druhové povahy názvu,

(5) Proto je třeba zřídit vědeckou skupinu odborníků pro označení původu, zeměpisná označení a zaručené tradiční speciality, stanovit její úkoly a vymezit její vnitřní organizaci.

— posouzení kritérií poctivosti obchodních transakcí a rizika uvedení spotřebitele v omyl v případě rozporu mezi označením původu nebo zeměpisným označením a již zapsanými označeními původu nebo zeměpisnými označeními, ochrannými známkami, názvy rostlinných odrůd a zvířecích plemen, homonymními názvy nebo názvy již existujících produktů, které se uvádí na trh v souladu s právem,

(6) Je třeba zrušit Vědecký výbor pro označení původu, zeměpisná označení a osvědčení o zvláštní povaze, zřízený rozhodnutím Komise 93/53/EHS ⁽³⁾,

— jakýchkoli jiných otázek zvláštního významu s ohledem na oblast působnosti skupiny.

Předseda skupiny může upozornit Komisi na to, kdy je vhodné v určité otázce skupinu konzultovat.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 13, 21.1.1993, s. 16. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 97/656/ES (Úř. věst. L 277, 10.10.1997, s. 30).

Komise může případně skupinu požádat, aby ve stanoveném termínu přijala stanovisko k určité otázce.

Článek 3

Složení – jmenování

1. Komise v zájmu kritéria zeměpisného rozdělení, které odráží rozmanitost otázek a vědeckých přístupů ve Společenství, jmenuje členy skupiny z řad odborníků, kteří odpověděli na výzvu k podání žádostí za tímto účelem. Odborníci musí mít vysokou technickou a vědeckou kvalifikaci v různých oblastech podle článku 2 a jako skupina pokrýt co nejširší okruh vědních a technických oborů.

2. Skupina se skládá z 11 členů.

Uchazeči, kteří byli shledáni způsobilými k účasti ve skupině, ale nebyli jmenováni, se uvedou na seznam náhradníků. Komise může seznam náhradníků použít při jmenování kandidátů, kteří nahradí členy skupiny.

3. Použijí se tato ustanovení:

— členové jsou jmenováni osobně a jejich úkolem je radit Komisi nezávisle na jakýchkoli vnějších pokynech. Své pravomoci nepřenesou na žádného jiného člena skupiny nebo na třetí osobu,

— členové jsou jmenováni na funkční období tří let s možností prodloužení. Členové však nesmí zůstat ve funkci během více než tří po sobě jdoucích funkčních období po jmenování podle odstavce 1. Zůstávají ve funkci, dokud nejsou nahrazeni nebo jmenováni na další funkční období,

— členové, kteří již nemohou účinně přispívat k práci skupiny, kteří odstoupí nebo kteří nesplňují podmínky podle první nebo druhé odrážky tohoto odstavce nebo článku 287 Smlouvy o založení Evropského společenství, mohou být nahrazeni na zbývající část svého funkčního období,

— členové učiní každý rok písemné prohlášení, že se zavazují jednat ve veřejném zájmu, a rovněž prohlášení, v němž uvedou, zda existuje či neexistuje zájem, který by mohl ohrozit jejich nezávislost,

— jména členů jsou zveřejněna na internetových stránkách GR pro zemědělství a rozvoj venkova a v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*. Shromažďování, správa a zveřejňování jmen členů se provádí podle ustanovení nařízení

Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 o ochraně a zpracování osobních údajů ⁽⁴⁾.

Článek 4

Činnost

1. Skupina zvolí ze svých řad předsedu a dva místopředsedy. Jsou voleni prostou většinou členů.

2. Na základě dohody s Komisí mohou být na základě pověření vymezeného skupinou zřizovány podskupiny pro zkoumání konkrétních otázek; po splnění úkolu se neprodleně rozpustí.

3. Představitel Komise může k účasti na práci skupiny přizvat odborníky nebo pozorovatele se zvláštními odbornými znalostmi tématu, které je na pořadu jednání, pokud se to prokáže jako užitečné a/nebo nezbytné.

4. Informace získané při jednáních skupiny nebo podskupiny nesmí být vyřazeny, pokud je Komise označí za důvěrné.

Členové nesmí používat informace, které získali jako členové skupiny, pro profesní účely.

5. Skupina a podskupiny se obvykle scházejí v prostorách Komise nebo útvarů Komise, podle podmínek a harmonogramu, které stanoví Komise. Úlohu sekretariátu zajišťují útvary Komise. Schůzi se mohou zúčastnit další zainteresovaní úředníci Komise.

6. Skupina přijme svůj jednací řád na základě vzorového jednacího řádu přijatého Komisí.

7. Útvary Komise mohou v původním jazyce dotyčného dokumentu na internetu zveřejnit žádosti o stanovisko, pořady jednání, zápisy ze schůzí a stanoviska přijatá skupinou. Za stejných podmínek mohou rovněž zveřejnit všechny pracovní dokumenty skupiny.

Článek 5

Náklady na schůze

Cestovné a náklady na pobyt, které vzniknou členům, odborníkům a pozorovatelům v rámci činnosti skupiny, hradí Komise podle ustanovení platných v rámci Komise. Za výkon funkcí se neposkytuje odměna.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

Náklady na schůze se hradí v rámci dostupných prostředků, které jsou dotyčným útvarům přiděleny v rámci ročního postupu pro přidělení zdrojů.

Článek 6

Zrušení

Rozhodnutí 93/53/EHS se zrušuje.

Výbor zřízený tímto rozhodnutím bude vykonávat svou funkci do té doby, než Komise jeho členům oznámí, že skupina zřízená tímto rozhodnutím zahájila svou činnost.

Článek 7

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 20. prosince 2006****o prodloužení některých rozhodnutí o státní podpoře**

(oznámeno pod číslem K(2006) 6927)

(Text s významem pro EHP)

(2007/72/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na články 87 a 88 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Doba platnosti nařízení Komise (ES) č. 2204/2002 ze dne 5. prosince 2002 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory zaměstnanosti ⁽¹⁾, nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům ⁽²⁾ a nařízení Komise (ES) č. 68/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podpory na vzdělávání ⁽³⁾ byla nařízením Komise (ES) č. 1976/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se mění doby použitelnosti nařízení (ES) č. 2204/2002, (ES) č. 70/2001 a (ES) č. 68/2001 ⁽⁴⁾, prodloužena do 30. června 2008.
- (2) Aby se předešlo zbytečným administrativním činnostem a aby se zajistila právní jistota, je vhodné prodloužit dobu platnosti rozhodnutí Komise, kterými se schvalují režimy podpory oznámené na základě nařízení o výjimkách, jejichž platnost se tímto nařízením prodlužuje,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Aniž jsou dotčena vhodná opatření uvedená v bodu 107 třetí odrážce Pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013 ze dne 4. března 2006 ⁽⁵⁾ a schválená všemi členskými státy, platnost rozhodnutí Komise, kterými byly na základě nařízení (ES) č. 2204/2002, nařízení (ES) č. 70/2001 nebo nařízení (ES) č. 68/2001 schváleny režimy státní podpory před vstupem tohoto rozhodnutí v platnost, se prodlužuje do dne 30. června 2008.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

Použije se ode dne 1. ledna 2007.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 13.12.2002, s. 3. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1040/2006 (Úř. věst. L 187, 8.7.2006, s. 8)

⁽²⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1040/2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 20. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1040/2006.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 368, 23.12.2006, s. 85.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 54, 4.3.2006, s. 13.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. ledna 2006

o jmenování členů prověřovací skupiny pro poradenství v oblasti standardů zřízené rozhodnutím Komise 2006/505/ES ze dne 14. července 2006, kterým se zřizuje prověřovací skupina pro poradenství v oblasti standardů, jejímž úkolem je poskytovat Komisi poradenství v otázce objektivity a neutrality stanovisek Evropské poradní skupiny pro účetní výkaznictví (EFRAG)

(2007/73/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

ROZHODLA TAKTO:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

Článek 1

s ohledem na rozhodnutí Komise 2006/505/ES ze dne 14. července 2006, kterým se zřizuje prověřovací skupina pro poradenství v oblasti standardů, jejímž úkolem je poskytovat Komisi poradenství v otázce objektivity a neutrality stanovisek Evropské poradní skupiny pro účetní výkaznictví (EFRAG) ⁽¹⁾, a zejména na článek 3 uvedeného rozhodnutí,

Komise tímto jmenuje sedm členů prověřovací skupiny pro poradenství v oblasti standardů, jejichž jména jsou uvedena v příloze.

Článek 2

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

vzhledem k těmto důvodům:

V Bruselu dne 20. ledna 2006.

Podle článku 3 rozhodnutí Komise 2006/505/ES Komise jmenuje nejvýše sedm členů prověřovací skupiny pro poradenství v oblasti standardů z nezávislých odborníků, jejichž zkušenosti a schopnosti v oblasti účetnictví, zejména v otázkách účetního výkaznictví, jsou na úrovni Společenství široce uznávány,

Za Komisi
Charlie McCREEVY
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 199, 21.7.2006, s. 33.

PŘÍLOHA

SEZNAM ČLENŮ

Josef JÍLEK

Elisabeth KNORR

Carlos Soria SENDRA

Hervé STOLOWY

Enrico LAGHI

Jan KLAASEN

Geoffrey MITCHELL

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 21. prosince 2006,****kterým se stanoví harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny a tepla za použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES**

(oznámeno pod číslem K(2006) 6817)

(Text s významem pro EHP)

(2007/74/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií a o změně směrnice 92/42/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 4 směrnice 2004/8/ES Komise stanoví harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělené výroby elektřiny a tepla skládající se z matricových hodnot odlišených podle zohledňovaných faktorů, včetně roku výstavby a druhů paliva.
- (2) Komise dokončila řádně zdokumentovaný rozbor v souladu s čl. 4 odst. 1 směrnice 2004/8/ES. Vývoj nejlepší dostupné a ekonomicky odůvodněné technologie, který byl zaznamenán v období, na které se vztahuje tento rozbor, ukazuje, že pro harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny by mělo být zavedeno rozlišení podle roku výstavby kogenerační jednotky. Dále by se na tyto referenční hodnoty měly uplatňovat korekční faktory spojené s klimatickými podmínkami, jelikož termodynamika při výrobě elektřiny z paliv je závislá na teplotě okolního prostředí. Dále by se na tyto referenční hodnoty měly používat korekční faktory pro vyhnutelné síťové ztráty, aby se zohlednila úspora energie získaná v případě, že se používání sítě následkem decentralizace produkce omezí.
- (3) Rozbor naopak ukázal, že pokud jde o harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu tepla, nebylo potřeba dělat rozlišení podle roku výstavby, jelikož čistá energetická účinnost kotlů se v období, na které se rozbor vztahuje, téměř nezvýšila. Nebyly potřebné žádné korekční faktory spojené s klimatickými podmínkami, jelikož termodynamika při výrobě elektřiny z paliv není závislá na teplotě okolního prostředí. Navíc nebyly zapotřebí žádné korekční faktory pro tepelné síťové ztráty, protože teplo se vždy využívá v blízkosti místa produkce.

- (4) Harmonizované referenční hodnoty účinnosti byly založeny na principech uvedených v příloze III písm. f) směrnice 2004/8/ES.

- (5) Je zapotřebí stabilních podmínek pro investice do kombinované výroby tepla a elektřiny a trvalá důvěra investorů. Z tohoto hlediska je vhodné zachovat stejné referenční hodnoty pro kogenerační jednotku během přiměřeně dlouhého období deseti let. Pokud se však vezme v úvahu hlavní cíl směrnice 2004/8/ES, kterým je podpora kombinované výroby tepla a elektřiny za účelem ušetření primární energie, mělo by se stimulovat zdokonalování starších kogeneračních jednotek, aby se zlepšila jejich energetická účinnost. Z těchto důvodů by se referenční hodnoty účinnosti pro elektřinu použitelné na kogenerační jednotku měly od jedenáctého roku od její výstavby zpřísnit.

- (6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Stanovení harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti**

Harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny a tepla se stanoví v příloze I a v příloze II.

Článek 2**Korekční faktory pro harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny**

1. Členské státy použijí korekční faktory uvedené v příloze III písm. a) s cílem upravit harmonizované referenční hodnoty účinnosti stanovené v příloze I na průměrnou klimatickou situaci v každém členském státě.

Korekční faktory pro průměrnou klimatickou situaci se nepoužijí na technologii kombinované výroby tepla a elektřiny založenou na palivových článcích.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 52 ze dne 21.2.2004, s. 50.

Jestliže na území členského státu ukazují oficiální meteorologické údaje rozdíly mezi ročními teplotami prostředí 5 °C a více, může tento členský stát poté, co tuto skutečnost oznámí Komisi, pro účely prvního pododstavce za použití způsobu stanoveného v příloze III písm. b) použít několik klimatických pásem.

2. Členské státy použijí korekční faktory uvedené v příloze IV s cílem upravit harmonizované referenční hodnoty účinnosti stanovené v příloze I pro vyhnutelné síťové ztráty.

Korekční faktory pro vyhnutelné síťové ztráty se nepoužijí na dřevěná paliva a bioplyn.

3. V případě, že členské státy použijí korekční faktory stanovené v příloze III písm. a) i korekční faktory stanovené v příloze IV, musí přílohu III písm. a) použít přednostně před přílohou IV.

Článek 3

Použití harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti

1. Členské státy použijí harmonizované referenční hodnoty účinnosti uvedené v příloze I v souvislosti s rokem výstavby kogenerační jednotky. Tyto harmonizované referenční hodnoty účinnosti se budou používat v období deseti let od roku výstavby kogenerační jednotky.

2. Od jedenáctého roku od výstavby kogenerační jednotky použijí členské státy harmonizované referenční hodnoty účinnosti, které se podle odstavce 1 použijí na kogenerační jednotku, která je stará deset let. Tyto harmonizované referenční hodnoty účinnosti se budou používat po dobu jednoho roku.

3. Pro účely tohoto článku se rokem výstavby kogenerační jednotky rozumí kalendářní rok první výroby elektřiny.

Článek 4

Zdokonalování kogenerační jednotky

Pokud je stávající kogenerační jednotka zdokonalena a investiční náklady na zdokonalení přesáhnou 50 % investičních nákladů na novou srovnatelnou kogenerační jednotku, považuje se pro účely článku 3 kalendářní rok první výroby elektřiny ve zdokonalené kogenerační jednotce za rok její výstavby.

Článek 5

Palivová směs

Pokud kogenerační jednotka využívá palivovou směs, použijí se harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu úměrně k váženému průměru energetického vstupu různých paliv.

Článek 6

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 21. prosince 2006.

Za Komisi

Andris PIEBALGS

člen Komise

PŘÍLOHA I

Harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny (odkaz v článku 1)

V níže uvedené tabulce se harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny zakládají na čisté výhřevnosti a standardních podmínkách ISO (teplota prostředí 15 °C, 1,013 barů, relativní vlhkost 60 %).

%

[illegible]

PŘÍLOHA II

Harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu tepla (odkaz v článku 1)

V níže uvedené tabulce se harmonizované referenční hodnoty účinnosti pro oddělenou výrobu tepla zakládají na čisté výhřevnosti a standardních podmínkách ISO (teplota prostředí 15 °C, 1,013 barů, relativní vlhkost 60 %).

			%
	Druh paliva:	Pára (*) /horká voda	Přímé využití výfukových plynů (**)
Pevné	Černé uhlí/koks	88	80
	Lignit/lignitové brikety	86	78
	Rašelina/rašelinové brikety	86	78
	Dřevěná paliva	86	78
	Zemědělská biomasa	80	72
	Biologicky rozložitelný (komunální) odpad	80	72
	Neobnovitelný (komunální a průmyslový) odpad	80	72
	Ropná břidlice	86	78
Kapalné	Olej (plynový olej + zbytkový topný olej), LPG	89	81
	Biopaliva	89	81
	Biologicky rozložitelný odpad	80	72
	Neobnovitelný odpad	80	72
Plynné	Zemní plyn	90	82
	Plyn z rafinace/vodík	89	81
	Bioplyn	70	62
	Koksárenský plyn, vysokopecní plyn + jiné odpadní plyny	80	72

(*) Účinnost páry by měla být snížena o 5 absolutních %-bodů v případě, že členské státy, které používají čl. 12 odst. 2 směrnice 2004/8/ES, zahrnují do výpočtu kogenerační jednotky návrat kondenzátu.

(**) Hodnoty pro přímé teplo se použijí při teplotě 250 °C a vyšší.

PŘÍLOHA III

Korekční faktory týkající se průměrných klimatických podmínek a metody pro určení klimatických pásem pro použití harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny (podle čl. 2 odst. 1)

a) Korekční faktory spojené s průměrnými klimatickými podmínkami

Korekce teploty prostředí je založena na rozdílu mezi průměrnou roční teplotou v členském státě a standardními podmínkami ISO (15 °C). Korekce je následující:

0,1 %-bodu ztráty účinnosti na každý stupeň nad 15 °C;

0,1 %-bodu nárůstu účinnosti na každý stupeň pod 15 °C.

Příklad:

Pokud je průměrná roční teplota v členském státě 10 °C, referenční hodnota kogenerační jednotky v tomto členském státě musí vzrůst o 0,5 %-bodů.

b) Metoda pro určení klimatických pásem

Hranice každého klimatického pásma bude tvořena izotermy (v celých stupních Celsia) průměrné roční teploty prostředí s minimálním rozdílem alespoň 4 °C. Teplotní rozdíl mezi průměrnými ročními teplotami prostředí použitými v přílehlých klimatických pásmech bude alespoň 4 °C.

Příklad:

V členském státě je průměrná roční teplota prostředí v místě A 12 °C a v místě B 6 °C. Rozdíl je více než 5 °C. Členský stát má nyní možnost zavést dvě klimatická pásma oddělená izotermem 9 °C a tak stanovit jedno klimatické pásmo mezi izotermami 9 °C a 13 °C s průměrnou roční teplotou prostředí 11 °C a druhé klimatické pásmo mezi izotermami 5 °C a 9 °C s průměrnou roční teplotou prostředí 7 °C.

PŘÍLOHA IV

Korekční faktory pro vyhnutelné síťové ztráty pro použití harmonizovaných referenčních hodnot účinnosti pro oddělenou výrobu elektřiny (podle čl. 2 odst. 2)

Napětí:	Pro elektřinu exportovanou do sítě	Pro elektřinu spotřebovanou na místě
> 200 kV	1	0,985
100-200 kV	0,985	0,965
50-100 kV	0,965	0,945
0,4-50 kV	0,945	0,925
< 0,4 kV	0,925	0,860

Příklad:

100 kW_{el} kogenerační jednotka s vratným motorem poháněným zemním plynem vyrábí elektřinu 380 V. Z této elektřiny se 85 % využívá na vlastní spotřebu a 15 % se dodává do sítě. Elektrárna byla postavena v roce 1999. Roční teplota prostředí je 15 °C (takže není potřeba korekce na základě klimatických podmínek).

Podle přílohy I tohoto rozhodnutí je harmonizovaná referenční hodnota účinnosti z roku 1999 pro zemní plyn 51,1 %. Po korekci za ztrátu v síti by výsledná referenční hodnota účinnosti pro samostatnou výrobu elektřiny v této kogenerační jednotce byla (na základě váženého průměru faktorů v této příloze):

$$\text{Ref } E_{\eta} = 51,1 \% * (0,860 * 85 \% + 0,925 * 15 \%) = 44,4 \%$$

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 22. prosince 2006****o zřízení skupiny odborníků pro vnitropodnikové oceňování**

(2007/75/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Studie „Zdanění společností ve vnitřním trhu“⁽¹⁾, kterou připravily útvary Komise, poukázala na stále větší význam daňových problémů v souvislosti s vnitropodnikovým oceňováním v rámci vnitřního trhu.

(2) Komise ve svém sdělení nazvaném „Na cestě k vnitřnímu trhu bez daňových překážek – strategie, jak společností zajistit konsolidovaný základ daně z příjmu právnických osob pro jejich činnosti v rámci EU“⁽²⁾ uznala potřebu obrátit se na skupinu odborníků v oblasti vnitropodnikového oceňování.

(3) V roce 2002 bylo neformálně zřízeno „Společné fórum EU pro vnitropodnikové oceňování“.

(4) Od svého založení „Společné fórum EU pro vnitropodnikové oceňování“ funguje jako užitečné fórum pro diskuse mezi členskými státy a soukromým sektorem, na jehož základě Komise navrhla dva kodexy chování, které byly následně v Radě přijaty členskými státy.

(5) Vzhledem k pozitivním zkušenostem s uvedeným fórem a k tomu, že Komise takový subjekt nadále potřebuje, by pokračování tohoto fóra mělo být stanoveno v úředním aktu. Proto je nutné zřídit skupinu odborníků pro vnitropodnikové oceňování a vymezit její úkoly a strukturu.

(6) Skupina odborníků pro vnitropodnikové oceňování by měla být složena z vládních odborníků a odborníků ze soukromého sektoru na problematiku vnitropodnikového oceňování.

(7) Skupina odborníků pro vnitropodnikové oceňování by měla pomáhat a radit Komisi v záležitostech vnitropodnikového oceňování.

(8) Měla by být stanovena pravidla týkající se zveřejňování informací ze strany členů skupiny, aniž by byly dotčeny bezpečnostní předpisy Komise uvedené v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom⁽³⁾ (jednací řád Komise).

(9) Osobní údaje týkající se členů skupiny by se měly zpracovávat podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽⁴⁾.

(10) Je vhodné stanovit období pro používání tohoto rozhodnutí. Komise včas zváží účelnost jeho prodloužení,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1**Skupina odborníků pro vnitropodnikové oceňování**

Skupina odborníků pro vnitropodnikové oceňování (dále jen „skupina“) se zřizuje s účinkem do 1. března 2007.

Název této skupiny je „Společné fórum EU pro vnitropodnikové oceňování“.

Článek 2**Úkoly**

Úkolem skupiny je:

- vytvořit platformu, kde odborníci z podniků a vnitrostátních daňových správ mohou diskutovat o problémech vnitropodnikového oceňování, které brání přeshraničním obchodním aktivitám ve Společenství,
- radit Komisi v záležitostech vnitropodnikového oceňování,
- pomáhat Komisi při hledání praktických řešení, jež by byla slučitelná s pokyny OECD⁽⁵⁾, s cílem dosáhnout ve Společenství jednotnějšího uplatňování pravidel vnitropodnikového oceňování.

⁽³⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Pokyny OECD pro vnitropodnikové oceňování určené nadnárodním společnostem a daňovým správám, přijaté v červenci 1995.

⁽¹⁾ SEK(2001) 1681, 23.10.2001.

⁽²⁾ KOM(2001) 582 v konečném znění, 23.10.2001.

Článek 3

Konzultace

1. Komise může se skupinou konzultovat jakékoli záležitosti týkající se vnitropodnikového oceňování.
2. Předseda skupiny může upozornit Komisi na to, že je vhodné v určité otázce skupinu konzultovat.

Článek 4

Členství – jmenování

1. Skupinu tvoří nejvýše 43 členů v tomto složení:
 - (a) jeden zástupce z každého členského státu,
 - (b) nejvýše 15 zástupců ze soukromého sektoru,
 - (c) předseda.
2. Členy zastupující členské státy jmenují příslušné vnitrostátní orgány. Jedná se o státní úředníky zabývající se problematikou vnitropodnikového oceňování.
3. Členy ze soukromého sektoru jmenuje Komise z řad odborníků se zkušenostmi a kvalifikací v oblasti vnitropodnikového oceňování.
4. Žadatelé, kteří jsou považováni za vhodné uchazeče, avšak kteří nebyli jmenováni, mohou být zařazeni na seznam kandidátů, který Komise může použít pro jmenování náhradníků.
5. Členové zastupující soukromý sektor jsou jmenováni osobně a radí Komisi nezávisle na vnějších vlivech.
6. Včas informují Komisi o jakémkoliv střetu zájmů, jenž by mohl ohrozit jejich nezávislost.
7. Komise rovněž jmenuje předsedu.
8. Členové skupiny jsou jmenováni na dvouleté funkční období, které lze prodloužit. Ve funkci zůstávají, dokud nejsou nahrazeni, nebo do konce svého funkčního období.
9. Členové mohou být na zbývající část svého funkčního období nahrazeni v těchto případech:
 - a) pokud člen odstoupí;
 - b) pokud již člen není schopen účinně přispívat k jednáním skupiny;
 - c) pokud člen nesplňuje podmínky stanovené v článku 287 Smlouvy;

d) pokud člen v rozporu s odstavcem 5 nejedná nezávisle na vnějším vlivu;

e) pokud člen v rozporu s odstavcem 6 Komisi včas neinformoval o střetu zájmů.

10. Jména členů, kteří byli osobně jmenováni, jsou zveřejňována na webových stránkách GR TAXUD. Jména členů se shromažďují, zpracovávají a zveřejňují v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

Článek 5

Fungování skupiny

1. Po dohodě s Komisí může skupina zřídit podskupiny pro posouzení konkrétních otázek v rámci mandátu stanoveného skupinou. Tyto podskupiny budou rozpuštěny, jakmile splní své pověření.

2. Je-li to podle názoru Komise přínosné a/nebo nezbytné, může zástupce Komise požádat odborníky nebo pozorovatele se zvláštní odbornou způsobilostí v souvislosti s určitým tématem na programu jednání, aby se zúčastnili práce skupiny nebo jednání či práce podskupiny.

Jako pozorovatelé mohou být zejména přizváni zástupci z kandidátských zemí a ze sekretariátu OECD.

3. Informace získané při účasti na jednáních nebo práci skupiny odborníků nebo podskupiny nesmějí být sdělovány, pokud se Komise domnívá, že se týkají důvěrných záležitostí.

4. Skupina a její podskupiny obvykle zasedají v prostorách Komise, v souladu s postupy a rozvrhem stanovenými Komisí. Komise zabezpečuje služby sekretariátu.

5. Těchto schůzí se mohou zúčastnit zainteresovaní úředníci Komise.

6. Skupina přijme svůj jednací řád na základě vzorového jednacího řádu přijatého Komisí.

7. Útvary Komise mohou zveřejnit nebo umístit na internet ⁽⁶⁾ shrnutí, závěr, část závěru nebo pracovní dokument skupiny v původním jazyce dotyčného dokumentu.

Článek 6

Náhrada výdajů

V souladu s pravidly Komise pro poskytování náhrad externím odborníkům uhradí Komise členům, odborníkům a pozorova-

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/company_tax/transfer_pricing/forum/index_en.htm

telům cestovní výdaje a případně též náklady na pobyt související s činností skupiny.

Článek 7

Ukončení použitelnosti

Použitelnost tohoto rozhodnutí končí dnem 31. března 2011.

Členům, odborníkům a pozorovatelům nepřísluší za výkon funkce odměna.

V Bruselu dne 22. prosince 2006.

Výdaje na zasedání se hradí v mezích limitů ročního rozpočtu, který skupině přidělily příslušné útvary Komise.

Za Komisi
László KOVÁCS
člen/členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 22. prosince 2006,****kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, pokud jde o vzájemnou pomoc**

(oznámeno pod číslem K(2006) 6903)

(Text s významem pro EHP)

(2007/76/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

uvnitř Společenství je třeba stanovit pravidla o oznamování takového jednání.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“⁽¹⁾), a zejména na čl. 6 odst. 4, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 7, čl. 9 odst. 4, čl. 10 odst. 3, čl. 12 odst. 6, čl. 13 odst. 5 a čl. 15 odst. 6,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 2006/2004 stanoví podmínky, za nichž orgány členských států určené jako příslušné pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů spolupracují navzájem a s Komisí s cílem zajistit dodržování těchto zákonů a řádné fungování vnitřního trhu a s cílem posílit ochranu ekonomických zájmů spotřebitelů.

(2) Stanoví zřízení sítí mezi těmito příslušnými orgány členských států.

(3) Je nezbytné přijmout opatření pro provedení ustanovení uvedeného nařízení týkajících se mechanismů a podmínek, jimiž se řídí vzájemná pomoc mezi příslušnými orgány, a postavení ústředního styčného úřadu.

(4) Pro zajištění účinného fungování systému je třeba stanovit minimální požadavky na informace, které mají být uvedeny v každé žádosti o vzájemnou pomoc. Pro zajištění větší účinnosti a usnadnění zpracování informací je rovněž třeba stanovit pravidla týkající se obsahu jednotných formulářů, jejichž prostřednictvím dochází k výměně informací.

(5) Pro zajištění rychlého fungování systému je dále třeba stanovit lhůty pro každou fázi vzájemné pomoci.

(6) Pro umožnění okamžitých a účinných kroků ve všech dotčených členských státech proti protiprávnímu jednání

(7) Jelikož informace poskytované podle nařízení (ES) č. 2006/2004 mohou být často citlivé, je třeba stanovit vhodná pravidla pro omezení přístupu k těmto informacím.

(8) Měla by být přijata vhodná obecná opatření, která zajistí komunikaci bez jazykových problémů a zároveň umožní pružně reagovat na zvláštní případy.

(9) Další opatření mohou být přijata na základě zkušeností získaných při provozování sítí pro spolupráci při vymáhání práva příslušnými orgány v členských státech.

(10) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného čl. 19 odst. 1 nařízení (ES) č. 2006/2004,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Předmět**

Toto rozhodnutí stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 2006/2004, pokud jde o vzájemnou pomoc mezi příslušnými orgány a podmínky, jimiž se tato pomoc řídí.

Článek 2**Definice**

Pro účely tohoto rozhodnutí se vedle definic uvedených v nařízení (ES) č. 2006/2004 rozumí:

1. „databází“ databáze ve smyslu čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 2006/2004;

2. „upozorněním“ oznámení protiprávního jednání uvnitř Společenství podle čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 2006/2004;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 364, 9. 12. 2004, s. 1 Nařízení ve znění směrnice 2005/29/ES (Úř. věst. L 149, 11. 6. 2005, s. 22).

3. „důvěrným zacházením“ zacházení s informacemi v souladu s požadavky na zachování důvěrnosti a služebního a obchodního tajemství podle článku 13 nařízení (ES) č. 2006/2004;
4. „právním základem“ ustanovení zákonů na ochranu zájmu spotřebitelů, který je nebo by mohl být předmětem protiprávního jednání uvnitř Společenství, včetně přesného uvedení příslušných ustanovení zákonů členských států dožadujícího orgánu.

Článek 3

Požadavky na informace

Pravidla týkající se informací, které mají být poskytnuty podle nařízení (ES) č. 2006/2004, a jednotných formulářů pro tyto informace jsou stanovena v kapitole 1 přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Lhůty pro přijetí opatření

Pravidla týkající se lhůt, které se vztahují na jednotlivé fáze spolupráce podle nařízení (ES) č. 2006/2004, jsou stanovena v kapitole 2 přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 5

Upozornění

Pravidla týkající se upozornění jsou stanovena v kapitole 3 přílohy.

Článek 6

Přístup k vyměňovaným informacím

Přístup k informacím, které jsou podle nařízení (ES) č. 2006/2004 předmětem výměny, je omezen v souladu s pravidly stanovenými v kapitole 4 přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 7

Jazyky

Pravidla týkající jazyků, jež mají být použity při podávání žádostí a pro sdělování informací podle nařízení (ES) č. 2006/2004, jsou stanovena v kapitole 5 přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 8

Datum použití

Toto rozhodnutí se použije ode dne 29. prosince 2006.

Článek 9

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 22. prosince 2006.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

PŘÍLOHA

Pravidla týkající se vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány podle kapitoly II a III nařízení (ES) č. 2006/2004

1. KAPITOLA 1 – POŽADAVKY NA INFORMACE

1.1 *Informační kolonky, které mají být poskytnuty příslušným orgánům v jednotlivých formulářích databáze*

Kolonky, které mají být poskytnuty v různých jednotlivých formulářích databáze lze vymezit následovně:

- a) Údaje o orgánech a úřednících zabývajících se protiprávním jednáním uvnitř Společenství
 - i) příslušný orgán,
 - ii) ústřední styčný úřad,
 - iii) příslušný úředník
- b) Údaje o prodejci nebo dodavateli, který odpovídá za protiprávní jednání uvnitř Společenství nebo je podezřelý z protiprávního jednání uvnitř Společenství
 - i) jméno,
 - ii) jiná obchodní jména,
 - iii) jméno mateřské společnosti, pokud existuje,
 - iv) druh činnosti,
 - v) adresa (-y),
 - vi) e-mailová adresa,
 - vii) telefonní číslo
 - viii) faxové číslo,
 - ix) internetové stránky,
 - x) adresa IP,
 - xi) jméno (jména) ředitele (ředitelů) společnosti, pokud existuje.
- c) Informace o výměně informací bez žádosti (upozornění) (článek 7 nařízení (ES) č. 2006/2004)
 - i) druh protiprávního jednání uvnitř Společenství,
 - ii) stav protiprávního jednání uvnitř Společenství (prokázané, důvodné podezření),
 - iii) právní základ,
 - iv) stručné shrnutí,
 - v) odhadovaný počet zákazníků, jimž pravděpodobně vznikne újma, a odhadovaná finanční škoda,
 - vi) požadavky týkající se důvěrného zacházení,
 - vii) přiložené dokumenty (týkající se především výpovědí a ostatních důkazů).
- d) Informace o žádostech o vzájemnou pomoc (články 6 a 8 nařízení (ES) č. 2006/2004)
 - i) lokalizace zákazníků, jimž pravděpodobně vznikne újma,
 - ii) název výrobku nebo služby,

- iii) kód COICOP [Klasifikace individuální spotřeby podle účelu (Statistická metodika Spojených národů, [http://unstats.un.org/unsd/cr/registry/regcst.asp? Cl=5](http://unstats.un.org/unsd/cr/registry/regcst.asp?Cl=5))],
- iv) právní základ,
- v) použité prostředky reklamy nebo prodeje,
- vi) druh protiprávního jednání uvnitř Společenství,
- vii) stav protiprávního jednání uvnitř Společenství (prokázané, důvodné podezření),
- viii) odhadovaný počet zákazníků, kterým pravděpodobně vznikne újma, a odhadovaná finanční škoda,
- ix) navržená lhůta pro odpověď,
- x) přiložené dokumenty (týkající se především výpovědí a ostatních důkazů) a požadavky týkající se důvěrného zacházení,
- xi) uvedení požadované pomoci,
- xii) případně odkaz na upozornění,
- xiii) seznam dožádaných orgánů a dotčených členských států,
- xiv) žádost o účast příslušného úředníka na vyšetřování (čl. 6 odst. 3 nařízení (ES) č. 2006/2004).

1.2 *Minimální informace, které mají být uvedeny v každé žádosti o vzájemnou pomoc a upozornění (články 6, 7 a 8 nařízení (ES) č. 2006/2004)*

1.2.1 Při podávání žádostí o vzájemnou pomoc nebo vydání upozornění poskytne příslušný orgán veškeré informace, které má k dispozici a které mohou být užitečné pro jiné příslušné orgány, aby mohly účinně vyhovět žádosti nebo zajistit náležitý postup navazující na upozornění, a uvede, zda se musí s poskytnutými informacemi zacházet důvěrně.

1.2.2 Při podávání žádosti o informace podle článku 6 nařízení (ES) č. 2006/2004 dožadující orgán alespoň:

- a) informuje dožádaný orgán o povaze domnělého protiprávního jednání uvnitř Společenství a jeho právním základu;
- b) poskytne dostatečné údaje k označení chování nebo postupu, které je předmětem vyšetřování;
- c) upřesní požadované informace.

1.2.3 Při podávání žádosti o donucovací opatření podle článku 8 nařízení (ES) č. 2006/2004 dožadující orgán poskytne dožádanému orgánu alespoň:

- a) identifikační údaje prodejce nebo dodavatele, vůči němuž se požaduje přijetí opatření;
- b) podrobné údaje o dotčeném chování nebo postupu;
- c) právní kvalifikaci protiprávního jednání uvnitř Společenství podle použitelných právních předpisů a jeho právní základ;
- d) důkazy o újmě kolektivním zájmům spotřebitelů, a pokud je to možné, odhad počtu spotřebitelů, kterým pravděpodobně vznikne újma.

1.3 *Odpovědi na žádosti o vzájemnou pomoc*

1.3.1 V odpovědi na žádost o informace podle článku 6 nařízení (ES) č. 2006/2004 dožádaný orgán poskytne veškeré informace, které uvedl dožadující orgán a které jsou nezbytné ke zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít.

1.3.2 V odpovědi na žádost o donucovací opatření podle článku 8 nařízení (ES) č. 2006/2004 dožádaný orgán informuje dožadující orgán o opatřeních, která přijal nebo plánuje přijmout, a pravomocích, které vykonal pro vyřízení žádosti.

1.3.3 V každém případě dožádaný orgán uvede, zda se musí s poskytnutými informacemi zacházet důvěrně.

1.3.4 Pokud příslušný orgán odmítne vyhovět žádosti v souladu s čl. 15 odst. 2, odst. 3 a odst. 4 nařízení (ES) č. 2006/2004, musí ve své odpovědi uvést důvody tohoto odmítnutí.

1.4 Další pravomoci udělené příslušným orgánům podle vnitrostátního práva

Členské státy informují Komisi a ostatní členské státy prostřednictvím diskusního fóra, které bude zpřístupněno v databázi, o veškerých dalších vyšetřovacích a donucovacích pravomocích udělených příslušným orgánům vedle pravomocí uvedených v čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 2006/2004.

1.5 Určení subjektů majících oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství v souladu s čl. 8 odst. 3. nařízení (ES) č. 2006/2004.

1.5.1 Pokud členský stát v souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 2006/2004 sdělí Komisi a ostatním členským státům totožnost subjektu určeného v souladu s druhou větou čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení jako subjekt, jenž má oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, uvede vyšetřovací a donucovací pravomoci udělené tomuto subjektu.

1.5.2 Dožádaný orgán, který v souladu s čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 2006/2004 hodlá vydat pokyny subjektu, jenž má oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, poskytne dožadujícímu orgánu o tomto subjektu dostatečné informace, které umožní dožadujícímu orgánu ověřit, zda jsou splněny podmínky stanovené v čl. 8 odst. 4. Rovněž obdrží předchozí souhlas dožadujícího orgánu, pokud jde o pokyny udělené tomuto subjektu, a uvede povahu a podrobné údaje týkající se informací sdělených dožadujícím orgánem, které mohou být dožádaným orgánem tomuto subjektu oznámeny.

2. KAPITOLA 2 – LHŮTY

2.1 Žádosti o vzájemnou pomoc a odpovědi

2.1.1 Dožádané orgány poskytnou odpověď na žádosti o vzájemnou pomoc od dožadujících orgánů neprodleně a podle svých nejlepších schopností, přičemž využijí veškeré odpovídající vyšetřovací a donucovací pravomoci.

2.1.2 Na lhůtách pro vyřízení žádostí o vzájemnou pomoc podle článků 6 a 8 nařízení (ES) č. 2006/2004 se dohodne dožadující a dožádaný orgán podle konkrétních případů, přičemž se použijí jednotné formuláře databáze.

2.1.3 Pokud nelze dosáhnout dohody, dožádaný orgán vydá odpověď, v níž poskytne všechny relevantní informace, jež má k dispozici, a uvede vyšetřovací a donucovací činnosti, které zahájil nebo hodlá zahájit (včetně lhůt), nejpozději do čtrnácti dnů ode dne doručení žádosti prostřednictvím svého ústředního styčného úřadu. Dožádaný orgán alespoň jednou za měsíc informuje dožadující orgán o těchto činnostech dokud:

- a) dožadujícímu orgánu nebudou zaslány relevantní informace potřebné ke zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství, či ke zjištění, zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít

nebo

- b) nedojde k ukončení protiprávního jednání uvnitř Společenství či se neprokáže, že žádost není odůvodněná.

2.1.4 Ústřední styčný úřad pro dožádaný orgán postoupí všechny žádosti, které obdrží, prostřednictvím ústředního styčného úřadu pro dožadující orgán příslušnému orgánu okamžitě, jakmile je to technicky možné, v každém případě nejpozději do dvou pracovních dnů ode dne doručení žádosti.

2.1.5 Dožadující orgán uvědomí Komisi a odstraní informace z databáze okamžitě, jakmile je to technicky možné, v každém případě nejpozději do sedmi dnů od uzavření případu, pokud po podání žádosti podle článku 6 nařízení (ES) č. 2006/2004:

- a) vyměněné informace nemají za následek vydání upozornění či žádosti podle článku 8,

nebo

- b) se zjistí, že k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nedošlo.

2.2 Upozornění

2.2.1 Příslušný orgán vydá upozornění okamžitě, jakmile je to technicky možné, v každém případě nejpozději do sedmi dnů poté, co se dozvěděl o protiprávním jednání uvnitř Společenství nebo zjistil, že existuje důvodné podezření, že k protiprávnímu jednání může dojít.

2.2.2 Pokud se zjistí, že upozornění je nepodložené, příslušný orgán vezme toto upozornění zpět okamžitě, jakmile je to technicky možné, v každém případě nejpozději do sedmi dnů. Komise odstraní z databáze všechny informace týkající se nepodloženého upozornění okamžitě, jakmile je to technicky možné, v každém případě nejpozději do sedmi dnů poté, co příslušný orgán vzal upozornění zpět.

3. KAPITOLA 3 – PŘEDÁVÁNÍ UPOZORNĚNÍ

Příslušný orgán, který vydává upozornění, toto upozornění prostřednictvím vhodného jednotného formuláře v databázi předá Komisi a orgánům ostatních členských států, které jsou odpovědné za vymáhání dodržování právních předpisů, podle kterých se upozornění vydává. Oznamující příslušný orgán nese výlučnou odpovědnost za určení, které další členské státy upozornění obdrží.

4. KAPITOLA – PŘÍSTUP K VYMĚNĚNÝM INFORMACÍM

4.1 Příslušné orgány

Příslušný orgán má přístup pouze k informacím v databázi, které se týkají zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů, za jejichž vymáhání nese přímou odpovědnost v souladu s určeními, které členský stát oznámil podle čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 2006/2004.

4.2 Ústřední styčné úřady

Při zajišťování koordinace vymezené zejména v čl. 9 odst. 2 a v čl. 12 odst. 2 a odst. 5 nařízení (ES) č. 2006/2004 mají ústřední styčné úřady přístup k informacím týkajícím se žádostí o vzájemnou pomoc, jimž nebylo přiznáno důvěrné zacházení.

5. KAPITOLA 5 – JAZYKY, KTERÉ JE TŘEBA POUŽÍT K PODÁVÁNÍ ŽÁDOSTÍ O VZÁJEMNOU POMOC A KE SDĚLOVÁNÍ INFORMACÍ

5.1 Dohody o používání jazyků při podávání žádostí a sdělování informací uzavřené mezi příslušnými orgány podle první věty čl. 12 odst. 4 nařízení (ES) č. 2006/2004 se uvedou v tabulce, jenž bude příslušným orgánům zpřístupněna v databázi.

5.2 Součástí těchto dohod je ustanovení umožňující příslušnému orgánu navrhnout ve zvláštních případech použití jiného jazyka s ohledem na jazykové znalosti dotčeného příslušného úředníka.

5.3 Příslušné jednotné formuláře databáze obsahují kolonku umožňující příslušnému orgánu navrhnout jinému orgánu použití jiného jazyka.

Není-li dosaženo dohody, použije se druhá věta čl. 12 odst. 4 nařízení (ES) č. 2006/2004.

ROZHODNUTÍ

smíšeného výboru zřízeného Dohodou o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými č. 35/2006 dne 22. prosince 2006 o zařazení subjektu posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze o telekomunikačních zařízeních

(2007/77/ES)

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na Dohodu o vzájemném uznávání mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, a zejména na články 7 a 14,

vzhledem k tomu, že smíšenému výboru přísluší rozhodovat o zařazení subjektu nebo subjektů posuzování shody do seznamu v odvětvové příloze,

ROZHODL TAKTO:

1. Subjekt posuzování shody uvedený v dodatku A se zařazuje do seznamu subjektů posuzování shody v oddílu V odvětvové přílohy o telekomunikačních zařízeních.
2. Strany se dohodly na specifickém rozsahu zařazení subjektu posuzování shody uvedeného v dodatku A, co do výrobků a postupů posuzování shody, a budou jej zachovávat.

Toto rozhodnutí je sepsáno ve dvou vyhotoveních a podepsáno zástupci Smíšeného výboru oprávněnými jednat jménem stran za účelem pozměnění dohody. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem pozdějšího podpisu.

Za Spojené státy americké

James C. SANFORD

Podepsáno ve Washingtonu D.C. dne 15. prosince
2006.

Za Evropské společenství

James C. SANFORD

Podepsáno v Bruselu dne 22. prosince
2006.

*Dodatek A***Subjekt posuzování shody Spojených států zařazený do seznamu subjektů posuzování shody v oddílu
V odvětvové přílohy o telekomunikačních zařízeních**

Curtis-Straus LLC
A Bureau Veritas Company
527 Great Road
Littleton, Massachusetts 01460
Spojené státy
Tel: 978 486 8880
Fax: 978 486 8828
Contact: Barry Quinlan (barry.quinlan@us.bureauveritas.com)

DOPORUČENÍ

KOMISE

DOPORUČENÍ KOMISE

ze dne 22. prosince 2006

**o bezpečných a účinných informačních a komunikačních systémech ve vozidlech: Aktualizace
Evropského prohlášení o zásadách rozhraní člověk/stroj**

(2007/78/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 211 této smlouvy,

- (5) vzhledem k tomu, že Komise přijala sdělení (KOM (2006) 59 v konečném znění) o iniciativě Inteligentní automobil i2010 ze dne 15. února 2006 a označila toto doporučení jako jednu z prioritních akcí,

PŘEDKLÁDÁ AKTUALIZACI DOPORUČENÍ O ROZHRANÍ ČLOVĚK/
STROJ Z ROKU 1999

- (1) vzhledem k tomu, že Komise dne 21. prosince 1999 přijala doporučení 2000/53/CE⁽¹⁾ o bezpečných a účinných informačních a komunikačních systémech ve vozidlech a vzhledem k tomu, že s ohledem na vývoj technologií je aktualizace tohoto doporučení nezbytná pro zajištění bezpečného používání informačních systémů ve vozidlech.

Toto doporučení požaduje, aby všechny zainteresované strany, jako jsou příslušné průmyslové odvětví a organizace, které profesionálně vyvíjejí činnosti související s dopravou, dodržovaly aktualizované Evropské prohlášení o zásadách a aby členské státy monitorovaly jeho uplatňování a použití. Aktualizované Evropské prohlášení o zásadách (verze z roku 2006) shrnuje základní aspekty bezpečného provedení a používání, které se mají vzít v úvahu v případě rozhraní člověk/stroj (HMI) u informačních a komunikačních systémů ve vozidlech. Toto doporučení z roku 2006 a jeho připojená příloha nahrazují předchozí doporučení a přílohu z roku 1999,

- (2) vzhledem k tomu, že skupina odborníků jmenovaná Komisí po zveřejnění doporučení Komise prováděla další práce zaměřené na rozšíření původních zásad, podrobnější vysvětlení každé zásady, popis zdůvodnění a uvedení příkladů osvědčených postupů a také na postupy ověřování, přičemž tato zpráva o rozšíření zásad byla zveřejněna v červenci 2001.

A DOPORUČUJE:

- (3) vzhledem k tomu, že Komise dne 15. září 2003 přijala sdělení o informačních a komunikačních technologiích pro bezpečná a inteligentní vozidla, KOM (2003) 542 v konečném znění, včetně doporučení pro rozhraní člověk/stroj jako jedné z prioritních akcí;

1. Evropští výrobci vozidel a jejich dodavatelé navrhující a/ nebo dodávající a/nebo instalující informační a komunikační systémy ve vozidlech, ať už jde o dodavatele původních zařízení nebo dodavatele systémů v rámci poprodejních služeb, včetně dovozců a dodavatelů přenosných zařízení, by měli dodržovat přiložené aktualizované Evropské prohlášení o zásadách a v této věci do devíti měsíců od zveřejnění tohoto doporučení uzavřít dobrovolnou dohodu.

- (4) vzhledem k tomu, že fórum eSafety za účasti příslušného odvětví i veřejnosti založilo pracovní skupinu pro rozhraní člověk/stroj, která vydala svou závěrečnou zprávu v únoru 2005 potvrzující potřebu aktualizovat doporučení z roku 1999.

2. Organizace, které se profesionálně zabývají činnostmi souvisejícími s dopravou (např. dopravní společnosti, půjčovny vozidel), by se ve stejném časovém rámci měly zavázat k dodržování těchto zásad.

3. Členské státy by měly monitorovat činnosti související s rozhraním člověk/stroj, šířit aktualizovanou verzi pro-

⁽¹⁾ OJ L 19, 25.1.2000,p64.)

hlášení o zásadách mezi všemi příslušnými zúčastněnými stranami a podněcovat je k dodržování těchto zásad. Případně by měly projednávat a koordinovat své aktivity prostřednictvím Komise, fóra eSafety nebo jiných vhodných fór (fórum pro přenosná zařízení atd.). Členské státy by měly průběžně vyhodnocovat a monitorovat dopad Evropského prohlášení o zásadách z roku 2006 a do 18

měsíců od jejich zveřejnění informovat Komisi o prováděném šíření a o výsledcích uplatňování těchto zásad.

V Bruselu dne 22. prosince 2006,

Za Komisi
Viviane REDING
členka Komise

PŘÍLOHA

AKTUALIZOVANÁ VERZE EVROPSKÉHO PROHLÁŠENÍ O ZÁSADÁCH PRO ROZHRAŇÍ ČLOVĚK/STROJ (HMI) U INFORMAČNÍCH A KOMUNIKAČNÍCH SYSTÉMŮ VE VOZIDLECH**1. DEFINICE A CÍLE**

Toto prohlášení o zásadách shrnuje nejdůležitější hlediska, které je třeba vzít v úvahu v případě rozhraní pro člověk/stroj (HMI) u informačních a komunikačních systémů ve vozidlech. Tato aktualizovaná verze z roku 2006 nahrazuje předchozí verzi vypracovanou v roce 1999.

Tyto zásady podporují uvádění vhodně koncipovaných systémů na trh a při zohlednění potenciálních přínosů i souvisejících rizik nebrání inovaci v průmyslu.

Tyto zásady předpokládají, že subjekty, které je uplatňují, disponují technickou znalostí produktů a mají přístup ke zdrojům, které jsou proto, aby byly zásady při navrhování těchto systémů uplatněny, potřebné. S ohledem na skutečnost, že primárním úkolem řidiče je bezpečné řízení vozidla ve složitých a dynamických podmínkách silničního provozu, je prvořadým cílem zásad splnit tento požadavek.

Tyto zásady také zohledňují možnosti a omezení všech zúčastněných stran při navrhování, instalaci a používání informačních a komunikačních systémů ve vozidlech. Lze je uplatnit na vývojový proces, kde řeší otázky složitosti, nákladů na produkt a rychlost uvádění na trh a zejména zohledňují malé výrobce systémů. Vzhledem k tomu že právě řidič nebo řidička nakonec rozhodne, zda si zakoupí a bude používat např. integrovaný navigační systém, přenosné zařízení nebo tištěnou mapu, záměrem je prosazovat vhodnou koncepci rozhraní člověk/stroj, spíše než omezovat zavedení určitých funkcí uplatněním zjednodušujících kritérií „vyhověl/nehověl“.

Zásady neslouží jako náhrada stávajících právních předpisů a norem, které je v každém případě třeba zohledňovat. Tyto zásady lze posílit pomocí vnitrostátních právních předpisů nebo v rámci jednotlivých společností, samy o sobě představují minimální soubor požadavků, které se mají uplatňovat.

2. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tyto zásady obecně platí pro informační a komunikační systémy ve vozidlech určené pro použití řidičem, když je vozidlo v pohybu, například navigační systémy, mobilní telefony a systémy dopravních a cestovních informací (TTI). Jelikož nejsou k dispozici výsledky komplexního výzkumu a vědecké důkazy, nejsou tyto zásady určeny pro hlasem ovládané systémy, pro systémy zajišťující stabilizaci brždění vozidla (jako je ABS a ESP) ani pro funkce systému, které poskytují informace, varování nebo podporu a vyžadují okamžitou akci řidiče (např. systémy pro zmírnění následků nehody, systémy pro noční vidění), které se někdy označují jako pokročilé systémy pro podporu řízení (ADAS). ADAS se podstatně odlišují a v jejich souvislosti je nutné, pokud jde o rozhraní člověk/stroj, brát v úvahu další hlediska. Nicméně některé zásady mohou být při navrhování ADAS nápomocné.

Zásady platí pro všechny součásti a hlediska všech systémů, které slouží jako rozhraní s řidičem při jízdě a také pro některé další součásti. Obsahují rovněž ustanovení pro systémy a jejich funkčnost, které by se při jízdě neměly používat. V rámci těchto zásad pojem „systém“ označuje funkce a díly, jako jsou zobrazovací zařízení a ovládací prvky, které tvoří rozhraní mezi systémem ve vozidle a řidičem. Do oblasti působnosti těchto zásad nepatří projekce informací na čelní sklo (Head-Up display) a hlediska nesouvisející s HMI, jako jsou elektrické charakteristiky, vlastnosti materiálů a právní hlediska, která se netýkají bezpečného používání. Některé zásady rozlišují mezi používáním systému „při řízení“ (také označovaného jako „za pohybu vozidla“) a jiným používáním. Pokud není rozlišení uvedeno, zásady se týkají pouze systémů používaných řidičem při řízení.

Zásady platí výslovně pro vozidla třídy M a N ⁽¹⁾. Jsou platné pro přenosné i trvale instalované systémy. Jsou určeny pro systémy a jejich funkce v rámci původního zařízení dodaného výrobcem (OEM), systémy pro následný trh a přenosné systémy. Jsou použitelné na funkčnost rozhraní člověk/stroj bez ohledu na míru integrace mezi systémy. Obecně platí, že na navrhování, výrobě a dodávání součástí těchto systémů a souvisejících služeb se podílí řada odvětví a organizací, mezi něž například patří:

- výrobci vozidel nabízející zařízení ve vozidlech, jejichž funkcí je poskytování informací a komunikace,
- dodavatelé systémů a služeb v rámci následného trhu,
- dodavatelé přenosných zařízení určených pro použití řidičem při řízení,
- výrobci součástí umožňujících použití přenosných zařízení řidičem při jízdě (např. podpůrné zařízení pro telefonní komunikaci, rozhraní a konektory),
- poskytovatelé služeb, včetně poskytovatelů softwaru nebo poskytovatelů vysílání informací určených pro řidiče při jízdě, např. dopravní, cestovní a navigační informace, rozhlasové pořady s dopravním zpravodajstvím.

3. PLATNÉ PŘEDPISY

Zásady neslouží jako náhrada právních předpisů a norem a tyto je třeba vždy brát v úvahu a dodržovat.

Veškeré normy jsou předmětem revizí. Uživatelé tohoto prohlášení o zásadách by měli používat vždy nejnovější vydání zde uvedených norem.

K platným směrnici ES a jejich následným změnám patří:

- Pole výhledu řidičů motorových vozidel: směrnice Komise 90/630/EHS ze dne 30. října 1990 ⁽²⁾;
- Vnitřní výbava motorových vozidel (vnitřní části prostoru pro cestující kromě vnitřních zpětných zrcátek, uspořádání ovládačů, střechy nebo posuvné střechy, opěradel a zadní části sedadel): směrnice Rady 74/60/EHS ze dne 17. prosince 1973 ⁽³⁾;
- Vnitřní výbava motorových vozidel (označení ovládačů, sdělovačů a indikátorů): směrnice Rady 78/316/EHS ze dne 17. prosince 1973 ⁽⁴⁾;
- Usnesení Rady ze dne 17. prosince 1998 ⁽⁵⁾ (4) o návodech k použití technického spotřebního zboží;
- Směrnice Rady 92/59/EHS ze dne 29. prosince 1992 o obecné bezpečnosti výrobků ⁽⁶⁾

Právní předpisy Evropské hospodářské komise (EHK) OSN, které jsou uznávány Společenstvím po jeho přistoupení k revidované dohodě z roku 1958 (viz rozhodnutí Rady 97/836/ES ze dne 27.11.1997):

- EHK-R21 ze dne 1. prosince 1971
- 71/127/EHS – Výhled dozadu
- 77/649/EHS – Pole výhledu motorových vozidel

⁽¹⁾ Klasifikace a definice motorových vozidel a přípojných vozidel: směrnice Rady 70/156/EHS (ve znění směrnice 92/53/EHS), příloha 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 341, 6.12.1990, s. 20.

⁽³⁾ Úř. věst. L 38, 11.2.1974, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 81, 28.3.1978, s. 3.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 411, 31.12.1998, s. 24.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 24.

V současnosti připravované normy a normativní dokumenty, na které se v zásadách nepřímo odkazuje:

- ISO 3958 Road vehicles – Passenger car driver hand control reach (Silniční vozidla – Ovládací dosah rukou řidiče osobních vozidel)
- ISO (DIS) 11429 Ergonomics – System danger and non-danger signals with sounds and lights (Ergonomika – Systémová zvuková a optická signalizace nebezpečí a další systémová zvuková a optická signalizace)
- ISO 4513 (2003) Road vehicles – Visibility. Method for establishment of eyellipse for driver's eye location (Silniční vozidla – Rozhled, způsob stanovení elipsy očí pro zjištění polohy očí řidiče)
- ISO 15008 (2003): Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Specifikace a postupy shody pro vizuální prezentaci ve vozidle.
- ISO 15005 (2002): Silniční vozidla – Ergonomická hlediska informačních a řídicích systémů – Principy managementu dialogu a postupy posuzování shody)
- ISO 17287 (2003): Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Postup pro hodnocení vhodnosti pro jejich použití při jízdě).
- ISO 4040 (2001): Road vehicles – passenger cars – location of hand controls, indicators and tell-tales (Silniční vozidla – Osobní vozidla – Umístění ručních ovládacích prvků, indikátorů a sdělovačů).
- ISO 15006 (2004): Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Specifikace a postupy hodnocení shody pro prezentaci zvukových informací ve vozidle .
- ISO/TS16951 (2004): Road Vehicles – Ergonomic aspects of transport information and control systems – Procedure for determining priority of on-board messages presented to drivers (Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Postup pro stanovení priority zobrazení palubních zpráv řidiči).
- ISO 15007-1 (2002): Silniční vozidla – Měření vizuálního chování řidičů s ohledem na dopravní informace a řídicí systémy – Část 1: Definice a parametry.
- ISO TS 15007-2 (2001): Silniční vozidla – Měření vizuálního chování řidičů s ohledem na dopravní informace a řídicí systémy – Část 2: Zařízení a postupy.
- ISO FDIS 16673: Road vehicles – Ergonomic aspects of transport information and control systems – Occlusion method to assess visual distraction (Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Metody okluzy k ověření odpoutání zraku při sledování informací poskytovaných informačními a komunikačními systémy ve vozidle)
- ISO 2575 (2004) – Silniční vozidla – Značky pro indikátory a sdělovače
- ISO 7000 (2004) – Grafické značky pro použití na zařízeních – Rejstřík a přehled

4. EVROPSKÉ PROHLÁŠENÍ O ZÁSADÁCH NAVRHOVÁNÍ ROZHRAŇÍ PRO STYK ČLOVĚKA S POČÍTAČEM (ESOP 2006)

4.1 Zúčastněné strany podílející se na návrhu a konstrukci systému

Jak bylo popsáno v oblasti působnosti, zásady jsou určeny pro systémy a jejich funkce v rámci původního zařízení dodaného výrobcem (OEM), systémy pro následný trh a přenosné systémy. Obecně platí, že na navrhování, výrobě a dodávání prvků těchto systémů a zařízení se podílí řada organizací, mezi něž například patří:

- výrobci vozidel nabízející zařízení ve vozidlech, jejichž funkcí je poskytování informací a komunikace,
- dodavatelé systémů a služeb v rámci následného trhu,
- dodavatelé přenosných zařízení určených pro použití řidičem při řízení,
- výrobci součástí umožňujících použití přenosných zařízení řidičem při jízdě (např. podpůrné zařízení pro telefonní komunikaci, rozhraní a konektory),
- poskytovatelé služeb, včetně poskytovatelů softwaru nebo poskytovatelů vysílání informací určených pro řidiče při jízdě, např. dopravní, cestovní a navigační informace, rozhlasové pořady s dopravním zpravodajstvím.

Dodává-li systémy výrobce vozidla (OEM) je zřejmé, že za celkový návrh je odpovědný výrobce vozidla. V ostatních případech budou k „organizacím odpovědným za výrobek“ patřit organizace uvádějící na trh produkt nebo funkci, které mohou být zcela nebo zčásti navrženy a vyrobeny jinými stranami. V důsledku toho mohou často odpovědnost sdílet různé organizace. Pokud se v následujícím textu používá pojem „výrobce“, může zahrnovat několik organizací odpovědných za produkt.

Obecně platí, že při uplatnění zásad bude zřejmé, kde, v rámci výrobců, dodavatelů a montážních firem, leží odpovědnost. Tam, kde odpovědnost spočívá na více než jedné straně, se těmto stranám doporučuje, aby využívaly tyto zásady jako výchozí bod k výslovnému potvrzení svých příslušných úloh.

Odpovědnost řidiče, pokud jde o bezpečné chování při řízení a interakci s těmito systémy, zůstává nezměněna.

4.2 Obecné poznámky

Potřeba zvláštních dovedností nebo školení a vhodnost systému pro různé skupiny řidičů je věcí definice ze strany výrobců. Tyto definice musejí být vzaty v úvahu, zvažuje-li se uplatňování zásad na rozhraní člověk/stroj daného systému.

Byl-li záměr výrobce zřetelně vyjádřen (lze tedy přiměřeně očekávat, že si jej řidič bude vědom) a poté řidič používá systém způsobem, který není výrobcem zamýšlen, lze to považovat za nesprávné použití.

Současný stav vědeckého poznání není dostatečný k tomu, aby bylo na kritéria dodržení podmínek možné bezesbýtku uplatnit hlediska bezpečnosti u všech zásad. Proto nejsou všechny zásady systematicky spojeny s normami nebo již definovanými a přijatými kritérii.

Obecně se předpokládá, že systémy navrhované v souladu se zásadami jsou bezpečnější než systémy, které je nezohledňují. Nicméně celkové cíle návrhu lze splnit, i když dojde k porušení jedné nebo více zásad.

4.3 Zásady

U každé zásady je uveden její podrobnější popis s těmito částmi:

Vysvětlení: obsahuje zdůvodnění a další vysvětlení zásady.

Příklady: „dobré“ a „špatné“ příklady dále objasňují provádění zásady.

Uplatnění: popisuje, které konkrétní systémy nebo funkčnost HMI řeší daná zásada jako nezbytný první krok při stanovení, zda je HMI daného systému v souladu se zásadou.

Ověření: poskytuje informace sloužící ke stanovení, zda je systém v souladu se zásadou. Je-li to možné, je popsána vhodná metoda a interpretace výsledků, k nimž lze s její pomocí dospět:

- dají-li se výsledky vyjádřit jako „Ano/Ne“, ukazuje to na možnost jasného určení souladu se zásadou,
- v ostatních případech popsaný přístup nebo způsoby nevedou k určení jednoduchého kritéria „vyhovuje/nevyhovuje“, ale nabízejí možnost větší optimalizace HMI,
- pokud jsou zmiňovány právní předpisy, je uvedena výchozí směrnice. Organizace odpovědná za výrobek musí splňovat požadavky platné verze této směrnice.

Odkazy: poskytují dodatečné informace, které mohou být zajímavé v souvislosti s příslušnou zásadou.

Vzhledem k tomu, že mezinárodní normy jsou pozměňovány, je uvedeno číslo verze, na kterou se odkazuje.

Jako doplňující informace pro pracovníky podílející se na návrhu systému bývají v některých případech uvedeny normy, které se právě revidují, nebo předlohy norem ISO.

4.3.1 Obecné zásady návrhu

4.3.1.1. Cíl návrhu I

Systém řidiče podporuje a nezavádá příčinu potenciálně rizikového jednání řidiče ani jiných účastníků silničního provozu.

Vysvětlení:

Tento důležitý obecný požadavek lze stručně vyjádřit jako „Nezpůsobovat újmu“. To znamená, že systém by měl zvyšovat nebo přinejmenším nesnižovat bezpečnost silničního provozu. Tento dokument uplatňuje přístup, jehož prostřednictvím se pracovník navrhující systém při své činnosti opírá o zásady týkající se hledisek, jako je instalace, prezentace informací a rozhraní, která jsou pro jeho činnost významná. Důvodem je, že obecné dopady nelze zcela odhadnout nebo měřit, neboť závisí nejen na návrhu systému, ale také na konkrétním řidiči a jeho úkolu a dopravní situaci.

Systémy, které nejsou navrhovány s ohledem na tuto zásadu, pravděpodobně nebudou v souladu s dalšími zásadami.

4.3.1.2. Cíl návrhu II

Míra pozornosti řidiče, věnovaná interakci se zobrazovacími a ovládacími prvky systému, neomezuje pozornost, kterou věnuje dopravní situaci.

Vysvětlení:

Řidič má omezený, ale proměnlivý zdroj pozornosti a fyzických schopností, které lze dynamicky rozdělovat mezi jednotlivé úkoly. Zdroje aktivované řidičem nezávisí pouze na osobních faktorech, ale mohou se také lišit podle jeho motivace a stavu. Rozhraní (včetně zrakového, hmatového a sluchového) mohou způsobovat fyzickou a poznávací zátěž.

Tento obecný cíl návrhu se zaměřuje na tyto úkoly:

úkol řízení (kontrola nad vozidlem, nenarušování plynulosti silničního provozu a dosažení cíle jízdy). S tímto úkolem souvisí požadavek na pozornost, který se liší podle dopravní situace;

úkol operovat se zobrazovacími a ovládacími prvky systému. S výjimkou velmi jednoduchých systémů se požadavek na pozornost související s tímto úkolem bude také lišit podle používaného systému.

Splnění tohoto cíle vyžaduje slučitelnost obou těchto úkolů, což znamená, že pozornostní nárok systému nezpůsobuje pokles dostupné pozornosti na menší úroveň, než je potřeba pro řádné plnění převažujícího úkolu řízení. To znamená, že řidič musí být schopen předvídat, jak velký je pozornostní nárok spojený s úkolem řízení a s druhotnými úkoly.

Koncepce slučitelnosti má přednost před omezením celkového počtu rozhraní, protože:

Koncepce úkolu je kontroverzní, neboť tentýž úkol se může podstatně lišit, pokud jde o jeho parametry, např. dobu trvání, navíc vhodná definice úkolu není k dispozici;

v závislosti na motivaci a stavu řidiče může mít rozhraní se zobrazovacími a ovládacími prvky různý účinek, a to proto, že méně zátěže nemusí být nutně výhodnější;

vztah mezi součástmi rozhraní (složitost, intenzita, doba trvání, atd.), zátěží a výkonem při řízení není dostatečně prostudován.

Systémy, které jsou navrženy v souladu s Evropským prohlášením o zásadách by měly být takové, že pozornostní nárok systému může řidič měnit na základě své volby, zda bude interakci provádět (či nikoli) a kdy a jak ji bude provádět. To také znamená, že řidič může předvídat, jak velký je pozornostní nárok rozhraní se systémem.

4.3.1.3. Cíl návrhu III

Systém nerozptyluje ani vizuálně nezabavuje řidiče.

Vysvětlení:

Záměrem této zásady je zajistit, aby řidič byl při řízení co nejméně rozptylován používáním informačního nebo komunikačního systému pro řidiče tak, aby nebyla omezena jeho schopnost mít vozidlo plně pod kontrolou. Tento cíl návrhu je formulován také proto, aby zdůraznil zvláštní důležitost zamezení rozptylování způsobenému vizuální zábavou.

K vizuálnímu rozptýlení může dojít zobrazením obrazů, které jsou atraktivní (tj. pravděpodobně přitáhnou pozornost) díky své formě nebo obsahu. V kontextu řízení vozidla je to obzvláště důležité, a to z důvodu velkého významu vidění pro bezpečné řízení.

4.3.1.4. Cíl návrhu IV

Systém nepodává řidiči informace, které by vedly k potenciálně rizikovému jednání řidiče nebo jiných účastníků silničního provozu.

Vysvětlení:

Obsah informací nesmí nabádat řidiče k jednání, které může při jízdě zvýšit riziko nehody. Rizikové jednání může ovlivnit jednání ostatních účastníků silničního provozu. Příkladem může být zobrazení strategie závodní jízdy v zájmu dosažení co nejvyšší rychlosti při zatáčení.

Obavy dalších účastníků silničního provozu může vyvolat, když dojde k rizikovému jednání řidiče v rámci interakce s nimi, a rovněž pokud systém vydává zvnější signály, které by si ostatní účastníci silničního provozu mohli chybně vykládat, případně pokud provádí nebezpečné manévry.

4.3.1.5. Cíl návrhu V

Dotčená rozhraní a rozhraní se systémy, které má řidič v kombinaci používat při řízení, když je vozidlo v pohybu, jsou vzájemně v souladu a slučitelná.

Vysvětlení:

Všechny HMI součásti jednotlivých systémů musí být navrženy podle zásad platných pro samostatné systémy, což zajistí minimální míru souladu. Avšak stále může být problémem soulad mezi jednotlivými dobře navrženy výrobky.

Použití systému „v kombinaci“ nastává, když se pro dosažení požadovaného výsledku používá více než jeden systém. Patří zde souběžné použití (tj. použití více než jednoho systému zároveň) a postupné použití, kdy se systémy používají jeden po druhém. To znamená, že by se při navrhování systému, který se má používat v kombinaci s jiným systémem (případně předcházejícím systémem), měl zohlednit stávající systém. Pokud je funkčnost zcela jiná, může být vhodné navrhnout řešení s jiným HMI, aby se předešlo záměně.

K otázkám vzájemného souladu patří například následující hlediska návrhu:

- používání společné terminologie mezi systémy, např. „pomalý provoz“, „následující křižovatka“,
- používání slov a/nebo ikon, které mají představovat koncepty nebo funkce, např. „Nápověda“, „Potvrdit“,
- použití barev, ikon, zvuků, značek (pro vyvážení podobností a rozdílů),
- fyzické aspekty komunikace, např. jednoduché/dvojitě kliknutí, načasování odpovědí a časových prodlev, způsob zpětné vazby, např. vizuální, zvuková, hmatová (zpětná vazba by se měla lišit podle funkčnosti, aby se zamezilo chybnému výkladu),
- seskupení témat a podobných struktur nabídky (u souvisejících funkcí),
- celkové pojetí dialogu okna a pořadí témat.

4.3.2 Zásady instalace

4.3.2.1. Zásada instalace I

Systém by měl být umístěn a bezpečně nainstalován v souladu s příslušnými právními předpisy, normami a pokyny výrobce pro instalaci systému ve vozidlech.

Vysvětlení:

Výrobci navrhují výrobky (např. systémy, držáky, funkce) pro účel, k němuž jsou určeny. Pokud nejsou poskytnuty vhodné prostředky pro správnou instalaci (např. držák) nebo se nedodrží pokyny výrobce pro instalaci, může to vést k tomu, že řidič bude systém používat jiným způsobem, než je určen výrobcem, což by mohlo mít následky pro bezpečnost.

Systém by měl být umístěn (fyzicky) ve vozidle, když je řidič používá během řízení:

- napevno ve vozidle,
- tak, že jej lze přemísťovat v předem stanoveném rozsahu (u systémů, které mají seřiditelnou polohu například pomocí kabelu, stojánku nebo držáku),
- tak, že je upevněn pomocí držáku a s touto pozicí se počítá i pro jeho použití. .

Zvláštní pozornost je třeba věnovat instalaci systémů ve smyslu pasivní bezpečnosti pro zamezení zvýšeného rizika zranění v případě nehody vozidla.

Příklady:

Dobrý: Mobilní telefon hands-free nainstalovaný plně v souladu se všemi požadovanými normami, právními předpisy a pokyny výrobce.

Špatný: Obrazovka dopravního zpravodajství připevněná k palubní desce dočasně, nekvalitním způsobem (například lepicí páskou) namísto držáku doporučeného výrobcem.

Platnost:

Tato zásada platí pro všechny systémy ve vozidle a je velmi důležité, aby byla zohledněna u všech systémů pro následný trh a přenosných systémů.

Ověření/Použitelné způsoby:

Tato zásada vyžaduje, aby umístění a instalace systémů byly provedeny v souladu s:

- Vnitřní výbava motorových vozidel (směrnice Rady 74/60/EHS ze dne 17. prosince 1973, EHK-R21 ze dne 1. prosince 1971 a směrnice Rady 78/316/EHS ze dne 21. prosince 1977)
- Pokyny poskytnuté organizací zodpovědnou za výrobek (tj. formální písemné návod poskytnuté výrobcem)
- Kontrolou, zda byly zohledněny příslušné požadavky.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

- ISO 4040 (2001): Road vehicles – passenger cars – location of hand controls, indicators and tell-tales (Silniční vozidla – Osobní vozidla – Umístění ručních ovládacích prvků, indikátorů a sdělovačů).

4.3.2.2. Zásada instalace II

Žádná část systému by neměla řidiči bránit ve výhledu na dopravní situaci.

Vysvětlení:

Úspěšné provádění úkolu řízení vychází zejména ze získání vizuálních informací o okolní situaci v dopravě a na silnici. Právní předpisy týkající se konstrukce vozidel proto zajišťují, aby každé silniční vozidlo poskytovalo řidiči dostatečné vnější pole výhledu z vozidla z místa řidiče. Systémy pro následný trh nesmějí toto základní ustanovení týkající se činností návrhu opomíjet. Tato zásada je pravděpodobně zvláště důležitá pro instalaci systémů pro následný trh a přenosných systémů.

„Výhled řidiče“ představuje povinný minimální požadavek v souladu s právními předpisy EHS. Vykládá se jako požadavek týkající se výhledu dopředu čelním sklem, bočních výhledů a výhledu dozadu, ať už přímo či nepřímo.

Pokud může řidič fyzicky upravit polohu součásti systému a ta může (v rámci jejího zamýšleného rozsahu pohybu) bránit řidiči ve výhledu, návod k systému (viz oddíl 6) by měl řidiče informovat o použití zamýšleném výrobcem. Pokud řidič tyto informace neobdrží, tato zásada platí pro celý rozsah nastavení systému nebo jeho součástí.

Příklady:

Dobry: Obrazovka namontovaná na přístrojové desce tak, že na ni může řidič snadno vidět, ale není v rozporu s požadavky na výhled řidiče.

Špatný: Obrazovka namontovaná na dlouhém ohebném rameni z horní části přístrojové desky, kterou lze nastavit tak, že obrazovka zakrývá značnou část dopravní situace vně vozidla.

Platnost:

Tato zásada platí pro všechny systémy ve vozidle a je velmi důležité, aby byla zohledněna u všech systémů pro následný trh a přenosných systémů. Neplatí pro projekce informací na čelní sklo (head-up displays).

Ověření/Použitelné způsoby:

Při instalaci do vozidla nesmí být žádná část systému v takové poloze, že brání řidiči ve výhledu na dopravní situaci do té míry, že nelze splnit požadavky právních předpisů.

Systém je v souladu s touto zásadou, pokud jsou všechny jeho součásti správně umístěny s ohledem na :

- 71/127/EHS – Výhled dozadu
- 77/649/EHS – Pole výhledu motorových vozidel

Ověření se provádí kontrolou nebo měřením.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

Žádné další odkazy.

4.3.2.3. Zásada instalace III

Systém nesmí zakrývat ovládací a zobrazovací prvky vozidla potřebné pro primární úkol řidiče.

Vysvětlení:

Tato zásada má za cíl zajistit, aby přítomností systému (např. obrazovkou) nebyla zhoršena schopnost řidiče používat povinné zobrazovací a ovládací prvky a další zobrazovací a ovládací prvky nezbytné pro primární úkol řidiče. Tak je zajištěno, aby schopnost řidiče mít vozidlo plně pod kontrolou nebyla ovlivněna instalací systému.

Zakrytí ovládacích prvků v této souvislosti znamená zabránit tomu, aby bylo možné s ovládacími prvky operovat, nebo způsobit jejich výrazně obtížnější identifikaci, dosažení a/nebo výrazně ztíženější možnost s příslušnými ovládacími prvky operovat v jejich zamýšleném rozsahu pohybu.

Zakrytí zobrazovacích prvků v této souvislosti znamená způsobit stav, kdy z normální polohy řidiče při sedění není viditelná určitá část (jakákoli část) příslušných zobrazovacích prvků.

Požadované ovládací a zobrazovací prvky jsou ty, které jsou důležité pro plnění primárního úkolu řidiče a ty, které jsou povinné.

K požadovaným ovládacím prvkům patří: pedál plynu (akcelérátor), brzda, spojka (pokud je nainstalována), volant, řadicí páka, parkovací brzda, houkačka, přepínače světel, ukazatele směru, ostřikovače a stěrače (všechny režimy a rychlosti), výstražná světla, ovládací prvky odmlžovače.

K požadovaným zobrazovacím prvkům patří: rychloměr, veškerá výstražná světla, označení povinných ovládacích prvků a povinné sdělovače.

Zakrytí dalších ovládacích a zobrazovacích prvků nebo ztížení možnost s nimi operovat musí být vyváženy dodatečnými přínosy systému.

Příklady:

Dobry: Naváděcí obrazovka zabudovaná do palubní desky v její horní středové části, která nezakrývá žádné další zobrazovací ani ovládací prvky.

Špatný:

Naváděcí systém z následného trhu zakrývající přepínače světel,

obrazovka zakrývající ovladač výstražného blikání,

dodatečný ovládací prvek na vnější části věnce volantu, který by mohl ztížit používání volantu při zatáčení.

Platnost:

Tato zásada platí pro všechny systémy ve vozidle a je velmi důležité, aby byla zohledněna u všech systémů pro následný trh a přenosných systémů.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí kontrolou, zda má řidič možnost vidět všechny zobrazovací a ovládací prvky potřebné pro svůj primární úkol.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

- SO 4513 (2003) Road vehicles – Visibility. Method for establishment of eyellipse for driver's eye location (Silniční vozidla – Rozhled, způsob stanovení elipsy očí pro zjištění polohy očí řidiče)

4.3.2.4. Zásada instalace IV

Vizuální zobrazovací prvky by měly být umístěny co možná nejbližší normální linii pohledu řidiče

Vysvětlení:

Panuje všeobecná shoda v tom, že aby řidič mohl mít vozidlo plně pod kontrolou a být si vědom dynamické dopravní situace, měl by se jeho zrak s výjimkou krátkých pohledů do zrcátek nebo na přístroje věnovat dopravní situaci. Vizuální zobrazovací prvky umístěné blízko normální linii pohledu zkracují celkovou dobu, kdy se oči nevěnují dopravní situaci, ve srovnání se zobrazovacími prvky, které jsou umístěny dále a zvyšují možnost, že řidič bude při pohledu na obrazovku pro sledování významných změn dopravní situace používat periferní vidění. Čím je zobrazovací zařízení umístěno dále od normální linii pohledu řidiče, tím je obtížnější získat informace a tím je větší případný dopad na výkon řízení.

Doporučuje se, aby většina nejdůležitějších nebo z hlediska bezpečnosti nejkritičtějších informací byla co nejbližší normální linii pohledu.

Tato zásada proto po subjektu, který provádí návrh nebo instalaci, požaduje, aby přijal výslovný, ale v zásadě kvalitativní kompromis mezi praktičností a blízkostí. K důležitým hlediskům patří:

- požadavek nebránit ve výhledu na dopravní situaci (viz zásada v bodu 4.3.2.2),
- požadavek nezakrývat další ovládací nebo zobrazovací prvky (viz zásada v bodu 4.3.2.3),
- požadavek, aby zobrazovací zařízení samo nebyla výrazně zakrýváno například ovládacími prvky, jako je volant nebo řadicí páka.

Zejména v případě osobních vozidel se doporučuje, aby zobrazovací prvky s informacemi důležitými pro řízení a všechny zobrazovací prvky vyžadující dlouhé sekvence rozhraní byly umístěny pod úhlem přibližně 30° dolů od normální linii pohledu řidiče dopředu. Informace o dlouhých sekvencích rozhraní viz zásada v bodu 4.3.4.2.

Příklady:

Dobry: Obrazovka pro navigaci osobního vozidla nainstalovaná po úhlem zhruba 30° dolů od linie pohledu (informace se týkají řízení).

Špatný: Obrazovka pro komunikaci, např. osobní digitální asistent (PDA) nebo telefon, je umístěna poblíž řadicí páky mezi předními sedadly v osobním vozidle bez ohledu na dlouhé sekvence rozhraní potřebné pro zadání nebo vyhledání telefonního čísla.

Platnost:

Tato zásada platí pro všechny systémy ve vozidlech vybavené vizuálními zobrazovacími prvky a pro situace, které se týkají výhledu dopředu. Zobrazovací prvky, které podporují specifické jízdní podmínky, jako je couvání, tvoří samostatnou otázku.

Ověření/Použitelné způsoby:

Obecně je třeba usilovat o co nejlepší kompromis při obsazení prostoru na palubní desce, což mohou posoudit pracovníci podílející se na návrhu systému a odborníci na ergonomii.

Odkazy:

- ISO 4513 (2003) Road vehicles – Visibility. Method for establishment of eyellipse for driver's eye location (Silniční vozidla – Rozhled, způsob stanovení elipsy očí pro zjištění polohy očí řidiče).

4.3.2.5. Zásada instalace V

Vizuální zobrazovací prvky by měly být navrženy a nainstalovány tak, aby nedocházelo k odleskům a odrazům.

Vysvětlení:

Odlesky a odrazy, které mohou ztěžovat získání informací z obrazovky, mohou způsobit rozptýlení od úkolu řízení nebo jiných úkolů prováděných při řízení. To může vést ke zvýšené frustraci a nepohodlí řidiče a může vyvolat přizpůsobení chování, jako je šilhání, zavírání očí na krátké okamžiky a pohyby hlavou s cílem získat kvalitnější pohled. Všechny tyto účinky mohou snižovat pohodlí řidiče a tím mohou do určité míry zhoršit bezpečnost silničního provozu.

Odlesk je rozptylující (a případně zneschopňující) účinek jasného světla v jinak relativně tmavé situaci, který narušuje vizuální pozornost a výběr. V kontextu vozidla k němu může dojít několika způsoby:

Vnější světlo (obvykle sluneční světlo) dopadá na obrazovku a snižuje její kontrast a způsobuje, že je obtížnější vidět informace na obrazovce z normální polohy pohledu řidiče.

Obrazovka samotná je příliš jasná a rozptyluje od dopravní situace a dalších zobrazovacích a ovládacích prvků ve vozidle. Řidič to nejvíce pocítí za slabého okolního světla.

Odras je vytvoření sekundárního obrazu objektu v důsledku světla pocházejícího z objektu, které se odráží od mezilehlých ploch. To je důležité z několika důvodů:

Světlo z obrazovky vyzařující světlo se šíří na jinou plochu (nebo přes několik ploch) a vytváří sekundární obraz obrazovky, například na čelním skle. Řidič jej nejpravděpodobněji bude vnímat, když je velký kontrast mezi sekundárním obrazem a jeho pozadím, například na čelním skle za tmy.

Světlo s vnějšího zdroje (např. slunce, pouliční osvětlení nebo jiné jasné objekty) se odráží od povrchu obrazovky do očí řidiče (viz také „odlesk“ výše).

Tento efekt je třeba vzít v úvahu při navrhování a instalaci. Měly by se zvážit otázky jako řízení jasu obrazovky (ruční nebo automatické), výběr technologie obrazovky, výběr povrchu obrazovky a její povrchová úprava, výběr barvy a lesku povrchů, které se odrážejí na ploše obrazovky, výběr polarizace obrazu, úhel obrazovky a jeho nastavení, použití zapuštění nebo krytu.

Příklady:

Dobrý: Obrazovka s automatickým řízením jasu, která nevytváří sekundární obrazy na sklech vozidla a z jejíž přední plochy lze snadno číst za normálních světelných podmínek.

Špatný: Obrazovka, která je v noci tak jasná, že je výrazná v periferním vidění řidiče, když se řidič dívá na dopravní situaci vpředu a jejíž informace je obtížné číst při slunečním světle, protože kontrast je příliš malý.

Platnost:

Tato zásada platí pro všechny informační a komunikační systémy ve vozidle vybavené obrazovkami.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření musí být založeno na postupech pro stanovení odlesku a odrazů. Konkrétní kritéria závisí na koncepci vozidla.

Odkazy:

— ISO 15008 (2003): Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Specifikace a postupy shody pro vizuální prezentaci ve vozidle.

4.3.3 Zásady prezentace informací

4.3.3.1. Zásada prezentace informací I

Vizuálně zobrazované informace, které systém v kterémkoli okamžiku prezentuje, by měly být provedeny tak, aby byl řidič schopen přijmout důležité informace několika pohledy, které jsou natolik krátké, že neovlivní nepříznivě řízení.

Vysvětlení:

Zpracování obrazových informací řidičem za účelem zohlednění dopravní situace tvoří základ provádění úkolů kontroly nad vozidlem a manévrování. Důležité informace, které jsou prezentovány vizuálně, je proto třeba v kterémkoli okamžiku rozpoznat a přijmout s co nejmenšími nároky. Zvýšení frekvence a/nebo doby trvání pohledů potřebných pro rozpoznání a přijetí vizuálně zobrazených informací může zvýšit riziko vzniku potenciálně nebezpečných dopravních situací, jež způsobuje zaujetí řidiče úkoly, které se netýkají primárního úkolu řízení. Důležitou informací se rozumí část vizuálně zobrazených informací, kterou řidič vyhledává pro splnění určité informační potřeby.

Příklady:

Dobry: Snadno čitelná a dobře strukturovaná grafika na dobře umístěné obrazovce, která umožňuje identifikaci důležité položky nabídky jediným pohledem trvajícím jednu sekundu.

Špatný: Navigační systém, který pouze nabízí podporu pomocí obrazovky bohaté na podrobnosti, která vyžaduje plnou a dlouhotrvající pozornost řidiče k identifikaci cíle na pohyblivé mapě.

Platnost:

Tato zásada platí pro všechny informační a komunikační systémy ve vozidle s obrazovkami s mnoha informacemi určené k prohlížení řidičem při řízení.

Ověření/Použitelné způsoby:

Srovnajte alternativy návrhu k prezentaci informací: je třeba minimalizovat počet a délku trvání pohledů potřebných k rozpoznání a přijetí důležité informace prezentované v daném okamžiku.

Výsledek: Optimalizované provedení jedné obrazovky.

Odkazy:

- ISO 15007-1 (2002): Silniční vozidla – Měření vizuálního chování řidičů s ohledem na dopravní informace a řídicí systémy – Část 1: Definice a parametry.
- ISO TS 15007-2 (2001): Silniční vozidla – Měření vizuálního chování řidičů s ohledem na dopravní informace a řídicí systémy – Část 2: Zařízení a postupy.
- ISO 15008 (2003): Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Specifikace a postupy shody pro vizuální prezentaci ve vozidle.
- ISO FDIS 16673: Road vehicles – ergonomic aspects of transport information and control systems – Occlusion method to assess visual distraction (Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Metody okluzy k ověření odpoutání zraku při sledování informací poskytovaných informačními a komunikačními systémy ve vozidle)

Další způsoby a prostředky kvantifikace vizuálního rozptýlení jsou připravovány v normě ISO TC22/SC13/WG8, např. revize normy ISO 15008, čitelnost obrazovky a TC22/SC13/WG8/AWI, test změny jízdního pruhu k měření rozptýlení řidiče.

4.3.3.2. Zásada prezentace informací II

Je třeba využívat mezinárodně a/nebo vnitrostátně přijaté normy týkající se čitelnosti, slyšitelnosti, ikon, symboliky, slov, zkratkových slov a/nebo zkratků.

Vysvětlení:

Normy týkající se čitelnosti, slyšitelnosti a symboliky předepisují geometrické a/nebo fyzické parametry informací, které jsou zobrazovány vizuálně a/nebo zvukově a slouží k tomu, aby byla zajištěna co nejvyšší pravděpodobnost, že řidiči informací snadno pochopí v širokém rozsahu podmínek a situací.

Stále rostoucí počet funkcí dostupných řidiči vyvolává potřebu přijetí co nejvíce rozšířené praxe pro volbu symboliky, ikon, zkratkových slov a slov pro označování funkcí.

Příklady:

Dobrý: Na zobrazovacích zařízeních ve vozidlech se pro doplnění dopravních informací používají dopravní značky

Špatný: Symboly a ikony používané v navigačním systému jsou specifické pro daného výrobce a většina řidičů jim nerozumějí.

Platnost:

Tato zásada platí pro všechny pomocné značky používané pro označování funkčnosti a funkcí poskytovaných informačními nebo komunikačními systémy ve vozidle.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí pomocí kontroly, zda jsou využívány mezinárodně a/nebo vnitrostátně přijaté normy týkající se čitelnosti, slyšitelnosti, ikon, symboliky, slov, zkratkových slov a/nebo zkratků, s ohledem na hlavní důležité normy.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

- ISO 15008 (2003) – Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Specifikace a postupy shody pro vizuální prezentaci ve vozidle (probíhá revize)
- ISO 15006 (2004) – Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Specifikace a postupy hodnocení shody pro prezentaci zvukových informací ve vozidle
- ISO 2575 (2004) – Silniční vozidla – Značky pro indikátory a sdělovače
- ISO 7000 (2004) – Grafické symboly určené pro použití na zařízeních – Rejstřík a přehled

4.3.3.3. Zásada prezentace informací III

Informace důležité pro úkol řízení musí být přesné a včasné.

Vysvětlení:

Informace důležité pro úkol řízení musí být poskytovány řidiči v ten nejpříhodnější okamžik a musí být dostatečně přesné, aby mu pomohly odpovídajícím způsobem řešit situaci.

Úkol řízení vyžaduje, aby řidič neustále sledoval situaci a vybíral důležité podněty a soustředil se a zaměřoval pozornost na ty podněty, které vyžadují změnu jeho chování. Tato změna závisí na tom, jaké činnosti jsou nejvhodnější pro danou situaci a na cílech a prioritách řidiče. K činnostem patří například změna rychlosti, změna jízdního pruhu, upozornění ostatních atd.

Správně načasované a přesné informace snižují nejistotu, pokud poskytují správné a jasné odpovědi na otázky jako: „Co?“ „Kdy?“ „Kde?“ „Za jak dlouho?“ apod. Požadavek na přesnost a načasování informací také znamená, že je třeba, aby zobrazená zpráva odpovídala posouzení situace ze strany řidiče. Proto nesmí být informace v rozporu například s dopravními značkami. Systémy poskytující nesprávně načasované a/nebo nesprávné informace mohou způsobit rozptýlení a frustraci řidiče s kriticky nepříznivým vlivem na bezpečnost.

Příklady:

Dobry: Vzdálenost k příštímu manévru je uváděna přesně v místě, kde řidič potřebuje vědět, zda je potřeba podniknout manévru, a který by to měl být.

Špatný: Pokyny týkající se směru poskytované navigačním systémem jsou zobrazeny až jistou dobu poté, kdy bylo třeba manévru provést.

Platnost:

Tato zásada platí pro všechny zvukové a vizuální informace náročné na včasnost, které poskytují informační a komunikační systémy.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí pomocí kontroly, zda jsou informace podávané systémem dostatečně přesné a zda jsou prezentovány v očekávaném okamžiku.

Výsledek: Ano/Ne.

Odkazy:

Žádné další odkazy.

4.3.3.4. Zásada prezentace informací IV

Informace s vyšší důležitostí pro bezpečnost by měly mít vyšší prioritu.

Vysvětlení:

Může se stát, že řidič potřebuje registrovat důležitou bezpečnostní informaci a jednat na jejím základě v krátkém časovém rozmezí. Danou informaci je proto třeba prezentovat co nejrychleji a nesmí být zdržována běžnými informacemi.

Priorita informací z hlediska důležitosti pro bezpečnost závisí na její naléhavosti a kritičnosti (tj. závažnosti následků, pokud by se na základě této informace nejednalo). Tyto faktory na druhou stranu také závisí na dopravní situaci, jak je vysvětleno v normě ISO/TS 16951. Jsou-li informace generovány mimo vozidlo (z okraje vozovky nebo ze vzdáleného systému) nemůže stanovení priorit vzít v úvahu dopravní situaci a je možné pouze obecnější přidělení priority. Jsou-li informace odvozené od autonomních systémů pro vozidla nebo je-li možné kombinovat externí nebo palubní informace, dopravní situaci lze vyhodnotit a je možné upřesnit prioritu zprávy.

U informací nepocházejících z vozidla by měli poskytovatelé dynamických informací (poskytovatelé služby) zavést strategii šíření informací, která kromě aktuálnosti a spolehlivosti zajistí prioritu přenosu zpráv s nejvyšší důležitostí. Je třeba, aby systémy ve vozidlech rozeznávaly příchozí zprávy týkající se bezpečnosti a náležitě s nimi zacházely.

Bezpečnostní důležitost informací nelze vždy zjistit snadno a ne všechny informace mohou být technicky k dispozici pro stanovení priority.

Příklady:

Dobry: Informace týkající se manévrování na složité úrovňové křižovatce dostává přednost před příchozím telefonním hovorem.

Špatný: Zpráva s vysokou prioritou týkající se náledí v místě pohybu vozidla není okamžitě doručena, neboť na informační obrazovce probíhá zobrazování zprávy týkající se vzdálené dopravní zácpy.

Platnost:

Tato zásada platí pro systémy, které poskytují dynamické informace (tj. informace, které se mění v důsledku podmínek v bezprostředním okolí vozidla nebo obecněji dopravní situace).

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí kontrolou, zda je zohledňována priorita informací.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

- ISO/TS16951 (2004): Road Vehicles – Ergonomic aspects of transport information and control systems – Procedure for determining priority of on-board messages presented to drivers (Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Postup pro stanovení priority zobrazení palubních zpráv řidiči).

4.3.3.5. Zásada prezentace informací V

Zvuky generované systémem, jejichž hlasitost řidič nemůže ovládat, nesmějí překrývat zvukové výstrahy zevnitř nebo zvenčí vozidla.

Vysvětlení:

Zvukové informace o příliš vysoké hlasitosti mohou ovlivnit řízení nebo bezpečnost silničního provozu překrýváním významných a důležitých výstražných zvuků týkajících se bezpečnosti silničního provozu a vozidla. Navíc mohou nevhodně volené zvuky řidiče rozptylovat a obtěžovat. Proto musí být zvukové informace navrženy tak, aby řidiči nepřekrývaly výstražné signály z vnitřního nebo vnějšího prostoru. V případě jakéhokoli systému, včetně systému zvukového, by se měl zohlednit vliv systému na řidiče před jeho zavedením.

Toho lze dosáhnout několika způsoby, mimo jiné:

- zvuky vydávané systémem nejsou natolik hlasité, aby mohly překrýt výstražné zvuky,
- doba trvání zvukových signálů je natolik krátká, že výstrahy nebudou opomenuty,
- přerušované zvuky mají mezi sebou interval, který je dostatečně dlouhý, aby řidič zaregistroval výstrahy.

Příklady:

Dobry: Zvukové signály ze systému jsou nastaveny na hlasitost, která je nižší než hlasitost zvuku výstražných signálů zevnitř a zvenčí vozidla.

Špatny: Hlasitost příchozího telefonického hovoru je tak vysoká, že může překrýt výstrahy a řidič ji nemůže nastavit.

Platnost:

Tato zásada platí pro všechny zvuky pocházející z informačních a komunikačních systémů, jejichž hlasitost řidič nemůže ovládat, ať už jde o systémy ve vozidle, systémy pro následný trh nebo přenosná zařízení, nebo vznikající v důsledku přijetí informací prostřednictvím komunikace s vnějším světem.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí kontrolou, zda jsou výstrahy stále snadno vnímatelné, když systém vydává zvuky, jejichž hlasitost nelze ovládat.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

- ISO 15006 (2004) – Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Specifikace a postupy hodnocení shody pro prezentaci zvukových informací ve vozidle

4.3.4 Rozhraní se zobrazovacími a ovládacími prvky

4.3.4.1. Zásada interakce se zobrazovacími a ovládacími prvky I

Řidič musí být schopen mít při interakci se systémem alespoň jednu ruku na volantu.

Vysvětlení:

Tato zásada se týká rozhraní, která vyžadují, aby řidič prováděl ruční ovládání (např. pomocí tlačítek nebo knoflíků).

Při řízení dochází k situacím, kdy je třeba, aby měl řidič přesnou kontrolu nad volantem, čehož lze nejlépe dosáhnout s oběma rukama na volantu. V jiných situacích při řízení je přijatelná jedna ruka na volantu za předpokladu, že druhá ruka je bezprostředně k dispozici pro řízení, pokud by to okolnosti vyžadovaly. Proto se při řízení nedoporučuje používat zařízení držená v ruce.

Aby byl systém v souladu s touto zásadou, měl by být navržen tak, aby byla pro interakci se systémem zapotřebí pouze jedna ruka mimo volant a druhá mohla zůstat na volantu. Navíc pokud musí řidič jednou rukou pustit volant s cílem operovat s rozhraním, nemělo by být nezbytné, aby zároveň používal pro operaci s rozhraním i ruku druhou (např. pro obsluhu dotykových ovládacích prvků).

Příklady:

Dobry: Řídicí zařízení, které je bezpečně namontováno ve vhodně umístěném držáku, lze je používat jednou rukou a není nutné jej vyjmout z držáku.

Špatny: Nepřípevněné řídicí zařízení, které musí při interakci řidič držet v ruce.

Platnost:

Všechny informační a komunikační systémy.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí kontrolou, zda řidič může obsluhovat systém pouze jednou rukou.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

Žádné další odkazy.

4.3.4.2. Zásada interakce se zobrazovacími a ovládacími prvky II

Systém nesmí vyžadovat dlouhé a nepřerušované sekvence rozhraním, při nichž se vyskytuje manuální i vizuální aktivita. Je-li sekvence krátká, může být nepřerušovaná.

Vysvětlení:

Zásada připouští nepřerušované sekvence rozhraní za předpokladu, že jsou krátké, zatímco při dlouhých sekvencích rozhraní by řidič měl mít možnost je přerušit. To znamená, že systém nesmí smazat žádný vstup řidiče během přerušování, není-li sekvence rozhraní krátká nebo nevypršela-li dostatečně velká časová prodleva.

Pokud řidič ví, že je sekvence rozhraní „přerušitelná“, bude mít větší tendenci věnovat se vyvíjející se dopravní situaci s vědomím, že činnost na rozhraní systému lze dokončit poté, co se věnoval dopravní situaci.

Na druhou stranu může být rozhraní nepřerušitelné, pokud je krátké, aby se zamezilo tomu, že by dodatečný vstup vrátil stav systému do normálu. Dobře zavedeným příkladem je dvou- až tříkrokové rozhraní pro změnu nastavení zvuku běžného rozhlasového přijímače.

Příklady:

Dobry: Sekvenci rozhraní pro prohlížení dopravní situace lze přerušit, aniž se změní stav systému.

Pouze několik „rozhraní s krátkou sekvencí“ se třemi nebo méně stisknutími tlačítek má časovou prodlevu 10 sekund.

Špatný: Prodleva mezi stisky tlačítek při zadání telefonního čísla nesmí být delší než 5 sekund, jinak se všechna dříve zadaná čísla ruší.

Platnost:

Tato zásada platí pro systémy se sekvencí rozhraní, při níž se vyskytuje manuální i vizuální aktivita, tj. funkce vyžadující více než jeden vstup (podle kontroly). Neplatí pro systémy na bázi řeči.

Ověření/Použitelné způsoby:

1. Analýza, zda sekvence rozhraní lze považovat za krátké při zohlednění následujících parametrů rozhraní:
 - počet jednotlivých řídicích vstupů (např. méně než 4-5 stisknutí tlačítka),
 - počet jednotlivých řídicích vstupů (např. méně než 2-5 stisknutí tlačítka),
 - čas potřebný pro zadání řídicích vstupů,
 - vizuální intenzita rozhraní.
2. Kontrola, zda se stav systému změní při přerušení těch sekvencí rozhraní, které jsou v kroku 1 identifikovány jako dlouhé.

Výsledek: Ano/Ne.

Odkazy:

- Vizuální intenzita rozhraní: informace o okluzi viz ISO FDIS 16673.

4.3.4.3. Zásada interakce se zobrazovacími a ovládacími prvky III

Řidič by měl být schopen pokračovat v přerušené sekvenci rozhraní se systémem v místě přerušení nebo v jiném logickém místě.

Vysvětlení:

Pokud se při přerušení zadávací sekvence částečně zadané údaje ztratí, může to řidiče podněcovat k tomu, aby dosáhl úplné sekvence, i kdyby dopravní situace vyžadovala plnou pozornost.

Tato zásada vyžaduje, aby řidič měl možnost pokračovat v přerušené sekvenci rozhraní (bez potřeby je restartovat) buď od bodu přerušení, nebo od jiného, dříve dokončeného kroku.

Když řidič obnoví sekvenci, může nastat situace, že díky některým událostem již bod, kde došlo k přerušení, není důležitý. V takových případech logický bod poskytnutý systémem zjednoduší úkol a sníží zatížení.

Příklady:

Dobry: Řidič může přerušit zadávání telefonního čísla, podívat se na několik sekund na okolní dopravní situaci a poté dokončit zadávání částečně zadaného telefonního čísla.

Špatný: Když řidič čte seznam dopravních zpráv a přeruší jejich prohlížení v polovině seznamu, systém po krátké časové prodávce zruší celý seznam. Následně řidič potřebuje „vyvolat“ seznam znovu, aby mohl obnovit čtení.

Platnost:

Všechny informační a komunikační systémy se sekvencemi rozhraní.

Ověření/Použitelné způsoby:

Kontrola, zda se po přerušení sekvence rozhraní stav systému změní.

Výsledek = Ano/Ne.

Pokud ne, zkontrolujte a posuďte, zda je bod obnovení logický. Toto ověření vyžaduje vyhodnocení a úsudek

Odkazy:

Žádné další odkazy.

4.3.4.4. Zásada interakce se zobrazovacími a ovládacími prvky IV

Řidič by měl být schopen řídit tempo provádění činností s rozhraním systému. Zejména by systém neměl vyžadovat, aby řidič prováděl reakce náročné na včasnost při zadávání vstupů do systému.

Vysvětlení:

Prováděním činnosti s rozhraním systému se zde rozumí zadávání vstupů pomocí ovládacích prvků nebo hlasu do systému, buď iniciované řidičem, nebo jako reakce na zobrazené informace iniciované systémem samotným. Zadání vhodné reakce obvykle vyžaduje, aby řidič vnímal a zpracoval informace předtím, než se rozhodne o správné činnosti. Předpokladem pro to je, že se situace vyvíjí tak, že řidič má k dispozici dostatek času a mentální kapacity. Vzhledem k tomu, že v současnosti nejsou dostupné systémy, které dokáží průběžně a spolehlivě předvídat míru zatížení řidiče, měl by se z důvodu bezpečnosti a pohodlí rozhodovat samotný řidič, kdy je připraven reagovat na systém.

Reakcemi náročnými, pokud jde o včasnost, se rozumějí reakce, které musí řidič provést v krátkém stanoveném okamžiku. Řidič je schopen řídit tempo, pokud vždy právě on rozhoduje o tom, do kdy musí být zadán vstup a jak dlouho je vstup zobrazen.

Výjimky:

Pokud má zobrazená informace přímý vztah k okamžité dopravní situaci (např. přesná rychlost vozidla, vzdálenost k příští zatáčce, právě ona např. určuje dobu, po níž je zobrazená cesta platná);

pokud systém poskytuje pomoc řidiči v tom, aby se vyhnul riziku nebo chybám, a vyžaduje, aby řidič reagoval ve stanovenou dobu;

druhé kliknutí na vstupní zařízení, které vyžaduje jako specifický signál dvojí klepnutí, je přijatelné.

Vstupy poskytované týmh ovládacím prvkem, které dávají různé výsledky podle doby trvání aktivace ovládacího prvku (např. tlačítko, které po stisknutí trvajícím několik sekund uloží rozhlasovou stanici) nespádají do působnosti této zásady.

Příklady:

Dobry: Řidič se může rozhodnout, že bude poslouchat příchozí turistické zprávy, pokud to situace dovoluje, a zprávy nejsou automaticky předkládány řidiči po jejich příchodu.

Špatný: Potvrzení nebo odmítnutí návrhu navigačního systému na změnu trasy z důvodu dopravních problémů je k dispozici pouze po několik sekund před automatickým zahájením změny trasy.

Platnost:

Systémy poskytující informace, které se přímo netýkají bezprostřední dopravní situace. (Srovnejte výjimky v rámci vysvětlení)

Ověření/Použitelné způsoby:

Kontrola, zda řidič může operovat se systémem svým vlastním tempem, tzn. zda se může rozhodnout, kdy zadá vstup a jak dlouho bude informace zobrazena.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

Žádné další odkazy.

4.3.4.5. Zásada interakce se zobrazovacími a ovládacími prvky V

Ovládací prvky by měly být navrženy tak, aby je bylo možné obsluhovat bez nepříznivých důsledků na ovládací prvky primárního úkolu řidiče.

Vysvětlení:

Tato zásada se týká vztahu mezi ovládacími prvky primárního úkolu řidiče a ovládacími prvky systému, aby nedošlo k nechtěnému narušení operace. To znamená, že umístění, kinematika, ovládací síla a dráha ovládacích prvků systému by měly být navrženy tak, aby jejich obsluha ani neomezovala zamýšlený, ani nepodporovala nezamýšlený vstup primárního ovládacího prvku.

Příklady:

Dobry: Nejčastěji používané ovládací prvky systému se nacházejí v dosahu prstů od věnce volantu.

Špatný: Rotační ovládací prvek s koncentrickou osou na volantu, jehož obsluha vyžaduje otočení, které může způsobit také změnu natočení volantu.

Platnost:

Všechny systémy, které jsou určeny pro použití při jízdě, zejména přenosná zařízení a systémy pro následný trh.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí kontrolou, zda obsluha systému nenarušuje obsluhu ovládacích prvků primárního úkolu řidiče s následkem nechtěného účinku na pohyb vozidla.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

ISO 4040 (2001): Road vehicles – passenger cars – location of hand controls, indicators and tell-tales (Silniční vozidla – Osobní vozidla – Umístění ručních ovládacích prvků, indikátorů a sdělovačů).

4.3.4.6. Zásada interakce se zobrazovacími a ovládacími prvky VI

Řidič by měl mít možnost nastavit hlasitost zvukových informací, pokud existuje pravděpodobnost rozptýlení.

Vysvětlení:

Možnost ovládání zvukových informací znamená, že řidič může nastavit hlasitost a ztlumit zvuk na téměř neslyšitelnou úroveň.

Rozptýlit znamená přitáhnout značnou část pozornosti řidiče k podnětům vznikajícím na základě informací nesouvisejících s řízením nebo na základě informací souvisejících s řízením prezentovaných tak, že podnět přitahuje více pozornosti řidiče, než je potřeba. Toto nežádoucí nasměrování pozornosti řidiče může být způsobeno frekvencí podnětu, jeho délkou trvání, jeho intenzitou a obecněji tím, že nesouvisí s úkolem řízení, a může následně způsobit podráždění.

Vzhledem k tomu, že některé důležité informace mohou být předány řidiči při vypnutém zvuku nebo při zeslabení zvuku na neslyšitelnou úroveň, může systém poskytovat nezvukové informace o svém stavu.

Příklady:

Dobry: Řidič může ovládat zvukový signál „příchozí telefonní hovor“ a vybrat režim, kdy je zobrazen pouze vizuální signál.

Špatný: Zastaralé dopravní hlášení se mnohokrát opakuje a nelze jej vypnout.

Platnost:

Všechny systémy, které poskytují zvukové informace nesouvisející s bezpečností. Na systémy poskytující výstrahy související s úkolem řízení se platnost nevztahuje.

Ověření/Použitelné způsoby:

Kontrola, zda zvukový výstup systému lze vypnout a zapnout nebo zda jeho hlasitost může řidič zeslabit na prakticky nulovou úroveň.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

ISO 15006 (2004): Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Specifikace a postupy hodnocení shody pro prezentaci zvukových informací ve vozidle.

4.3.4.7. Zásada interakce se zobrazovacími a ovládacími prvky VII

Reakce systému (např. zpětná vazba, potvrzení) po vstupu řidiče by měla být včasná a zřetelně vnímatelná.

Vysvětlení:

Reakce systému se uplatňuje na dvou úrovních:

- na úrovni zpětné vazby aktivace ovládacího prvku, např. změna pozice tlačítka, pípnutí;
- na úrovni dialogu, který je reakcí systému na vstup řidiče, např. doporučená trasa.

Reakce systému je včasná, pokud je vnímána jako téměř okamžitá. Načasování zpětné vazby aktivace ovládacího prvku by mělo být v okamžiku, kdy systém rozpozná jednotlivý vstup řidiče. U reakce na úrovni dialogu (což může být buď požadovaná informace, nebo indikace, že probíhá zpracování) by načasování mělo být na konci vstupu řidiče.

Když systém potřebuje značný čas na zpracování, měly by se zobrazit určité signály, které informují řidiče o tom, že systém rozpoznal vstup a připravuje požadovanou reakci.

Reakce systému je zřetelně vnímatelná, pokud je řidiči zřejmé, že došlo ke změně v systému a že tato změna je následkem vstupu.

Systém, který reaguje podle očekávání řidiče, přispívá ke spolehlivosti rozhraní řidič/systém. Jakákoli zpožděná, nejednoznačná nebo nejistá reakce systému může být chybně vykládána, může být pochopena jako chyba systému nebo řidiče a může vést řidiče k druhému vstupu.

Také nejistota, zda byl vstup dokončen, snižuje pozornost řidiče k dopravní situaci.

Příklady:

Dobry: Zpráva „ZANEPRÁZDNĚN“ je zobrazena okamžitě poté, co řidič vyžaduje změnit oblast zobrazenou na mapě.

Špatný: Poslední RDS zpráva zobrazená na požadavek řidiče se liší od předchozí pouze v jedné položce: počet km. Tato položka není zvýrazněna, což vytváří pochybnosti o tom, zda systém vstup přijal, či nikoliv.

Platnost:

Všechny informační a komunikační systémy s ručním vstupem.

Na systémy řízené hlasem se v současnosti tato zásada nevztahuje, neboť povaha a struktura řeči je taková, že pomlky uprostřed věty mohou být značné. V současné době není dostatek zkušeností pro řádnou definici „časnosti“ u hlasem řízených systémů.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření pomocí měření reakční doby systému: Systém by měl reagovat rychle na ruční zadání nebo zobrazit hlášení „systém zaneprázdněn“.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

Žádné další odkazy.

4.3.4.8. Zásada interakce se zobrazovacími a ovládacími prvky VIII

Systémy poskytující dynamické vizuální informace nesouvisející s bezpečností by měly umožňovat přepnutí do režimu, kdy tyto informace nejsou řidiči poskytovány.

Vysvětlení:

Dynamickými vizuálními informacemi se rozumí vizuální informace, které se mění v důsledku jejich iniciace systémem. Informace nesouvisející s bezpečností jsou informace, které nejsou pro řidiče důležité pro zamezení riziku bezprostřední nebo hrozící nebezpečné situace nebo pro jeho snížení.

Informace nesouvisející s bezpečností jsou například navigační mapa, údaje o přepravě nákladu a vozovém parku, bankovní služby.

Vzhledem k tomu, že dynamická prezentace informací nesouvisejících s bezpečností může způsobit nepříjemné rozptýlení od úkolu řízení, by řidič měl mít možnost tyto informace vypnout.

Příklady:

Dobry: Řidič si může v nabídce zvolit, zda dynamické vizuální informace nesouvisející s bezpečností zobrazovat či nikoliv.

Špatný: Navigační mapu, která se aktualizuje každou sekundu, nelze vypnout bez ztráty celé navigační podpory.

Platnost:

Informační a komunikační systémy, které poskytují dynamické vizuální informace nesouvisející s bezpečností.

Ověření/Použitelné způsoby:

Kontrola, zda systém lze přepnout do režimu, kdy dynamické vizuální informace nesouvisející s bezpečností nejsou řidiči poskytovány.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

Žádné další odkazy.

4.3.5 Zásady pro chování systému

4.3.5.1. Zásady pro chování systému I

Když je vozidlo v pohybu, měly by se vizuální informace nesouvisející s řízením, které by mohly značně rozptýlit řidiče, automaticky vypnout nebo prezentovat tak, aby je řidič neviděl.

Vysvětlení:

Tato zásada zdůrazňuje význam vizuální přizpůsobitelnosti pro bezpečné řízení a usiluje o omezení vizuálních informací pocházejících zevnitř vozidla, které by mohly být rozptýlením od primárního úkolu řidiče. Pravděpodobnost značného rozptýlení se týká režimů prezentace, kdy má informace dynamickou a nepředvídatelnou složku, takže řidič nemůže přijmout všechny prezentované informace minimálním počtem pohledů (např. televize, video a automaticky rolující obrázky a text).

Jedním příkladem jsou automaticky rolující obrázky a text, který se týká celé řady forem dynamické prezentace, kdy řidič není schopen řídit tempo prezentace a kdy není v kterémkoli okamžiku dostupná celá informace. Jakékoli jiné konkrétní režimy prezentace, např. internetové stránky, by měly být zkoumány v kontextu těchto příkladů. Rolovací seznamy, jejichž tempo řidič může ovládat, jako jsou destinace navigačního systému, nepatří do působnosti této zásady, neboť toto rozhraní může řidič vždy přerušit a obnovit.

I po zastavení vozidla se doporučuje, aby byla zavedena několikasekundová časová prodleva před tím, než se aktivuje jeden z režimů vizuální prezentace zahrnutých do této zásady. Týká se to, alespoň částečně, situace rozdělené pozornosti řidiče v dopravních podmínkách „zastavení a rozjezdu“.

Příklady:

Dobry: Televizní obraz, který zmizí, když se vozidlo uvede do pohybu a neobjeví se okamžitě po zastavení vozidla.

Špatný: Systém zábavy cestujících, v jehož případě je možné, že jej řidič vidí za pohybu vozidla.

Platnost:

Tato zásada se týká pouze těch vizuálních informací, které nesouvisejí s řízením. Proto tato zásada neplatí pro informace, které nejsou vizuální, jako jsou tónové nebo hlasové informace nebo na vizuální informace týkající se řízení.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí kontrolou, zda není možné, že jsou zobrazeny informace, které nejsou určeny pro řidiče když je vozidlo v pohybu, nebo že je řidič vidí.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

- ISO 15005 (2002) Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Zásady řízení dialogu a postupy hodnocení shody
- ISO 4513 (2003) Road vehicles – Visibility. Method for establishment of eyellipse for driver's eye location (Silniční vozidla – Rozhled, způsob stanovení elipsy očí pro zjištění polohy očí řidiče).

4.3.5.2. Zásady pro chování systému II

Chování systému by nemělo nepříznivě ovlivňovat zobrazovací nebo ovládací prvky potřebné pro primární úkol řidiče a pro bezpečnost silničního provozu.

Vysvětlení:

Smyslem této zásady je zajistit, aby schopnost řidiče mít vozidlo plně pod kontrolou nebyla narušena (způsobem, který snižuje bezpečnost) chováním informačního a komunikačního systému za normálního provozu nebo v případě jeho nefunkčnosti. To znamená, že systém by neměl zakrývat či přehlušovat informace nebo ovládací prvky důležité pro bezpečný provoz vozidla. V tomto kontextu se narušením rozumí jakýkoli vliv nebo rozhraní, které mění funkci, charakteristiku nebo chování stávajících zobrazovacích nebo ovládacích prvků.

Nepříznivý vliv na zobrazovací nebo ovládací prvky vede k celkovému zhoršení výkonu (než je zamýšleno) zobrazovacího nebo ovládacího prvku. Příkladem mohou být změny povinných zobrazovacích nebo ovládacích prvků. Navíc by chování systému nemělo jiným systémům, které výslovně slouží jako bezpečnostní systémy, bránit v provozu nebo způsobovat jejich nepoužitelnost.

Příklady:

Dobry: U víceúčelové obrazovky jsou podávány navigační informace tak, že rychloměr zůstává vždy čitelný.

Špatny: U víceúčelového displeje jsou povinné informace překryty informací o identifikaci rozhlasové stanice.

Platnost:

Týká se systémů, u nichž lze důvodně předpokládat, že způsobí rušení zobrazovacích nebo ovládacích prvků.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí kontrolou, zda chování systému nepřekáží používání zobrazovacích a ovládacích prvků požadovaných pro primární úkol řidiče.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

- ISO 4040 (2001): Road vehicles – passenger cars – location of hand controls, indicators and tell-tales (Silniční vozidla – Osobní vozidla – Umístění ručních ovládacích prvků, indikátorů a sdělovačů).

4.3.5.3. Zásady pro chování systému III

Je nutné, aby byla vyloučena interakce s funkcemi systému, které nejsou určeny pro použití řidičem při řízení, nebo by měla být alespoň (jako méně upřednostňovaná alternativa) poskytnuta zřetelná varování před nežádoucím použitím.

Vysvětlení:

Smyslem této zásady je zajistit, aby zejména řidič jasně rozuměl, k jakému použití výrobce systém určil. Je-li tato zásada dodržena, následné použití systému mimo rámec určeného použití by mělo být považováno za nesprávné použití.

„Vyloučit“ v tomto kontextu znamená, že určenou funkci systému řidič nemůže obsluhovat za běžného používání nebo během přiměřeně předvídatelného nesprávného použití. V tomto kontextu výrobce nemůže přiměřeně očekávat, že by řidič podnikl složité technické kroky s cílem obejít záměr výrobce. Zdůvodnění výrobce může vycházet z právních předpisů nebo z jejich úsudku.

Jasná výstraha podává dostatečně podrobně informaci nebo doporučení týkající se nepříznivých následků situace nebo činnosti. Je dostupná takovým způsobem nebo v takové podobě, že ji řidič může snadno vnímat. Může jít o písemnou informaci nebo automatické zobrazení systému. Rozumní řidiči by po přečtení jasné výstrahy neměli mít pochybnosti o tom, jaký byl úmysl výrobce, pokud jde o použití systému.

Existuje řada způsobů podání výstrah. Jednou z možností je průběžně zobrazená výstraha. Pokud není výstraha průběžně zobrazena, musí zůstat dostupná po dostatečnou dobu, aby bylo zajištěno, že řidič má příležitost ji zaregistrovat. Jedním z vhodných řešení je potvrzení výstrahy řidičem pomocí stisku tlačítka.

Příklady:

Dobry: Když se vozidlo začne pohybovat, je rozhraní řidiče s internetovou stránkou zrušeno a objeví se hlášení „není k dispozici za jízdy“. Když vozidlo zcela zastaví, řidič může obnovit rozhraní.

Špatný: Funkce televize je určena jako nedostupná, když je vozidlo v pohybu, na základě detekce čidla polohy ruční brzdy. Čidlo na ruční brzdě lze deaktivovat částečně zataženou ruční brzdou. (Jde o příklad nesprávného použití, které je přiměřeně předvídatelné, a proto by mělo být v rámci návrhu vyloučeno nebo by měly být poskytnuty jasné výstrahy.)

Platnost:

Tato zásada platí pouze pro funkce systému, které podle výrobce nejsou určeny pro použití řidičem při řízení.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí kontrolou, zda funkčnost systému, která není určena pro použití při řízení, je pro řidiče nedostupná, když je vozidlo v pohybu (upřednostňovaná možnost), nebo zda je řidiči poskytnuta jasná výstraha.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

- ISO 15005 (2002): „Silniční vozidla – Ergonomické aspekty informačních a řídicích systémů v dopravě – Zásady pro správu dialogů a postupy pro zajištění souladu“;
- ISO 17287 (2003): „Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Postup pro hodnocení vhodnosti pro užití při jízdě“.

4.3.5.4. Zásady pro chování systému IV

Řidiči by měly být prezentovány informace o současném stavu a jakékoli poruše systému, která může mít dopad na bezpečnost.

Vysvětlení:

Existuje-li rozdíl mezi skutečnou funkcí systému a přiměřeným očekáváním řidiče vycházejícím z předchozích informací a/nebo zkušeností, může to mít důsledky pro bezpečnost. Proto musí být řidič informován o změně stavu nebo poruše, která mění funkci systému.

Informace, které mají být prezentovány, musejí být navrženy tak, aby je řidič snadno vnímal (tj. musí být snadno pochopitelné a smysluplné), pokud jde o důsledky současného stavu nebo poruchu systému, zejména pokud jde o ovládání vozidla a manévrování vzhledem k ostatnímu provozu a silniční infrastruktuře.

Příklady:

Dobry: Veškeré systémy ve vozidle doporučující rychlost informují řidiče o tom, že systém nemůže poskytovat dynamické informace namísto toho, aby ukazoval převažující meziměstskou rychlost i při vjezdu na území města.

Špatný: Naváděcí systém zobrazuje informaci „Neplatný režim vstupu 31“ před každým pokynem k odbočení. Pro řidiče není snadné posoudit důsledky této zprávy.

Platnost:

Tato zásada platí pouze pro informace o stavu a poruchách informačních a komunikačních systémů, které mohou mít dopad na bezpečnost.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření se provádí kontrolou, zda jsou řidiči vhodným způsobem prezentovány informace o stavu a poruše systému, které mohou mít dopad na bezpečnost.

Výsledek = Ano/Ne.

Odkazy:

- ISO 15008 (2003): „Silniční vozidla – Ergonomické aspekty dopravních informačních a řídicích systémů – Specifikace a postupy shody pro vizuální prezentaci ve vozidle“.
- ISO 15005 (2002): „Silniční vozidla – Ergonomické aspekty informačních a řídicích systémů v dopravě – Zásady pro správu dialogů a postupy pro zajištění souladu“.

4.3.6 Informace o systému

4.3.6.1. Zásada pro informace o systému I

Systém musí řidiči poskytovat dostatečné pokyny týkající se použití a souvisejících hledisek instalace a údržby.

Vysvětlení:

Smyslem této zásady je zajistit, aby co nejvíce řidičům byly k dispozici pokyny, díky nimž se snadno dozvědí o možnostech a omezeních systému, kontextu jeho použití, řádné instalaci a údržbě. Mělo by stávat jen zřídka, že řidič potřebuje získat informace nad rámec poskytnutých pokynů.

Výrobce může přiměřeně předpokládat, že řidiči postačují odpovídající pokyny. Závisí to na zamýšleném použití systému (funkčnost, kontext, atd.). Jedním z ukazatelů dostatečnosti je velikost a kvalita veškerých textů nebo nákrešů. Například se předpokládá, že tisk nebude rozmazaný, ani že nebude zobrazen písmem, které je příliš malé nebo špatně čitelné. U písemných pokynů se pojem „dostatečný“ týká fyzického média prezentace. Například tištěný materiál by měl být na papíře (nebo jiném materiálu) s dostatečnou trvanlivostí a tisk na tomto materiálu by měl být stálý. Pokyny, které jsou pouze na obalovém materiálu, nejsou považovány za dostatečné, neboť obalový materiál bývá vyhozen a nedostane se k následným vlastníkům. V případě, že pokyny jsou dostupné pouze prostřednictvím „funkcí nápovědy“, musí být navrženy tak, aby umožnily jejich použití bez předchozího čtení tištěného materiálu.

Příklady:

Dobry: Kvalitně vytištěná barevná příručka formátu A5 s textem a ilustracemi, která se vejde do přihrádky v palubní desce.

Špatný: Chybějící návod; schematické náčrtky pouze na balicím materiálu; pokyny na nekvalitním papíru; příliš malé pokyny, které se obtížně hledají.

Platnost:

Tato zásada platí pro návody k systému ve všech formách.

Tato zásada se týká návodů k systému určených pro řidiče, nikoli úplné servisní příručky, kterou mohou vyžadovat garáže nebo servisy.

Tato zásada platí pro všechna hlediska systémů, o nichž může výrobce přiměřeně předpokládat, že je budou řidiči potřebovat v určité době během předpokládané životnosti systému. Do působnosti této zásady nepatří hlediska systémů, která podle výrobce výslovně nejsou určeny pro použití při řízení.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření vyžaduje zhodnocení a úsudek zaměřené specificky na funkčnost systému a zamýšlené skupiny uživatelů.

4.3.6.2. Zásada pro informace o systému II

Návod k systému by měl být správný a jednoduchý.

Vysvětlení:

Koncepce návodu pro uživatele je sama o sobě otázkou HMI. Řidiči obvykle návod ignorují a nekvalitní koncepce návodu to jen podporuje. Cílem této zásady je, aby řidiči používali návod v širokém měřítku.

Návod by měl být věcně správný ve všech důležitých hlediscích. Každý prvek návodu (skupina slov, schéma, popsaná funkce, atd.) by měl být správný pro daný systém, kterého se týká.

Pojem „jednoduché“ musí být vykládán v kontextu popisovaného systému a bude se lišit podle složitosti a funkčnosti systému. Návod musí být jednoznačný a snadno pochopitelný, pokud možno pro všechny členy zamýšlené populace uživatelů (např. dokumenty ve „srozumitelném jazyce“). Návod nesmí být příliš technický a musí používat jazyk zaměřený na uživatele. Je důležité, aby návod byl jednoduchý, i když systém sám je složitý.

Příklady:

Dobry: U dobrých příkladů lze očekávat některé z následujících vlastností: dobře prezentovaná příručka s věcně správným textem a nákresy, stránkou s obsahem, číslovanými stránkami, dobrým využitím barev, psaná srozumitelným jazykem s použitím běžných výrazů. Dobrý rejstřík. Použití různých typů písma, kurzívy, tučného písma, podtržení pro zvýraznění částí textu.

Špatny: Návod, který se týká předchozího modelu s jinými funkcemi a ovládacími prvky.

Platnost:

Tato zásada platí pro návody k systému ve všech formách.

Ověření/Použitelné způsoby:

Posouzení správnosti je věcí srovnání mezi skutečným systémem a návodem k systému. Posouzení jednoduchosti je věcí úsudku se zohledněním znalostí a očekávání řidiče.

Návod k systému může splňovat tuto zásadu, i když jsou přítomny drobné chyby, za předpokladu, že lze prokázat, že jsou nevýznamné a jejich počet není velký.

Ověření vyžaduje zhodnocení a úsudek.

4.3.6.3. Zásada pro informace o systému III

Návod k systému musí být v jazycích nebo ve formě, která je srozumitelná zamýšlené skupině řidičů.

Vysvětlení:

Smyslem této zásady je zajistit, aby návod využívalo co nejvíce řidičů a aby řidiči znali možnosti a omezení systému, kontext jeho použití atd.

Mohou existovat různé formy návodů, které lze prezentovat různými způsoby: Zvukový návod může být prezentován hlasem nebo řečí nebo zvuky či znělkami. Vizuálně prezentované informace zahrnují diagramy, fotografie, zvýraznění následujícího prvku, připravené výukové programy, atd.

Hlasový návod a písemný návod (ať už tištěný, nebo obsažený v systému) budou vypracovány v jednom nebo více jazycích (např. angličtina, finština atd.).

Tato zásada vyžaduje, aby se při přípravě návodu zohlednila zamýšlená a nejvíce pravděpodobná populace řidičů a aby byl návod vypracován tak, že lze přiměřeně očekávat, že jej pochopí a bude používat co nejvíce řidičů.

Výrobci by měli vzít v úvahu populaci řidičů pravděpodobné a zamýšlení použití systému, stejně jako mateřský jazyk a další mluvené i psané jazyky. Jako referenci lze použít publikované statistiky o znalosti jazyků v jednotlivých zemích. Jako minimum by se měl vzít v úvahu většinový jazyk v zemi, v níž se systém prodává. K větší názornosti přispívají nákresy, které by, pokud jsou použity, měly dodržovat zavedené zvyklosti a konvence pro zamýšlenou populaci.

Příklady:

Dobry: Pro systémy prodávané ve Švédsku jsou pokyny formulovány ve snadno srozumitelné švédštině a na příslušných místech obsahují obrazovou nápovědu.

Špatný: Písemné pokyny (bez nákresů nebo fotografií) strojově přeložené z japonštiny (bez korektury) pro systém uváděný do prodeje na evropském trhu.

Platnost:

Tato zásada platí pro návody ve všech formách.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření vyžaduje posouzení a zvážení funkčnosti systému a zamýšlené skupiny uživatelů.

4.3.6.4. Zásada pro informace o systému IV

Návod by měl jasně uvádět, které funkce systému jsou určeny pro použití řidičem při řízení a které nikoli.

Vysvětlení:

Návod, který je v souladu s touto zásadou, dává řidiči možnost plně si uvědomovat způsob použití zamýšlený výrobcem a ujasnit odpovědnost v případě, kdy řidič používá systém jinak, než je záměrem výrobce. Funkce, které podle výrobce nejsou určeny pro použití řidičem při řízení, by takto měly být výslovně označeny, ať už jsou deaktivovány, když je vozidlo v pohybu, či nikoliv.

Rozumní řidiči by po přečtení pokynů neměli mít pochybnosti o tom, které funkce systému jsou určeny k použití řidičem při řízení (tj. o zamýšleném použití systému). Neměli by ani mít pochybnosti o funkcích, které k použití při řízení určeny nejsou.

Pokud řidiči potřebují zapojit komunikační systém hands-free, výslovně se doporučuje, aby jim návod sděloval, že tak mají učinit, když vozidlo není v pohybu.

Příklady:

Dobry: Návod k mobilním telefonům, který uvádí, že mobilní telefon není určen k použití v jedoucím vozidle (a že je deaktivován a přepnut na mikrofon a reproduktor hands-free, když je vozidlo v pohybu).

Špatný: Funkčně bohatě vybavený informační a komunikační systém pro řidiče, který má doplňkovou funkčnost pro použití spolucestujícím nebo řidičem při stání vozidla, nicméně jeho návod jasně nerozlišuje funkce, které může řidič používat při řízení.

Platnost:

Tato zásada platí pro návody ve všech formách.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření pomocí kontroly.

Výsledek = Ano/Ne.

4.3.6.5. Zásada pro informace o systému V

Informace o výrobku by měly být koncipovány tak, aby přesně prezentovaly funkčnost systému.

Vysvětlení:

Smyslem této zásady je podporovat vhodnou koncepci všech informací o výrobku a pomoci potenciálnímu nebo současnému uživateli systému, aby si uvědomil přínosy a omezení systému.

Všechny informace o výrobku by měly být věcně správné a měly by být prezentovány přehledně a jednoznačně. Aby byly informace přesné, nemusí být vyčerpávající.

Funkčnost se týká funkcí systému a z nich vyplývajícího prospěchu, který funkčnost řidiči přináší. Měla by se rozlišovat funkčnost, která je určena k použití řidičem při řízení a která nikoliv, tzn. informace by neměly tvrdit nebo vyvolávat zdání, že funkci, která není určena pro použití řidičem při řízení, lze při řízení používat. Z informací o výrobku by mělo být jasné, zda je pro určitou funkčnost zapotřebí dodatečný software nebo hardware (jiný než obsahuje základní model).

Tato zásada je také v souladu s požadavky ochrany spotřebitele, právními předpisy ES a stávajícími kodexy týkajícími se reklamy a veškeré informace o výrobku musí být v souladu se zprávou o reklamě.

Příklady:

Dobry: Komunikační systém, který není určen pro ukládání telefonních čísel při řízení poskytuje informaci, že „předem uložená čísla mohou být zvolena pomocí jediného tlačítka“.

Špatný: Tentýž komunikační systém poskytuje informaci „telefonní čísla lze uložit pro pozdější použití“ vedle obrázku řidiče a vozidla v pohybu. Toto spojení vyvolává dojem, že čísla lze ukládat za jízdy.

Platnost:

Tato zásada se týká informací o výrobku určených pro řidiče, nikoli úplné servisní příručky, kterou mohou vyžadovat garáže nebo servisy.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření vyžaduje posouzení a zvážení funkčnosti systému a zamýšlené skupiny uživatelů.

Odkazy:

— Reklama v kontextu bezpečnosti silničního provozu. Závěrečná zpráva VII/671/1995, Pracovní skupina zástupců vlád členských států na vysoké úrovni.

4.3.6.6. Zásada pro informace o systému VI

Informace o výrobku by měly jasně uvádět, zda jsou zapotřebí zvláštní schopnosti pro používání systému způsobem zamýšleným výrobcem nebo zda je produkt pro určité uživatele nevhodný.

Vysvětlení:

Cílem této zásady je zajistit, aby populace, pro kterou je výrobek určen, byla informována o potenciálních a současných uživateli systému. Běžně se předpokládá, že systém mohou používat všichni řidiči. Avšak může být zapotřebí počáteční školení, například pro systémy navržené pro odborné profesionální použití. Vyžaduje se sice, aby všichni řidiči měli dobrý zrak (do dálky), další schopnosti se však mohou značně lišit, včetně schopností řidičů se zvláštními potřebami.

Tato zásada je také určena pro podporu shody s požadavky ochrany spotřebitele, právními předpisy ES a stávajícími předpisy týkajícími se reklamy.

Pojem informace o výrobku se týká jakýchkoli informací, k nimž má řidič přístup, a které se týkají systému. Zahrnuje návod k systému, technické specifikace, propagační materiály, obal apod. Avšak úplné servisní a technické příručky nespádají do působnosti této zásady.

Potřeba zvláštních schopností a nevhodnost pro určité skupiny uživatelů je věcí definice ze strany výrobců. Pokud výrobce předpokládá jakékoli speciální schopnosti nebo počáteční školení, pak by to mělo být jasně sděleno ve všech informacích o výrobku. Podobně by mělo být v informacích o výrobku popsáno jakékoli omezení použití zamýšlené výrobcem.

Příklady:

Dobry: Informace o výrobku jasně uvádějí, že naváděcí pokyny jsou poskytovány výhradně zvukovým způsobem, a že systém je proto nevhodný pro sluchově postižené řidiče.

Špatny: Systém pro hlasové zadávání pracuje spolehlivě pouze s hlubokými mužskými hlasy, ale toto omezení není v informacích o výrobku uvedeno.

Platnost:

Tato zásada se týká informací o výrobku určených pro řidiče, nikoli úplné servisní příručky, kterou mohou vyžadovat garáže nebo servisy.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření pomocí kontroly.

Výsledek = Ano/Ne.

4.3.6.7. Zásada pro informace o systému VII

Prezentace používání systému (např. popisy, fotografie a schémata) nesmí vytvářet nerealistická očekávání u části potenciálních uživatelů ani nesmí nabádat k nebezpečnému používání systému

Vysvětlení:

Smyslem této zásady je pomoci řidiči uvědomit si funkčnost, přínosy a omezení systému před jeho použitím i během používání. Jejím účelem je také podporovat bezpečnost silničního provozu a soulad se stávajícími dopravními předpisy a zákony o silničním provozu a používání vozidel a také s požadavky ochrany spotřebitele, právními předpisy ES a platnými zákony týkajícími se reklamy.

Nerealistickými očekáváním se rozumějí očekávání, která mají rozumní potenciální uživatelé (na základě svých znalostí a zkušeností a jakýchkoli dostupných informací o výrobku), která jsou falešná, částečná, příliš vysoká nebo příliš obecná.

Nebezpečné používání znamená různé jednání, rozhodně však jednání, které je v rozporu se zákonem o silničním provozu členského státu ES, kde se systém používá.

Příklady:

Dobry: Fotografie systému, který se používá podle jeho určení výrobcem a v souladu se všemi příslušnými pravidly a právními předpisy.

Špatný: Fotografie ukazující používání mobilního telefonu v ruce za jízdy.

Platnost:

Týká se to všech prezentací používání systému, včetně vyobrazení používaných výrobcem v návodu k použití (nákrety apod.), fotografií, filmů, počítačových animací, zvukových souborů a jakékoli formy informací o produktu nebo reklamy, s nimiž se uživatelé nebo potenciální uživatelé mohou setkat.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření vyžaduje posouzení a zvážení funkčnosti systému a zamýšlené skupiny uživatelů.

5. DOPORUČENÍ OHLEDNĚ BEZPEČNÉHO POUŽÍVÁNÍ (RSU)

5.1 Zúčastněné strany zapojené do používání systému

Řidiče lze podporovat v bezpečném používání systémů ve vozidle při jízdě prostřednictvím:

co nejlepšího návrhu systému jako takového (instalace, prezentace informací, rozhraní, chování systému, uživatelská dokumentace);

zajištění co nejpříznivějšího účinku, pokud jde o ostatní hlediska kontextu používání. Tato hlediska návrhu kontextu používání, která se netýkají systému, lze označovat jako „prostředí člověk/stroj“.

Stejně tak, jako byly formulovány zásady v prohlášení ESoP 2006 s cílem informovat a ovlivnit organizace odpovědné za návrh a konstrukci systému (nebo podílejících se na nich), byla doporučení v rámci těchto RSU formulována s cílem informovat a ovlivnit organizace odpovědné za prostředí člověk/stroj v rámci použití systému (nebo se na něm podílející). Toto prostředí zahrnuje:

- kombinované použití systémů za účelem dokončení úkolu;
- znalosti a zkušenosti řidiče (pokud jde o systémy a úkoly);
- úkol řízení/dopravní situace;
- sociální prostředí (včetně časového tlaku).

U řidiče z povolání k tomuto prostředí také patří:

- úkoly vyžadované jako součást zaměstnání (kromě úkolu řízení);
- firemní pokyny a praxe.
- Zásady jsou prezentovány s ohledem na zaměstnavatele, prodejní místa, půjčovny vozidel a samotné řidiče.

5.2 Doporučení

5.2.1 Doporučení ohledně ovlivňování způsobů použití

5.2.1.1 Doporučení ohledně ovlivňování způsobů použití I

Zaměstnavatelé by měli zajistit, aby všechny systémy ve vozidlech byly udržovány v souladu s pokyny výrobce.

Vysvětlení:

Očekává se, že organizace odpovědná za výrobek, vypracuje v souladu se zásadou 4.3.6.1 ESoP návod týkající se způsobu údržby informačních systémů (mechanické otázky, hardware, náhradní díly, software a aktualizace softwaru atd.)

Zaměstnavatel by měl zajistit (přímým zásahem, smluvně nebo prostřednictvím pokynu), aby byly prováděny všechny doporučené činnosti údržby. Tak se napomůže tomu, že výrobek v co největší míře podporuje řidiče.

Příklady:

Dobrý: CD s mapami navigačního systému je pravidelně aktualizováno (např. ročně) podle doporučení výrobce.

Špatný: Zaměstnavatel nemá žádné záznamy o informačních systémech svých vozidel a neprovádí žádnou údržbu. V důsledku toho digitální mapy postupně zastarávají.

Platnost:

Doporučení platí pro informační a komunikační systémy ve vozidlech, které na základě doporučení organizace odpovídá za výrobek vyžadují údržbu.

Ověření/Použitelné způsoby:

Zaměstnavatel by měl udržovat trvalé záznamy o činnostech údržby. Tyto záznamy by měly být v souladu s pokyny výrobce.

5.2.1.2. Doporučení ohledně ovlivňování způsobů použití II

Postupy a motivační programy zaměstnavatele by neměly způsobovat nesprávné používání systému nebo k němu nabádat. Mělo by být jasné rozlišení, které systémy nebo funkce jsou (zaměstnavatelem) určeny pro použití za jízdy a které nikoli.

Vysvětlení:

Od zaměstnavatelů se očekává, že budou mít zavedeny postupy týkající se chování svých zaměstnanců. Postupy, které souvisejí s používáním informačních a komunikačních systémů ve vozidlech, by měly podporovat praxi bezpečné jízdy. Proto by tyto postupy měly odrazovat od poslouchání nebo čtení složitých informací při jízdě. Neměly by uvádět zaměstnance do situace, kdy se po nich požadují obtížná pracovní rozhodnutí v rámci telefonního hovoru.

Obdobně by firemní programy odměn (motivace) nebo trestů neměly nabádat k nesprávnému používání systému nepřímou výzvou k úspoře času prostřednictvím nesprávného používání systémů při jízdě.

Pro každý systém by měl zaměstnavatel jasně stanovit, a to pomocí zvláštních písemných pokynů a postupů, zda systém (nebo funkce systému) lze používat při jízdě, nebo zda to není dovoleno. Odstraní se tím situace, kdy jednotliví řidiči provádějí osobní (a často ne přesvědčivě podložená) rozhodnutí týkající se používání systému.

Je-li řidičům k dispozici více (neintegrovaných) systémů, měla by být omezení používání více systémů zdokumentována (např. při jízdě nepoužívejte systém A zároveň se systémem B).

Příklady:

Dobrý: Firemní politika zakazuje při jízdě používat veškeré mobilní telefony

Špatný: Firemní systém odměn je svázán s počtem realizovaných dodávek v pevně stanoveném časovém období a to nabádá k používání systému, který není určen pro používání při řízení.

Platnost:

Doporučení platí tam, kde existuje vztah zaměstnavatel-zaměstnanec, kde řízení vozidla je součástí pracovního úkolu a kde zaměstnavatel dodává informační systémy.

Ověření/Použitelné způsoby:

Řidičům jsou podávány jasné a trvalé pokyny, které uvádějí jakékoli systémy nebo funkce systému, které by se neměly používat při jízdě;

Zaměstnavatel pravidelně kontroluje, zda zaměstnanci znají a chápou firemní postupy a vědí, které funkce nebo systémy se nesmějí používat při jízdě.

5.2.1.3. Doporučení ohledně ovlivňování způsobů použití III

Pro všechny systémy ve vozidle, které jsou řidiči podle rozhodnutí zaměstnavatelů povinni používat za jízdy, by mělo být poskytnuto odpovídající školení. Zaměstnavatelé by měli zajistit, aby zaměstnanci mohli používat tyto systémy bez ohrožení sama sebe nebo ostatních účastníků silničního provozu.

Vysvětlení:

Doporučení vyžaduje, aby zaměstnavatelé určili, které informační systémy mají jejich řidiči používat, a zajistili školení, aby jim byla plně vysvětlena doporučení pro bezpečné používání. Rovněž vyžaduje určité zhodnocení toho, zda může v praxi každý zaměstnanec vykonávat zároveň dva úkoly – používat systému a bezpečné řídit.

Potřeba tohoto doporučení vyvstává z různých fyzických a poznávacích schopností řidičů a potřeby individuálně posoudit, zda jsou schopni vykonávat požadovanou práci. Práce v tomto případě zahrnuje řízení a současné používání informačního nebo komunikačního systému. Zdůvodnění je takové, že školení zvyšuje výkon a bezpečnost.

Pokud jde o více (neintegrovaných) systémů, měly by školení a dokumentace popisovat, jak lze dosáhnout úkolů pomocí více systémů. Školení týkající se jednotlivých systémů není úplným řešením.

Po řidiči se bude vždy požadovat, aby se věnoval bezpečné jízdě jakožto primárnímu úkolu (jak požaduje Vídeňská konvence z roku 1968), a budou-li to tedy vnější okolnosti vyžadovat, smí přestat informační nebo komunikační systémy používat nebo jejich používání přerušit.

Existuje související nařízení ES:

Nařízení Rady 3820/85/EHS (o harmonizaci určitých sociálních právních předpisů v silniční dopravě) – naposledy pozměněno dne 15. července 2003 Evropským parlamentem (2003/59/ES) – o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu.

Příklady:

Dobry: Zaměstnavatel má zaveden průběžný program pro monitorování a posuzování, který zahrnuje pozorování výkonu při řízení při současném používání informačního systému, a to odborným znalcem, který rovněž zprostředkovává zpětnou vazbu od řidičů.

Špatný: Zaměstnavatel uvádí, že systém se smí (nebo by se měl) používat při řízení, ale nijak nemonitoruje dopad, který to má na výkon jízdy a bezpečnost.

Platnost:

Doporučení platí tam, kde existuje vztah zaměstnavatel-zaměstnanec, kde je řízení vozidla součástí pracovního úkolu a kde zaměstnavatel dodává informační systémy, které se podle postupů zaměstnavatele musejí nebo smějí používat při řízení.

Ověření/Použitelné způsoby:

Zaměstnavatel určí systémy, které jsou jeho řidiči povinni používat jako součást jejich práce;

řidiči jsou vyškoleni v používání systému;

zaměstnavatel pravidelně kontroluje, zda zaměstnanci znají a chápou používání systému a jeho funkčnost;

zaměstnavatel pravidelně kontroluje, zda může zaměstnanec bezpečně používat systém při řízení.

5.2.1.4. Doporučení ohledně ovlivňování způsobů použití IV

Zaměstnavatelé by měli zajistit, že v každém vybaveném vozidle je k dispozici návod výrobce k použití.

Vysvětlení:

Vzhledem k tomu, že některé informační a komunikační systémy disponují mnoha funkcemi a některé funkce se využívají zřídka, dochází často k situacím, kdy si řidič potřebuje ověřit některé pokyny, aby mohl provést úkol. Bez návodu dochází vinou systému pravděpodobněji k frustraci a rozptýlení řidiče nebo k tomu, že řidič není schopen svůj úkol dokončit.

Doporučení vyžaduje, aby zaměstnavatel zajistil, že je k dispozici návod k použití a že je jeho výtisk v každém vozidle používaném jeho zaměstnanci.

Pokud jde o více (neintegrovanych) systémů, měly by školení a dokumentace popisovat, jak lze dosáhnout úkolů pomocí více systémů. Jeden návod k použití na jeden systém není úplným řešením.

Příklady:

Dobry: Výrobce telefonů poskytne pokyny pro uživatele a zaměstnavatel umístí výtisk do každého vozidla a pravidelně kontroluje jeho přítomnost.

Špatny: Není poskytnuta žádná uživatelská příručka nebo není zaveden systém, který by zajistil, že je její výtisk neustále k dispozici v každém vybaveném vozidle.

Platnost:

Doporučení platí tam, kde existuje vztah zaměstnavatel-zaměstnanec, kde je řízení vozidla součástí úkolu a kde zaměstnavatel dodává informační systémy.

Ověření/Použitelné způsoby:

Zkouškou je přítomnost správného návodu k použití v každém příslušném vozidle.

Ověření pomocí kontroly.

Výsledek = Ano/Ne.

5.2.1.5. Doporučení ohledně ovlivňování způsobů použití V

Propagace v prodejním místě (např. reklama) nesmí nabádat k nebezpečnému používání.

Vysvětlení:

Smyslem této zásady je pomoci řidiči uvědomit si funkčnost, přínosy a omezení systému před jeho použitím i během používání a propagovat bezpečnost silničního provozu. Cílem této zásady je také podpořit dodržení požadavků ochrany spotřebitele, právních předpisů ES a stávajících předpisů týkajících se reklamy.

K propagačním materiálům patří materiály poskytované prodejním místem v podobě pokynů (náčrtky apod.), fotografií, filmů, počítačových animací, zvukových souborů a jakékoli formy informací o výrobku nebo reklamy, s nimiž se uživatelé nebo potenciální uživatelé mohou setkat.

Nebezpečným použitím se rozumí cokoli, co je v rozporu s těmito doporučeními nebo s pravidly bezpečnosti silničního provozu.

Příklady:

Dobry: Fotografie systému, který se používá podle jeho určení výrobcem a v souladu se všemi příslušnými pravidly a právními předpisy.

Špatny: Fotografie ukazující používání mobilního telefonu v ruce za jízdy.

Platnost:

Toto doporučení platí pro jakékoli informace týkající se výrobku, poskytované prodejním místem pro všechny informační a komunikační systémy ve vozidlech.

Ověření/Použitelné způsoby:

Ověření je v souladu s kodexem náležitých postupů pro oblast reklamy.

Ověření pomocí kontroly.

Výsledek = Ano/Ne.

5.2.1.6. Doporučení ohledně ovlivňování způsobů použití VI

Informace na prodejním místě musejí kupující vozidel informovat o bezpečnostních otázkách spojených s informačními systémy ve vozidlech.

Vysvětlení:

Řidiče při používání informačních a komunikačních systémů ve vozidlech ovlivňuje to, co o systému vědí a jak hodnotí rizika jeho používání. V zájmu propagace jízdy s vědomím rizika a prosazování bezpečnosti silničního provozu musejí být řidiči dobře informováni o systémech, které používají.

Kromě zkušeností uživatele a návodu výrobce k použití musejí mít řidiči možnost získat informace z prodejního místa.

Proto toto doporučení vyžaduje, aby byly na prodejním místě k dispozici vhodné informace a/nebo aby měl personál prodejního místa dostatečné znalosti a mohl kupující o bezpečnostních otázkách informovat .

Příklady:

Dobry: V prodejním místě má veškerý personál přicházející do styku se zákazníky základní znalosti týkající se bezpečného používání informačních a komunikačních systémů. Navíc má určitá část personálu hlubší znalosti a může řidičům poradit v otázkách bezpečného používání.

Špatný: Nikdo na prodejním místě nemá znalosti o informačních systémech, o tom, jak fungují, a o bezpečnostních otázkách spojených s jejich používáním. Pro potenciální kupující nejsou k dispozici žádné informace.

Platnost:

Toto doporučení platí pro první prodej všech informačních a komunikačních systémů ve vozidle.

Ověření/Použitelné způsoby:

Provést posouzení rizika týkající se používání systému;

Vypracovat vhodné materiály pro kupující, které se týkají největších rizik.

Ověření vhodnosti postupů vyžaduje úsudek. Vhodnost lze také posoudit z hlediska kupujících.

5.2.1.7. Doporučení ohledně ovlivňování způsobů použití VII

Půjčovny vozidel by měly zajistit, aby všechny informační a komunikační systémy ve vozidlech byly udržovány v souladu s pokyny výrobce.

Vysvětlení:

Očekává se, že organizace odpovědná za výrobek vypracuje v souladu se zásadou 6.1 návod týkající se způsobu údržby informačních systémů (mechanické otázky, hardware, náhradní díly, software a aktualizace softwaru atd.)

Půjčovna vozidel by měla zajistit (přímým zásahem nebo smluvně), aby byly prováděny všechny doporučené činnosti údržby.

Příklady:

Dobry: CD s mapami navigačního systému je aktualizováno každý rok podle doporučení výrobce.

Špatný: Půjčovna vozidel nemá žádné záznamy o informačních systémech svých vozidel a neprovádí žádnou údržbu. V důsledku toho digitální mapy postupně zastarávají.

Platnost:

Doporučení platí pouze pro informační a komunikační systémy ve vozidlech, které na základě doporučení organizace odpovědné za výrobek vyžadují údržbu.

Ověření/Použitelné způsoby:

Zkouška je následující:

— Půjčovna vozidel by měla udržovat trvalé záznamy o činnostech údržby.

— Tyto záznamy by měly být v souladu s pokyny výrobce.

Ověření pomocí kontroly.

Výsledek = Ano/Ne.

5.2.1.8. Doporučení ohledně ovlivňování způsobů použití VIII

Půjčovny vozidel by měly zajistit, aby v každém vybaveném vozidle byl k dispozici návod výrobce k použití.

Vysvětlení:

Vzhledem k tomu, že některé informační a komunikační systémy mají mnoho funkcí a některé funkce se využívají zřídka, dochází často k situaci, kdy si řidič potřebuje ověřit některé pokyny, aby mohl provést úkol. Pokud nejsou takové pokyny k dispozici, dochází vinou systému pravděpodobněji k frustraci a rozptýlení řidiče nebo k tomu, že řidič není schopen svůj úkol dokončit.

Doporučení vyžaduje, aby půjčovna vozidel zajistila, že je k dispozici návod k použití, a to v každém vozidle používaném jeho zákazníky.

Příklady:

Dobrý: Výrobce telefonů poskytne návod k použití a půjčovna vozidel jej umístí do každého vozidla a pravidelně kontroluje jeho přítomnost.

Špatný: Není poskytnuta žádná uživatelská příručka nebo není zaveden systém, který by zajistil, že je její výtisk neustále k dispozici v každém vybaveném vozidle.

Platnost:

Doporučení platí tam, kde existuje pronájemní vztah a kde jsou s vozidlem dodávány informační systémy.

Ověření/Použitelné způsoby:

Zkouškou je přítomnost nebo nepřítomnost správného návodu k použití v každém příslušném vozidle.

Ověření pomocí kontroly.

Výsledek = Ano/Ne.

5.2.1.9. Doporučení ohledně ovlivňování způsobů použití IX:

Personál půjčovny vozidel by měl mít dostatečné znalosti týkající se informačních systémů ve vozidlech, které se nabízejí, a měl by poskytovat pokyny k jejich bezpečnému používání.

Vysvětlení:

Řidiče při používání informačních a komunikačních systémů ve vozidlech ovlivňuje to, co o systému vědí a jak hodnotí rizika jeho používání. V zájmu propagace jízdy s vědomím rizika a prosazování bezpečnosti silničního provozu musejí být řidiči dobře informováni o systémech, které používají.

Kromě zkušeností uživatele a návodu výrobce k použití musejí mít řidiči možnost získat informace z místa půjčování vozidla.

Proto toto doporučení vyžaduje, aby měl personál půjčovny vozidel dostatečné znalosti a mohl informovat zákazníky o bezpečnostních otázkách.

Příklady:

Dobry: V půjčovně vozidel má veškerý personál přicházející do styku se zákazníky základní znalosti týkající se bezpečného používání informačních a komunikačních systémů. Navíc má určitá část personálu hlubší znalosti a může řidičům poradit v otázkách bezpečného používání.

Špatný: Nikdo na místě předání vozidla nemá znalosti o informačních systémech, o tom, jak fungují, a o bezpečnostních otázkách spojených s jejich používáním.

Platnost:

Toto doporučení platí tam, kde existuje pronájemní vztah a vozidlo je vybaveno informačními a komunikačními systémy ve vozidle.

Ověření/Použitelné způsoby:

Provést posouzení rizika týkající se používání systému;

Vypracovat vhodné materiály pro pronajímatele, které se týkají největších rizik.

Ověření vhodnosti postupů vyžaduje úsudek. Vhodnost lze také posoudit z hlediska pronajímatelů.

5.2.2 *Doporučení pro řidiče*

Podle Vídeňské konvence z roku 1968 musí mít řidič vždy vozidlo plně pod kontrolou, a tudíž má plnou odpovědnost za používání systému při řízení. Navíc lze v zájmu bezpečného používání informačních a komunikačních systémů ve vozidlech vydat následující doporučení:

- řidiči by měli zajistit, aby přenosné systémy a systémy z následného trhu byly nainstalovány v souladu s pokyny výrobce,
- řidiči by měli zajistit, aby všechny systémy ve vozidlech byly udržovány v souladu s pokyny výrobce,
- řidiči jsou odpovědní za úpravy jakéhokoli systému. Ty musejí být provedeny v souladu s technickými pokyny a neměly by být v rozporu s informacemi poskytnutými výrobcem;
- řidiči by měli používat vybavení ve vozidle pouze podle doporučení výrobce. K tomu může být potřeba určitá doba, aby si používání výrobku osvojili, nebo zaškolení;
- řidiči by měli používat informační a komunikační systémy při řízení, pouze je-li to bezpečné;
- řidiči by při řízení neměli používat přenosné systémy, pokud je nutné je držet v ruce nebo pokud jsou ve vozidle nezajištěné;
- všechny návody související s vybavením ve vozidle musí být uloženy ve vozidle a dalšímu vlastníkovu nebo uživateli vozidla předány.

6. PROVÁDĚNÍ ESOP 2006 A RSU

6.1 Zúčastněné strany zapojené do provádění ESOP 2006 a RSU

Následující činnosti se týkají dotčeného odvětví průmyslu (zvláštní důraz je kladen na přenosná zařízení), poskytovatelů dopravních a přepravních služeb, vlastníků a správců vozových parků, propagace na prodejních místech, půjčoven vozidel a členských států.

6.2 Prováděcí činnosti

6.2.1 Prováděcí činnosti, pokud jde o příslušné odvětví

Prvořadou potřebou pro všechna odvětví průmyslu je mít povědomí o ESOP 2006 a RSU a zohledňovat tyto zásady, pokud se zabývají návrhem a používáním systémů ve vozidle.

Pro OEM výrobce vozidel je klíčovou organizací ACEA, která se k dodržování zásad zavázala v rámci ESOP 1999. ACEA je vyzývána, aby obdobně podpořila prohlášení ESOP 2006 a zajistila, že je šířeno a uznáváno v jejím oboru, včetně jejich dodavatelských řetězců.

Další zúčastněné strany v daném odvětví se zabývají přenosnými zařízeními a produkty a službami, které podporují. Jediný vhodný orgán zastřešující příslušná odvětví v tomto případě neexistuje, ale mnohé otázky specifické pro přenosná zařízení, jejich používání ve vozidlech a začlenění do nich lze projednávat prostřednictvím Fóra pro přenosná zařízení (Nomadic Devices Forum). Zaslouží si jasnou podporu v celém odvětví.

Důležitým cílem Fóra pro přenosná zařízení je dosažení shody v oblasti definic a bezpečnostních otázek:

- vyjasnění právních hledisek (odpovědnost) souvisejících se začleněním přenosných zařízení;
- dohoda o plánu provádění ESOP pro celé odvětví průmyslu, např. prostřednictvím dobrovolných závazků, MOU, certifikací zařízení;
- opatření pro poskytování instalační sady v souladu s ESOP 2006;
- návrh zařízení a funkcí určených pro použití při řízení, v souladu s ESOP 2006;
- poskytování jasných bezpečnostních pokynů řidičům v souladu s ESOP 2006;
- spolupráce mezi výrobcí přenosných zařízení a výrobcí vozidel vedoucí k vytvoření inteligentních rozhraní.

Daná odvětví průmyslu mají podporu, aby prosazovala tyto zásady na mezinárodní úrovni (k důležitým skupinám mimo jiné patří: JAMA ⁽⁷⁾, AAM ⁽⁸⁾, IHRA-ITS ⁽⁹⁾ a UNECE ⁽¹⁰⁾) a také na úrovni standardizace.

6.2.2 Prováděcí činnosti, pokud jde o profesionální přepravní firmy

Poskytovatelé dopravních a přepravních služeb a vlastníci a správci vozových parků jsou vyzýváni, aby zajistili soulad veškerých informačních systémů ve svých vozidlech s pokyny výrobců. Jejich postupy a motivační programy by neměly způsobovat nebo povzbuzovat nesprávné používání systému. Mělo by být jasně rozlišeno, které systémy nebo funkce jsou (zaměstnavatelem) určeny pro použití za jízdy a které nikoli.

Navíc by měli zajistit, aby zaměstnanci mohli používat tyto systémy, aniž by ohrozili sama sebe nebo ostatní účastníky silničního provozu. Pro všechny systémy ve vozidle, které jsou řidiči podle rozhodnutí zaměstnavatelů povinni používat za jízdy, by mělo být poskytnuto odpovídající školení. Měli by také zajistit, že návod výrobce k použití je k dispozici v každém vybaveném vozidle.

⁽⁷⁾ Japonská asociace výrobců automobilů.

⁽⁸⁾ Aliance výrobců automobilů.

⁽⁹⁾ Mezinárodní aktivity v oblasti harmonizovaného výzkumu – Inteligentní přepravní systémy.

⁽¹⁰⁾ Ekonomická hospodářská komise OSN.

6.2.3 *Prováděcí činnosti, pokud jde o propagaci na prodejních místech*

Propagace v prodejním místě (např. reklama) nesmí nabádat k nebezpečnému používání.

Informace na prodejním místě musí kupující vozidel informovat o bezpečnostních otázkách spojených s informačními systémy ve vozidlech a komunikačních systémech a jejich použití.

6.2.4 *Prováděcí činnosti, pokud jde o půjčovny vozidel*

Půjčovny vozidel by měly zajistit, aby všechny informační a komunikační systémy v jejich vozidlech byly udržovány v souladu s pokyny výrobce.

Měly by zajistit, že návod výrobce k použití je k dispozici v každém vybaveném vozidle.

Personál půjčovny vozidel by měl mít dostatečné znalosti týkající se informačních systémů ve vozidlech, které nabízejí, a měl by dávat pokyny týkající se jejich bezpečného používání.

6.2.5 *Prováděcí činnost, pokud jde o členské státy*

Členské státy by měly prosazovat tyto zásady, podněcovat zúčastněné strany k jejich dodržování pokud možno prostřednictvím písemných závazků a monitorovat, jak konkrétně jsou tyto zásady dodržovány. Měly by zajistit, že se prohlášení ESoP účinně šíří, že je o něm dostatečně povědomí a že jej uplatňují pracovníci podílející se na návrhu systémů, pracovníci provádějící jejich instalace, výrobci, maloobchodníci, půjčovny vozidel a správci vozových parků na vnitrostátní a místní úrovni.

Řidičům by měly by poskytovat obecné informace o bezpečném používání informačních a komunikačních systémů ve vozidlech například prostřednictvím bezpečnostních kampaní.

Měly by prosazovat dobrovolné závazky k dodržování ESoP ze strany dodavatelů systémů pro následný trh a přenosných zařízení a podporovat poskytování spotřebitelských informací týkajících se bezpečnostních dopadů a použitelnosti informačních a komunikačních zařízení ve vozidlech (např. prostřednictvím spotřebitelských organizací, automobilových klubů, autoškol, Euroncap apod.)

Měly by zajistit dostupnost pravidelně aktualizovaných informací týkajících se definice systémů pro následný trh a přenosných zařízení a dynamiky trhu s těmito systémy a zařízeními a tímto způsobem zajistit informovanost o vývoji příslušného trhu a technologií. Díky tomu bude možné o vývoji na trhu informovat Komisi.

Měly by zajistit, že shromažďování údajů probíhalo z jejich strany v dostatečně podrobné podobě, aby umožnilo další vyhodnocení a monitorování bezpečnostních dopadů informačních a komunikačních systémů, zejména systémů pro následný trh a přenosných zařízení.

Dále by měly přijmout odpovídající opatření (tj. právní předpisy, prováděcí opatření) pro zajištění bezpečného upevnění systémů pro následný trh a přenosných systémů.

Měly by pokračovat v aktivním uplatňování stávajících právních předpisů v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci týkající se postupů pro řízení vozidel v rámci plnění pracovních úkolů.

Měly by podle potřeby přijmout opatření, aby se zajistilo, že pokud řidiči při řízení používají přenosná zařízení, neohrožují tím bezpečnost silničního provozu. Zejména by měly označit a přijmout potřebná opatření, aby se řidičům zabránilo nezamýšleným nebo nesprávným způsobem v použití systémů vizuální zábavy (např. filmy, televize, videohry) při řízení.

7. **SLOVNÍČEK POJMŮ**

Pokročilé systémy pro podporu řízení (ADAS): Systémy, které jsou určeny pro podporu úkolu řízení na úrovni manévrování vozidla, poskytovanou prostřednictvím specifických informací, výstrah, podpory a činností, které jsou důležité pro bezprostřední akci řidiče.

Systémy pro následný trh: Systémy, které jsou nainstalovány do vozidla nikoli během jeho výroby, nýbrž po ní.

Kontext použití: Uživatelé, úkoly, vybavení (hardware, software a materiály) a fyzické a sociální prostředí, v němž se výrobek používá (ISO 9241-11, 1998)

Rozptýlení: Pozornost věnovaná činnosti nesouvisející s řízením, obvykle na úkor výkonu řízení vozidla.

Zobrazovací zařízení: Zařízení schopné řidiči prezentovat informace

Příklady: Obrazovky (jako jsou LCD obrazovky), zvuková signalizace (například tóny) a vysílače hmatových podnětů (například vibrační pedálu).

Řízení: Činnost primárního úkolu řidiče a sekundární úkoly s ním spojené nebo jej podporující

Zaměstnavatel: Osoba nebo organizace, která má smlouvu se zaměstnancem

Poznámka: Zaměstnavatelé, kterých se tyto zásady týkají, vyžadují po svých zaměstnancích řízení vozidla jako součást jejich práce.

Příklady: Správci vozového parku, taxislužby, expediční společnosti, organizace poskytující tísňové služby.

Hands-free: Bez potřeby trvale držet jakoukoli součást systému v ruce

Informace týkající se řízení: Informace o hlediscích týkajících se vozidla, které jsou povinné nebo se týkají bezpečnosti nebo dopravní situace a služeb infrastruktury souvisejících s řidičem

Poznámka: Tyto informace se prezentují prostřednictvím zobrazovacího zařízení, např. obrazovky nebo zvukové signalizace.

Příklady: Parametry pláště a brzd, blízkost ostatních vozidel, navádění, informace o intenzitě provozu, výstraha před náledím, rychlostní omezení, informace o parkování.

Příklady informací nesouvisejících s řízením zahrnují zpravodajství, zábavu a reklamu.

Informační a komunikační systémy ve vozidlech: Poskytují řidiči informace nebo s ním komunikují, přičemž předmět těchto informací nebo komunikace buď nesouvisí s řízením (např. zprávy, hudba) nebo s řízením souvisí, nicméně je nevýznamný v případě potřeby okamžité a včasné akce řidiče (např. dopravní zpravodajství, navigační mapy, navádění).

Instalace: Instalace systémů a subsystémů ve vozidle včetně instalace softwaru

Poznámka: Systémy, které jsou plně předem nainstalované, tyto operace nevyžadují.

Údržba: Činnost nebo činnosti v zájmu zvýšení nebo pokračování provozuschopnosti výrobku

Poznámka: Povrchové odstranění prachu a čištění (které lze takto použít v případě jiného vybavení ve vozidle) v rámci termínu „údržba“ není zahrnuto .

Příklady: Výměna subsystémů (např. baterií, licencí, softwaru) pravidelné čištění, kontrola a kalibrační postupy.

Porucha: Odchylka od očekávaného rozsahu operací při používání systému zamýšleného výrobcem.

Příklad: Ztráta vnějšího signálu nebo ztráta kalibračních údajů čidla snižující přesnost navigačního systému.

Manévrování: Kontrola nad pohybem vozidla v podélném a příčném směru ve vztahu k dopravní situaci.

Přenosná zařízení: Nestacionární zařízení, která má uživatel s sebou na cestách.

Příklady: Mobilní telefon, osobní digitální asistent (PDA).

Prodejní místo (PoS): Přístupový bod pro potenciálního kupujícího k osobě nebo organizaci nabízející systémy na prodej

Příklady: Prodejce vozidel (pro OEM vybavení); prodejna (pro systémy pro následný trh), internetová stránka, linka telefonické zákaznické podpory nebo telefonické prodejní místo

Primární ovládací prvek: Ovládací prvek, který je přímo potřebný pro řízení vozidla.

Primární úkol řidiče: Činnosti, které musí řidič podniknout při řízení, pokud jde o navigaci, manévrování a vedení vozidla, včetně zatáčení, brždění a zrychlování.

Priorita: Relativní důležitost dvou nebo více položek, která určuje jejich zařazení v časové sekvenci nebo důraznost jejich prezentace (ISO/TS 16951, 2004)

Informace o výrobku: Veškeré informace, k nimž má řidič přístup a které se týkají systému

Příklady: Návod k použití systému, technické specifikace, propagační materiály, obal.

Organizace odpovědná za výrobek (PRO): Kterýkoli účastník výrobního procesu, kterýkoli dovozce, dodavatel nebo kterákoli osoba vkládající svůj název, obchodní známku nebo jiný rozlišovací znak na výrobek.

Poznámka: Tyto organizace nebo osoby spolu sdílejí odpovědnost.

Přiměřeně předvídatelné nesprávné použití: Použití výrobku, postupu nebo služby za podmínek nebo pro účely, které nebyly úmyslem výrobce, ale které mohou nastat v důsledku kombinace použití s výrobkem, procesem nebo službou nebo v důsledku běžného lidského chování.

Sekvence rozhraní: Související soubor po sobě jdoucích vstupů/výstupů, také označovaný jako dialog.

Příklad: Zadáání nové destinace nebo telefonního čísla.

Stacionární: Mající nulovou rychlost vzhledem k povrchu, na kterém se vozidlo nachází.

Stav: Dostupné a/nebo aktivní režimy systému.

Příklad: „probíhá zpracování“

Podporou se rozumí, že činnost řidiče je zlepšována díky systému.

Systémové pokyny: Informace o systému určené k tomu, aby seznámily řidiče se systémem a pomáhaly mu používat jej ke specifickým účelům.

Poznámka: Pokyny mohou být v tištěné podobě s využitím textu nebo obrazové informace nebo mohou být začleňovány do systému v podobě funkcí „nápovědy“ nebo výukového programu.

Nefunkčnost systému: Stav, kdy je systém mimo provoz nebo má poruchu.

Poznámka 1: Částečná nefunkčnost se může týkat určité součásti, dílčí funkce nebo provozního režimu systému, která je nefunkční nebo funguje mimo specifikace zamýšlené výrobcem.

Poznámka 2: Celkové selhání systému způsobí nefunkčnost všech hledisek systému.

Vizuální informace: Grafické, obrazové, textové nebo jiné zprávy prezentované řidiči vizuálním způsobem.

Vozidlo v pohybu: Vozidlo s rychlostí přesahující přibližně 5 km/h ⁽¹⁾.

Půjčovna vozidel: Osoba nebo organizace, která nabízí smluvní pronajmutí vozidla vybaveného informačním nebo komunikačním systémem ve vozidle.

⁽¹⁾ Hodnota 5 km/h je zvolena z technických důvodů, neboť je obtížné stanovit, zda je rychlost vozidla nulová.